انتساب

دَ خپل شیخ

حضرت مولانا محمد اشرف سلیماني رحمة الله علیه

دَ چا چې چشتیه مسلک بالکل ظاهر ؤ اؤ دَ هغوی نه دَ بیعت نه پس چې کوم ورومینے خیز حاصل شوے ؤ هغه دا ؤ چې دَ موسیقیٔ نه مې شدید نفرت شو چې ورسره به مې پۀ سر درد شو دا کلام دَ هغوی فیض دے چا چې دَ دې عاجز دپاره دا دعا کړې وه چې الله تعالیٰ دَ بنۀ کلام ویئیلو توفیق درکړي الله تعالیٰ دې دَ حضرت پۀ مرقد مبارک کروړونه رحمتونه وورئ اؤ مونږ ته دې هغوی فیض نصیب کړي۔

تقریظ
دَ پروفیسر میاں عنوان الدین کاکا خیل لۀ خوا نه

پۀ پښتو ژبه دَ روحاني مذهبي ، ديني اؤ صوفيانه ادب روايات ډېر لر غني دي اؤ دَ صوفيانه کلام ډېرې درنې پنګې دَ پښتو ادب ډېر ارزښتناک کړے دے۔دا دَ دې خبرې ثبوت دے، چې پښتانۀ من حيث القوم پۀ رضا و رغبت ، مينه اؤ خوشحالۍ اسلام خپل کړے اؤ قبول کړے دے۔ځکه اوس هم پښتانۀ پۀ اسلام ډېر مين دي ۔ دَ خدائے تعالیٰ جل جلاله اؤ دَ رسو ل پاک سره دَ مينې جذبه ئې تل تر و تازۀ توانه اؤ تانده ده ۔پۀ دې منطقه کښې اسلام دَ صوفياؤ کرامو دَ عملي ژوندَ نمونو اؤ تعليماتو دَر نا پۀ برکت خور شوے دے۔پۀ دې سلسله کښې دَ صوفياؤ کرامو ، مشائخ عظام اؤعلمائ دين دَکوششونو سره دَ شعرائ کرام هلې ځلې هم دَ ذکراؤ ستائينې وړ دي۔

دَ پښتو کلاسيکي ادب تر ډېره حده پۀ صوفيانه بنيادونو ادانه لري۔ بلکې تنقيد نګاران ئې پۀ لويو لويو ادبي تحريکاتو حسابوي۔دَ سليمان ماکو دَ تذکرة الوليا نه راوخلې دَ اخوند درويزه بابا ، دَ حضرت شيخ رحمکار کورنۍ ، دَ خوشحال خان اؤ رحمان بابا سبکونه ، محمدي صاحبزاده چې دَ څوکنو دَ مياڼ عمر دَ لوئې ګدۍ اؤ خانقاه وارث ؤدَ علم اؤ عرفان ، سلوک اؤ تصوف دا وړدې سلسلې کړې پۀ کړۍ رارسيدلي دي اؤ لا پۀ مخه رواني دي۔

دَدې غټو غټو سلسلو نه علاوه دَ پښتو عامو شاعرانو کښې هم دَ پخوا نه دا روايت راروان دے چې دَ خپل کلام اؤ کتاب ابتدا دَ باري تعالیٰ دَ حمد نه اؤ ورپسې دَ نعت شريف نۀ کوي، اؤ بعضې کسان دَ تبرک دَ پاره دَ خپل پير منقبت هم پۀ دے قطار کښې ځايوي۔کۀ يو خوا اولسي شاعرانو دَ شاعرۍ پۀ هر صنف کښې دَ حمد باري تعالیٰ ، نعتونو اؤ منقبتونو تجربې کړي دي نو بل خوا دَ جديد دور دَ پښتو شاعرانو هم دا روايت برقرار ساتلے دے۔دې خاورې ډېر نامتو نعت ګو شاعران اؤ خوش اوازۀ اؤ خوشحالحانه نعت خوانان څېږولي دي چې دَ تفصيلي ذکر ئې دا موقع نۀ ده ۔ پۀ داسې نوموړيو کسانو کښې يو دروند شخصيت سيد شبير احمد کاکا خېل هم دے چې دل بہ يار و دست بہ کار ئې دَ ژوندانۀ لا ره ده۔ دو پۀ لړه موده کښې پۀ اردو کښې دَ ايمان افروزايمان پۀ ژبه شاهراهِ محبت اؤ دَ پيغامِ محبت غونډې دوه شاهکار کتابونه چاپ کړي دي اؤ دَ نورو ليکلو ئې اراده ده۔دَ سيد شبير احمد کاکا خيل دَ خپلې صايبې اؤ ايمانانه را مطابق هغو خپلو ماشومانو ته وئيلي دي چې بهر دَ ضرورت مطابق چې هره يوه ژبه وايې خو پۀ کور دننه به پښتو وائۍ کۀ داسې نۀ وي نو دا به دَ پښتو سره بې وفائۍ وي۔

زۀ اکثر دا خبره کوم چې پښتو دَ الله تعالیٰ اؤ دَ هغۀ دَ رسول ﷺ پۀ مينه دَ مست قام ژبه ده ځکه دَ دې دَ ارتقا اؤ ترويج دَ پاره غيبي لارې چارې پرانستے شي۔ داسې درانۀ اؤ سپېڅلې شخصيتونه پيدا شي چې دَ هغوي بې لوټه هلې ځلې دَ پښتو ژبې دَ ترقۍ اؤ ودې باعث وګرځي۔

سید شبیر احمد کاکا خېل صاحب وائي چې ما پهٔ اردو کښې دوه شعري مجموعې شاهراه محبت اؤ پیغام محبت چاپ کړې نو یوه ورځ مې پهٔ زړهٔ کښې دا خیال راغلو چې زهٔ خپلو بچو ته خو دَ پښتو ژبې سره دَ وفادارۍ تلقین کوم اؤ پخپله مې پهٔ پښتو کښې لا یو کتاب هم نهٔ دے چاپ کړے۔دا دَ مورنۍ ژبې سره بې وفايي نهٔ ده؟ دا دَ شاه صاحب هغه تاریخي اعتراف دے چې پښتو ژبه به پرې مدام ویاړ کوي۔ دَ پښتو دَ ادب پهٔ تاریخ کښې به تل روښانه اؤ معتبره حواله ګڼلے شي بلکې پهٔ زرزري ټکیو کښې دَ لیک جوګه حواله ده۔

کاکا خېل صاحب وائي چې دَ دې احساس بېدارېدو سره ما سمدستي اراده وکړه چې هم پهٔ دې نومونو هم دَدې شعرونو پهٔ رڼا کښې به پهٔ پښتو کښې دوه کتابونو لیکم۔الله تعالیٰ دَ دوی پهٔ دې نېکه اراده کښې برکت واچولو اؤ شاه صاحب پهٔ دې کار کښې بریالے شو۔دَمینې شاهراه اؤ دَ مینې پیغام پهٔ نومونو ئې دوه کتابونه ولیکل اؤ دَ دواړو کمپوز شده نسخې زما مخې ته پرتې دي ، ډېر زر به دا انشاء الله چاپ شي۔

ډېرو سترو اؤلویو شاعرانو دا اعتراف څهٔ چې اقرار کړے دے چې زمونږ شاعري دَ یو پیغام دَ رسولو ذریعه ده۔علامه اقبال خو پهٔ!

"سوئے منزل می کشم ناقۂ بے مہار را"

کښې ډېر ښکلے مثال ورکړے دے چې دَ شاعرۍ پهٔ ذریعه خپل قام منزل ته راکاږم۔ بعینه دغه مطلب، مقصد اؤ مدعا دَ ښاغلی شبیر احمد صاحب هم ده چې دَ شاعرۍ پهٔ قالب کښې خپل پیغام قام ته، مسلمانانو ته، یا دنیا ته رسؤل غواړي۔

دَ شبیر احمد صاحب پیغام څهٔ دے؟ دا هم هغه پیغام دے چې دَ زرګونو کالونو راسې پهٔ مختلفو وختونو کښې پېغمبران، انبیاء کرام، اولیاء الله، پیرانِ عظام ، واعظان، علماءِ دین، فلسفیان اؤ شاعران دَ انسانیت دَ خیر ښېګړې دَپاره انسانانو ته رسول غواړي۔ دا هغه حق، رښتونے اؤ ابدي پیغام دے چې دَ قرآن پاک دَ تعلیماتو اؤ دَ حضورﷺ دَ اسوۂ حسنه پهٔ شکل دَ نني دور دَ انسانانو دَ جملوؤ اخلاقی، سماجی، خرابیو،ذهنی رنځونو، مادي ضرورتونو یو شافي علاج اؤ جامع حل دے۔دَ دې پیغام بنیادي نکته عشق دے، مینه ده ، خالصه، سوچه، بې لوثه مینه۔ دغه مینه پهٔ ټول کائینات کښې خوره وره، جاری اؤ ساری ده۔ دَ کائینات ژوند اؤ موجودګی دَدې مینې نه عبارت دي۔ مینه اؤ ښائېست دَ یو بل دَپاره لازم اؤ ملزوم دی۔ پتنګ ته پهٔ شمع کښې حسن ښکاری، اؤ بلبل پهٔ ګل کښې ښائېست وینی ۔انسان خو اشرف المخلوقات دے یقیناً دَ دهٔ دَ مینې دَ اظهار انداز اؤ مقدار دَ حسن معیار اؤ دغه حسن ته دَ رسېدو اؤ دغه حسن دَ خپلؤلو سوچ اؤ اپروچ به یقیناً ډېر ستر، لوړ اؤ هسک وی۔

دَ موصوف دَ شاعرۍ تنه بوده کهٔ هغه دَمینې شاهراه دے اؤ کهٔ دَ مینې پیغام ، هم دَ دې پاکې سپېڅلې افاقی اؤ الوهی مینې نه وودلې شوې ده۔ دا دَ رڼا اؤ نُور هغه پلوشې دی چې دَ کومو

پۀ حقله رحمان بابا وائۍ چې

کۀ رښا ده پېروي دَ محمد ﷺ ده

داسې شاعرۍ نه څېګېدلې پیغامونه دَ انوارو اؤ تجلیاتو پۀ شکل کښې دَ شاعر پۀ روښانه ذهن دَ ملکوتی حسن دَ پرخې پونه وروی اؤ شاعر دَ راپاریدلی قلبی وارداتو لۀ کبله دَ جذب او انجذاب دَ پر کېفه لمحاتو پۀ بهیر کښې لوستونکی ځان سره پۀ دې سرور کښې شریکول غواړی۔ دغه بهیر دَ دین محمدی ﷺ پېروی ده۔

دَ مینې پیغام شاعری مونږ نۀ دَ شعر پۀ فنی پېمانوځېرلې شو اؤ نۀ ئې دَ تنقید پۀ زرکانی سنجولې شو دَ دې دوه وجهې دی یو خو دَ پیغام محبت شاعری عامه شاعری نۀ ده بلکې دَ یو لافانی، ابدی اؤ افاق پیغام دَ خورولو ذریعه ده چې زیات تعلق ئې دَ قلبی وارداتو څخه دے۔بل دا دَ اردو شعر من و عن ترجمه نۀ ده بلکې دَ پښتو جامې وراغستولے شوي دی۔ پۀ حالاتوکښې خامخا لرے برے راځی۔ دلته به دَ شاعر نیت پۀ نظر کښې ساتل پکار وی، فنی باریکی اؤ نزاکتونه نه۔

خو لکه څنګه چې دَ شاه صاحب نېکې ارادې اؤ سپېڅلې مقصدونه دَ کامیابۍ منزلونه غوڅوی دغه شان پۀ مبارکه اؤ بختوره سلسله کښې هم خوش بختانه شبیر احمد صاحب ته دَ یو درووند علمی اؤ ادبی شخصیت پروفېسر سید محمود ظفر صاحب ملا تړ حاصل شو۔ هغوی پۀ دې سلسله کښې رسا فکر، ژور نظر اؤ تېز ذهن لری۔ پخپله هم صاحب طرز ادیب اؤ دَ ښکاره مقام څښتن شاعر دے ۔ پۀ دې مجموعه هغوی نظر اچولے دے۔ یوئې نوې املا ته برابر کړی ده، بل ډېر ابیات چې نیمګړي لیکلي شوي وو هغه ئې برابر کړی دی۔شاید چې دا نیمګړتیا دَ اصل مسودې دَ نقل کونکې لۀ کبله وه ۔هسې خو دَ موضوع پۀ لحاظ دا شعری مجموعه دَ لعل و جواهرو لړۍ اؤ خشبویه ګلونو ګل دسته ده خو دَ ځنو شعرونو پۀ خوند کښې تاسو هم ځان سره شریکوم۔

مېنه مېنه ده دَ مېنې مثال نشته ‌ ‌ ‌ ‌ څوک بې مېنې پۀ دنیا کښې خوشحال نشته
مېنه زړۀ سره خبرې کړی اے عقله ‌ ‌ ‌ ‌ کار پۀ "قال" کله چلیږی کۀ "حال" نشته

یا

بندګی پۀ بندګۍ بس نصیب کیږی ‌ ‌ ‌ ‌ خپله خوښه ئې پۀ خوښه کړه قربان
خپل زړګے ورته پۀ سچه باندې پیش کړه ‌ ‌ ‌ ‌ چې قبول شی پۀ دربار دَ پاک سبحان

دَ نفس دَ بیمارۍ تشخیص داسې بنۀ!

نفس کۀ ګاډے دے نو زړۀ ئې ډرا یئور دے   پۀ اصلاح کښې دَ زړۀ ذکر مؤثر دے
اؤ دَ نفس علاج دے پروت مجاهده کښې   اؤ تشخیص دَ شیخ پۀ دې کښې معتبر دے

پۀ دې فتنه انګیزه فضا کښې شاعر ولې مطمئن دے!

هر طرف ته نن فتنې دی   مشکلات دی اندېښنې دی
شکر مونږ چې چا سره یو   اهل حق دَ زمانې دی

دَ ظاهر و باطن فرق پۀ څومره ساده اؤ اسان مثال سره ثابتوی!

چې خالی وی کټورے زیاته ټنګا کئ   چې وی ډک پۀ ټنګېدو هغه ټکا کئ
پۀ ظاهر چې صرف مست وی هغوی شور کا   دَ ظاهر باطن جامع کله دا بیا کئ

اخلاص نۀ صرف پۀ صوفیانه تعلیماتو کښې بلکه پۀ عملی ژوند کښې هم یو دَ قدر وړ عمل دے ځکه خو پرې ډېرو شاعرانو طبع ازمایې کړې ده موصوف هم دا انسانی صفت اؤ دَ انسانی معاشرې قدر داسې ستائیلے دے!

چې پۀ ښۀ نیت دا زړګے صفا سوتره شی   دَ اخلاص پۀ برکت اعمال ښائسته شی
پۀ هغۀ لره نظر پۀ هر عمل کښې   چې قبول دې شی اعمال اؤ ستا هغه شی

بې شکه چې دَ قرآن پاک سره مینه اؤ دَ کلام پاک تلاوت دَ هر مومن مسلمان دَ ایمان جز دے خو شاعر یوه بله نادره نکته پۀ ګته کوی اؤ وائې!

دَ قرآن نه تۀ دَ مینې درس حاصل کړه   ځان محبوب سره پۀ دې باندې واصل کړه
هر هر لفظ ډک دَ نُور دَدې کلام دے   پۀ دې نُور باندې معمور دا زړګے خپل کړه

زما پۀ خیال دَ حوالو دا سلسله دَ اندازې نه زیاته وړده شوه خو یوه اخیری حواله دَ نعت شریف دَ لیکلو ضروری ګنم۔دَ نعت شریف دَ سترې مرتبې پۀ حقله خو دَ الله تعالیٰ خپل کلام داسې ګواهی ورکوی ورفعنا لک ذکرک۔ لوړ یا هسک کړو مونږ ذکر ستا ستا دپاره۔دَ ښاغلی شبیر احمد کاکا خیل پیغام محبت دې وی اؤ دَ حضور ﷺ ذکر دې پکښې نۀ وی۔ پۀ دې مجموعه کښې ګڼ نعتونه شامل دی ولې بیا هم دَ حضور ﷺ دَ عظمت اؤ لوۍ دَ بیان سره ډېرې تقاضې پۀ نظر کښې لری!

شوق لرم پۀ زړۀ کښې نعت دَ لیکلو اؤ پۀ دې کښې دَ محبوب دَ یادولو
چرته زۀ چرته هغهﷺ غلط نۀ شمه پۀ نازک ښاخ زۀ کوشش کوم دَ تللو
یقیناً چې هغهﷺ هم دَ خدائې بنده دے نو کوشش کښې یم دَ دې خیال دَ ساتلو

پۀ دې حقله دَ نورو باریکیو اؤ نزاکتونو وضاحت داسې کوی!

نعت لیکل ولې مشکل دی دا پۀ توره باندې تلل دی
کۀ مقام ئې نور وچت شی نو دَ حد نه مخکښې تلل دی
اؤ کۀ کم شی دَ خپل ځایه نو دَ ځائے راغورځېدل دی

زما دا لیک به نیمګړے ګڼلے شی کۀ زۀ دَ صاحب کتاب پۀ حقله دَڅو خبرو ذکر و نۀ کړم۔

دا پیاوړے روحانی شخصیت دَ علم و عرفان، سلوک اؤ تصوف دَ علم برداري روحانی سلسلو دَ کاکا خېلو مپاګانو پۀ درنه علمی کورنۍ کښې دَ صوابیې ضلعې پۀ مشهور کلي جهانګېرې کښې پېدا شوے دے۔ اؤ دَ سید علی شاه کاکا خېل ځوئے دے۔ دَ پېدائش تاریخ ئې 24 اپرېل 1954 دے۔ ابتدائۍ تعلیم ئې خپل کلی کښې حاصل کړے دے۔ایف‌ایس‌سی ئې دَ اسلامېه کالج پېښور نه کړې ده ۔ اؤ بی‌ایس‌سی مېکنیکل انجنیئرنګ ئې پۀ امتیازی حېثیت سره دَپېښور یونیورسټۍ نۀ کړې ده۔ پۀ انجنیئرنګ کښې دَ کمپیوټر پۀ استعمال ئې تحقیق پۀ جرمني کښې پۀ کارلسروهے یونیورسټۍ کښې دَ مشهور پروفېسر شناک پۀ سرپرستۍ کښې کړے دے۔ نن سبا پۀ اټامک انرجی کمېشن کښې دَ ډپټی چیف انجنیئر پۀ عهده کار کوی۔

دَ ملازمت پۀ دوران کښې دَ تحقیق اؤ تعلیم پۀ سلسله کښې ئې دَ یورپ اؤ امریکې سفرې کړې دي ۔ پۀ اسلام، سائنس اؤ دینی امورو ئې تحقیقی مقالې اؤ کتابونه لکه فهم المېراث، مېراث کا آسان حساب ،فهم الفلکیات،فهم الریاضي ،کشف هلال وغیره لیکلې دی۔دَ تصوف پۀ مېدان کښې ئې زبدة التصوف ،تصوف کا خلاصه ، فهم التصوف ،مکائد شیطان اؤ نور واړه واړه کتابونه لیکلې دي۔ دَ دې نه علاوه وېپاڼه **tazkia.org** هم ددوی پۀ سرپرستۍ کښې دَ خانقاه امدادیه نه مستقله چلېږي ۔ پۀ خانقاه امدادیه کښې شاه صېب روزانه پۀ مختلفو موضوعاتو درس ورکوي اؤ پۀ دې کښې دَ خالي پۀ ورځ دَ مثنوي شریف درس هم کېږي ،کوم چې دَ طریقِ جذب ترجمان دے۔ شاه صاحب دَ اسلام دَ افاقی اؤ ابدی پیغام دَ خورولو دپاره هره لار خپله کړې ده ۔دَ لیک لوست نه علاوه دَ شاه صاحب بله غټه کارنامه ځائے پۀ ځائے دَ خانقاه ګانو جوړول دی ۔لکه پنډۍ، آله آباد، اسلام آباد، جهانګېره، سخاکوټ ملاکنډ اېجنسی، پېښور، لاهور، فېصل آباد اؤ کراچۍ کښې ئې دا روحانی مرکزونه قائم کړی دی۔دلته نۀ صرف دَ حال و قال محفلونه، دَ ذکر

و اذکار مجلسونه، دَ روحانی تربیتونو اؤ تزکیه نفس غنډې کیږی بلکې دا دَ دین دَ درس و تدریس موثرې اؤ معتبرې ادارې هم دی۔ اللّٰه تعالیٰ دې دَ علم و عرفان دا سر چینې دغه شان تل تر تله روانې اؤ تاندې لری چې دَ سلوک اؤ معرفت دَ لارې تنده غری پرې دغه شان سېرابیږی امېن۔
ننني نړۍ خونړۍ ده ۔دَ ظلم اؤ بربریت ښکار ده دَ سړی خورګۍ اؤ استحصال دَ لاسه انسانیت پۀ اور کښې ولاړ دے۔ زیاتی خورګۍ اؤ زورکېږی دَ دنیا امن تالا ترغه کړے دے ۔قامونه دَ امن پۀ تلاش کښې سرګردانه اؤ پرېشانه دی۔ انسان پۀ رنګ رنګ زنځوریو کښې اخته اؤ بلاګانو کښې ګېر دے۔دَ زړۀ دَ اطمېنان پۀ لټون کښې دے۔ پۀ داسې حالاتو کښې دَ مېنې، ورور ولۍ اؤ دَ امن پیغام دَ شریعت محمدیﷺ پۀ پیروۍ کښې پټ دے،دَ کوم دَ خپرونې دپاره چې شاه صاحب شپه اؤ ورځ لګیا دے کار کوی۔ اللّٰه تعالیٰ دې وکړی چې دَ سید شبیر احمد کاکا خېل دا بې لوثه کوششونه دَ لوی اللّٰه پۀ در کښې قبول شی چې دوی خپل مرام حاصل کړی۔ دا دې دَ دوی دپاره دَ دین دنیا توښه وګرځی، امېن۔ دا ګناه ګار اؤ پروفېسر سید محمود ظفر دې هم پۀ خپلو دعا ګانو کښې یاد لری،تشکر کوم۔

پروفېسر مېاں عنوان الدین کاکا خیل
236 بی شیخ ملتون مردان
18 اکتوبر ۲۰۱۳
بمطابق 13 ذوالحج 1434 ھ

تقریظ دَ پروفیسر سید محمود ظفر لهٔ خوا نه

بسم اللہ تعالیٰ

زمونږ بزرگانو علماؤ چي کله دَ "حسن" "احسن" او"حسین" معنیٰ پهٔ خپلو سپېځلو تحریراتو کښې کړي ده نو دَ "ښکلي" اؤ "ښایسته" پهٔ توری ئې نه ده راوړی بلکي دَ "ښهٔ" پهٔ توری ئې دا معنٰي ښکاره کړي ده ۔ دَ محترم شبیر احمد کاکاخېل صاحب کتابونه ما ته زما زوی پهٔ دے غرض راوړی وو چي زهٔ ئې املا صحیح کړم۔ اؤ دا اجازت ئې راته هم دَ شبیر احمد صاحب لهٔ طرفه راکړے ؤ چي کهٔ پهٔ اشعارو کښي څهٔ اصلاح پکار وی نو هم کولے شی۔ ما املا صحیح کړه خو پهٔ اشعارو کښي دَ اصلاح ضرورت مې محسوس نهٔ کړلو ۔ولې چي کهٔ دَ شاعرۍ دَخوند او مزې پهٔ نظر ورته ګوري نو پکار ده چي رد و بدل پکښې وشی ۔خو دَکوم لوړ ا ؤ عظیم مقصد دپاره چي دا اشعا ر لیکلی شوی دی چي زړونو کښې دې ورسره دَ"اللّٰہ" اؤ دَ رسول کریم ﷺ سره دَ مینې څرېکې راپورته شی نو دَ مقصد ځلا ورسره دَ شاعرۍ ښایَست هم شریک کړے دے۔اوَ زما یقین دے چي څوک دَ لوړ اوَ مقصدی شاعرۍ خوند اخستل غواړی نو هغه خوند پهٔ "دَ مینې پیغام" کښې موجود دے۔ خبره دَ خپل زړهٔ دَ اندروني څرېکې ده۔ اؤ ځکه زهٔ دَ شبیر احمد کاکاخېل صاحب شاعرۍ ته دَ"ښکلي" ؤ "ښایَسته" نه زیاته " ښهٔ " شاعري وایم لکه دَ رحمان بابا کلام چي دے۔ اؤ یقین مې دے چي لوستونکی به زما دې رائې سره اتفاق وکړی ولې چي دَ ډېر نیک اؤ لوړ مقصد دَپاره شوي ده۔اللّٰہ تعالیٰ دې شبیر احمد کاکا خېل صاحب ته ژوند اؤ توان ورکړی چي دا سپېځلے تحریک جاری وساتي۔

سید محمود ظفر

۲۹ ستمبر ۲۰۱۳

اللّٰہ آباد پنډۍ

سریزهٔ

اَلْحَمْدُلِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ○ اَلصَّلٰوۃُ وَ السَّلَامُ عَلٰی خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ ○ اَمَّا بَعْدُ

فَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ○ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ○ وَالَّذِیْنَ آمَنُوْا أَشَدُّ حُبًّا لِلّٰہِ ○

دَ مؤمنانو دَ الله تعالیٰ سره ډېر زیات محبت وي اؤ کهٔ نهٔ وي نو پکار ده چې وي- پس هره هغه ذریعه چې دَ الله تعالیٰ دَ محبت ذریعه جوړیدے شي دَ هغې استعمال به ضروري وي -حضرت تهانوي رحمة الله علیه یو ځل وفرمایئل چې زهٔ تاسو ته دَ اصلاح دَ ټولو نه زیاته اسانه طریقه و نهٔ ښایئم؟ خلقو ووې ولې نه؟ حضرت وفرمایئل چې دَ محبت پوړۍ وخورئ -خلقو ترې نه تپوس وکړو دَ محبت پوړۍ به کوم ځائے کښې ملاویږي؟ هغوئ وفرمایئل دَ محبت پهٔ دکانونو کښې- یعنې دَ عاشقانو پهٔ صحبتونو کښې- پس دَ عشاقو صحبتونه دَ دې دَ حاصلولو اسانه طریقه ده- اؤ کهٔ دا مېسره نهٔ وی نو بیا دَ صحیح جذب کلام دا کار کوي-نن هم کهٔ څوک دَ اصلاح پهٔ نیت مثنوي مولانا رومؒ ، دَ مولانا جاميؒ یا دَ حاجي محمد امینؒ واوري نو ترې ډېرمتاثر شي- یقیناً پهٔ دې کلام کښې ډېر زور دے اؤ دَ مشائخو دَ صحبت اثر لري-

پهٔ اردو ژبه کښې دې عاجز دَ بزرګانو کیفیات دَ شعر پهٔ ژبه کښې قلمبند کړي وو- نو زما ذهن ته دا خبره راغله چې تاخو خو خپلو ماشومانو ته وئیلې ؤو چې کهٔ بهر هره ژبه وایئې خو کور کښې به پښتو وایئې ځکه چې دا دَ خپلې مورنئې ژبې سره بې وفائي ده- خو تا خپله پهٔ اردو کښې کتابونه چهاپ کړل اؤ پښتو کښې نه- حالانکه اول بنده باندې دَ خپلې ژبې حق وي- خو زما پهٔ مخکښې یو مشکل ؤ اؤ هغې راته یو بل مشکل هم پیدا کړو-هغه دا چې اګر چې ما پهٔ طالب علمۍ کښې شاعري پهٔ پښتو کښې کړې وه اؤ دَ اسلامیه کالج دَ خیبر یونین پهٔ مشاعرو کښې مې هم شرکت کړے ؤ اؤ زما کلام ته هغه وخت ډېر داد هم حاصل شوے ؤ- خو دا برکت ؤ دَ پښتو دَ ماحول، دَ یو پښتون مشهور شاعر روغ لېونې صحبت، اؤ دَ کالج بې فکره ژوند -دا درې وړه ځیزونه زما نه پنجاب کښې، پهٔ کوم کښې چې زهٔ دَ 1980راسې وسم ، ورک شو -اوس زما سره ماحول نیشته، پښتانهٔ سامعین نیشته، اؤ غټه خبره دا چې دَ شاعرۍ دَ مزاج خلاف مصروفیت- ځکه زما شاعري بالکل پهٔ تپه ودرېده -ماوې جوړې اوس زهٔ شاعر پاتې نهٔ شوم اؤ دغه دَ روغ لېونې هم خیال ؤ- لیکن حضرت مولانا اشرف صاحب رحمة الله علیه چې یو کامل ولې ؤ اؤ زما شیخ ؤ ،هغهٔ ماته دَ ښې شاعرۍ دعا کړې وه هغې به هم لاره کوله- آخر هغې لاره وکړه اؤ زما جذبات دَ نن نه درې کاله مخکښې حج کښې انکښېنست شو- اؤ ما دَدې پهٔ برکت بیا شاعري شروع شوه -یقیناً دا یو الهامي شاعري وه- ما لیکل کول اؤ نهٔ پوهېدم چې څنګه مې کول -ماحول دَ اردو اؤ کیفیات دَ مکې مکرمې اؤ دَ مدینې منورې وو- نو آمد پهٔ اردو ژبه کښې وشهٔ اؤ دا کتابونه دَ خیره سره چاپ شو- دې نه پس چې څهٔ وخت هغه برنے خیال پهٔ پښتو کښې دَ لیکلو راغلو نو حقه خبره ده چې کیفیات خو الوزي -البته کهٔ چا دَ لیک پهٔ لوښي کښې کښېښودل نو محفوظ شي- نو دا کیفیات دَ آمد دَ اردو شاعرۍ پهٔ لوښي کښې محفوظ شوي وو -نو داسې کیفیات خو چونکې مادلته نهٔ شول پیدا کولے

نو کۀ دلته مې شاعري کولے نو هغه به آورد ؤ نو ځکه مې دَدې اردو کلام پۀ پښتو کښې ترجمه کړې ده۔ البته چونکه مقصد پیغام رسول وو نو کۀ پۀ دې کښې څۀ نور کیفیات هم مېنځ کښې رانوتي وي نو ما حصار کړې نۀ دي ، ځکه چې دا دَ پښتنو امانت ؤ، اؤ امانت رسول مستحقینو ته ضروري وي۔ الله تعالیٰ دې ما پۀ دې مقصد کښې کامیاب کړي ۔

دا خو جواب شو چې پښتو اګرچې زما مورنۍ ژبه ده خو ما پکښې دَ اردو نه ترجمه کړې ده ۔اوس یو بله اهمه خبره کول غواړم ۔هغه دا چې زما کلام به بعضې خلقو ته ډېر ساده ښکاره شي ۔دَدې یوه وجه ده چې پۀ دې کښې یو خو ما دَ ښایُسته شاعرۍ نیت نۀ دے کړے۔ شاعري پۀ خپله یو ښایُسته صنفِ ګفتار دے۔ زما رنګ دَ بې تکلفه شاعرۍ دے۔ غواړم چې خبره ورسي۔ دَمشکلو الفاظو استعمال زما پۀ طبعیت بوج اچوي۔ زۀ غواړم چې زما اؤ دَ قاري مېنځ کښې دې تکلف حائل نۀ وي۔بل غواړم چې کوم الفاظ دَ عوامو پۀ استعمال کښې ورځ اؤ شپه وي هغه پۀ شاعرۍ کښې راشي ۔دَ کومو اشعارو دَ الفاظو دَ معنیٰ دَ پاره کۀ څوک دَ لغت محتاج شي نو دا زما پۀ نزد دَ شاعرۍ سره زیاتے دے۔زۀ ګورم چې دَ ډېرو ښو ښو شاعرانو کلام دَ خلقو دَ سینو نه ووتۀ، صرف پۀ کتابونو کښې دے ۔اؤ دَ رحمان بابا کلام اوس هم دَ خلقو پۀ زړونو کښې دے۔ نن هم چې دَ رحمان بابا کلام څوک وائي نو هر پښتون پرې پوهېږي۔ کۀ دا دَ رحمان بابا یو طرف ته کرامت دے نو بل طرف ته دا دَ رحمان بابا دَ اسلوب برکت هم دے چې پکښې سادګي ده ، بې ساختګي ده ،معرفت دے، اساني ده۔الحکمة ضالة المؤمن، کۀ پۀ دې اصول مونږ دَ کفارو ښۀ عادتونه چې کوم دَ اسلام مطابق دي اخستے شو نو دَ رحمان بابا ولې نه؟ پۀ دې کلام کښې زما کوشش خو دادے چې دَ قاري قلب و ذهن دَ الله دَ محبت یو ننداره وکړي اؤ ذهن ئې هغه څیزونو ته تیار شي چې کوم دَ زړۀ دَ رڼا دَ پاره ښۀ ګرزي۔ پۀ دې وجه دَدې کلام دوه غټې حصې دي یو پۀ زړۀ کښې دَ الله دَ مینې دَ انګېښت کوشش، اؤ دویم چې کله دا مینه زړۀ کښې راشي نو بیا دَ زړۀ څۀ حال وي اؤ دَدې اثر پۀ اعمالو څۀ پریوزي؟ ګویا کیفیت احسان حاصلولو نه پس اعمال څنګه وي؟الله تعالیٰ دې مونږ پۀ دې عظیم مقصد کښې کامیاب کړي۔زما دا یقین دے کۀ دَ یو کس زړۀ هم دَدې پۀ برکت الله تعالیٰ طرته مایُل شۀ نو زۀ کامیاب شوم اؤ کۀ دا هم نۀ وي نو دَ مشرانو نه مو اوریدلي دي چې کۀ څوک طریقه صحیح واخلي اؤ نتیجه دَ هغې مطابق رانۀ شي هم هغه دَ الله پۀ نظر کښې محروم نۀ وي ځکه چې !

"میخانے کا محروم بھی محروم نہیں ہے"

مونږ چې کله لیکل کول هغه وخت دَ پښتو املا بدله وه ۔وروستو پۀ باره ګی کښې دَ پښتو ژبې دَ ماهرینو ټولنه وشوه اؤ هغوي ډېرې مفیدې فیصلې وکړلې۔ هغې نه پس چې کوم لیکل ما کړي دي دَ هغې مې کوشش کړے دے چې د دو فیصلو پۀ رڼا کښې ولیکم۔ ددې دپاره پروفېسر سید ظفر صاحب زما ډېر مدد کړے دے۔ الله تعالی دې دَ دې هغوی ته ډېر اجرونه ورکړي۔پۀ دې کتاب کښې خو ما هم دغسې کړې دي لېکن یو تجویز مې زړۀ ته راغلے دے هغه پیش کوم۔ هغه دا چې دَ باړه ګلی دیصلې وړومبی فیصله داوه چې:

"هغه کلمې چې د عربۍ او فارسۍ نه پښتو ته راغلې دي او معنا يې هم هغه ساتلې ده هغه به پخپل اصل شکل کښې ليکلی شي، لکه قصه، قميص ، ضعيف. او هغه کلمات چې پښتو خپل کړي دي، معنا يا شکل يې بدل شوي دي ، هغه به په پښتو کښې په اوښتي شکل ليکلی کېږي، لکه تپوس ، پام . او د عربۍ مخصوص ټکي به د پښتو په کلماتو کښې نه ليکو – مثلاً: ((تورخم)) به په ((ت)) ليکو په ((ط)) به يې نه ليکو"

نو تر اوسه خو هم داسې کړي دي لېکن عوامو ته دَ دې پته لګېدل ډېر ګران دي چې کوم ټکے دَ فارسۍ نه يا عربۍ نه پښتو ته منتقل شوے دے۔دَ دې دپاره په دې فيصله عوامو ته عمل کول ګران دي۔ که داسې وکړے شي چې دغه ټکي هم دَ پښتو دَ املا دَ عام قانون مطابق وليکلے شي نو دَ دې دَ املا فيصله به صرف صوتي بنياد باندې کول اسان وي ۔مثلاً خيرے اؤ خير کښې پۀ وړومبي ټکي کښې به يائےمعروفه راځي اؤ بل کښې به يائے مخصوصه راځي اؤ خېر به ليکلے شي دَ باره ګلۍ دَ قانون مطابق دا خير ليکل پکار دي ځکه چې دا ټکے دَ عربۍ نه اخستے شوے دے اؤ پۀ فارسي کښې هم راځي دغه شان حيثيت به حېثيت بعينه به بعېنه ليکلے شي۔ دې کښې بۀ عوامو ته ډېر سهولت وي اؤ پۀ مفهوم اؤ پۀ لوسته ئې هم څۀ فرق نۀ پرېوځي۔البته که مکمل جمله دَ فارسۍ يا دَ عربۍ څوک نقل کوي نو هغه لکه چې نورو ژبو کښې هم په اصل حالت کښې ليکلے شي پۀ پښتو کښې به هم داسې ليکلے شي۔

الله تعالیٰ دې مونږ ته صحيح نيتونه نصيب کړي پۀ اخر کښې دَدې اردو شعر ترجمه دې ولې وُنۀ شي چې دا پيغام هم وُرسي!

حقيقت دې شي مونږ ټولو ته معلوم چې محروم دَ مېخانې نۀ دے محروم
څۀ چې کيږي هغه لاس کښې دَ الله دي پۀ ښۀ نيت پۀ ژبه واخله دَ خدائ نوم

شبیّر احمد کاکا خېل

حمد باري تعالیٰ

ولتوه ډک دَ مېنې زړونو کښې موجود هغه — اؤ دَ عاشقانو پۀ خيالونو کښې موجود هغه

هم رڼا دَ نمر کښې هواګانو کښې ليدلے شي — هم ستورو سپوږمۍ کښې اؤ پۀ غرونو کښې موجود هغه

کوم چې بصيرت لري هغه زړۀ ئې ليدلے شي — ښکلي نظارو کښې پۀ سيندونو کښې موجود هغه

بې لۀ کار کونکي کله کار خپله کېدلے شي — داد ے سوال دَدې پۀ جوابونو کښې موجود هغه

ټيک څيز هم خراب شي چې ئې څوک پۀ حفاظت نۀ وي — داسې سائنسي حقيقتونو کښې موجود هغه

لږ غوندې کۀ کلۀ خپل تخليق باندې مونږ غور وکړو — دې کښې پۀ بېشماره نظامونو کښې موجود هغه

عقل کۀ لۀ نفس متاثر نۀ وي اؤ حق لټۀ — نو دَ کائنات ټولو رازونو کښې موجود هغه

کړه طلب پېدا تۀ دَ بيدار زړۀ اے شبيّره نو — لرې مۀ ځه ستا پۀ دې شعرونو کښې موجود هغه

پۀ بنديا نو رحم

پۀ بنديا نو دَ هغۀ رحم کۀ تا وکړو پۀ تا به — رحم وکړي دَ جنت لاره شي تاته بيا صفا به

مخلوقات عيال دَ خدائ دي نو دَ دوی پۀ دښمنانو — کول رحم غلط کار دے که کوې دا وي خطا به

طريقه دَ مصطفےٰ چې کړه چا خپله خوش نصيب دے — پۀ دې باندې هغه کس محبوب بيا جوړ شي دَ الله به

دَ کافر سره دَ زړۀ دوستي دَ ځان سره دے ظلم — په دې باندې ځان پۀ خپله دَ رحمت نه کړي جدا به

دَ دنيا پۀ مېنه باندې چې دَ چا زړګے ککړ وي — پۀ اؤو سمندرونو دَ دۀ زړۀ نه شي صفا به

آخرت کښې دَ شبيّر باره دا اواز کۀ راغے — دے زما دے دې راځي کامیابي وي دا زما به

حمد باري تعالیٰ

شپه اؤ ورځ، سپوږمۍ کښې، اؤ پۀ ستورو اسمانونو کښې
ته موجود يې خدايه دَ فطرت ټولو څيزونو کښې
دا دَ بوج ورلو انساني دا سهارې چې دي
دا پۀ سمندر کښې، پۀ کشتيانو جهازونو کښې
شپه کښې دَ شبنم پۀ دې خاموشه فوارو کښې هم
دا سيلۍ باران پۀ دريابونو ، اؤ نهرونو کښې
دومره وچت غرونه فلک بوس پۀ مزکه ښخ چې دي
دي چې دَ شينکي پۀ دوی خواره ټول ښادرونو کښې

شين اسمان کښې چاودے چرته نشته دے، صفا دے دا
داسې دَ بې ستنو دَ چت ښکلي منظرونو کښې
دے هر زره کښې دَ هر څيز يو کائنات ګورو
تا دَ اليکټران پۀ رفتارونو حرکتونو کښې
چرته دَافلاک وسعت اؤ چرته باريکۍ داسې
داسې لاتعداده اشارو ، اؤ شاهکارونو کښې
مزکه ده کرۀ پۀ خپل مدار، دَدې اثر چې دے
ورځې شپې وړې لوېې، اؤ رنګ رنګ موسمونو کښې
نه پۀ انتها خبر ، اؤ نۀ لۀ ابتداواقف
داسې مو دَ ذهن لۀ حيرت پۀ جوړو غرونو کښې
ستا دَ يو ذرې نه بې خبره چې شبيّر کوم دے
هغه ويني تا ، ده عجيبه دَ زړۀ ټپونو کښې

دَ خدائ پاک عظمتونه

که دا ټول سمندرونه سياهي شي ونې جوړې شي دا ټولې قلمونه
پوره نۀ به شي پۀ دې باندې هېڅکله دي زما دَ خوږ الله چې تعريفونه
زۀ قاصريم له تعريف ئې خو بيا هم به کړم کوشش دا چې څۀ پۀ حمد کښې حصه واخلم
خدائ دې وکړي چې قبول مې دا کوشش شي چرته زۀ چرته دَ خدائ پاک عظمتونه
خدائ خو خدائ دے فعال لما يريد دے مونږ بندیان يو حق زمونږه پرې څۀ نشته
په مونږ حق دَ بندګۍ دَ هغۀ دادے چې پۀ هر حکم ئې مونږ عمل کوُونه
هغۀ لاره پۀ خپل فضل مو آقا ته ده ښودلې پۀ هغې چې ځوک روان يي
نازولي دَ الله شي پۀ قران کښې دي راغلي دغه شانې آيتونه
شريعت ظاهر ته ګوري نو ظاهر مو دا پکار ده چې وي ټيک پۀ هر صورت کښې
خو خدائ ګوري مو باطن ته پۀ عمل کښې چې ظاهر دي دَ هغۀ مخکښې ټول زړونه
ګناهګار شبيّر دَ فضل اميدوار دے پۀ طفيل دَ خوږ نبي ورنه دا سوال کړم
چې قبول مې مال اؤ ځان وخت و اولاد شي پۀ دربار کښې ورسره دغه شعرونه

نعت شریف

تعریف زهٔ ښنګه دَ حضور وکړمه ژبه زما دَدې طاقت نهٔ لري
دَ هغهٔ زړهٔ زړهٔ نهٔ دے کاڼړے دے بس چې دَحضور څوک محبت نهٔ لري
هغه محبوب دَ رب کریم مصطفیٰ
دے چې مظهر دَ هدایت مجتبیٰ
څکه پهٔ ژبه لرم صل علیٰ
درود سلام دې پرې همېش استوم زړهٔ مې پهٔ دې باندې حیرت نهٔ لري
زمونږ دَ پاره دے رحمت مسقل
دَ هغو لاره هدایت مستقل
منبع دَ فیض اؤ دَ حکمت مستقل
چې څوک ترې کټ شو نو هغه پهٔ دنیا چرته یو ځائے کښې به بچت نهٔ لري
دے محبت ئې دَ ایمان تکمېل
اؤ اتباع ئې دَ احسان تکمېل
ښکلے تعلیم ئې دَ برهان تکمېل
نوم اخیستونکےئې کهٔ پاتې نهٔ شهٔ نو دا دنیا بیا څهٔ حاجت نهٔ لري
څوک چې ئې سېرت لولي انسان جوړ شي
متبع ئې مردِ مېدان جوړ شي
چې څوک ئې پرېږدي نو شیطان جوړ شي
د خدائۍ لهٔ فضل شي محروم شبّیره څوک چې عمل ئې پهٔ سنت نهٔ لري

دَ خپل شیخ پهٔ یاد کښې

فضل پهٔ ما وشو یقیناً دا دَ سبحان
شیخ کامل ملاؤ شو چې اشرفِ سلیمان
هغه شفقتونه چې پهٔ مونږ ئې وُو څه وایو به
دومره وُو ډېر زیات چې مونږ نه ورک به شو خپل ځان
هغه چې زمونږ دَ زړهٔ خبرې به پهٔ خولهٔ ئې وې
مونږه خوشحالۍ سره به پاتې شو حیران
هغه دَ سوالونو پهٔ جواب کښې دَ علمونو زور
خپله پهٔ نظر راتلل عیوب چې وو پنهان
هغه ملاقات کښې دَ سکون و اطمېنان حالت
شهٔ به مطمئن پهٔ ملاقات هر پریشان
هغه تکلیفونو بیمارو مصیبتونو هم
ونه خوزولو ؤ ولاړ دَ غر پهٔ شان

کله چۀ درویش اشرف درویش جمات شروع کړلو پۀ استقامت ئې ؤو حیران جور دَ سلطان
چا پۀ مصائبو چې دَ نورو به ژړل همېش خپلو تکلیفونو باندې ؤ همېش خندان
نۀ شي ختمولے مناقب ئې دَ شبیّر قلم غواړو پۀ طفیل ئې مونږ کیفیت احسان

دَمېنې پیغام

دا پیغام دَ محبت دے عاشقان پۀ دې ګویا دي
دا خبرې دي دَ زړونو دا خبرې دَ وفا دي
دې اشعارو کښې دَ خپل شیخ کیفیات ما څۀ بیان کړو
دَ الله والو احوال دي دا احوال کله زما دي
څۀ احوال پۀ کښې دَ نورو څۀ احوال پکښې زما هم
دي زما چې کوم خراب دي چې کوم ښۀ دي دَ بل چا دي
داشعارو پۀ صورت کښې کړو مې پیش طریقِ جذب
بنده څنګه دَ الله شي جوړېدے پۀ دې کښې دادي
دَ دنیا دَ محبت نه بنده څنګه خلاصیدے شي
بې دَ یار دَ محبت نه پنجې کلکې دَ دنیا دي
زړۀ بادشاه دے اے شبیّره دا دَ خدائ کړه چې دَ خدائ شي
پۀ هغو کښې تۀ شامل شه چې مین څوک پۀ الله دي

نۀ شم

دې مرض کښے لۀ خپل ځائ خوزیدے نۀ شم بې دَ یار دَ دارو زۀ جوړېدے نۀ شم
زما زړۀ دَ پاک الله سره تړلے دَ مخلوق سره اوس زړۀ تړلے نۀ شم
زۀ دَ رب دَ محبت حلقه کښې بند یم زۀ دَدې حلقې نۀ کله وتے نۀ شم
زۀ دَ خدائ دَ محبت پۀ اور یم سوے زۀ دَ نفس دَ اور لمبو ته کتے نۀ شم
اوس دَ خپلو سره خپل یم پۀ خپلوۍ کښې بس کوشش دے زما دا چې پردے نۀ شم
نۀ ملا یمه نۀ پیر اؤ نۀ زۀ شیخ یم زۀ عاشق یمه دا عشق پرېښودے نۀ شم
زما سترګے دَ جانان پۀ لور غړیږي دَ جانان پۀ حیثیت بل لیدے نۀ شم
پۀ هرڅۀ کښې مخامخ راته ښکارېږي پۀ شبیّر افسوس کۀ بیا هم سرے نۀ شم

دَمېنې شراب

کۀ چا وڅښل کله هم شراب دَ مېنې
بیرته شي هغۀ ته به کتاب دَ مېنې
بې له دې وي صرف هسې قیل قال ، دے
سوال دَ مېنې ته پکار جواب دَ مېنې
چې سبق چاته وي یاد نه چتې کیږي
مدرسه کښې دے جدا حساب دَ مېنې
تریو تندے دَ محبوب کله برداشت کیږي
عذابونو کښې دے سخت عذاب دَ مېنې
لړ کلام ته ئې فارغ کړه ځان غافله
ور قربان شه څنګه دے خطاب دَ مېنې
دا دنیا به شي ترې پاتې اے شبیّره
بیرته چا باندې که شولو باب دَ مېنې

دا پیغام دَ محبت

دَ دنیا هر کس دې واخلي دا پیغام دَ محبت
څوک دې مونږ ته هم وښائي څه احکام دَ محبت
پۀ خبره دَ محبوب خپل عمل څنګه عاشق نۀ کړي
دے عاشق څنګه اؤ څنګه ئې څښلے جام دَ محبت

دَ محبوب چې کوم محبوب دے، دے زمونږه هم محبوب
که مونږ نۀ یو متبع ئې یو ناکام دَ محبت
طریقې چې دَ هغۀ دي مونږ ئې څنګه پرېښودے شو
دي پکار چې مونږ اوچت کړو هر یو ګام دَ محبت
کړه خبره تۀ واضحه پۀ هر کس باندې شبیره
نعرې صرف پکار نۀ دي پۀ هنګام دَ محبت

دَ مېنې دنیا

ده جدا اؤ عجیبه دنیا دَ مېنې
تکبر ریا پۀ دې کښې به نۀ وینې
ده تنګي چې دَ نظر پۀ دې کښې نشته
دا چینه ده دَ وفا اوبه ئې سپینې
وسعتونه څوک دَدې معلومولے شي
عقل دے ګوته پۀ خولۀ ، سترګې خیرنې
خواهشاتِ نفساني خو سوزول کړۀ
اؤ دَ روح جذبې دَدې ښکلي مهینې
اوس خپل زړۀ دې بس دَدې سره اشنا کړه
لارې پرېږده اوس دَ نفس سختې سنګینې
دَ هغۀ چې دے محبوب ستا هم محبوب دے
خوش قسمت ئې چې دخپل محبوب پۀ دین ئې
طریقه کۀ دَ هغۀ خپله کړه تا نو
بشارت درکوم زۀ دَ خدائ نیاز بین ئې
چې څوک نۀ مني داښکلي لار ئې پرېږده
خپله اوبه خوري دَ نفس غوپې سنګینې
مهربان هغه دےزیات پۀ مونږ زمونږ نه
ولې توئې نۀ کړم پرې زۀ دَ زړګي وینې
اے شبیّره دا دَ زړۀ نغمې دې بس کړه
نن صبا هضمیږي نه اوبه شیرینې

دَ مېنې زور

تنده نهٔ ماتئ چې جام کوم راکوې
بل جام ډک کړه لاس لهٔ دې اونهٔ دروې

دَ عشاقو مېخانه ده څښل راڅښل دي
څهٔ سحر اؤ څه ماښام به دلته څښې

دي مدهوش خو دومره هوش پکښې موجود دے
تابعدار دي کار دَ دوی کهٔ وګورې

تنهايئ کښې څوک پهٔ ما شراب څښوي دا
پهٔ اوبو راکوزوي دَ اور لمبې

دَ عشق نُور پهٔ پټؤ پټېدے نهٔ شي
دې کوشش کښې خو به ئې نور څرګندوې

دا دَ مېنې اور دے څنګه پټېدے شي
نورشي زيات چې څومره دا دباووې

پهٔ جامونو باندې کله کار کېدے شي
ټول دې لرې شي کهٔ ته ئې راسرې

دَ پټرولو اور چې نهٔ مري پهٔ اوبو نو
شي به مړ کهٔ جام پهٔ لاس خپل راکوې

زما زړهٔ بې قرار تاته ښهٔ معلوم دے
شومه غير دَ ټولو زهٔ چې تا پسې

حد دداسې مېنې څنګه شي کېدے چې
اور دے، زيات شي دے چې ئې څومره مړکوې

مرګے ولې به خوشرنګ نهٔ وي شبيّره
مرګ نه پس دَ ملاقات چې دي وعدې

دَ مېنې فکر

دَ هغهٔ چې نهٔ شي څوک څهٔ به کوي بيا
کوم مقصد دَ خپل ژوندون به خپلوي بيا

چې دَ يار وصل مقصود مو دَ ژوندون شو
نولهٔ وصل به ئې څان څوک صبروي بيا

زهٔ پهٔ خپل جانان به هر څهٔ ورقربان کړم
لېونے کهٔ مې دنيا خير دے بولي بيا

دَ انسان دنيا مقصود نهٔ ده نو څنګه
دَ دنيا دَ ژوند دَپاره غوښې خوري بيا

دا زړګےچې دے جوړ شوے چا دَ پاره
دَ هغهٔ غير دې کښې څنګه راولي بيا

کوز شبّير شولو دَ زړهٔ پهٔ مېخانه کښې
اوس شراب دې دَ عشق دم پهٔ دم ښهٔ څښي بيا

دَ زړهٔ خواهش

زړهٔ مې وايي اوس چې صرف بس آغوش کښې دَ خپل يار وے
بس هغهٔ سره مشغول يوازې وے پټ لهٔ اغيار وے

سر سجده کښې زما پروت وے قرآن سترګو ته مې مخکښې
زړهٔ کښې يار کعبه ککو کښې وے پهٔ خولهٔ مې دا اشعار وے

دَ مېنې سترګې

عقلمنده کړه پيدا سترګے دَ مېنې — چې دَ مېنې دا دنيا پرې ته ووينې
صرف عقل خو به تا يو سوداګر کړي — اخلې ځنګه به اسمان که پهٔ زمېن ئې
زړهٔ کړه ډک دَ هغهٔ يو دَ مېنې ګوره — ستا هر ځهٔ هغهٔ سره دي کهٔ ذهين ئې
په دنيا پسې تهٔ مهٔ مره ده نيمګړي — تهٔ دَدې ټول کائينات چې نازنين ئې
دَ تقویٰ لباس تهٔ واغونده شبیّره — پهٔ دنيا پسې دا نهٔ کړې تهٔ خيرنې

دَ عشق پیغام

زهٔ دَ عشق پهٔ پيغام باندې مامور يم — لهٔ هغې وخته پهٔ داسې ليک مجبور يم
چې پهٔ زړهٔ کښې مې پيغام دا چا القا کړو — نو دَ زړهٔ نه ئې لهٔ وخته زهٔ مشکور يم
اوس پکار مې دي هغه چې ئې پکار دي — چې پهٔ عشق حقيقي باندې مخمور يم
پټ اسباب او پهٔ علل حسن ازل شو — ده مرضي ئې زهٔ عاشق خو دَ مستور يم
دَ هغهٔ دَ در مرهم راته پکار دي — پهٔ زخمونو دَ دنيا زهٔ شبیّر سُور يم

مېنه اور دے

مېنه اور دے چې کوم زړهٔ کښې دا بليږي — هغه زړهٔ دَ يار پهٔ مېنه کښې سوزيږي
زړهٔ کښې ئې صرف دَ يار غم وي نور څهٔ نهٔ وي — دَ ده زړهٔ بس لهٔ محبوب ځنې تاويږي
چې کوم زړهٔ بلد دَ مېنې سره نهٔ وي — نو دَ بل دَ مېنې څهٔ هغه خبريږي
دغه زړهٔ دَ خپل محبوب مېنه کښې مست وي — اوښکې ئې سترګوکښې بيا کله حصاريږي
يوه ويره پهٔ دې زړهٔ وي مسلطه — کهٔ محبوب شولو خفه بيا به څهٔ کيږي
چې مېن کله پهٔ خدائے وي څوک شبیّره — دَ ايمان پهٔ خوږو هغه کس پوهيږي

دَ مېنې جوش

تنده ئې دَ مېنې ختمېدے نهٔ شي — څوک ئې بيا لهٔ مېنې راوتے نهٔ شي
څومره به وي عرق درياب دَ مېنې دغه — مهٔ پرېده ادب معلومېدے نهٔ شي
چپ کښېنه دَ مېنې سمندر دے دا — دلته بې لهٔ ټيټ سر څهٔ مونتے نهٔ شي
وګوره جمال ئې تصور کښې لږ — اوس دې جوړې سا بره راتلے نهٔ شي
نفس زما روح بند پهٔ بند تړلے دے — بې لهٔ عشقه دا ازادېدے نهٔ شي
زړهٔ کښې هله وي شبیّره يار زما — غير ئې چې زړهٔ کښې پاتې کېدے نهٔ شي

دَ مينې تنده

تنده مې دَ مينې ماتېدے نۀ شي
زړۀ مې بې قراره صبرېدے نۀ شي
بس چې اوس دَ يار پۀ کار مشغول زۀ وے
وخت مې بې لۀ دې نه تېرېدے نۀ شي
ياد باندې زړګے ئې خپل اباد کړمه
بې لۀ دې چې دے ابادېدے نۀ شي
زړۀ کښې خو رازې پۀ خيال کښې نۀ رازي
دې باندې خو څوک هم پوهېدے نۀ شي
نقش ئې نوم شبيّره کړم پۀ زړۀ باندې
ګند دَ دنيا بې لۀ دې وتے نۀ شي

دَ مينې درياب

لامبوزن چې وي دَ مينې پۀ درياب
دَ هر سوال دپاره وي ئې يو جواب
پۀ عزت اؤ پۀ پېسه باندې اړ نۀ وي
نۀ لري بيا څۀ دَ وخت حساب کتاب
خوشحالي ئې ملاقات بس دَ جانان وي
لۀ جانان ئې جدائي ګرځي عذاب
مينه ښۀ سره بې شکه ډېره ښه ده
کۀ وي بد سره نو شي خانه خراب
دَدې مينې بس لائق خو صرف خدائ دے
نورے مينې دَ دنيا خيال اؤ خواب
دَ الله دپاره هره مينه ټيک ده
اؤ دَ نفس پۀ هره مينه دے عتاب
نورې مينې دَ دنيا تو کړه شبيّره
توبه وکړه دَ الله شه ، دے تواب

زړۀ ورکول

نه دي اسان څۀ پروانه جوړېدل
پۀ سوزېدلو مستانه جوړېدل
زړۀ ورکول چاته څۀ لوبې نۀ دي
چې دَ بل چا وي ديوانه جوړېدل
چې زړۀ مين وي دَ عاشق وي پکار
بس قيل و قال ته بهانه جوړېدل
په خپله غواړي لېونې دَ محبوب
دَ دۀ دَ غشو نشانه جوړېدل
شبيّر خو ځکه روزانه اوس ويني
ښکلي اشعار دا جانانه جوړېدل

عشق

عشق دَ حق بنده هرکار ته کړي تيار
ددۀ صرف پۀ دنيا کښې وي يو کار
چې محبوب رانه خفه نه شي هېڅکله
غواړي داچې پۀ هغۀ شي بس نثار
دَ دۀ ژوند ټول دَ محبوب ځنې ځاريږي
دَ محبوب خوښه بس دۀ ته وي پکار

دَ محبوب خیال کښې بس دے پۀ لار روان وي
دۀ ته نۀ ښکاري دَ لارې دندوکار
هغه کله طوفانونو نه ویریږي
چې دَ حق دَ لارې شوک وي شهسوار
رهبر وساته تۀ ځان ته دَدې لارې
پۀ شبیّر پۀ دې کښې وکړه اعتبار

دَ مینې تقاضا

ستا پۀ تکلیف باندے دا شور اؤ داغوغا کومه ده
ګوره نادانه چې دَ مینې تقاضا کومه ده
تۀ ښۀ خبر دَ تقاضو دَدې دنیا خو لرې
اوس لږ خبر کړه ځان دَ عشق دغه دنیا کومه ده
تۀ دَ هغۀ چې شوې نو ستا بیا پاتې شوې څۀ دي
ټول دَ هغۀ چې دي نادانه حصه ستا کومه ده
دا تکلیفونه مصائب خو پۀ هر چا راځي
کۀ وهې چغې نو دَ صبر ادا بیا کومه ده
قدم قدم باندې تۀ مومې نعمتونه دلته
ځان ته وګوره چې دَ شکر ستا ادا کومه ده
عقل نه کار واخله اؤ نفس دباؤ شبیّره کړه خپل
هغه کوه بیا چې مرضي دَ پاک الله کومه ده

پټ پټ بلیږي

دَ عشق اور پټ پټ بلیږي
زړۀ الله ته نزدې کیږي
سترګې ډکې وي لۀ اوښکو
خو لۀ سترګو نۀ بهیږي
لکه شمع سوزېدل وي
خو لۀ ځایه نۀ خوزیږي
زړۀ کښې اوروي سر ترسره
خو لۀ دې څوک نۀ خبریږي
دَ کتو سترګې لېوالې
لۀ خولې لفظ یو نۀ دوړیږي
دَ محبوب خوږې خبرې
اورې دے پرې نۀ مړیږي
څوک چې نوم دَ محبوب اخلي
لۀ هغۀ ځنې ځاریږي
دَ عشق اور چې کله بل شي
بیا شبیّره نۀ مړ کیږي

دَ عشق جام

لږ دَ ساقي نه دَ عشق جام واخله
اؤ دَدې څښل صبا ماښام واخله
دَ زړۀ دنیا پۀ دې بدله کړه ته
کامیابي بیا پۀ هر یو ګام واخله
تۀ پۀ دربار کښې به حاضر فوراً شې
لږ خو پۀ مینه ئې ته نام واخله
لږ دَ ساقي نه خو دَ یار دَ کوڅې
پته اوس ښه پۀ اهتمام واخله

بیا ترې پهٔ دغه لار دَ تلو طالبه پهٔ رو رو باندې ټول نظام واخله
زړهٔ کړه عاشق پهٔ خپل محبوب شبیّره بیا ترې نه هلته کښې سلام واخله

مینه به څنګه حاصلیږي؟

چې دَ خدائ سره پهٔ مینه هر څهٔ کیږي نو دا مینه به بیا څنګه حاصلیږي
کهٔ عمل پهٔ ښو خبرو وکړو چا نو زړهٔ کښې مینه دَ هغهٔ به داخلیږي
دَ الله ذکر کثرت سره کول دي دې سره زمکه دَ زړهٔ رو رو نرمیږي
چې صحبت دَ محبت والو نصیب شي محبت بیا لهٔ هغوئ منتقل کیږي
دَ مرګ یاد کهٔ ورسره هم شي ملګرے چې منزل دَ آخرت ورته یادیږي
دنیا دارو سره ناسته پریږدي چې دنیا باندې بیا دے نهٔ مینیږي
دَ الله دَ مینې نُور به ورښکاره شي دنیا دارو نه به خپله بیا پټیږي
دغه مینه سمندر دے حد ئې نشته چې پهٔ دې شي څوک روان نو نهٔ ختمیږي
ترڅېدل وي پهٔ نصیب دَ عاشقانو بې لهٔ دې دوئ اے شبیّره نهٔ صبریږي

عنوان دَ مینې

چې پهٔ زړهٔ باندې وګورم وګورم عنوان دَ مینې
خود پهٔ خود څکه شروع مې شي پهٔ خولهٔ بیان دَ مینې
زهٔ کمزورے یم هر چاته رسېدے نه شم دنیا کښې
چې هر چاته مې ښودلے وے ښائسته جهان دَ مینې
اول مینه تهٔ صحیح کړه بس پهٔ خدائ باندې مین شه
بیا لهٔ هر څهٔ نهٔ یکسو شه طالب جوړ کړه ځان دَ مینې
پهٔ مجلس دَ عاشقانو ښهٔ ورګډ شه هیله مه کړه
پهٔ تندې کښې اؤ په زړهٔ کښې دې کړه جوړ نشان دَ مینې
دا پیغام دَ مینې خور کړه چې خبر پرې ټول عالم شي
لهٔ پاکوالې لهٔ وسعت چې شي خبر انسان دَ مینې
اے شبیّره مفاداتو اور بل کړے دے دنیا کښې
ونبایه دَ خدائ پهٔ فضل دوئ تهٔ اوس ګزران دَ مینې

لړه

مینه دې دنیا کښې آفاقي لره — زړهٔ کښې پهٔ هر وخت کښې عاشقي لره
دا دَ دنیا مینه خو مرض دے ټول — بس یو دَ هغهٔ سره دوستي لره
مهٔ کوه هېڅ وخت کښې چالاکي کله — قول اؤ پهٔ عمل کښې سادګي لره
ټول هر څهٔ فاني دي دا فنا به شي — ځکه زړهٔ کښې یو هغه هستي لره
هر یو عمل ستا دَ ګناه ډک خو دے — دې باندې توبه اؤ پښېماني لره
خومره ښکلے رب زمونږ پهٔ زړهٔ کښې دے — دې باندې دَ شکر یو مستي لره
زړهٔ زما سجده کښې ورته پروت دې وي — در دَ هغه ځائے تهٔ دَ تندي لره
تا وته اعلان دَ ملاقات چې کئي — کورته ئې پنځه وخته حاضري لره
مخکښې چې ولاړ ورته تهٔ کله يې — زړهٔ کښې ورته ګوره یکسوئي لره
دوست چې دَهغهٔ دے ستا هم دوست شولو — زړهٔ کښې ئې دښمن ته دښمني لره
غواړه دَ هغهٔ نه ورکونکے دے — طمع لهٔ بل چا مهٔ پهٔ زړګي لره
شان دَ لویَي بس هغهٔ سره ښائي — اے شبیّره زړهٔ کښې عاجزي لره

نعره یو مستانه دَ زړهٔ

ډکه ده دَ مینې دَ شرابو مېخانه دَ زړهٔ — زړهٔ زما چې کله نه دے شوے نښانه دَ زړهٔ
زړهٔ کښې مې چې کله نه راغلے دے جانان زما — وینمه چې ډکه ده دَ مینې پیمانه دَ زړهٔ
زړهٔ مې دَ هغهٔ، هغه زما، څنګه ئې پرېږدمه؟ — ډکه ده دَ مینې دَ هغهٔ چې مې خانه دَ زړهٔ
زړهٔ کښې مې هغه دے دَهغهٔ پهٔ کور کښې ناست یمه — ښکلے تصور مې دے رامخکښې جانانه دَ زړهٔ
شور کښې دَ دنیا عقلونه ورک شولو شبیّره خیر — شوک خو دې نن واوري دانعره یو مستانه دَ زړهٔ

اے زړګیه

اے زړګیه اوس راځه چې هغه یاد کړم — تاپهٔ یاد دَ هغهٔ ښکلے اؤ اباد کړم
چې هغهٔ سره منسوب غم وي غم نهٔ دے — دَ هغهٔ پهٔ غم خو خپل زړګے زهٔ شاد کړم
چې پهٔ قید وي دَ هغهٔ هغه ازاد دے — دَ هغهٔ پهٔ قید اوس خپل ځان هم ازاد کړم
ډېر خیزونه دَ زړګي مې ویراني ده — لږ مانوس ورسره خپل زړګے برباد کړم

چې پۀ ياد ئې خپل ځان هېر کړو اے شبيّره   دَ خپل ځان دَهېرولو ئې استاد کړم

خو پۀ زړۀ کښې دے زما

کۀ لۀ سترګو نۀ مې پټ دے خو پۀ زړۀ کښې دے زما
پۀ هغۀ زړۀ زما جوړ دے زما زړۀ ئې دے اشنا
لرې ټولو نه شوم ، صرف دَهغۀ شومه خوشحال يم
دَ هغۀ پۀ محبت چې زما زړۀ دے مبتلا
دَ بيمار زړۀ مې دارو دے ، تعلق مې ورسره دے
زۀ به هم ورته ورياد يم ذکر کړے ئې چې دے ما
مونږه ئې جخت کړلو خپل ځان ته دَ رحمت حدئيے څۀ نشته
پۀ مونږ څومره مهربان دے دا زمونږه خوږ الله
دَ شيطان ټول اميدونه پۀ اوبو باندې لا هو شي
پۀ توفيق دَ خپل رب باندې چې څوک وباسي توبه
اے شبيره دَ خپل نفس دپاره پرېږدې جانان خپل
خدائ زمونږ دے غيرتي دا دَ غيرت ده تقاضا

زۀ پۀ ياد کښې ئې مشغول يم

زۀ پۀ ياد کښې ئې مشغول يم اؤ سکون محسوسوم   زړۀ خپل ډک لرم لۀ ياد ئې ، هم پرې ژبه خوزوم
ټول ذرات کۀ مې دَ جسم شو مشغول پۀ ذکر باندې   نو دَ داسې سعادت به شکر څنګه زۀ کوم
کاش هروخت مشغول پۀ ذکر وے چې زۀ هم ورته ياد وے   زۀ کۀ خير وي دا عادت به مستقبل کښې جوړوم
زړۀ مې تخت دَ تجليو دے دا هم عرش اصغر دے   پۀ دې عرش باندې به څنګه بيا زۀ بل څوک کښېنوم
دا دنيا خو يو ظلمت دے دې پسې ولې مرۀ کېږو   دَ الله مينه رڼا ده پۀ دې ځان روښانوم
تکليفونه دې دنيا کښې دي پوړکۍ دَ درجاتو   عافيت غوښتل پکار دي پۀ دې هم ځان خبروم
کاش چې زړۀ زما قبول شي نور اعضاء خوئې خادمان دي   دَ الله پۀ احکاماتو به دا ټول مشغولوم
زما سترګې پۀ هغۀ دي چې څۀ وائې ورته غوږ يم   زړۀ شبيّره دَ هغۀ ، پۀ ذکر شونډې خوزوم

دَ زړۀ دنيا

کړه دَ زړۀ دنيا اباده اؤ ښائسته پۀ ذکر باندې   که تۀ غواړې خوشحالي دنيا پرېږده څه ترې نه وړاندې
کۀ تۀ غواړې چې تۀ ياد شې پاک الله ته ښۀ حالت کښې   تۀ حاصل به دا حالت کړې کۀ لږ تۀ ذکر وکاندې
پۀ ژړا دا اباديږي که ژړا وي خدائ دَ ويرې   ځان دې وموندۀ محفوظ څۀ چې پۀ برق برق باندې خاندې
قيمتي وينښتۀ وينښتۀ لمحه لمحه پېسه پېسه ده   دا ضائع نۀ شي ګني نو بيا وهې به دَ غم ساندې
ته مؤمن ئې خدائ دې مل دے ولې وروستو وروستو کېږې   اے شبيّره پۀ هېڅ څۀ کښې نۀ شې تۀ کافر ته لاندې

اسان ولې ګران

چې په لار باندې روان یو
مونږ له ذکر غافلان یو

دا اسان کار او مفید ډېر
هم پرېږدو څه پاګلان یو

ډېر نقصان به مونږ خپل وکړو
دَ دنیا کهٔ طالبان یو

کهٔ مو حق ته کړله شا نو
بیا رښتیا چې جاهلان یو

په دښمن کهٔ اعتبار کړو
په نقصان ولې حیران یو

ګوره خوښې ته ئې شبیّره
کهٔ مین مونږ په جانان یو

ګرم اسوېلے

سکون نشته مې په زړهٔ کښې بس یو اور دے لګېدلے
آه مې ګرم، داسې ښکارې چې څه شے دے سوزېدلے

باران ولې به دَ اوښکو په مخ باندې نهٔ ورېږي
لرم مینه دَ هغهٔ زهٔ چې ئې څوک نهٔ شي لیدلے

لرې شه دنیا زمانه، زما زړهٔ کښې ستا ځائے نشته
ستا زما تعلق دے ختم زړهٔ مې بل طرف ته تلے

اوس په یاد به دَ هغهٔ زهٔ همیشه رطب اللسان یم
زړهٔ مې کور دَ هغهٔ، جام مې دَ هغهٔ دَ مینې څښلے

چې ئې غیر دے اے شبیّره اوس دې نهٔ راځي په زړهٔ کښې
بس هغه دې همیشه اوس زما زړهٔ کښې وسېدلے

څنګه زهٔ کوم به

مبتلا دَ یار په مینه کښې زړهٔ څنګه لوبوم به
دَ یار وصل ئې مطلوب دے څنګه دا حاصلوم به

دَدې ژوند هره لمحه چې امانت زما دَ یار دے
غواړم دا چې ټول دَ یار شي خو دا څنګه زهٔ کوم به

هغه غواړې چې نظر مې په هغهٔ باندې مرکوز وي
دَ اغیار چې اشارې دي څنګه ځان ترې نه ساتم به

زړهٔ زما پرې مطمئن دے چې هر شے مې دَ هغهٔ شي
نفس مې کوږ دے دے زهٔ څنګه په دې باندې پویوم به

شر زما دَ سترګو مخ کښې دے خیر دې کښې چې مخفي دے
دَدې شر نه خپلې سترګې چې دي څنګه اړوم به

درشل ونیسه دَ شیخ تهٔ اے شبیّره ښه مضبوطه
طریقه نوره بهتره درته بله څهٔ ښایم به

دروازه دَ جانان

لهٔ هر چا مونږه واپس شو سرګردان
دروازه یوه وه لرې دَ جانان

دَ مات زړهٔ قیمت دې څوک لهٔ هغهٔ واورې
چې شي مات زړهٔ دَهغهٔ په نزد شي ګران

یو هغه دے بې غرضه مینه ناک دے
نور کهٔ ګورې دَ غرض دي طالبان

غواړه غواړه لهٔ کریم تهٔ شرم مهٔ کړه
په غوښتلو خوشحالېږي په هر آن

چې نظر ئې په ما پرېوت زما زړهٔ بیا
اے شبیّره په هغهٔ شولو قربان

پټه خبره

دا څنګه به زۀ وایم چې ئې نۀ یم را بللے
کافي ده چې لۀ در نه ئې زۀ نۀ یم پاسولے

هغۀ یوه خبره پټه غوږ کښې زما مې وکړه
دَ خلقو پۀ وړنا باندې پۀ خپله شومه غلے

کۀ خلق بولي ما بې کاره بولي دې چې بولي
اوس زۀ خو بس دَ یار یم هغه نۀ شم پرېښودلے

اوس زۀ یم دَ هغۀ یم دَ هغۀ پۀ هر حالت کښې
اوس هېڅ رشته مې نۀ شي لۀ هغۀ جدا کولے

اوس زۀ بس دَ هغۀ پۀ سهاره باندې قایم یم
بل هېڅ څوک اے شبیّره اوس ما نۀ شي خپلولے

پۀ هغۀ مې شه قربان دغه ژوندون

پۀ هغۀ مې شه قربان دغه ژوندون
هر ویښتۀ مې دَ تن هم اؤ نن پرون

دَ هغۀ پۀ مینه مست یم خو پۀ هوش شم
چې لۀ ما غواړي کارونو کښې سمون

سر پۀ سترګو به کړم پیش ورته خپل ځان زۀ
کۀ زما دا ځان څۀ ګرځي قبلؤن

پیسه ځان اؤ وخت دې ټول پرې ور قربان شي
څۀ بدبخته انکاري شولو قارون

څۀ به زۀ یم څۀ زما به ملکیت وي
کاش نیستي دا ذریعه شوے دَ دَ تړون

شاعري دې خوش نصیبه ده شبیّره
دَ هغۀ دَ مینې چې لري مضمون

نیغه لار

پۀ دې لار باندې ورځه څۀ خطره نشته
لوئے مقصد دے ، بل مقصد ترې بره نشته

بس دَ یار رشته دَ مینې اوس ده پاتې
کۀ دا مینه نۀ لرې نو مینه نشته

لامبوزن یمه دَعشق پۀ دریاب کښې
پۀ دې سیند کښې دَ ساحل څۀ پته نشته

کۀ محفل کښې یم بیا هم هغۀ سره یم
یو لمحه مِ لۀ هغۀ نه جدا نشته

چې پۀ عشق کښې دَ خپل یار څوک مبتلا وي
دَ زړګي دَدې مرض څۀ دوا نشته

هر یو ځائے کښې بس هغه راته ښکارېږي
لۀ هغۀ نه مِ بغېر مشغولا نشته

دَهغۀ نوم زۀ پۀ خوله ځکه اخلم
دَخوږوالي ئې همسر پۀ دنیا نشته

هر یو رګ کۀ پۀ سجده مې ورته پروت وي
دَټول عمر پۀ سجده حق ادا نشته

بس زړګیه پۀ هغۀ پسې ژړېږه
دغه ښه ده ښه ترې بله ژړا نشته

زۀ شبیّر دَ یار دَ مینې چې شراب دي
هغه څښم دَدې شرابو سزا نشته

خبردار

لاره یو ده، دغه لاره هیره نۀ کړې پۀ هیڅ شان   بیا واپس راتلل دې نشته لۀ غلطۍ بچ کوه ځان
ښۀ پۀ خیال کیږده قدم تۀ ښوئیدل دې کښې ممکن دي   پۀ دښمن تۀ دهوکه نۀ شې دے دے تاسره هر آن
نفس پوهیږې نه ستا خر دے، دے ناپوهه پۀ هر حال کښې   دے پۀ زور باندې راټینګ کړه ګني ؤ به کړي نقصان
زړۀ پۀ ذکر منور کړه پۀ ښۀ بد چې خپله پوې شې   دا علاج دَ شیخ نه واخله چې پۀ حق شې تۀ روان
زړۀ دَ ستا عرش اصغر دے پۀ دې باندې محنت وکړه   استوا پۀ خپل شان وکړي چې پۀ دې باندې رحمان
پۀ طریق تۀ دَ سنت و صحابه ؓ باندې روان شه   اختلاف کښې رهنما کړه خپل سنت اؤ هم قران
هلته کښې لاس مروړي خلق به شبیّره پۀ نقصان خو   نۀ پریږدي خلق غفلت بیا ولې دلته په هیڅ شان

ستا

پۀ هر ځۀ کښې راته ښکاري بس خوبي ستا   پۀ نظرونو کښې مې صرف ده هستي ستا
هیڅ یو څیز ستا مخکښې نۀ شي ودریدلے   اؤ پۀ ټولو ده لازمه بندګي ستا
دَ ایمان سره بس ستا نه ویریدل دي   څومره ښه ده اؤ اسانه دا دوستي ستا
زما هر یو عبادت خو پۀ غرض دے   بې غرضه څومره وینم خیر خواهي ستا
چې څوک تا باندې فنا شي نو باقي شي   نګهبانه دَ هغۀ شي خدائي ستا
خوشحالي خپله دَ هر چا خو خوښیږي   زما خوښه ده بس دا، چې ده خوښي ستا
چې تا ونۀ پیژني څوک پیژني څوک ؟   څومره خوند کوي خوندناکه آګهي ستا
خو ش قسمت ئې چې لګیا ئې پۀ صفت ئې   اے شبیّره شوه قبوله شاعري ستا

مینه

مینه مینه ده دَ مینې مثال نشته   څوک بې مینې دې دنیا کښې خوشحال نشته
مینه زړۀ سره خبرې کړي اے عقله   کار پۀ قال کله چلیږي کۀ حال نشته
دَ دنیا مینه قاتله دَدې مینې   ځان ترې بچ کړه غټ دَدې نه بل جال نشته
چا چې حسن پیدا کړے دے نو خپله   څومره وي حسین به دې ته دې خیال نشته
دَ مخلوق مینه کۀ غواړې نو مین شه   په هغۀ چې ئې مثال دَ جمال نشته
پۀ تعریف باندې شبیّره دَدې دواړو   یه لګیا چې ښۀ ترې بل ځۀ مقال نشته

راسره ئې

کړم چې ځان سره سوچونه راسره ئې
چې پهٔ زړهٔ کړم ښخ نظرونه راسره ئې
پهٔ هر ځائے کښې پهٔ هر لوري زهٔ تا وینم
ولې وکړمه غمونه راسره ئې
دَ قران پهٔ تلاوت کښې تا زهٔ وینم
چې کومه زهٔ نمونځونه راسره ئې
خوږ مې ژوند دَ تنهائۍ شو ستا پهٔ مینه
څومره ښکلي دي خیالونه راسره ئې
دَ شبیرؔ دا شاعري یو حاضري ده
چې زهٔ وایمه شعرونه راسره ئې

فنا اؤ بقا

پهٔ دربار کښې ئې حاضر شه پهٔ دې شان
چې هغه دې صرف یاد وي هېر کړې ځان
چې شې تهٔ دَ هغهٔ ستا به بیا هغه شي
کړې حاصل به بیا حیاتِ جاویدان
عشق منزل نهٔ پېژني نو منزلونه
کوې څهٔ چې ورپسې یې سرګردان
ځان فاني کړه ئې پهٔ مینه چې باقي شې
شه پهٔ ډېره لهٔ زمان او لهٔ مکان
خپل زړګے ورته پهٔ سچه باندې پیش کړه
چې قبول شي پهٔ دربار دَ پاک سبحان
بندګي پهٔ بندګۍ بس نصیب کېږي
خپله خوښه ئې پهٔ خوښه کړه قربان
یو ګل پیش کړه نو ګلزار به درته درکړي
دا زما محبوب دے څومره قدردان
زړهٔ تنګ نهٔ کړې دغه ځائ بل دے شبیرهؔ
لږ تاخیر کهٔ وي نو ناز دے دَ جانان

حاصل دَ فنا

کړو هېر مې چې خپل ځان ما کړه حاصله بېخودي
فنا مې کړو چې ځان خپل نو هله شومه باقي
مطلب دَ بقا دادے چې باقي سره منسوب شي
دا یافت دے دَ خپل ځان دې ته وییلے شي خودي
بغیر دَ بیخودۍ نه دَ خودۍ یافت ناممکن دے
دَ غیر پهٔ موجودګۍ کښې بیا هغه کله راځي
اول دے لا اله دے الا اللّٰہ ورپسې وروستو
دا ستا بې نفسي لاره خپل جانان ته سموي
رومي اؤ اقبال یو دي پهٔ دې باب کښې اے شبیرهؔ
پوهېږي پهٔ دې راز باندې طالب چې کله وي

دَ ذکر کیفیت

خوږه ژبه شي زما پهٔ نوم دَ یار دَ اخستلو
چې مشغول شمه دَ مینې پهٔ شرابو زهٔ پهٔ څښلو
لا اله سره چې غیر دے دَ اللّٰہ لرې ګزار کړم
الا اللّٰہ سره کوشش کړم خدائ دَ در زهٔ دَ نیسلو

اللهُ الله سره زۀ رنګ دَ خدائ ځان باندې خور کړم — دَ الله کړم ځان کوشش کړم شریعت باندے دَ تللو
مست پۀ مینه دَ هغۀ چې شم پۀ درئې فریادي شم — بیا نظرئې زۀ دَ مینې کړم محسوس پۀ اعضاء خپلو
څۀ به حال مې دَ زړګي وي چې پۀ مینه راته ګوري — زۀ یم ستا اؤ ته زما ددے پیغام پۀ اخستلو
چې پۀ ژبه اسم ذات لرم نو زړۀ مې هم جاري شي — کړم کوشش پۀ مینه نوم ئې پۀ زړۀ باندې دَ لیکلو
زړۀ زما عرش اصغر دے اے شبیّره تجلي پرې — وي هر وختې کوشش کومه دَ پیغام وصولولو

وجد

وجد دَ مینې دَ تحریک یو خوشګوار اثر دے — نۀ دا مطلوب دے نۀ ثواب لري اؤ نۀ هنر دے
نۀ پرې اختیار نه پرې ګرفت شته دے یو عذر غوندې — دا دَ جذباتو دَ هیجان دَ لطف ډک سفر دے
هر یو پۀ وجد کښې معذور وي اعتراض پرې مۀ کړه — اؤ تواجد له دغې عذر یقیناً بهر دے
رقص دَ رومي دے اختیاري دا تواجد کښې راځي — دَ دنیا مینه ده دَدې وجه نو در پۀ در دے
څوک خوشحالیږي چې ټوپونو ته دا هم ده دنیا — دنیا فاني ده اے شبیّره پۀ دنیا ئې سر دے

ذکر لوئے نعمت

ذکر دَ ذاکر دَ خدائ سره ملاوَول کوي — ذکر دَذاکر زړه لۀ ګندونو پاکول کوي
ذکر علاجي دَ ذاکر زړۀ مینوي پۀ خدائ — ذکر ثوابي دَ میزان تله ډکول کوي
ذکر دے شراب دَ معرفتِ الٰهي ګله — دا دَدنیا مینه دَ انسان نۀ هېرول کوي
ذکر علاجي دَ دنیا مینه لر کوي لۀ زړۀ — ذکر دَ الله مینه پۀ زړۀ کښې راوستل کوي
ذکر خزانه دَ اطمینان ده مطمئن کړي زړۀ — ذکر چې کوي مهرباني دے پۀ زړۀ خپل کوي
ډېر لوئے مصیبت غفلت شبیّره دے ځان بچ کړه ترې — دلته کښې غافل لاسونه هلته به مروړل کوي

وحدت الوجود

چې زۀ کوم طرف ته ګورم راځي هغه پۀ نظر — شي فنا هر څۀ زما نه دا دَغې دے اثر
تجلي ئې پۀ هر څیز باندې حاوي ده نو دا ځکه — چې پۀ کوم څیز هم دا پریوزي شي هغه دَدې مظهر
شعاګانے چې پۀ لا روي ښکاریدے نۀ شي هېڅکله — چې کوم څیز پۀ دې رڼا شي نو ښکاره شي برابر
حقیقت نه چې خبر شي پۀ دنیا کښې کوم یو کس هم — پۀ حیرت کښې مبتلا شي اؤ صورت ترې شي مفر
صورت نۀ ویني شبیّره پۀ ظاهره هغه کس بیا — چې نظر پۀ وحدت راشي لۀ کثرته شي رابهر

دَ مرګ ښکلے تصور

دَ مرګ ښکلے تصور دوست سره دوست ملاوَ ول کئ
ځومره زړۀ به ئې خوشحال وي چې خپل دوست ته شوک ورتلل کئ

دا ژوند ښکلے امانت دے دَ محبوب دَ محبت
خوش نصیب دے چې شوک دې نه فائده حاصلول کئ

داخپل زړۀ دې ښائسته کړه ځومره ورځې چې ژوندے یې
کړه روښانه دا پۀ ذکر مالک دلته به راتلل کئ

خپلي سترګې لۀ ګند تاؤ دې کړي دَ خپل جانان پۀ لوري
دَ زړۀ سترګې دې کړه بیرته چې مقصود شوک خپل کتل کئ

دَ هغۀ دَ دښمن زوګ ته خپل غوږ بند کړه خپل غوږونه
کړه دَ یار پۀ لورچې واورې چې کوم یار دې اورول کئ

اے شبیّره عبادت کښې ګنه دا چې ته ئې وینې
ګني دا خو یقیني ده چې هغه دَ ستا لیدل کئ

څۀ مې وکړل

څۀ لۀ وم راغلے پۀ څۀ سر شومه — عقل اؤ دَ فکر نه بهر شومه
ملا زما دَ بوج دَ خپل نه ټیټه وه — بوج دَ نورو هم شو ، برابر شومه
ناست زما پۀ زړۀ دښمن زما نزدې — نفس مې دَ هغۀ شو مسخر شومه
غشي دَ وسواس ئې زما زړۀ ولې — پوه نۀ شوم پۀ ځان باندې ، اوتر شومه
ولې دَ غفلت کوهي ته پریوتم — ځکه خو لۀ یار دَ در بې در شومه
خیر دے اے شبیّره وسله هم لرم — ما وکړه توبه نو څۀ بهتر شومه

فنا اؤ بقا

پټ طوفان دے سمندر کښې لۀ بهره نۀ ښکاریږي دَ ضربونو اثر زړۀ باندې زما نۀ څرګندیږي
دَهرضرب سره دَمینې چپې زړۀ کښې مې پۀ زورشي پته نشته حجابات ورسره ځومره لرې کیږي

زړۀ زما ستا پۀ لور ګوري پۀ هر وختې ورته ښکارې سر مې تاته غورزولے ستا لۀ در نۀ وچتیږي
شکسته شوم ستا پۀ غم کښې زۀ دَدې ځنې بیا جوړ شوم پته نشته عاشقان څومره پۀ دغه شان جوړیږي
تۀ پۀ ما باندې مین وې ځکه تا باندې مین شوم نقشې څومره دَزړګو پۀ دغه شانې ځائسته کیږي
هیره جوړه شي لۀ خاورې عاجزۍ سره شبیّره چې فنا کله فنا شي دَ بقا ترتیب سمیږي

اوس څۀ شم

ما خپل سوچ کړو دړې وړې اوس څۀ شمه زۀ پۀ خپل نظر کښې اوس به څنګه یمه
کوم تصویر مې خپل چې جوړۀ پۀ زړګي کښې زړۀ مې غواړي چې دا خپله وشلومه
چې کوم غواړې داسې جوړ زما تصویر کړه تش کاغذ غوندې پۀ لاس کښې ستا راځمه
زۀ بس داسې شم چې ته پۀ هغې خوښ ئې دَ خپل ځان باره کښې دغه زۀ واورمه
زما هر څۀ کښې نقصان دے ثابت شوے زۀ پۀ دې له تکبر راووتمه
دَ کرم ستا دَ نظر شبیّر طالب دے نظر وکړه دَ کرم چې مخکښې ځمه

بندګي مې کړې قبوله

تکلیفونه ورکوے تۀ بیا ئې خپله بچ کوے تۀ
چې دَ لارې نه وي لرې ورته لاره هم ښایې تۀ
کۀ غلطیانې ګناه وکړو پۀ توبه ئې ختموې تۀ
مهربان پۀ مونږ لۀ مونږ ئې ځان ته مونږ نزدې کوې تۀ
پۀ هر څۀ کښې تۀ ظاهر ئې بیا ځان څنګه پټوې تۀ
زړۀ زما پۀ تا مین دے خو دا مینه ورکوې تۀ
ذکر څۀ به کړم دَ نورو چې پۀ زړۀ کښې زما یې تۀ
بندګي مې کړې قبوله چې بنده مې جوړوې تۀ
دَ حبیب خپل لاره راکړې چې پرې خپل خلق بوځې تۀ
وینښیدو ته ئې پرینږدې رزائل چې خوبوې تۀ
زۀ پروا څۀ کړم دَ نورو چې پۀ زړۀ کښې مې راځې تۀ
دا اشعار چې دَ شبیّر دي پۀ خپل فضل راولې تۀ

مېخانو باندې به څۀ کړم

زړۀ زما خپل مېخانه ده مېخانو باندې به څۀ کړم   چې مې يار نۀ وي کوم ځائے کنبې ويرانو باندې به څۀ کړم
دَ دنيا پۀ مېخانو کنبې خو شراب دَ کثافت دي   لۀ ظلمت اؤ تيرو ډکو دې کوڅو باندې به څه کړم
دَ دنيا پۀ بازارونو ښۀ اؤ بد واړه تول يو دي   زۀ پۀ بيعه اخستونکو دې دهوکو باندې به څه کړم
ماشراب دَ مينې څښلي ، ده دا مينه څومره پاکه   دَ دنيا دَ فاني حسن پۀ نخرو باندې به څۀ کړم
زما زړۀ اوس يو ليدلے دے مين پۀ هغه يو دے   دَ ظاهر دَدې کثرت پۀ نظارو باندې به څۀ کړم
داغوږونه مې دَ يار لۀ لور نغمو سره بلد دي   دَ هوس نه چې دي ډکې دې نغمو باندې به څۀ کړم
چې دَ زړۀ سترګې بينا شي نو دَ سر سترګې شي پټې   نو دَ پټو سترګو بيا دې نظارو باندې به څۀ کرم
ما دَ عشق پۀ ژبه دا غزل ليکلے دے شبيّره   بې مقصده دَ الفاظو پۀ راوړو باندې به څۀ کړم

قال اؤ حال

مزين کړه قال پۀ حال تۀ   دا خپل زړۀ کړه لږ سنبهال تۀ
نفس پابند دَ شريعت کړه   کړه بهتر پۀ دې اعمال تۀ
دَ دنيا مينه پرېږده تۀ   وشلوه دغه دروند جال تۀ
زړۀ دې خدائ باندې مين کړه   اخله کار لۀ انفعال تۀ
تاسره عظيم طاقت دے   لږ خيال وکړه دَ خپل خيال تۀ
اے شبيّره دَ هغۀ شه   کړه حاصل دغه کمال تۀ

بې غرضه دوستي

دَ غرض مينه ده مينه دَ غرض، دوستي ده کله   بروسه پۀ داسې خلقو باندې جوړه شي مشکله
بې غرضه محبت کنبې انديښنې خو داسې نۀ وي   نو بيا داسې دوستي ولې نۀ پالې تۀ وايه ګله
لار چې تاته دَ دنيا ښائي هغه دَ ستا دښمن دے   چې دَ خدائ لار درته ښائي پۀ هغۀ پسې ورزغله
شيخ دَ زړۀ ستا تعارف کړي دَ الله سره پۀ مينه   ستا خير خواه دے پۀ اصلاح کنبې ورنه ډډه کوې څۀ لۀ
زمونږ مينه دَ غرض ده دَ الله سره خو خير دے   کۀ پۀ دې پوې يې شبيّره دې نه نشته لاره بله

کړم

نن پۀ مينه دَ محبوب محبوب چې ياد کړم   اؤ پۀ دغه خپل زړګے ځان ته زۀ ښاد کړم
مونږ ئې هر وختې ياد کړې يو هرځا ئ کنبې   د زړګي خپل کور پۀ ياد ئې نن اباد کړم

اسانيانې ئې راته خومره دي ښودلي | نو پۀ دين کښې ئې نور څۀ بيا ولې ايجاد کړم
صحابيان ئې پۀ هغۀ باندې فدا وو | دَ هغوئ عمل دَ خپل عمل استاد کړم
فقهاؤ بيا هغوی نه دي اخستي | دَ هغوی پۀ شان کښې څکه زنده باد کړم
زړۀ مې شي دَ هغۀ زړۀ پۀ شان شبيّره | دې دپاره دَ صوفي پۀ زړۀ زۀ صاد کړم

زړۀ پۀ تا زما فدا دے

زړۀ پۀ تا زما فدا دے | صرف ستا دے، بل دَ چادے؟
دَ جانان تصوير راسخ چې | پۀ زړګي کښې اوس زما دے
نور سرور دے هر طرف مې | زړۀ مې تاسره تنها دے
دَ دنيا مينه به څۀ کړم | منزل اوس زما صفا دے
چې يې کله نه مې زړۀ کښې | يو رنګ کيف دَ استغنا دے
اوس جلوت اؤ خلوت يو دي | چې مې زړۀ کښې فکر ستا دے
دَ ستا مخکښې سر مې ټيټ وے | اوس دَ زړۀ ذوق زما دادے
ژوند مې ؤ ګني به مړوم | چې نظر پۀ ما دَ چا دے
بوج پۀ زړۀ مې ټوله ورځ ؤ | حال دَ شپې اوس عجيبه دے
اے شبيّره دا ده مينه | څکه حال زما جدا دے

کامياب

دَ ژوند هره يو لمحه چې قيمتي ده بې حسابه | دَوخت يو لمحه دَستانه پۀ دې کښې نۀ شي خرابه
کۀ پۀ يو ځاۓ دا خوک غواړي چې ان فن کښې کامياب شي | نو حصول دَ شهادت ده طريقه بيا کاميابه
زړۀ دې ورکړه پاک الله ته چې دَخداۓ پۀ در قبول شي | دَ الله پۀ در کښې تۀ به پاتې نۀ شې بې جوابه
هوښيار تيائې پۀ دربار کښې شي ګڼلے ذکر فکر | معرفت اؤ پۀ دعا باندې به بچ شې له عذابه
کۀ پۀ در کښې دَ الله تۀ قبلېدل غواړې شبيّره | در دَ شيخ ته دَ اصلاح دپاره ستون شه زر شه شابه

ټوټې ټوټې

زۀ ټوټې ټوټې راغونډ شوم شومه بيا ټوټې ټوټې زما زړۀ ئې امانت ؤ څکه لاړۀ ورپسې
نۀ داخوب دے اؤ نۀ خيال ورکښې نشته قيل و قال زما زړۀ هلته کښې لاړۀ چې هغه ؤ چرته کښې
کله قرب راعطا کړې ما پۀ ناز کله جدا کړې زۀ ملنګ يمه دَ در ئې اؤ هغه دے راسرې

اوس هغه زما سره دے دَ بل جا سره زۀ نۀ یم   نمونځ کښې ماته چې ملاؤشي شي بیاختمې فاصلې
ټوله ورځ وم پۀ دې سوچ کښې چې به کله راملاؤشي   چې دَ شپې ئې ملاقي شوم ختمې شولې اندیښنې
دَدې لارې منزل دادې چې پۀ زړۀ کښې هغه راشي   لېونتوب کښې شبیّر ټیک شو عجیبه دې نندارې

بې قراره زړۀ

زړۀ مې بې قراره دے صبرېږي نه   زۀ ئې پویوم خو دے پوهېږي نه
تا ورته پۀ مینه څۀ ویئلي دي   اوس هډو بل چاته ئې غوږ کېږي نه
زړۀ مې ورپسې لۀ ګوتو وواتۀ   اوس مې پۀ سینه کښې ایسارېږي نه
دے منتخب کړے تا لۀ کله نۀ ؟   ما ته خو دا هېڅکله یادېږي نه
راوړې کۀ ددۀ خواهشات مخې ته   دے پۀ دغو باندې خوشحالېږي نه
عقل قابو شوے دے ددۀ اؤ دے   بالکل شریعت نه بهر کېږي نه
نفس چې دۀ ته ګوري نوخپل لاس مروړي   وس ئې چې پۀ دۀ باندې رسېږي نه
زۀ غواړمه صرف دَ خپل یار غېږه   دې نه مې بس بله اوس خوښېږي نه
دي دَ زړۀ خبرې دَ شبیّر پۀ خولۀ   دے چې پۀ بل څه باندې پوهېږي نه

ذوق و شوق

ذوق و شوق ګورې دین نه دے   کۀ دَ دین وي نو بیا ښۀ دے
کۀ دا نه وي فکر مۀ کړه   کۀ وي ، فضل دَ هغۀ دے
بس دَ دې فکر ساته تۀ   چې منزل مخکښې مې څۀ دے
پۀ عمل کښې کمے مۀ کړه   ضرورت تاته دَ دۀ دے
توبه زر کوه شبیّره   دَ مرګي غاښ ډېر تیرۀ دے

دَ مینې لېونتوب

خلق وایي کۀ عاشق ته دیوانه   وشو څۀ کۀ ستا پۀ نزد وي فرزانه
سوزېدل دَ پتنګانو خوږ مسلک دے   بس یو دا کۀ ستا پۀ نزد وي پروانه
کله منډه تر صحرا کله ځنګل ته   ستا پۀ یاد کښې ده ادا مجنونانه

زۀ خو غواړم چې مې راز پۀ زړۀ شي پاتې　　　　يم معذور جوړه نعره شي مستانه
اورکي پۀ شان دَ خلقو رهبري کا　　　　پۀ تيرو کښې پۀ طريقِ جانانه
شبيّر غواړي زړۀ بيدار پاک لۀ غفلت اؤ　　　　اداګانې پريښودل جاهلانه

پۀ زړۀ ګزار

زړۀ دَ پاسه چې مې وخوړو ګزار　　　　دغي ضرب زما زړۀ کړلو بيدار
زۀ دَ زړۀ حال کړم بيانې پۀ کومو ټکو　　　　پۀ نظر ستا زما زړۀ شولو سر شار
ستا دَ مينې دَ نظر وم زۀ تلاش کښې　　　　دې دپاره زۀ هر څۀ ته وم تيار
زۀ دَ مينې جوش کښې وايم ستا عاشق يم　　　　چې پۀ هوش شم هېڅ لرم نه دَ اظهار
دې باران دَ نُور خو پاتې کړم لۀ هر څۀ　　　　يو ګزار ئې زما زړۀ کړلو بيمار
اوس نۀ غم شته نۀ څۀ فکر اے شبيّره　　　　دَ دنيا دَ خواهشاتو څۀ اعتبار

جهد کن دَر بيخودي خود رابياب

څۀ فرمائي مثنوي کښې آنجناب　　　　جهد کن دَر بيخودي خود رابياب
دے مطلب دَدې چې ځان فنا کړه تۀ　　　　کړه فنا خپل هر څه يعني آب و تاب
لرې کړه لۀ زړۀ نه دَ دنيا خيري　　　　دي پۀ زړۀ پراته چې ستا ټول بېحساب
سترګې چې بينا شي ورته ښکاري بيا　　　　داسې دا دنيا لکه دَ خيال و خواب
غوړ ستا بيا لۀ حق نه رو ګردان نۀ وي　　　　نفس دپاره نۀ اورې بيا تۀ خراب
تا نه شي ځان هېر هغه دې ياد وي بس　　　　بيا هلته نه راشي تاته هم جواب
تۀ پۀ دې شې پوې چې ته هېڅ هم نۀ يې　　　　هرڅۀ لۀ هغۀ نه راځي لاجواب
کړه معدوم خپل ځان تۀ پۀ خپل عشق کښې چې　　　　تابانده شي بيرته دَ بقا بيا باب
تۀ بيا دَ هغۀ شې اؤ هغه ستا شي　　　　هر وخت بيا ته اورې دَ هغۀ خطاب
غواړي چې هغه څۀ تۀ هغه کوې　　　　اؤ هغه هم غواړي چې تۀ آنجناب
وپيژنه ځان شبيّره څۀ يې ته　　　　ختم شد والله اعلم بالصواب

هم زده کول دي

سر دَ حق پهٔ معرفت کښې ټيټول هم زده کول دي
"زهٔ زما" دَ خپل زړګي نه ختمول هم زده کول دي

ډېر کا رونه به خپل تاته دَ فضولو ډک ښکاره شي
تصوردې لهٔ شهرت لرې کول هم زده کول دي

مسٔلې حل نهٔ شوې ستا پهٔ رواجي مال خرچ کولو
چې نادار دي پهٔ هغو مال خپل خوړل هم زده کول دي

تهٔ تر کومې بې مهاره لذتونو کښې به بوخت ئې
دائرې دَ شريعت کښې دوی راوړل هم زده کول دي

مسلح کړه پهٔ اخلاقِ حميده باندې خپل ځان تهٔ
رذائل دَ نفس خپل ټول دبا وول هم زده کول دي

ضروري دغه کار ډېر دے خو اسان نهٔ دے هيڅ کله
دې د پاره شيخ کامل ته خو ورتلل هم زده کول دي

دَ دنيا دا ټول څيزونه ستا نظر کښې به وي ښکلي
زړهٔ دَ يار پهٔ تصور ښائسته کول هم زده کول دي

دَهر څيز ويرې دَ ستا نه جوړ بزدل خو دلته جوړ کړو
ناراضګئ نه دې دَ خپل رب ويريدل هم زده کول دي

تاډېر خلق پخلاء کول خو دې کولو کښې نا کام شوې
پهٔ توبه باندې اوس خدائ راضي کول هم زده کول دي

زړهٔ دې ډک دَ محبت وي عقل وي دَ دهٔ خادم دې
دوي پهٔ قيد دَ شريعت دواړه تړل هم زده کول دي

دَ مجرم نه چې محرم شې دې دپاره اے شبيّره
دَ دنيا پهٔ ځائے خدائ زړهٔ کښې راوستل هم زده کول دي

کښې نهٔ وي

څهٔ به انسان وي چې مشغول پهٔ عبادت کښې نهٔ وي
نهٔ کوي شکر ور کښې صبر مصيبت کښې نهٔ وي

عافيت غواړو پاک اللهؕ! چې ډېر کمزوري يو مونږ
غوښتل مو دا چرته کمے پهٔ محبت کښې نهٔ وي

مونږ ته بس ستا دَ محبت دا سهاره کافي ده
زړهٔ دې مشغول زما پهٔ مال اؤ پهٔ لذت کښې نهٔ وي

مونږ خو پهٔ تا باندې مين يو دا زما سترګې
چرته مشغولې دَ دنيا پهٔ وجاهت کښې نهٔ وي

دا جهان ستا دے مونږ دَ ستا يو اؤ دا ټول دَ ستا دي
چرته پهٔ فکر کښې مې زړهٔ څهٔ ملکيت کښې نهٔ وي

تن اسانی باندې زما دا نفس مائل نهٔ شي څهٔ
نفس ته څهٔ شرم څهٔ حجاب پهٔ مشقت کښې نهٔ وي

قبول زما دې شي دا قلب و نظر پاکه ربه
تاريک مې ذهن نهٔ شي قلب مې دې ظلمت کښې نهٔ وي

مخکښې دَ ستا وے اؤ دَ زړهٔ نه ستا بنده جوړ شمه
چې زما زړهٔ بې لهٔ احسان بل کيفيت کښې نهٔ وي

زړهٔ دَ شبيّر تهٔ پهٔ خپل ياد باندې روښانه لرې
تهٔ ور ته ياد وې داسې ستا نه چې غفلت کښې نهٔ وي

نامناسب حالت

خواهشات چې دَ نفس کله نه ختميږي
اؤ پهٔ دې حالت دې زړهٔ نه خفه کيږي

نو ماتم پۀ دې حالت درته پکار دے
سوچ کوه بیاچې زما به څۀ چل کیږي

دَ ژوند هره یو لمحه دې قیمتي ده
چې تېر وخت پۀ هیڅ صورت نۀ واپس کیږي

تا دَ نورو فکر کښې ځان ولې هېر کړو
پۀ خپل ځان دې ولې زړۀ نۀ خفه کیږي

پۀ دنیا کښې دې پۀ نورو بیمارانو
کله ځان نه زیات ستا زړۀ پرې خفه کیږي

دَ شیطان دَ دهوکو جال نۀ ځان لرې بچ کړه
اے شبیّره ګڼي هر څۀ دې ورکیږي

پاره دَ هغۀ وے

کاش چې زۀ ژوندے بس پاره دَ هغۀ وے
مرګ زما چې وے بل چا دپاره نۀ وے

زړۀ زما بس دَ هغۀ وے اؤ دماغ هم
اؤ پۀ ژبه باندې ذکر مې کولے

دشمني دوستي هغۀ دپاره وے بس
ماکولے چې لۀ ما ئې څۀ غوښتلے

دَ هغۀ دپاره چپ وے اؤ ګویا وے
خندېدلے ، سنجیده وے، ژړېدلے

بس هغه مې وے پۀ زړۀ کښې بل څوک نۀ وے
الالله نعره لۀ زړۀ مې لګولے

له هغۀ نه مې هر وخت غوښتل جاري وے
سر پۀ در مې دَ هغۀ بس کښېښودلے

دَ هغۀ مینه اسره مې ده شبیّره
چې څۀ ما غافلوي ما هېرولے

دَ دین ظاهر اؤ باطن

ظاهر دین لکه پوستکے دے خبر شه ټول کارونه پۀ زړۀ باندې منحصر دي
دا پوستکے محافظ دَ دین دے وروره کیفیات دَ زړۀ پۀ دې کښې معتبر دي

لۀ ظاهر روګرداني دَ الحاد لاره لۀ باطن غفلت نفاق سره قربت دے
دَ باطن اصلاح الله دَ ستانه غواړي بې لۀ دې چې دي اعمال غیر مؤثر دي

په صحبت دَ عالمانو کښې کښېنه لرې چې ظاهر دې برابر شي شریعت ته
هم اعراض مۀ کړه صحبت نه تۀ دَ شیخ هم دَ باطن خبرونه ستا کۀ پۀ نظر دي

ټول اعضاء دې دي دَ زړۀ سره تړلي ټول اعضاء اخلي اثر دَ ستا دَ زړۀ نه
اؤ زړۀ هم دَ دې اعضاء نه اثر اخلي اؤ له دې ټول مشائخ چې دي خبر دي

پۀ خلوت تۀ دَ اعضاؤ حفاظت کړه پۀ صحبت دَ شیخ دا زړۀ دې منور کړه
په طلب باندې زړګے کړه ورته مخکښې پۀ اثر کښې مشائخ لکه دَ نمر دي

پۀ ظاهر باندې ډهانچه دَ دین کړه جوړه باطن ټیک کړه چې ډهانچه دې شي جانداره
دَ شبیّر اشعار خواره پۀ ټول جهان کړه چې دَ لارې دَ اصلاح لعل و ګوهر دي

ظرف مظروف

دَظاهر باطن مثال ظرف اؤ مظروف دے
پۀ ظاهر کښې دا باطن ګوري ملفوف دے
لۀ ظاهر بغیر باطن معتبر نۀ دے
لۀ باطن بغیر ظاهر کله معروف دے
دَ عمل ځائے کښې عمل بس پکاریږي
دَ کوشش ځائے دے کوشش دا نه چې چوف دے
لۀ خیالاتو نۀ بالا روحانیت دے
کار شاربل تشې شملې چې دَ فیلسوف دے
اے شبیّره زړۀ صفا دې کښې جوړیږي
تصوف دے له صفا نۀ چې لۀ صوف دے

څۀ خبر ئې؟

دَ هو پټې اشارې دي څۀ خبرئې؟
څۀ زما دَ زړۀ قصې دي څۀ خبرئې؟
ستړ زما محفل کښې ولې کله تیټ شي
څوک مې غوارې څۀ دې کښې دي څۀ خبرئې؟
لۀ هغۀ طرف نه څنګه زۀ غافل شم
هر طرف ته ئې چرچې دي څۀ خبرئې؟
خپل نظر باندې نظر محسوسوم ئې
عرش نه زړۀ ته سلسلې دي څۀ خبرئې؟
چې هر کار زما ئې هېر کړلو لۀ مانۀ
اوس دا کومې منصوبې دي څۀ خبرئې؟
لا دې جام جوړې دَ عشق نوش کړے نۀ دے
چې دې زړۀ کښې اندېښنې دي څۀ خبر ئې؟
دعاګانو کښې دَ شپې ئې ملاقي شم
دَ جذب دې کښې چې لمحې دي څۀ خبرئې؟
چې دا وایي تۀ زما یې پۀ هغې وخت
دَ جذب کومې مرحلې دي څۀ خبرئې؟
خپلو اوښکو باندې زړۀ دې اوس صفا کړه
دَ هغۀ راتلل پۀ دې دي څه خبرئې؟
غلے غلے اوس شبیّر چې خموش ګرځي
پټې ئې زړۀ کښې نظارې دي څۀ خبرئې؟

دَ بزرګۍ جال

اے سالکه خبردار بزرګي پرېږده
دَ باطن ده ګندګي ګندګي پرېږده
پۀ لور ستا ګوتې کیدل دَ جاه یو جال دے
اے بنده دَ خدائ دَ نفس بندګي پرېږده
کۀ په سترګو کښې دَ خلقو غوث هم جوړ شوې
ستا پرې څۀ؟ بې ځایه دا خوش فهمي پرېږده
بښۀ ګڼل ځان نقصاني دي هر حالت کښې
شه هوښیار اؤ دغه سوچ نقصاني پرېږده
پۀ عیوبو دَ خپل ځان ، ځان ښۀ خبر کړه
دَ غفلت دغه خپل دور تاواني پرېږده
اوس خپل جال دَ بزرګۍ شبیّره وشلو
ځان اوس پوې کړه په خپل ځان، خود رائي پرېږده

دَ هغهٔ شم

بس هغه مې وے پهٔ زړهٔ کښې دَ هغهٔ شم
دَ هغهٔ شم ، دَ هغهٔ شم ، دَ بل نهٔ شم
دا یو یو خپله ذره پرې ور قربان کړم
ده دعا مې چې پهٔ دغه قبول زهٔ شم
زهٔ فنا شمه ، فنا مې هم فنا شي
دَ بقا پهٔ دروازهٔ دوباره وشم
چې اغیار دَ زړهٔ اوس زهٔ لهٔ زړهٔ خارج کړم
دَ هغهٔ دَ زړهٔ پهٔ سترګو بیا لهٔ زړهٔ شم
زړهٔ پهٔ سترګو چې شبیّره مې لیدلے
دَ هغهٔ چې نهٔ شم اوس هم نو بیا څهٔ شم

دَ دنیا اؤ دَ خدائ پاک مینه

چې څهٔ سر دَ محبت دَ دنیا نشته
نو دَ حب الٰهي انتها نشته
چې نظر نه ئې څوک پرېوتو هغهٔ ته
تباهئ ته ضرورت دَ بل چا نشته
چې چا خپل څيز دَ هغهٔ لار کښې قربان کړو
کهٔ قبول شو څهٔ خطره ورته بیا نشته
دَ بتانو پهٔ دعوت چې چا هم پرېښود
بد نصیب دے زیات ترې بل څوک تباه نشته
پهٔ نعمت کهٔ دَ جنت نعمت دې یاد شو
دې نعمت نه بله ښکلي عطا نشته
زهٔ دَ ژوند نه اے شبیّره یو کار اخلم
دَ هغهٔ شم بل یو شوق اوس زما نشته

دَ درجو نهٔ کړم طلب

دَ منزل پهٔ تلاش نهٔ یم دَ درجو نهٔ کړم طلب
داآرزولرم پهٔ زړهٔ کښې چې ما خپل کړې زما رب
لېونتوب دے چې دا غوارم چې حجاب دې مینځ کښې نهٔ وي
پهٔ ما څهٔ وشو دا څه کړم دا غوښتل مې دي عجب
هر یو کار لره سبب دے زهٔ به هم اختیاروم دا
زما زړهٔ نه لرې نهٔ کړې البته هغه سبب
دَ یوې لمحې غفلت هم پکار نهٔ دے پته نشته
پهٔ غفلت کښې مې ووینې راته جوړ نهٔ شي غضب
الله فضل پهٔ تا وکړه اے شبیره ته ئې مل کړې
اهل حق سره اوس خدائ دې کړې نصیب در ته ادب

لهٔ نظر نه دَ هغهٔ پټېدے نهٔ شي

لهٔ نظر نه دَ هغهٔ پټېدے نهٔ شي
کهٔ بل څوک ئې پهٔ هېڅ شان هم لیدے نهٔ شي
دَ سر سترګو ته هغه کهٔ نهٔ ښکارېږي
خو لهٔ زړهٔ دَ سترګو دے پټېدے نهٔ شي
کوم نظر چې مانوس نهٔ وي لهٔ هغهٔ نو
بیا لهٔ شر نه ئې بل څوک بچ کیدے نهٔ شي
کوم نظر به مې جانان سره ملاؤ کړې
دَ نفس ثقل نه څوک هسې وتے نهٔ شي
زهٔ شبیّره دَ هغهٔ پهٔ لورې څم به
زړهٔ زما پهٔ بل طرف ګورې تلے نهٔ شي

رنګ

پهٔ خپل رنګ کښې مې اوس رنګ کړه زما رنګ اوس ختم شوے
بس ستا رنګ اوس زما رنګ دے دے دا رنګ اوس زما ښکلے
ستا دا رنګ غالب پهٔ ټولو، ټول رنګونه کړې دا جذب
پهٔ ظاهره باندې تور دے دَ الله پهٔ مینه سوے
زما رنګ اول فنا شو، دے نه پس پرې ستا رنګ راغے
دَ فنا بقا دا لار ده دا یو زوړ مې اورېدلے
زهٔ یم خاوړې یم دَ خاوړو، لیکن یم دَ چا خبر شه
امیدوار یم دَ امید زړے مې زړهٔ کښې دے راغلے
ته مې مل شې پاکه خدایه سلسله بد نامه نهٔ کړم
پهٔ امید دَ عفو زړهٔ مې سلسله کښې دے تړلے
زهٔ شبیرؔ یمه حقیر یم سترګې ښکته کړم وچتې
کهٔ الفاظ زما دې ښکلي خو حالت مې غور زېدلے

رضا بالقضا

خپل مالک کهٔ مې راغواړي نو سامان لرم تیار
کلمه لرم پهٔ زړهٔ کښې اؤ پهٔ ژبه استغفار
ډېر غفور دے، ډېر رحیم دے، هم سبحان دے، هم عظیم
دَ هغهٔ پهٔ رنګ کښې رنګ شه چې بیا شې باغ و بهار
ګلاب ښکته نال نادانه شي چې نشته ئې ماحول
تهٔ توبې ته تیار نهٔ ئې دَ رحمت کړې انتظار
مخ کهٔ تا دَ ګندګئ نه واړولو نو بیا ټیک ده
عزم وکړه دَ نیکئ اؤ پهٔ ګناه شه شرمسار
هر طرف ته دَ دنیا دي دا نقشې خورې چې ګورم
چې مې زړهٔ ته کله پام شهٔ دے ورکښې تصویر دَ یار
محبت بې وفا ئې پهٔ زړهٔ کښې ښکته یو کیدے شي
دا قانون دَ محبت دے چې یو ځل کیږي دا کار

تیارے

وخت به راشي چې به تلل وي تیارے به ئې کول وي
شي لیکلے هر یو کار مو دا به هلته کښې لوستل وي
ننباسه مه خپل زړهٔ ته هر څهٔ دلته دَ دنیا تهٔ
دَدنیا سره تړلي زړهٔ ته تلل بیا ډېر مشکل وي
دا دولت اهل و عیال به لهٔ مونږ پاتې شي ټول دلته
چې اعمال زمونږه کوم دي هغه ځان سره وړل وي
بعضې خلق به خوشحال وي پهٔ جنت کښې، پهٔ مزو کښې
پهٔ عمل خپل پهٔ دوزخ کښې غوپې چاته به خوړل وي
شوک دیدار به دَ الله کړي پهٔ جنت کښې ماشاء الله
هغه شوک چې چا منلي به دنیا کښې دَ رب خپل وي

کۀ مونږ غواړو شفاعت دَ خدائ دَ دوست مونږ تۀ نصیب شي
دَ هغوئ ښکلي سنت به مونږ ته دلته خپلول وي
دَ شبیّر علمِ نافع باندې عمل صالح نصیب شه
پۀ اخلاص اؤ شي قبول دې چې دا ټول به پیش کول وي

مصیبت اؤ رحمت

خدائ له در نه مصیبت چې کله راشي
اؤ پۀ خوله باندې جاري انا لله شي
ورسره انا الیه راجعون هم
چې څوک وواٸي رحمت پرې له هر خوا شي
په هر یو تکلیف دے اجر خدائ له لوري
هم دَ بعضې بیماریو دا دوا شي
عبادت کښې بعضې خلق مخکښې نۀ وي
نو پۀ دې ئې بیا وچته مرتبه شي
مصیبت باندې دَ صبر اجر ډېر دے
معیت ددۀ سره بیا دَ الله شي
فائده ډېره ده پرته مجاهده کښې
اے شبیّره کۀ یقین دې پرې پیدا شي

سوز دَ زړۀ

سوز دَ زړۀ دَ زړۀ دَ مینې علامت دے
دا دَ مینې دَ دنیا یو کیفیت دے
دَدې سوز نه چې زړګے کوم یو خالي وي
دے دَ مینې نه خالي دے مصیبت دے
چې زړۀ ښۀ وي هر څۀ ښۀ پۀ خپل خپل ځائےوي
زړۀ بادشاه دے پۀ دې ټولو ئې حکومت دے
البته دا زړۀ لۀ ټولو اثر اخلي
نن صبا دَ زړۀ دپاره ښۀ خلوت دے
ښۀ صحبت البته ښۀ وي لۀ خلوت نۀ
دَ مرید دپاره ښۀ دَ شیخ صحبت دے
هسې نیک کسان هم ډېر ښۀ دي شبیّره
خو دَ شیخ دَ سلسلې ډېر برکت دے

ګل سره ازغے

ګل سره ازغے هم لګېدلے وي
غم هم خوشحالۍ سره تړلے وي
مۀ ګوره تۀ دا چې څۀ ملاؤ نۀ شو
ښۀ دے هغه چا چې شکر کړے وي
زیات شي نور نعمت ئې چې څوک شکر کړي
اؤ دَ ناشکرۍ والا زړۀ ستړے وي
څوک چې پۀ رضا ئې راضي زړۀ کړي خپل
غېږ کښې ئې هغه بس اخستلے وي
ټول ژوندون پۀ یاد کښې دَ هغۀ تېر کړه
دې کښې خو سکون ئې کښېښودلے وي

خوښه دَ هغهٔ کړه ، خپله پرېږده تهٔ   در به کړي چې چا به نهٔ لیدلے وي
خپل عمل ته وګوره چې څهٔ کوې   داسې وي ؟ دَ عشق جام چې چاڅښلے وي
مینه ابتلا دواړه لازم ملزوم   غم څنګه لري چې فنا شوے وي
غواړې کهٔ شبیّره ته ئې وصل نو   زړهٔ دَ واصلینو ته راغلے وي

حسنِ ازل اؤ عارضي حسن

دے همت پهٔ کار پهٔ دې کښې څومره وس چې دَ انسان دے
دَ دنیا عارضي حسن ګورې جال یو دَ شیطان دے
دَ خالق حسن و جمال دے یو طرف ته، ځان لږ پوې کړه
بل طرف دَ عارضي حسن جلوه ده اؤ سامان دے
یو طرف خواهش دَ نفس دے اؤ موقع ده اؤ دعوت دے
بل طرف تہ دَ خدائ امر دے حدیث دے اؤ قران دے
یو طرف ته جهالت دے خپلولي ده دوستانه ده
بل طرف ته لهٔ ګناه دَ بچ کیدو دَ رب فرمان دے
یو طرف ته بدعتونه دعوتونه عیش عشرت دے
بل طرف ته محبت دے دَ رسول دَ خدائ احسان دے
اے شبیّره دهوکه نهٔ شې دے نجات پهٔ عاشقۍ کښې
پهٔ الله باندې مین شه چې پهٔ مونږ ډېر مهربان دے

دنیا اؤ عقبیٰ

خلق څهٔ پهٔ شهرتونو پسې سر دي   دَ الله دَ در چې نهٔ شو در پهٔ در دي
څوک مړهٔ کیږي لذتونو پسې هر دم   دَ چا خوښ پهٔ دې دنیا کښې سیم و زر دي
پهٔ دنیا باندې به موړ نهٔ شي هېڅ کله   خواهشات ضرورتونو باندې بر دي
دَ دنیا غمونه ډېر دي سر ئې نشته   څومره خلق دَ دنیا پهٔ دے کسکر دي
تنګ به نهٔ شې تهٔ پهٔ دې باندې شبیّره   کهٔ فکرونه دَ عقبیٰ ستا مستحضر دي

دَ ذکر اثر

زړهٔ پهٔ جوش مې دے راغلې دا دَ ذکر جوړ اثر دے
څومره کیف دے اؤ سرور دے دَ بیان ځنې بهر دے

لا اله چې پهٔ زړهٔ وایم زړهٔ لهٔ غیر نه مې خالي شي
الا الله سره نیولے مې بیا کلک دَ الله در دے

الا الله سره یواځې پهٔ باربار محسوسومه
چې زهٔ بس دَ یو الله یم پهٔ هغهٔ مې بس نظر دے

چې کوم اللهُ الله تصور کوم چې عرش نه
راروان دے نور اؤدې باندې دا زړهٔ مې منور دے

چې پهٔ زړهٔ کښې ئې زهٔ یاد کړم هغه ځان سره مې یاد کړي
دَدې سوچ څومره مزهٔ ده دا سوچ څومره معتبر دے

لهٔ خپل نفس نه زهٔ ویرېږم مطمئن نهٔ یم خپل نفس نه
لهٔ الله مې ډېر امید دے ډېر کریم دے اؤ اکبر دے

پهٔ خوشبو زړهٔ معطر کړه دَ درود شریف شبیّره
هم سلام پهٔ نبي وایه دَ نبیانو چې افسر دے

تنبیه

نهٔ لري کلام دَ عشق څهٔ انتها
نو دَدې دا سلسله ودروه مه

تهٔ به ودروې دا ، څهٔ وایئې نادانه
دا دَ بل چاده ، ځان پوې کړه ، نهٔ ده ستا

اخستل دي لهٔ هغهٔ ډېر ډېر پهٔ مینه
دَ هغهٔ سره نادانه څهٔ نشته

ډک جامونه څښوه خلقو باندې هر وخت
نهٔ دي څښولي څومره خلقو باندې تا

شرٰیعت پهٔ جذب باندې کړه راتېنګ تهٔ
اے شبیره دغه فیض دې خوروه

نفس یو عجوبه

نفس کهٔ ګاډے دے نو زړهٔ ئې ډرائیور دے
پهٔ اصلاح کښې دَ زړهٔ ذکر مؤثر دے

اؤ دَ نفس علاج دے پروت مجاهده کښې
اؤ دَ شیخ تشخیص پهٔ دې کښې معتبر دے

نفس زمونږ دَ خواهشاتو یو مرکز دے
زورور دے پهٔ ټول جسم ئې اثر دے

دَ فجورو دَ تقویٰ جرې پکښې دي
پهٔ فجورو دَ دهٔ هر طرف نظر دے

که فجور دې کړلو ختم دا تقویٰ ده
فجور شپه ده اؤ تقویٰ دَ دې سحر دے

دَ تقویٰ حمام دے بل پهٔ خواهشاتو
اے شبیّره خیر راوتے لهٔ دې شر دے

دَ مطلب غمے پۀ لاس کړه

دَ ناجنسو پۀ محفل کښې تۀ شامل نۀ شې هیڅکله
لۀ مخلوطو مجالسو نۀ پۀ هر صورت ګښې زغله
چې پۀ وس کښې دې کوم کار وي پۀ سستۍ پاتې دا نۀ شي
چې پۀ وخت وکړې سستي ، ورپسې وروستو ژاړې څۀ لۀ
وسوسې کۀ وي بې شماره ، التفات ورپسې مۀ کړه
وسوسې ګورې تۀ رانۀ ولې خپل زړۀ تۀ پۀ خپله
ده ګناه لکه دَزهرو، بچ کیدل ترې نه پکار دي
لۀ ګناه نۀ تختېدل دي دې نۀ نیشته لاره بله
مقاصد متعین دي دین کښې ځان پۀ دې ښۀ پوې کړه
ذریعه ګورې مقصد چرې تۀ ونۀ ګڼې ګله
څۀ کول دي اؤ څۀ نه؟ دَدې نۀ ځان ډېر ښۀ خبر کړه
نزدې نۀ شې بې مقصده قصو تۀ پۀ ډاګ ئې وله
کړه مشغول ژبه اؤ زړۀ پۀ ذکر باندې همیشه تۀ
دا عادت جوړول غواړې عاقبت جوړول ښۀ لۀ
دَ هغۀ میني دپاره اے شبیّره یو راغلې
دَ مطلب غمے پۀ لاس کړه ښه فائیده ترې نۀ اخله

امان غواړم

زۀ لۀ نفس دَ خواهشاتو نفساني اور امان غواړم دَ دنیا دَ مینې زۀ له شیطاني زور امان غواړم
زړۀ زما دَهغه یو دے هغه یو مې دے پۀ زړۀ کښې دَ دنیا لۀ ټولو مینو بیهوده شور امان غواړم
هر طرف ته دي فتنې برسېره مونږ پکښې راګېر یو پاکه ربه تاسره له شیطاني دور امان غواړم
مادیت بېحیائي ده پۀ ډېر زور کښې پۀ هر ځائے کښې اور دَدې دے پۀ غربا اؤ پۀ هر ځائے خور امان غواړم
دَ اصلاح مخالفت شبیّره ورځ پۀ ورځ زیاتیږي حماقت لۀ دې نه زیات چرته به وي نور امان غواړم

اعمال اؤ اخلاص

ده دنیا تلونکي راتلونکي دے میدان دَ عملونو فیصله ده پۀ دې باندې دَهغه ځائے دَ څیزونو
عملونه ښۀ دي ونې دَ جنت، دا ونې نال کړه اؤ اخلاص دَدې اوبه دي معامله دا ده دَ زړونو
قیمتي وخت خراب نۀ شي پۀ فضول کارونو دلته بچ کول دَ ځان پکار دي ډېر لۀ دې حماقتونو

په ګناه باندې مشغول که ئې نو لږ خو دا سوچ وکړه | څه به وي که مرګ دې راغے په دې داسې حرکتونو
په توبه باندې ځان پاک کړه له ګناه نه اؤ ډوړ اندې | ژوند دپاره وکړه نیت اؤ بندوبست دَ ښو کارونو
ژوند زمونږه ویلې کیږي لکه واوره اے شبیّره | دا دَ کار کړه دې دپاره وکړه سوچ په دې شعرونو

دیوانه یم دیوانه

دیوانه یم دیوانه دیوانه یم دیوانه
کړمه ذکر زهٔ هر دم ئې ده نعره مې مستانه
وسوزم ویلې شم اؤ ګریوان په خپله سېرې کړم زهٔ
ځان کړم خاورې ، منع ما کړي لهٔ دې شوک هم نه نه نه
ځان پهٔ عشق کښې ئې کړم ویلې وے مې سترګو کښې هغه بس
زهٔ دَ ستا یم ته زما ئې ده دَ زړهٔ مې ترانه
لګوي دې کهٔ پهٔ ما شوک دَ ریا لیبل لګئ دې
هغه غواړم، دنیا نه ، هغه غواړم ، دنیا نه
سوزیدونکے ئې دَ مینې اخلي جسم هر وخت نوے
دَ کاکي دغه ګفتار دے یو طریقِ جانانه
کله مخکښې زما راشي کله سترګو نه پهٔ شا شي
دا دَ عشق دے امتحان یو ، مخکښې څه نور ، پهٔ شا نه
عشق هوس کښې فرق څهٔ دے؟ اے شبیّره جواب واوره
دَ عشق ذوق فدا کیدل دي دَ هوس ذوق سوقیانه

طریقِ جذب

لږ پهٔ رومي دَ شمس اثر وګوره | دغه اثر ئې دَ نظر وګوره
قال کهٔ پهٔ حال تهٔ بدلول غواړې | پیر ځان ته داسې برابر وګوره
شوک پهٔ دنیا باندې مین چې دي نو | حال پهٔ دنیا کښې ئې بدتر وګوره
شو ارماني دَ زړهٔ سکون دپاره | دوی پهٔ دنیا کښې در پهٔ در وګوره

مینه دَ رب مو ژوند جوړئ مقصدي — پهٔ ژوند کښې دا سوچ معتبر وګوره
دَ دې دنیا دَ نیمګړتیا شبیّره — حال پهٔ ډېر غور پهٔ تېز نظر وګوره

اخفاء اؤ اظهار

پهٔ ماباندې څښولے چې ساقي ؤ دَ عشق جام — دَدې نه جوړ جوړ شوے دے دَ مینې دا پیغام
اخفاء خو وه اؤ دور دَدې اخفاء هم ډېر طویل ؤ — حاصل شولو له دغې دَ اظهار دا انتظام
شراب چې وي زاړهٔ نو هغه نور هم موثر شي — دا داسې مېخانه ده چې پهٔ کښې نشته ناکام
دَ زړهٔ دَ دې دنیا سفر جاري به وي تر مرګه — زیاتیږي ورځ پهٔ ورځ به دا سفرِ ناتمام
فنا کړه تهٔ هر څهٔ پرې هسې هم دا دَ هغهٔ دي — کهٔ وصل شو پهٔ دې درته حاصل دے لوئے انعام
دَ عشق پهٔ ژبه ولیکه شبیّره پهٔ زړهٔ باندې — دا زړهٔ مې دَ هغهٔ دے پهٔ دې ختم شو کلام

لږ پهٔ هوش

اے زړګیه لږ پهٔ هوش شه کهٔ دَ عشق پهٔ لاره تلل کړې
ده ادب وړومبۍ پوړۍ ئې تهٔ پهٔ دې به هم ختل کړې
پهٔ قدم قدم ډاکوان دي پهٔ صورت دَ لارښیونکو
تلل پهٔ لار دي خو لهٔ دوئ هم ځان به هرخت بچ کول کړې
دا دَ عشق اور دے وګوره خو پهٔ مینځ کښې دا ګلزار دے
پهٔ دې اورکښې کوزیدل دي ځان پهٔ دې به سوزول کړې
تهٔ دَ یار وصل کهٔ ژاړې دا ژړا به شپهٔ اؤ ورځ وي
دا څهٔ ګپ نهٔ دے دا عشق دے ځان لهٔ ځان به ورکول کړې
چې پهٔ کومه لار روان ئې ازغي دې کښې وساوس دي
پهٔ زخمي پښو به مرهم دَ تسلۍ تهٔ لګول کړې
کله طور پهٔ عشق ښکاره شي ، شي معراج کله نصیب هم
عشق دې وي خو چې نهٔ ښکاري تهٔ چې سر وچتول کړې
ستا پهٔ عشق کښې سوزېدو کښې دے سکون ماته معلوم دے
سوزېدل چې دې قبول کړي ورسره به دا غوښتل کړې
ستا ده لاره نېغه شوي اوس چې ونهٔ دربېږې لارکښې
در دَ یار چې راشي هم نه ، دَ هغهٔ به ځان کول کړې
دَ شبیّر ئې، دَ شبیّر نه، اوس منه چې تهٔ دَ چا شوې
داسې کیږي عشق کښې، دااوس ، ته هر چا ته به ښودل کړې

مراقبه

دَ هغهٔ پهٔ لور مې زړهٔ دے پهٔ هغهٔ لرم نظر
دے ماحول لهٔ دې جوړ داسې چې پهٔ زړهٔ لري اثر

یکسو شومه لهٔ هر یو نه،ماسوا نه منقطع شوم
بس هم دا مراقبه شي چې شي داسې تصور

دَ الله الله الفاظ مې دي ګویا دَ زړهٔ پهٔ ژبه
زهٔ پهٔ غور اورمه دا، دے مې ټیټ کړے ورته سر

ښې طرف ته لطیفه چې نوم لري دَ روح هغې ته
پس دَ قلب مې توجه بیا پهٔ هغې وي برابر

بیا دَ سِر مزې زهٔ اخلم لږ وچت دَ زړهٔ دا ځائے دے
بیا خفي ته ترې نه ستون شم لطیفې دَ روح نه بر

دَ مرئ لاندے اخفا ده بیا دَدې تابیا کومه
دي دَ ټولو پهٔ دې جسم کښې ځایونه مقرر

دې نهٔ پس هر یو ویختهٔ ذاکر پهٔ خپله شي دَ جسم
دّ سلطان الاذکار ذکر شي جاري دننه بهر

بیا دَ دې نهٔ پس شروع مراقبات شي قسما قسم
دَ هر چا ترتیب جدا وي پهٔ طبعیت وي منحصر

ټول ترتیب دے منحصر پهٔ بصیرت باندې دَ شیخ نو
شبیّر وائي چې پرېنږدې پهٔ هېڅ شان دَ هغهٔ در

کړم

زړهٔ زما ۆ ستا ،اوس پیش هم درته ځان کړم
زهٔ ستا یم اؤ تهٔ زما دَدې اعلان کړم

فاني ځان کړمه فنا چې دا باقي شي
پهٔ دې باندې پهٔ خپل ځان باندې احسان کړم

زما زړهٔ کښې خولهٔ مخکښې ستا ځائے جوړ ۆ
اوس دَ خپل زړګي دَ کور هم تا میزبان کړم

حسدي دشمن زما کله داغواړي
زهٔ هغه به پهٔ دې باندې پریشان کړم

چې یو ژوند فاني قربان کړم پهٔ تا باندې
نو پهٔ دې به ځان زهٔ زنده جاویدان کړم

دا یو ژوند دے شمه دا قربانولے
شکوه ځان نه دَ تنګوالي دَ دامان کړم

شهادت غواړه لهٔ رب نه اے شبیّره
دا درخواست دَ سعادت به راوېزان کړم

زړهٔ نهٔ تر خولې سفر

مسافت دَ خولې اؤ زړهٔ لېښت برابر وي
خو دَ دې دَ سمبدلو لوئے سفر وي

اعضاء ټول په خپل خپل ځائے ډېر زیات اهم دي
نجات ټول پهٔ دې زړهٔ باندې منحصر وي

مونږ خبرې دَ اصلاح پهٔ خولهٔ کړو ډېرې
کاش چې زړهٔ ته رسیدونکے ئې اثر وي

ضرورت دَ ډېر محنت وي دغه کار کښې
خو دَ شیخ تعلیم سره ډېر مختصر وي

عقل نفس سره چې مل شي تماشا شي
چې دَ زړهٔ شي بیا جدا دَ دې منظر وي

خولهٔ بېباکه بې حیا سترګې لري چې
زړه ګنده شي دَ هغهٔ پهٔ ګند ئې سر وي

دَ دنیا دَ ګندګۍ ظلمت محسوس کړي
زړهٔ پهٔ ذکر دَ الله چې منور وي

دَ دي زړۀ تار دې اذاد کړه لۀ خپل نفس نۀ نفس دې هم په رياضت کړه چې بهتر وي
زړۀ اؤ خولۀ عادت په ذکر شي شبيّره دَ هغه ، کاميابي چې ئې مقدر وي

اللّٰه اللّٰه کول

کله تاته دَ څۀ کار چې وي کول وي پۀ دې کښې هميشه دې ويرېدل
چې هر کار دَ شريعت مطابق وشي په هر کار کښې دَ هغۀ دي بس منل
مهربان الله ناراض نۀ کړې هېڅکله هر يو حال کښې پۀ هغۀ دي زارېدل
په نيکۍ کښې شرم مۀ کړه څه ورمخکښې که ګناه وي نو پۀ دې وي شرمېدل
لۀ دې لوئے در نه مايوس چرته کښې نۀ شې وسوسو نه اثر نۀ دي اخستل
يو الله الله کوه هر وخت اؤ بل دي دَ نېکانو صحبت هم اختيارول
بد صحبت نۀ بيا خلوت ښۀ دے شبيّره چې دَ شر نۀ دَ خپل نفس دي بچ کول

زۀ

خوښومه تا ، څۀ نور څۀ خوښوم به غواړم ستا دَ مينې غېږ ،نور څۀ غواړم به
غواړم څکه دا چې ته دا لۀ ما غواړې پۀ لبيک وئيلو ستا پۀ لور راځم به
تۀ دا ووا ئې چې "دا زما عاشق دے پرېږدۀ دے" دغه مقصد حاصلوم به
زما زړۀ ستا منتظر دے ، دې کښې راشه کۀ دا نۀ وي زړۀ زۀ څنګه پويَوم به
دَ رحمت ئې نظر غواړمه شبيّره شکر څنګه زۀ دَدې نعمت کوم به

تۀ زما ئې

شمه ستا اؤ تۀ زما شې زۀ دا غواړم دا مقصد مې دے دَ ژوند دې پسې ژاړم
دَ محبوب ياد کښې زۀ هر وخت تړقېدلے زړۀ کښې دا مزۀ لۀ بل څيز څنګه راړم
زما زړۀ ستا منتظر دے پکښې راشه پۀ راتلو دَ ستا اباد مې شي زړۀ وايم
زما زړۀ کښې ستا دَ مينې اور چې بل دے ستا نظر دے پرې پۀ دغه نظر پائم
ځان اؤ زړۀ مې ستا پۀ ياد کښې ورقربان کړل کړې چې ماسره کوه چې تول دَ ستا يم
سترګې ستا پۀ لور، ته زړۀ کښې ، تاته غوږ يم ته مې خپل وګڼې لاس زۀ پۀ دعا يم
اوس اميد لرم دَ ستا دَ تسلۍ زۀ زۀ شبيّر بې قرار زړۀ سره تا ستائم

علم اؤ کیفیت احسان

دَ علومِ نافعه حاصلول دي
اؤ دَ دې مطابق ژوند هم تېرول دي
دَ کامل شيخ پهٔ صحبت کښې ملاويږي
کيفيت چې کوم پهٔ زړهٔ کښې راوستل دي
انکشاف چې دَ عيبونو خپلو وشي
پهٔ دې شيخ باقاعده بيا خبرول دي
چې علاج هغه دَدې بيا څهٔ بيان کړي
چې څهٔ وائيي نو هم هغه شان کول دي
چې پرهيز کوم چاته ووائيي خپل شيخ نو
لهٔ هغې خپل ځان پهٔ خپله بچ کول دي
ذکر اؤ مجاهدے سره شبيّره
مستعد شه پهٔ دې لارې باندې تلل دي

لا الا الله

لا اله الا الله لا اله الا الله
بس مقصود زما الله دے مقصود بل نشته زما
زماهرڅهٔدېدَخدائےوےاؤزهٔهمبس وےدَخدائے
دا ښائيلي مونږ ته چا دي ؟ محمد رسول الله
طريقه دَ محمد چې پکښې نهٔ وي نو به څهٔ وي
اؤ چې خدائے د پاره نهٔ وي نو ضائع شي ټول دا بيا
دَ هغهٔ خوښه يوه ده طريقه دَ محمد
ټولې لارې بندې شوي لرې لاره ده يو دا
پهٔ الله دې مونږ مين شو بس پهٔ شان دَ محمد
چې لازمه پهٔ هر څهٔ کښې دَ هغهٔ ده اتباع
دَ دنيا دَ محبت نه خالي زړهٔ کړه اے شبيّره
نهٔ راځي پهٔ هغه زړهٔ کښې چې کوم زړهٔ کښې وي دنيا

جذب

جذب زړهٔ کښې دَ معشوق اول راتلل کئ
کرشمې خپلې پهٔ خپله بيا ښئيل کئ
دے هغه غواړي چې غواړي ترې معشوق خپل
يعني دے بس دَ معشوق پهٔ مرضۍ تلل کئ
زړهٔ دَده عرش اصغر وي ځان پرې پوې کړه
دے هغه غواړي چې غواړي ترې معشوق خپل
دنيا کله دَ هغهٔ مقصد کيدے شي
اخرت هغه هر وخت چې يادول کئ
پهٔ وَما رميت اذ رميت کښې ده
اشاره شبيّره تا پرې خبرول کئ

دَ ديدار عالم

څومره ښکلي نظاره به هغه وي
چې محبوب زمونږ زمونږ مخکښې راشي
خوشحالۍ نه به دَ مرګ صورت پيدا ؤ
هلته کښې به هيڅ يو څيز څهٔ نهٔ مړوي
مدهوشي به وي خوره پهٔ هر چاباندې
عاشقان به زړګي څنګه صبروي
احساس وخت دَ تېرېدلو به شي ختم
چې محبوب کله خپل مخ ښکاره کوي
مونږ شبيّره پهٔ دې څنګه پوهيدے شو
څهٔ به وي څهٔ شي کيدلے اؤ څهٔ دي

دَ لیونتوب شوق

لرم شوق زړۀ کښې دَ حق دَ بندګۍ ادا کولو
لاس کښې څۀ لرم زۀ څۀ یم دغه سوچ زما راتللو
یواوازمې لۀزړۀراغے چې دانفس چې مې باغي دے
تابیا وکړمه دَ ده پۀ سلاسل کښې دَ تړلو
ځان مال وخت ئې ماته راکړل دَ یو کار دپاره دلته
کوشش وکړم دَ هغې کار دلته کښې دَ پېژندلو
چې کول راته پۀ دې باندې دي څۀ، زۀ هغه وکړم
چې ممنوع دي لۀ هغو کوشش وکړم دَ بچ کیدلو
زۀئې خپل کړم پۀدې امر چې دَغیر کله جوړنۀشم
کوشش وکړمه لۀ غیرنه همیشه ځان دَ ساتلو
لیونتوب زما شبیّره دَ هغۀ یادول غواړي
بیا دَدې مستۍ کوشش کړم پۀ بیاض زۀ دَ لیکلو

دَ مینې یو ښکلے انداز

کله دَ فردوس پۀ لور دَ خپل ځان بره تلل وینم
کله تماشا دَ مزکې لاندې دَ ځان خپل وینم
داسې عجیبه انداز دَ مینې دے نصیب ماته
خاورې وینم دې نه ملغلرې سازېدل وینم
کله دَ خیالاتو پۀ صحرا کښې پریشان ګرځم
کله دَ عزت پۀ منارو هم کښېناستل وینم
زۀ ړوند پۀ تلاش کښې دَ نور ووځم بهر ولې
ناسا پۀ دَ ځان دَ پاسه نور زۀ ځلېدل وینم
سترګو نه مې اوښکې راخطا دَ بې وَسۍ شولې
سورې دَ رحمت نه پۀ دې لاندې بیا راتلل وینم
بیا کله پۀ ناز چې دَ هغۀ دَ خوښون مست شومه
نیاز باندې لۀ شرمه بیا خپل ځان ویلي کیدل وینم
ماخپله رضا کړله قربان ئې پۀ رضا باندې
ځکه هر یو کار خپلې رضا ته سمیدل وینم
دا دَ عشق دنیا ده هر څۀ هېر کړه اے شبیّره تۀ
دےدَ زړۀټکورمې چې پۀ کوم ځان زارېدل وینم

پۀ خانقاه کښې پناه اخستل

لهدنیا که امان غواړې پۀ خانقاه کښې پناه واخله
دَ دنیا له کثافت نه لرې ځان پټ کړه اؤ سا واخله
کوم زخمونونه دَنفس چې بې ارام ئې پۀ دنیا کښې
دَ هغې دپاره شیخ نه دَ خانقاه څۀ دوا واخله
اؤ پوهې دَ محبت هم پۀ خانقاه کښې ملاویږي
کۀ طالب دَ محبت ئې دَ الله ، پوهې دا واخله
دَناجنس دَاختلاط نۀځان لرېټ کړه پۀ خانقاه کښې
دَ صحبت دَ شیخ دپاره هم مدد لۀ خانقاه واخله
پۀجمات کښې عبادت کړه مدرسه ځائے دے دَعلم
تربیت وي په خانقاه کښې دا دَ رب وي عطا واخله
لۀ درې واړو مستفید شه دَ یو هم مخالف نۀ شې
شبیّر وائې پۀ اشعار کښې نصیحت دا زما واخله

دَ خدائ مینه

چې دَ خدائ ده هغه مینه ده پکار　دَ دنیا مینه خو دے بس سور انکار
هره مینه چې دَ خدائ دَ مینې شاخ وي　نو دَ خدائ پهٔ مینه کښې ده هغه شمار
دَ دنیا مینه دے سر دَ خطاګانو　تهٔ پهٔ دې کښې چرته نهٔ شې ګرفتار
دَ خدائ مینه به دې خدائ سره واصل کړي　دَ دنیا مینه به زړهٔ دې کړي بیمار
بیمار زړهٔ سره اعمال بیا ټول خراب شي　دا خراب اعمال به ستا کړي خراب کار
دَ الله والو صحبت دَدې علاج دے　پهٔ خبره دَ شبیّر وکړه اعتبار

دَ عشق سفر

پهٔ ظاهره کهٔ سکون دے پهٔ ما خور　خو پهٔ زړهٔ کښې مې بلیږي دَ عشق اور
ژبه ده زما خاموشه یقیناً خو　یو لوئے غم دے چې پهٔ زړهٔ دے زما سور
شهوتونه دَ دنیا راته خرنداں دي　جنګ جاري دے اؤمنم دَ دښمن زور
دَ لاحول چاړه پهٔ لاس زما راغلي　وسوسې دي دَ شیطان دَ زړهٔ پهٔ لور
قدمونه مې ونهٔ ښویږي خدایه　پهٔ قیامت کښې تاته نهٔ شمه مخ تور
وخت کوتا دے فکر وکړه دَ خپل ځان ته　ګورې بوج دَ ګناه زیات نهٔ کړې تهٔ نور
دَ عشق لاره خپل محسن راته ښا ئېلي　دَ زړهٔ باغ به پهٔ دې باندې کړم سمسور
دا دَ عشق سفر جاري دې دے شبیّره　دښمن ځکه دے دَ غم نه پروت نسکور

دَنبي ﷺ دَ زړهٔ مبارک نور

ابادیږي چې دَ زړهٔ پرې لاړې ورانې　دا دَ نور دي نوراني لاړې ودانې
نور دَ زړهٔ نه دَ نبي پهٔ دې رارسي　په دې کار کښې پکاریږي خانقاه ګانې
سلسلو دَ روایاتو نهٔ خبر ئې　دَ صحبت پهٔ سلسلو ولې حیران یې
دَ صحبت پهٔ برکت ځان ښهٔ خبر کړه　که تهٔ هم دَ برکتونو پهٔ ارمان یې
برکت دَ دغه نور دے سلسله کښې　زمونږ زړهٔ تهٔ وي فایدې پرې راروانې
دَ شبیّر اشعار پهٔ هغو بس اثر کړي　چې پهٔ چا باندې خبرې دا وي ګرانې

کیفیات

زهٔ دَ هجر پهٔ اور سوزم انتظار کښې زهٔ ترسکیږم
دا ګپ نهٔ دے، حقیقت دے، دا ده مینه ښهٔ پوهیږم
ځنګه چپ شمه، خاموش شم، زړهٔ مې پړق ونهٔ چوي غم نه
ځان معلوم دے ماته دا چې پهٔ هېڅ شمار کښې نهٔ شمېرېږم

اے زړګیه څۀ خبر ئې چې تۀ چا باندې مین ئې
تا سنبهال کړمه زۀ څنګه؟ بې اختیاره غوندې کېږم
سوزېدل مینه کښې؟ دا خو دے دَ مینې حق خبر یم
چرته سېرې نۀ کړم زۀ خپلې جامې پۀ دې ویرېږم
ساقي ماباندې څښولي دومره زیات دي اے شبیرہ
پټول دَ راز مشکل شو جوړې دې کښې ناکامېږم

ښائسته یادونه

څنګه چې یادونه دَ زړګي مخکښې راوړمه زۀ
څۀ چې دي هغو کښې کړم څۀ هېر څۀ ووایمه زۀ
کړي هغه مې یاد دَ ځان سره چې زۀ ئې یاد کړمه
یادمې پۀ مجلس کړي پۀ مجلس چې ئې یادومه زۀ
یاد دي ماته دا چې فخر ما باندې ئې کړے ؤ
ځکه پرېږدم هر څۀ، دَ هغۀ پۀ لور ور ځمه زۀ
زۀ به مینه څۀ کوم هغه ماسره مینه کړي
زۀ کړمه ګړبړ اؤ پۀ دې شرم نۀ کومه زۀ
دے هغه ظاهر اؤ دَ هغۀ مینه واضحه ده
هر څۀ ئې ظاهر کړل نو اوس څۀ به پټومه زۀ
وسولو دښمن زمونږ پۀ مینه چې خبر شولو
اوس شبیرہ نور به دے دې باندې سوزومه زۀ

څۀ وشو ؟

پۀ وینا وینا کښې چپ شوم چپ کېدو کښې څۀ ګویا شوم
چې مې زړۀ کښې هغه راغلۀ لۀ خپل ځان ځنې فنا شوم
دَ جانان زما خبره دَ جانان سره کېدے شي
دا پیغام راته وصول شو، بې صبرۍ کښې چې خطا شوم
جانان ماته اشاره کړه چې بس ماته ګوره صرف
جانان ما ته چې کتل کړل پۀ ژړا کښې پۀ خندا شوم
جانان څومره مهربان دے پۀ مونږ ، دې نه څوک خبر دي
چې خبر پۀ دې ادا شوم نو ورباندې بس فدا شوم
هغه وائي صبر وکړه وخت نزدې دَ ملاقات دے
زۀ لۀ شرمه شومه ویلي چې خبر پۀ دې ادا شوم
هر طرف ته مې هغه دے دا وصول راته حاصل دے
خوږدے غم دَ ملاقات دېر چې پۀ کوم زۀ مبتلا شو م
پۀ زړۀ باندې چې شبیر پۀ کومه ژبه کښې لیکل کړي
دَ هغې پۀ کتو زۀ شرو ع پۀ دغه غزل بیا شوم

حیا

که پۀ سترګو کښې رڼا ستا دَ حیا شته
نو خبر شه چې پاکې پۀ زړۀ کښې ستا شته

بې حیا سترګې دَ چا دې مولیٰ نۀ کړي
رکاوټ هرې بدۍ ته کله بیا شته

که حیا نه لرې ، کړه چې څۀ کوې بیا
عربۍ کښې دې دپاره یو قول دا شته

پۀ کور کور کښې پۀ ژړا شریفانان دي
دَ حیا نه چې عاري ډېر مبتلا شته

ده سوره بې حیائې پۀ کل جهان نن
چې دا لرې له ماحول کړي ، خیال دَ چا شته

کاش شبیّره اهمیت مونږ دې ته ورکړو
ګني خدائۍ سره دَ دې ډېره سزا شته

دَ نظر حفاظت

دَ نظر خپل حفاظت ډېر ضروري دے
دَ الله چې محبت ډېر ضروري دے

پۀ نظر چې څۀ ګند راشي مخ ترې واړو
پۀ خپل روح کښې دا طاقت ډېر ضروري دے

غشي سم دي ستا پۀ زړۀ راوریږدو ته
اؤ دَدې نۀ ئې حفاظت ډېر ضروري دے

دا نظر زمونږ ، دَ زړۀ مو دروازه ده
پۀ دې باندې اوس محنت ډېر ضروري دے

پۀ نفس پښه کېږده ګني نو خرابېږې
دَ خپل نفس چې تربیت ډېر ضروري دے

عافیت هم لۀ خپل رب غواړو شبیّره
ورسره هم هدایت ډېر ضروري دے

ذکر

ذکر داسې دے پکار چې کله کیږي
دَ هر څۀ پۀ لیدو هغه بس یادیږي

هره پاڼه دے دفتر دَ معرفت ئې
کۀ دَدې پۀ طریقه څوک هم پوهیږي

دا چشمې غرونه مارغان اؤ څناور ټول
غور پۀ دې چې څوک کوي لار ئې سمیږي

پۀ اسمان چې دا بې شماره ستوري کوم دي
لۀ دې نور دَ معرفت زړۀ ته کوزیږي

اسم کوز کړه دَ هغۀ یو څل زړګي تۀ
چې پۀ دې باندې هغه ګورې خپلیږي

لره ذکر ته پۀ ژبه اے شبیّره
زړۀ سره ، نو بیا هر څۀ پرې حاصلیږي

دَ زړهٔ دنیا

عجیبه به درښکاره شي دا دنیا
کهٔ پهٔ عشق تهٔ دَ هغهٔ شوې مبتلا
دَ دنیا پهٔ فکر باندې خلق غرق دي
تهٔ دا پرېږده کوه فکر دَ عقبیٰ
پهٔ شرابو کښې لذت به وي پوهېږم
خوند دَ مینې دَ هغهٔ دے بس جدا
چې حاصله شي شاهي فقر کښې چاته
مثال نشته دے دَ دغې ارتقا
اے شبیّره دَ هغهٔ یاد کښې پرې راشم
مفید څومره دے دا ذکر دَ مولیٰ

دَ عاشقانو اجتماع

مین زړونه پهٔ هغهٔ کله چې یو ځائے جمع کیږي
دَ هغهٔ پهٔ یاد مشغول شي فکرمند شي اؤ ژړیږي
بس خبرې دَ هغهٔ کړي دَ هغهٔ یاد وي پهٔ ژبو
دَ دنیا نورو خبرو ته بیا کله دوی سمیږي
زړهٔ دَ مینې دَ هغهٔ وي ډک، نظر هم پهٔ هغهٔ وي
غواړي داسې لهٔ هغهٔ نه لکه سا چې ورنه خیږي
دَ اذکارو شوروزوګ جوړه خوشرنګه نظاره کړي
زړهٔ لهٔ جوش وهې توپونه پهٔ کوشش راقابو کیږي
اے شبیّره چې پهٔ داسې محفلونو کښې څوک ناست وي
دَ الله دا فیصله ده چې دوی هم نهٔ محرومیږي

اعلیٰ ذوق

دَ دین ذوق دَ مینې ذوق ذوقِ اعلیٰ دے
څهٔ دے؟ مینې نه خالي چې زړهٔ دَ چا دے
خو معیار دَ محبت هم پېژندل دي
مبغوض وګڼه چې کوم حبِ دنیا دے
دا دنیا ده دَ څو ورځو پهٔ دې څهٔ کړې
دغه پرېږده دا مطلب دَ لا الهٔ دے
بې غرضه مینه څوک چې مونږ سره کړي
کلمه کښې دے موجود پهٔ الا الله دے
دَ هغهٔ دَ حبیب مینه لازمي ده
چې خالي زړهٔ وي لهٔ دې هغه تباه دے
لا الهٔ الا الله چې څوک هم وائیي
هم پهٔ خولهٔ ئې محمد رسول الله دے
غلامي ئې دَ در غواړي شبیّر هم چې
دا مضمون دَدې غزل دَ مدعا دے

عاشق

عاشق څنګه دَ محبوب دَ قول کولے شي تاویل
دَ محبوب ځنې عاشق غوښتلے څنګه شي تسهیل
عقیدت نه یقیناً دَ عاشقۍ مقام وچت دے
عاشق نه غواړي پهٔ قول کښې دَ محبوب څهٔ قال اؤ قیل

دَ عاشق خو دا يو كار وي چې جانان ترې خپل خوشحال وي
خپل كوشش باندې دے جوړ كړي دَ وصال ځان ته سبيل
نفساني عشق عارضي دے ايماني عشق ته ځان سم كړه
ايماني عقل حاصل كړه پرې دَ زړهٔ وكړه تشكيل
دَ دنيا دَ مينې زړهٔ كړه خپل خالي چې دے قابل شي
دَ الله دَ مينې ، څښنه شبيّره بيا لهٔ سلسبيل

كلمه طيبه

لااله الا الله دَ توحيد غر دے
د الله پهٔ مينه مست مؤمن بشر دے
محمد رسول الله طريقه ښائې
دَ خدائ پاک دَ خوشحالئ چې پيغمبر دے
لا الهٔ سره اعلان دَ نفي وشي
لهٔ هر يو مخلوق پهٔ كوم چې هم نظر دے
الا الله سره اثبات وشوے دَ دې چې
صرف يو بس دَ خدائ حكم مؤثر دے
هر مخلوق تابع دَ حكم دَ الله دے
څوک دے كوم لهٔ حكومت ئې چې بهر دے
دَ يو در دَ غلامئ نهٔ چې انكار كړي
نو شبيّره ورته ګوره در پهٔ در دے

دَ مينې انديښنې

پهٔ نصيب كښې دَ عاشق ويلې كېدل وي
دَ يار مينه كښې هم دهٔ ته سوزېدل وي
دَ يار ياد كښې چينې سترګو نه بهيږي
پهٔ خولهٔ بنده ، پټ پهٔ پټه ژړېدل وي
هر سيكنډ دَ يار سره چې وي دَ هغو
بيا شكوه دَ جداىٔ څنګه كول وي
وي سكون بهر ، طوفان دننه سخت ډېر
هېڅ بې هېڅه لهٔ هرڅهٔ نه ويرېدل وي
هسې نه چې پهٔ څهٔ يار زما خفه شي
دَ محبوب دَ ناراضګۍ نه بچ كېدل وي
زړهٔ پهٔ اوښكو عاشقان وينځي چې ژاړي
دا پهٔ اوښكو كښې دَ مينې لمبېدل وي
پيژني دَ دوى مقام څوک اے شبيّره
راز چې چاته دې حالت كښې هم ساتل وي

دَ مولىٰ مينه

ګند دے ګنددے پهٔ رښتيا دَ دنيا مينه
كاميابي ده كاميابي دَ الله مينه
پهٔ جمال كمال احسان پهٔ هر چا بر دے
زړهٔ كښې ځكه راوله دَ مولىٰ مينه
دَ هغهٔ مينه خالصه لهٔ غرضه
دَ هغهٔ مينه بې لوثه صفا مينه
تهٔ پهٔ داسې مينه ناک باندې مين شه
پهٔ انجام كښې قيمتي چې شي ستا مينه
وګټه دَ هغهٔ مينه اے شبيّره
تاسره به وكړي ارض و سما مينه

دَ مولیٰ مینه

دَ مولیٰ مینه به ستا هر ځائے پکار شي
دَ دنیا پۀ مینه باندې هر څۀ خوار شي
یو باقي بله فاني ده کله یو دي
باقي پرېښږدي کۀ سر دې هم پۀ دار شي
چې دَ نفس لۀ اصلاح څوک کله غافل شي
دَ شیطان دَ مکر خپله به دے ښکار شي
دَ دنیا پۀ مینه مست خپل ځان تباه کړي
پۀ نصیب دَ جهنم ئې دندوکار شي
زړه دې پوې کړه چې بس یو باندې مین شې
لۀ باقي ټولو درونو دې انکار شي
هغۀ یو درته کافي دے اے شبیّره
پۀ هر څۀ کښې ، کۀ پۀ ما دَ ستا اعتبار شي

تهجد

تهجد دَ نوافلو دے سردار نمونځ
دغه نمونځ دَ هر ولي دَ غاړې هار نمونځ
کۀ تۀ غواړې چې مراد دَ الله جوړ شي
دې دپاره تاته دغه دے پکار نمونځ
کۀ تۀ غواړې حاضري درته نصیب شي
کوشش وکړه صحتمند کړه خپل بیمار نمونځ
فرایض خو پۀ هر چا باندې لازم وي
اضافي ورپسې دا چې شي اختیار نمونځ
کۀ دَ زړۀ پۀ سترګو وینې خپل الله نو
شه نصیب دې ارزښتناک باغ و بهار نمونځ
لۀ جایزې دنیا تا منع کوي نه
کله نۀ کړې دې دپاره تۀ حصار نمونځ
دې کښے جهد دا دَ نفس ښکلے علاج دے
پۀ دې ذکر شي علاج دَ زړۀ بیمار نمونځ
چې الله سره پۀ دې کښې ملاقي شې
دغه وخت وایه وي څومره مزیدار نمونځ
دَ شبیّر (امام حسینؓ) نه تپوس وکړه چې نمونځ څۀ وي
چا چې کړے اخري پۀ سر دَ دار نمونځ

یو خواهش

زما ژبه همیشه ستا دې پۀ ذکر باندې تر وے
ستا دَ در پۀ چوکټ باندې همیشه مې پروت خپل سر وے
خپل زړۀ ستا پۀ مخکښې پیش پۀ عاجزئ کړمه اے خدایه
اؤ دَدې نور پۀ رڼا مې روښان خپل قلب و نظر وے
تۀ مې یاد شې خپل ځان هېر کړم دا ارمان مې دے اے خدایه
ستا پۀ یاد باندې روښان مې هر ماښام اؤ هر سحر وے
پۀ شوق باندې ستا کلام زما پۀ ژبه ښۀ جاري شوے
زما زړۀ چې ستا دے خدایه دا قبول کړې ، دا ستا در وے

لمحې تولې، هر وینتهٔ مې ،اؤ پېسه پېسه مې ستا شوے
پهٔ اخر کښې دَ نبي ښار مدینه مې مستقر وے
سترګې ژبه اؤ غوږونه حیادار وے دَ شبیّر اؤ
زړهٔ دَ نور نه زما ډک وے زما ژبه کښې اثر وے

تهجدو کښې دعا

غواړه تهجدو کښې لهٔ خدائ دعا
ځوک سوالي لهٔ ما دے اعلان کیږي دا
تنګ چې لهٔ مرض نه بیماران وي ځوک
اؤ دَ ښهٔ کېدلو پهٔ ارمان وي ځوک
خدائ نه دې وغواړي پهٔ ژړا باندې
دې وخت ملاویږي روحاني دوا
وخت چې ځوک دَ ورکړې مقرر کړي نو
غوښته کښې پهٔ دې وخت بیا باور کړي نو
شي دا چې وئېلے شته سوالګرے ځوک
دا دَ غوښتې وخت دے ښهٔ زما دَ ستا
تول چې وي اوده تهٔ عبادت کوې
ځومره به دا کار دَ سعادت کوې
ښکلي رب وئېلي چې وچت شهٔ ته
جوړ تهٔ تعلق کړه دې کښې ما سره
ځان دَ جهنم نه دې کښې بچ کړه تهٔ
دې دپاره اوس توبه پهٔ سچ کړه تهٔ
حل دَ مسٔلو دې کښې شبیّره پروت
اؤ دَ مینې هم ده تقاضا دغه

سوز دَ زړهٔ

سوز دَ زړهٔ به پتهومه
تعلق خپل بچ کومه
راته ځهٔ چې وایي کوم به
دا خپل زړهٔ چې ورکومه
زړهٔ لهٔ غیر ځنې خالي کړم
چې ئې زړهٔ کښې راولمه
چرته زهٔ چرته دلبر مې
بس خو زهٔ ورپسې ځمه
راسره کهٔ نشته دے ځهٔ
زخمي زړهٔ ورته ښایمه
زړهٔ اؤ سترګو کښې زما دے
چې پهٔ زړهٔ ئې وویشتمه
خلق وائي لېونے دے
دا اشعار چې زهٔ لیکمه
اے شبیّره دلیدو ئې
بهانه ځهٔ جوړومه

تواضع

دَ هغهٔ دَ عظمت مخکښې چې چا ځان وګڼهٔ کم
قدردان دے دَ هغهٔ عزت سبوا کړي پهٔ کرم
نادان سر کړلو وچت خپل نو معتوب شولو خراب شو
اؤ پوهانو سر خپل تیټ کړو شو دَ خبر پهٔ لاره سم

څوک چې پوې وي ځان څۀ نۀ ګڼي پۀ خدائ باندې ئې يقين وي
دَ ناپوهه خلقو ياد وي هيمش خپل خدم شدم
اول مينه بيا فنا ده اؤ فنا پسې بقا ده
بيا بنده شي اؤ محبوب شي پۀ تقویٰ شي مکرم
لا الٰہ نعره دَ زړۀ نه چې څوک ووائي شبيّره
الا الله سره دَ خدائ شي ، خواهشات شي کالعدم

دَ مرګ ياد اؤ ذکر

دَ مرګ ياد به دې دَ خوب ځنې ويښئ
دَ خدائ ياد به لۀ غفلت نه تا بچ کئ
پۀ سنتو تلل به تا دَ خدائ محبوب کړي
اؤ پۀ فضل به جنت ته دې رسئ
مړ شه مخکښې نه چې مړ شې حقيقت کښې
دا به تا اصلي مرګي ته تيارئ
مرګے راشي ناساپي څوک خبر نۀ وي
تحير کښې لۀ خؤلې ووځي بس وئ
هر څۀ پاتې شي دنيا کښې دے ترې لاړ شي
خوش نصيب دے چې څوک ځان نۀ غافلئ
لۀ غفلت وتل پۀ ذکر باندې کيږي
اے شبيّره هوښيار ذکر هميش کئ

دَ اميد لړۍ

چې زۀ يم دَ هغۀ ښکلي نظرونو پۀ حصار کښې
محسوسيږي راته ځان څۀ عجيبه غوندې خمار کښې
امتحان زما منزل دے دَ منزل کړمه تابيا زۀ
کله يمه پۀ صحرا کښې کله يمه پۀ ګلزار کښې
څومره ښکلے اوس جوړ شوے دے زما ذوق دَ حيات چې
زۀ دَ خپل محبوب پۀ در يمه ولاړ پۀ لوئے قطار کښې
محبت کۀ عقيدت دے پۀ دې باندې خبر نۀ يم
بس مدهوش يمه پۀ مينه کيفيتِ اضطرار کښې
دَ هغۀ مينه زما ده اوس مرکز دَ اميدونو
کله نمونځ کښې ئې واصل شم کله وينم ئې اذکار کښې
معيت کښې دَ حبيب ئې دَ ديدار پۀ تمنا يم
کله دا به رانصيب شي يم دَدې پۀ انتظار کښې
جمع کړي ماشبيّره دي کوټه پېسې خو هلته
اميدوار ئې يم دَ فضل , دي هر څۀ ئې پۀ اختيار کښې

دَ شکر مقام

هر طرف ته نن فتنې دي — مشکلات دي اندېښنې دي
مشکلات ګوري په دين کښې — خو دا ټولې بهانې دي
عياشي دَ ذهن شته دے — خو په زړهٔ کښې ويرانې دي
شکر مونږ چې چا سره يو — اهل حق دَ زمانې دي
سلسلهٔ باندې شبيّره — خدائ دَ فضل نښانې دي

دَ مايوسۍ فضا

دَ مايوسيو يو فضا راغلې — دَ حق خلاف يوه غوغا راغلې
بچ نن ډيوه کړه دَ ايمان لهٔ هغې — چې مړه کوُو ته ئې هوا راغلې
زمونږ اسره صرف يو خدائ دے صرف — کهٔ مو مدد ته وي دنيا راغلې
مونږ کهٔ اوس هم صرف دَ خدائ جوړ شو — نو خوشحالي به مو وي بيا راغلې
مونږ به پهٔ لاره باندې بيا سم شو — ګني ده اوس خو مو قضا راغلې
شبيّره مهٔ کړه پهٔ اسباب کښې سستي — نوربيا حکمونه دَ دعا راغلې

دَ مستۍ دنيا

دَ هغهٔ پهٔ مينه مست شوم فنا شوم هغهٔ دپاره — څنګه غوارې چې لهٔ ما ځان جوړوم هغهٔ دپاره
نرم زهٔ لکه دَ موم شوم، شوم دَ موم پهٔ رنګه ويلي — څنګه غوارې چې لهٔ ما ځان سوزوم هغهٔ دپاره
عشق خواوردے،لګ پډونه‌پس دا کله مړ کيدے شي — زهٔ پهٔ دغه اور کښې ځان خپل اچوم هغهٔ دپاره
دَ هغهٔ پهٔ ما نظر شو نو څهٔ داسې مؤثر شو — نور شوم نور پهٔ دغه نور ځان پړقوم هغهٔ دپاره
دَ وفا دا تقاضا ده پهٔ رضا ئې زهٔ راضي شم — چې کوم کار کښې ئې وي رضا هغه کوم هغهٔ دپاره
سترګې دواړه مې ديدن پسې ئې ژاړي نن پهٔ وينو — څهٔ کوے شم بس دا اوښکې تويوم هغهٔ دپاره
نظر نهٔ دے جام دَ مينې دَ شرابو دے شبيّره — چا رامخکښې کړو چې جام ئې ډکوم هغهٔ دپاره

خانقاه ګانې اؤ مدرسې

که ټيک نه ښکاري دا ټولې خانقاه ګانې نن صبا — ولې ټولو مدرسو کښې اهل حق دي ؟وايه بيا
چې کوټه‌سکې چليږي دے‌ثبوت چې کره‌هم‌شته — نو کره خلق هم شته دے خو تلاش ئې لږ کوه

کۀ دَ علم ضرورت دے مدرسې هم ضروري دي
تربيت چې ضروري دے ولې نۀ منې خانقاه
نو دَ دې پاره هم پکار ترتيب دے چې څۀ جوړشي
کاملان جوړيدو څنګه مشران زما اؤ ستا
مدرسې دَ شريعت علم دپاره کۀ پکار دي
تربيت دپاره هم خو ده پکار تربيت ګاه
دغه لاره چې زمونږ دَ مشرانو ده شبيّره
سيده دې باندې ورځه تۀ دغه لار نۀ کړې خطا

زهد

کپړه غټه اغوستل څۀ زهد نه دے
روټۍ کمه هم خوړل څۀ زهد نۀ دے
دَ دنيا دَ محبت کمے دے زهد
خو دَدې نه تختېدل څۀ زهد نۀ دے
عافيت غواړه لۀ خدائ، ځان هيڅ بې هيڅه
مصيبت کښې راوستل څۀ زهد نۀ دے
دَ دنيا دَ محبت نۀ زړۀ خالي کړه
پۀ دنيا کښې وسېدل خو زهد نۀ دے
ټول حقونه دَ مخلوق پوره کول دي
ځان لۀ دې ناخبرول خو زهد نۀ دے
آخرت ته تيارے صرف دے دلته
دې دنيا نه تختېدل خو زهد نه دے
خوړه اؤ څښنه چې ضروري کوم خوړل څښل دي
ځان پۀ زور څۀ مړ کول خو زهد نۀ دے
عارضي مجاهده وي پۀ خانقاه کښې
هميشه بيا دا کول خو زهد نۀ دے
اے شبيّره شريعت باندې بس تلل دي
مصيبت خدائ نه غوښتل خو زهد نۀ دے

دَ مينې شراب

زما کلام عارفانه وګورئ
دَدې انداز عاشقانه وګورئ
دغه شراب دَ مينې وڅښئ تاسو
بيا مو دا زړۀ خپل نښانه وګورئ
مينه سوچه چې دَ الله نصيب شي
هر څۀ ملاؤ شي زمانه وګورئ
لږ دې کلام کښې مخکښې خوږ خو لا ړشئ
دَ معرفت به خزانه وګورئ
مے دَ دنيا به درته ګند ښکاره شي
کۀ دَ شبيّر دا ميخانه وګورئ

دَ الله دپاره کار

دَ الله دپاره کار خو اصل کار دے
دَ دنيا دپاره کار خو يو بيګار دے
دَ دنيا کار کۀ دَ خدائ دپاره څوک کې
کۀ جائز وي نو دَ خدائ پۀ کار کښې شمار دے
ناجائز کار دَ دنيا لوئے مصيبت دے
بې توبې بيا داسې کس اخر کښې خوار دے
کۀ جائز کار دَ دنيا وشي بې نيته
محرومي ده چې دَ نيت هم اعتبار دے

کاش دَ یو یو لمحې قدر مونږه وکړو
ګني ډېره پښېماني دَ غاړې هار دے
خلق رو رو وچتیږي دَ دنیا نه
چاته پته ده شبیّره دَ چا وار دے

خپل ځان پېژندل

چې پۀ ځان مونږ ظلم وکړو نو زمونږ نه خفه کیږي
پۀ غوښتو دَ معافی بیا ډېر زمونږ نه خوشحالیږي
پۀ دې دواړو طریقو مولۀ نقصان نۀ بچ کول کئ
کۀ مو ځان ته نزدو کئ یا مونږ د پاره خفه کیږي
لا پیدا نۀ وو زمونږ ضرورتونه ورته یاد وو
اوس هم مونږ ته هر یو شے پۀ خپل خپل وخت ښۀ رارسیږي
لږ تکلیف کۀ راته را کړي چې پۀ دې ترقي وکړو
چې کوم خلق وي ناپوهه پۀ دې هم ئې مخ ورانیږي
دغه شان پۀ نعمتونو، چې ئې مونږ ته دي را کړي
کۀ لږ شکر پۀ دې وکړو نو پۀ دې دا نور زیاتیږي
لږ دَ زړۀ پۀ سترګو وګوره رښا چې دَ قران ده
زړۀ پۀ غوږ وباندې واوره تاته څۀ اورولے کیږي
چې پۀ ټولو کښې عظیم ؤ پیغمبر ئې راته را کړو
دَ هغۀ پۀ طریقه خلق دَ خدائ دوستان جوړیږي
کاش چې پوې شي اے شبیّره ورنه څومره رب خوشحال وي
دَ هغۀ پۀ یاد کښې اوښکې چې دَ چا پۀ مخ بهیږي

ټنګېدلے کټورے

چې خالي وي کټورے زیاته ټنګا کئ
چې وي ډک پۀ ټنګېدو صرف ټکا کئ
پۀ ظاهر چې صرف مست دي هغوی شور کئ
دَ ظاهر باطن جامع کله دا بیا کئ
باطن اصل دے ظاهر دَدې پوستکے
ده ډهانچه اؤ حاظت دَ باطن دا کئ
چې باطن دَ چا ښائسته وي نو ظاهر ئې
پټول که کوې څومره هم رڼا کئ
دَ باطن اصل دے پروت للٰهیت کښې
ظاهر شرعه ده دا څنګه به جدا کئ
ظاهر ښۀ پۀ علم باندې شي شبیّره
اؤ باطن پۀ تربیت باندې ښائسته کي

وخت لا شته دے

څۀ چې غواړے هغه وکړه وخت لا شته دے
عاقبت دې ځان ته ښۀ کړه وخت لا شته دے
چې وخت تېر شي خلق لاس ورپسې مروړي
پۀ کوو کښې سستي مۀ کړه وخت لا شته دے
که دَ نفس خدمت دې کړې دے تر اوسه
خبر دے ځان اوس دَ هغۀ کړه وخت لا شته دے
روح دې تنګ دے دَ خوراک خپل پۀ تلاش کښې
اوس لږ رحم پۀ دۀ وکړه وخت لاشته دے
ذکر فکر نه کار واخلۀ چې هوښیار شې
ښۀ پۀ دې باندې دې زړۀ کړه وخت لا شته دے
اے شبیّره ضرورت پوره کوه خپل
خواهشات دې لږ ودۀ کړه وخت لا شته دے

څنګه؟

خبره چې ربښتیا وي اؤ پخه ئې کول څنګه دي
کمزوري ته محتاج وته خپل ځان خلاصول څنګه دي

چې ظلم پۀ خپل ځان وکړو خفه پۀ دې لۀ مونږ چې شي
نناوتې دَ احساس نه پس هغۀ ته راتلل څنګه دي

هېڅ نۀ غواړي لۀ مونږه صرف مونږ ته راکول غواړي
نو بیا دَ هغۀ مخکښې دا خپل سر ټیټول څنګه دي

راتلونکو تکلیفونو نه چې مونږه بچ کول غواړي
نو بیا پۀ ژړا باندې دا خپل ځان بچ کول څنګه دي

دښمن زمونږ دَ ټولو لۀ هغۀ جدا کول کړي مونږ
پۀ تېخته دَ هغۀ پۀ رخ راتلل بیا پۀ زغل څنګه دي

څو اوښکې چې پۀ مخ زمونږه راشي هغه هم مني
پۀ در بیا دَ هغۀ پۀ مخه بیا ژړېدل څنګه دي

چې ځان ورته وروغورزؤ هغه مونږه وچت کړي بیا
بیا داسې دَ هغۀ مخکښې خپل ځان غورزول څنګه دي

دښمن کله مونږ نۀ پرېږدي نفس هم دے انکاري لۀ دې
دَ داسې نفس شبیّره تربیت بیا کول څنګه دي

دَ مفهومونو ټیک کول

پوې کړه ځان پۀ مفاهیم
دغه کار دے عظیم

څه کول دي اؤ څۀ نۀ
دي دپاره دے تعلیم

هلۀ دا لۀ ستا کېدے شي
چې ستا زړۀ کړي دا تسلیم

دَ تقویٰ نور چې وي زړۀ کښې
وي هغه قلبِ سلیم

اؤ نفس هم منل لږ زده کړي
نو بیا ټیک شي هر یو سکیم

تلل جنت دي پۀ فضل
اے شبیّره دَ کریم

دَ مقصود تعین

کوم پیغام چې دَ شعرونو دَ اقبال دے
دے تسخیر پکښې دَ زړونو ، باکمال دے

لۀ رومي مو واخستلو چې ئې استاد دے
کوم تطبیق چې ئې مشکل دَ قال اؤ حال دے

"پۀ" خودی کښې دَ اقبال بې خودي پټه
دَ رومي "ده" دغه فکر بې مثال دے

دَ مفهوم صحیح کېدل ډېر ضروري دي
ګڼي بیا خو دَ هر چا خپل خپل خیال دے

که خودي مونږ کړو جدا لۀ بې خودی نه
پۀ الټه سمت کښې تلل دي الټا چال دے

چې فنا شي نو بقا مومي شبیّره
حقیقت دے باقي هسې قیل و قال دے

دَ تصنع نه بچ کېدل

کۀ زۀ وائیم ستا عاشق یم دا وئېل نۀ دي صحیح
ستا وئېل زما عاشق ئې ، دي وئېل دغه اصلي

وائیم زۀ چې ستا بنده یم دا وئېل لا ثابت نۀ دي
ټیک به شي کۀ مې پۀ فضل کړې قبولۀ بندګي

دا و ئېل مې ملاوېږم تاسره مراقبه کښې
دا الفاظ صرف الفاظ دي تش الفاظ نۀ دي کافي

کۀ ته وائې اوس ملاؤ شه نو بس دا ملاوېدل دي
کۀ ستا دا ویئل نصیب مې شول اختر به ما شي

کۀ زۀ وایم بسترې نه پاسم زۀ دَ ستا دپاره
کۀ قبول مې پاسېدل شو دي بیا ټیک چې هر څۀ دي

تۀ ریښتینے ئې ریښتیني مې احوال کړې پاکه ربه
تصنع نه ما تۀ بچ کړې دا دَ زړۀ ده ګندګي

ډېر جالونه دَ نفس سخت دي اے شبیّره دا حکمت دے
ده پکار خبره کلکه هسې نه چې سرسري

منصوبه

وخت ځان مال صلاحیتونه
مونږ کوو پۀ دو کارونه

استعمال ئې ښۀ پکار دے
دَ سزا ئې چې بچ شونه

پۀ دې باندې نیکۍ کېږي
هم بې شماره ګناهونه

چې زړۀ سم شي اؤ نفس هم ټیک
بیا ګټه پۀ دو اجرونه

کۀ ته زړۀ بچ کول غواړې
حفاظت کښې کړه نظرونه

اؤ پۀ غوږو باندې مۀ اوره
چې غلط دي اوازونه

دَ شیطان حوالۀ نه کړې
چې دي زړۀ کښې دې خیالونه

ذهن صاف ساته لۀ ګند نه
خطرناک دي دا ګندونه

همیشه خپل ځان ساته ترې
چې خراب دي صحبتونه

رهنما خپل منتخب کړه
چې دې ښۀ شي عملونه

اخرت ته استعمال کړه
دَ دنیا دا سامانونه

اطمینان به دې نصیب شي
هم جنت کښې راحتونه

نفس و قلب دپاره وایه
دَ شبیّر دغه شعرونه

اسباب اؤ مسبب الاسباب

حکم دا دے چې اسباب کړو مونږ اختیار
نتیجه حکم ګڼو دَ کردګار

پۀ مسبب الاسباب مو بهروسه وي
کړو دعا چې الله وکړي زمونږ کار

لۀ اسبابو مستغني ځان نۀ ګڼل دي
بزرګانو کښې چرې ځان نۀ کړې شمار

هر سبب دَ الله حکم دے کچکول دے
دې کښې خیر غواړه همیش لۀ رب غفار

دغه شان دَ شریعت دغه حکمونه دي اسباب پرېِ دَ نیکۍ دے انحصار
گناهونه نهٔ هم بچ کړه ځان شبیّره اسباب دا هم دي دَ هغه ځائے دَ نار

پنځې خبرې

دَ دین پوهه ده موقوف پهٔ بصیرت دېِ نه مخکښې بیا دَ نفس پهٔ تربیت
کهٔ دَ دین پوهه څوک نهٔ لري نو بیا دي بچ کېدل دَ صالحینو پهٔ صحبت
دا زیات ښهٔ دے دَ خلوت نه پهٔ اثر کښې عام حالت کښې بچ کېدل دي پهٔ خلوت
دَ صالح صحبت نچوړ صحبتِ شیخ دے پکاریږي دې کښې بیا صلاحیت
دا بمبه ده چې دې بیرته کړلهٔ څومره یعني نفع ده دَ شیخ پهٔ محبت
محبت دَ شیخ سره صلاحیت هم چې وي بیا ټول انحصار وي پهٔ همت
مستوي دَ درې نقطو وي ښه مضبوطه فیصله ده دَ اللّٰه پهٔ مشیت
ستا اسباب جمع کول دي دا کړه جمع نتیجې ته دے پکار قبولیت
بیا پهٔ در دَ مسبب باندې ځان جه کړه ځان پرېږده گوره دَ زړهٔ چې دے حالت
دَ دعا دَ قبلېدو اسباب کړه جمع یعنې زړه کښې وي پکار ښهٔ کیفیت
ځان هیڅ مه گڼه نظر ئې پهٔ کرم کړه چې هغه غواړي لهٔ مونږ مسکینیت
ښهٔ امید ترې نه لره چې کامیاب شې دې دَ پاره دے پکار استقامت
شبیّر ډېر لري امید ټولو دپاره چې عمل کوي پهٔ دغه نصیحت

دنیا

تماشې ما دَ دنیا دي عجیبه غوندې لیدلي لهٔ هغهٔ نه تښتي بیرته ورپسې چې څوک ورزغلي
پهٔ څهٔ مینه دروازې بندې کړې ټولې چې جانان مې بس یوهٔ ئې لرې پرېښوه دَ خپل ځان دَ مینې ښکلي
دَ عاشق سترگې ړندې وي دَ هر غیر لهٔ کتو څکه چې هغه دَ خپل جانان جلوې پهٔ زړهٔ کښې وي موندلي
چې غورزیږو کله مونږ نو هغه مورا وچت کړي اوچت کړي مونږ هغهٔ یو چې یو کله غورزیدلي
ښهٔ خبریم چې موندل دَ هغهٔ صرف دي مطلوب خو چې موندلے ئې هغه وي هغه نهٔ دي زېږېدلي
ما مخلوق لهٔ هر طرف نه دے کتلے اے شبیّره دَ خدائ مخکښې مخلوقات مې دي لیدلي غلي غلي

چې دَ زړۀ نه کله ووځي دنیا

چې دَ زړۀ نه کله ووځي دنیا — دَ خدائ لاره پۀ نظر راشي صفا
دَ ګناه پېټے لۀ سره شي اړتاؤ بیا — چې پۀ سچه باندې وکړي ځوک توبه
زړۀ پۀ ذکر دَ الله باندې روښان شي — اؤ دَ نفس دے ښۀ علاج مجاهده
هغه ورکړې ته تیار دے صرفه نۀ کړي — ته سائل خو شه پۀ در دَ پاک الله
زړۀدې جوړ کړه خپل شبیّره نو بیا خبر دے — درته زړۀ چې وائیي څۀ هغه کوه

دَ دنیا مینه تباهي

تباهي ده دغه مینه دَ دنیا — غوارم خدائ نه محبت دَ پاک الله
اؤ دَ هغو چې مین پۀ پاک الله دي — چې هغه دي انبیاء اؤ اولیاء
ذریعو سره دَ مینې محبت کړم — دَ جمات مینه اؤ مینه دَ درسګاه
اؤ صحبت دَ مشائخو شه نصیب مې — مینه شي زما نصیب دَ خانقاه
دَ مال جاه اؤ دَ لذاتو مینه پرېږدم — دَ دنیا مینه دے جړ دَ هر خطا
طریقه دَ جذب خپله کړه شبیّره — دا اسانه طریقه ده دَ اصلاح

جنجال

دنیا جال دے اؤ پۀ جال کښې لوئے جنجال وي — پۀ جنجال کښې خلق څنګه به خوشحال وي
دې جنجال کښې چې دَ هغه ځائے ځوک سوچ وکړي — نو دَ مرګ پۀ وخت دَده به استقبال وي
مسقبل اؤ ماضي مۀ ژاړه دا واوره — دَ بنده پۀ لاس کښې صرف دَده حال وي
چې پۀ قال باندې حال چاته نصیب نۀ وي — خالي لاس وي ورسره بس قیل و قال وي
سلیم زړۀ به پکاریږي پۀ محشر کښې — نۀ ځامن به ئې پکار اؤ نۀ به ئې مال وي
عقیده صحیح عمل ښۀ او احسان هم — کۀ حاصل شي علامې دا دَ کمال وي
خلق دې دپاره شیخ نیسي شبیّره — چې پۀ دغې دَ نسبت بیا انتقال وي

نفس اماره اؤ زړۀ

زړۀ لۀ نفسِ اماره چې اثر واخلي
عقل دې کښې بیا حصه برابر واخلي

دَ شیطان دَ وسوسو بیا غلامان شو
زړۀ خیر پرېږدي لۀ هر څۀ نه دے شر واخلي

کۀ دَ نفس دَ تزکئې سامان ونۀ کړو
نو شیطان دَدې بیا بل شان خبر واخلي

پۀ دې نفس کښې خواهشات زمونږه پټ دي
دا شیطان زمونږ هغه پۀ نظر واخلي

وسوسې واچوي زړۀ کښې پۀ دې شان چې
مونږ نۀ غواړو زړۀ اثر ترې مکر واخلي

زړۀ پۀ ذکر منور کړه اے شبیّره
هدایت لۀ هر څۀ زړۀ منور واخلي

دَ دنیا دار دوستي

چې دنیا سره دوستي کړي هغه دوست کله جوړ نۀ کړې
مطلبي دے، دَ مطلب چې وي څوک یار پۀ هغۀ څۀ کړې
بې غرضه چې دوستي کړي هر مؤمن سره ، تۀ ئې دوست شه
دَ هغۀ هر دوست ستا دوست دے کۀ مالک الله دَ زړۀ کړې
دَ دنیا مینه خو ګند دے ، پۀ دې ګند ځان اخته نه کړې
خطاګانې دي لۀ دې برسېره سوچ کۀ پرې تۀ وکړې
پۀ الله چې څوک مین وي نو هغه ستا دوست کېدے شي
نو دَ داسې دوست سره وایه دوستي تۀ ولې نۀ کړې
پۀ دنیا چې څوک مین وي ستا دنیا ته به هم غل وي
پۀ دۀ باندې غلط نۀ شې کۀ دَ ځان سره تۀ ښۀ کړې
الله دوست دَ متقیانو مؤمنانو دے شبیّره
پۀ ایمان اؤ پۀ تقویٰ باندې به ځان تۀ دَ هغۀ کړې

دنیا څۀ ته وایي

چې الله نه تا غافل کړي
تا پۀ لاره دَ باطل کړي

دا دنیا ده دغه پرېږده
پۀ تا قهر به نازل کړي

ځان فدا تۀ پۀ الله کړه
تا به ځان سره واصل کړي

غافلانو پسې مۀ ځه
تا به ځان سره شامل کړي

دَ دنیا مینه غفلت دے
تا پۀ پوهه به جاهل کړي

اے شبیّره عقل پرېږدي
چې ځان دې پسې مائل کړي

دَ میني اور

تهٔ دَ میني پهٔ اور ولې نهٔ سوزېږې — کهٔ پهٔ دغه اور لهٔ بل اور نه خلاصېږې
خواهشاتو کښې دَ نفس ته گرفتار ئې — وایه کله به لهٔ دې اور نه خلاصیږې
دَ اللّٰه مینه دَ دغه اور علاج دے — تهٔ تر کومې بل دې علاج پټیږې
دلته وژاړه ژړا دلته کښې ښه ده — گني هلته کښې به بل شاني ژړیږې
دَ جانان دَ میني اور دَ زړهٔ راحت دے — ور لاهو شه ته پهٔ دې ولې ویریږې
ویره دا بس ده پکار چې هسې نه چې — شي ناراض مې یار پهٔ دې تهٔ نهٔ پوهیږې
آخرت ته مستغني دَ ځان نه جوړ کړې — پهٔ دنیا باندې بیا ولې نهٔ مړیږې
بې وفا دنیا پسې پهٔ منډو سر ئې — کهٔ وې داسې نو به دغه شان کړیږې
سکون صرف دَ هغهٔ جولۍ کښې پروت دے — تهٔ پهٔ ذکر به شبیّره وررسیږې

دَ دنیا محبت

دَ دنیا مینه نقصان دے پکښې نشته دے وفا — دا خوځاے دَ امتحان دے زړهٔ کښې مهٔ راولهٔ دا
دَ اللّٰه پهٔ مینه مست شه هغه قدر کړي دَ میني — بې غرضه محبت تاسره کړے دے بل چا
داچې میني دَ دنیا دي دغه ټولې کالعدم شي — دَ هغهٔ پهٔ مینه باندې کهٔ دې زړهٔ کړو مبتلا
کهٔ دې غم دَ هغهٔ خپل کړو نور غمونه به شي ختم — گني هسې نهٔ ختمیږي دا غمونه دَ دنیا
دَ هغهٔ پهٔ چوکټ باندې دغه سر ولې کېښږدم — دې دنیا ته دَراتلو بیا څهٔ مقصد گرځي زما
چې هغه لهٔ مونږ راضي شي دا مقصد مو دَراتلو دے — دَ دنیا دپاره ولې دا مقصد پرېږدو مونږ بیا
پهٔ هغهٔ باندې چې پرېوت مې شو نظر نو شولو پاک بیا — بس دَدې نظر دپاره دَ زړهٔ سترگې کړه بینا
دَ هغهٔ نوم زهٔ پهٔ ژبه هر وخت ولې جاري نهٔ کړم — دَ هغهٔ دَ کرمونو چرته شته دے انتها
ما دَ زړهٔ پهٔ سترگو هر وختې کتے ورته شبیّره — پرې قربان مې کړې دا سر خپل، شم ور باندې زهٔ فدا

مړ احساس

چې پهٔ میني دَ دنیا کښې چا ژوند تېر کړو — هغهٔ خپله بلا گانو کښې ځان گېر کړو
یو بلا ده چې پهٔ خلقو کښې وچت شم — یعني خلقو کښې ئې خپله ځان غټ شمېر کړو
بله دا چې څوک پهٔ مال پسې مړ کیږي — چا پهٔ دې باندې خپل مال لهٔ قسمت ډېر کړو
بله دا چې پهٔ لذاتو کښې ځان غرق کړي — دَ نفس جال کښې ئې ځان خپله تېر و بېر کړو
لکه مړے دے پهٔ مړ احساس شبیّره — دَ دنیا پهٔ یاد کښې چا چې خپل رب هېر کړو

ذريعه اؤ مقصد

صراطِ مستقيم باندې هميش دې مونږ ته تلل
هغې دپاره مونږ ته دې الله کول

پۀ قيد دَ شريعت دې زمونږ بند دواړه غوږونه
جائز چې نۀ وي څۀ هم هغه نۀ دې اورېدل

ټکره دَغوښې خولۀ کښې زمونږ بنده ده پرته چې
خبره ناجائزۀ پکار نۀ دې پرې کول

دې سر کښې چې دماغ دے پۀ کنټرول باندې مامور کوم
جائز نۀ دې ددۀ پۀ غلط کار مشغولول

دا زړۀ چې امانت زما دَ رب دے اے شبیّره
نو څنګه بيا بل چاته ئې کېدے شي ورکېدل

دَ نفس اصلاح

پۀ قسم باندې قران کښې کړې خبره پاک الله
چې الهامَ ئې کړلو نفس ته ټول فجور اؤ هم تقوىٰ

بيا پۀ شد و مد اعلان ئې ورسره دا هم دے کړے
کامياب بس هغه کس دے چې دَنفس وکړي اصلاح

بدنصيب دے چې څوک پاتې شي دَنفس اصلاح ونۀ کړي
نو خائب دے اؤ خاسر پۀ دو جهان يعني تباه

دې تشديد نه شوه ثابته چې دَنفس اصلاح ده فرض
ټول کارونه به خراب وي دَ هريو، کۀ نۀ وي دا

شيطان هم دے دهوکه شوې دَدې نفس پۀ مکر باندې
انا خير منه باندې دا پاګل شولو ګويا

يو طرف دخدائ حکم چې سجده وکړه آدم ته
بل طرف دَ علتونو کج بحثي شور اؤ غوغا

زړۀ ډرائېور دے اؤ نفس ګاډے دغه دواړه ټيک کول دي
دَ زړۀ ذکر اؤ دَ نفس علاج صحيح مجاهده

کۀ پۀ خپله خوښه ته مجاهده هم څه تجويز کړې
کله دا مجاهده ده؟ چې دَ نفس خوښه ده دا

چې کوم شيخ درته تجويز کړي اؤ ستا نفس پرې خوشحال نۀ وي
بس پۀ دې کښې ترقي ده پۀ همت ئې خپلوه

دا دَقال نه حال ته څنګه رسېدل زمونږ نصيب شي
ځان پامال کړه دَ شيخ مخکښې ستا دپاره ده دوا

دا اخلاص دې کښې شبیّره کله خوښ چې دَالله شي
نو بې شکه ملاويږي بيا پۀ دې باندې فلاح

نه

نفس دے دَ ماشوم پۀ شان پوهيږي نه
څکه دَ ورانۍ نه دے صبريږي نه

لږ کۀ تربيت دَده نصيب شولو
بيا به لۀ ښۀ کار نه وروستو کيږي نه

زړۀ کۀ دَ چا جوړ شو هر څه جوړ شولو
وران کۀ شو نو وران شو بيا سميږي نه

مينې دَ دنيا سره خبرن شي زړۀ
بې لۀ ذکره دا بيا صفا کيږي نه

ټيک ده چې قران کښې هدايت دے پروت
زړۀ چې نۀ وي سم نو حاصليږي نه

مينه دَ دنيا زمکه زن مال نهٔ دے — ميني ته دَخدائ کهٔ دا ودريږي نه
نمونځ به دې دنيا شي کهٔ دَخدائ نهٔ وي — بيا هغه لوئے در کښې دا قبليږي نه
اے شبيّره زړهٔ دې دَ خدائ جوړ کړه زر — دے مين پهٔ خدائ نور حصاريږي نه

نفس

نفس دے دَ ماشوم پهٔ شان نادان ګله — څکهٔ شي پهٔ ضد کښې نافرمان ګله
لږ کهٔ تربيت دده نصيب شي نو — بيا وي دَ خبر کار کښې پهٔلوان ګله
دے پهٔ شريعت تهٔ مطمئن کړه چې — شي پهٔ شريعت چې دے روان ګله
زړهٔ دې کړه پهٔ ذکر منور تهٔ خپل — هر نيک کار به تاته شي اسان ګله
زړهٔ دې دَ الله کړه نفس پابند دَ ددهٔ — ښهٔ کار کول بيا هيڅ نهٔ دي ګران ګله
سترې دَ دنيا پرېږده شبيّره اوس — جوړ دَ آخرت کړه څهٔ سامان ګله

مطلوبه حال

نفس چې کله شي منلو ته تيار — اؤ زړهٔ هم پهٔ ذکر باندې وي بيدار
روح خوشحال نفس مطمئن اؤ قلب سليم وي — کله کړي بيا دَ خبر کار نهٔ دوی انکار
چې دَ نفس تزکيه وشي کاميابي ده — اؤ پهٔ زړهٔ دَ هدايت دے انحصار
زړهٔ بادشاه دے رعيت ئې ټول اعضا دي — چې دا جوړ شي دَ نيکيو شي بهار
تربيت دَ نفس پکار دے هر صورت کښې — ګني دے به جوړ شي شتر بې مهار
خانقاه ګانې ډيرې کمې شوې شبيّره — ضروري دے دَدې فکر دے پکار

دَ زړهٔ اصلاح

کهٔ دَ زړهٔ دنيا دَ چا شوله بدله — دَ جنت لاره پهٔ خپله شي حاصله
زړهٔ بادشاه دے نور اعضاء ئې نوکران دي — سلطنت صحيح چليږي بيا پهٔ خپله
ټول کارونه بيا پهٔ شرع باندې درست شي — شي اسانه دَ عمل لاره مشکله
غير محرم طرف ته سترګې بيا نهٔ ګوري — غوږ چې منع وي هغه به اوري څهٔ لهٔ
ژبه هم پهٔ سوچ سوچ باندې بيا ګفتار کړي — پهٔ انصاف به کار کوي دَ ذهن تله
نفس به هم مجاهدې ته بيا تيار شي — شر دَ ده به پهٔ دې ختم شي اے ګله
فيصله چې پهٔ حالت باندې دَ زړهٔ ده — اے شبيّره زړهٔ کړه ټيک مهٔ کوه بله

دَ زړۀ اؤ نفس مقابله

زړۀ چې ښۀ نفس زورور وي
هر خواهش ئې لکه ښکر وي
زړۀ ژړا اؤ انګولا کړي
نفس ګناه باندې مصر وي
امتحان دے لوئے ښشانه
نو علاج دې دَ دې زر وي
لۀ بدۍ نه ویرېږه
کۀ نیکۍ دې سمندر وي
پۀ مثال ده دَ بخرې
بعضې وخت ئې نقصان ستر وي
اے شبیّره دے علاج ئې
نیک صحبت کۀ میسر وي

دَ زړۀ تېک کول

وتې لارې مختلفې دي لۀ زړۀ نه
دا غورځونه ، سترګې ژبه دي لۀ دۀ نه
که زړۀ تېک شو کړي دا ټول به تېک کارونه
نو دده پۀ تربیت وکړه پالنه
کۀ کامل شیخ کله تاته میسر وي
ورسره شه نور ویرېږې بیا لۀ څۀ نه
چې بغېر دَ نیک صحبت نه دي دنیا کښې
کۀ وګورې دّ خیر لاره ده ازغنه
ګل ازغې ته کله چا دے پرېښودلے
اؤ دَ چا نه ده پکار دَ مېوې ونه
اې شبیّره صفائې دَ زړۀ پکار ده
بیا دَ دغې پاکۍ ده پکار ساتنه

زړۀ اؤ عقل

زړۀ زما نۀ دے لۀ عقل نه بېزار
غیر مشروط هم دَده نۀ دے تابعدار
خالص جذب دَ اللّٰهُ پاک لوئے نعمت دے
دَده نشته پۀ نفس باندې انحصار
فرق څه ګڼې پۀ عشق اؤ پۀ هوس کښې
عشق دے اور هوس دَ نفس دے دندوکار
زړۀ پۀ ذکر دَ خپل یار سره ژوندے کړه
تر څو تۀ به ګرځوې زړګے بیمار
هېڅ صورت کښې لۀ خپل نفس نه غافل نۀ شې
دَ تقویٰ جامې به کړي درته تار تار
زړۀ غافل نۀ کړې چرې ذکر دَ یار نه
یه مشغول پۀ تصور باندې دَ یار
چې پۀ یاد کښې ئې اصلاح مې دَ زړګي ده
ګني نشته دے پۀ دې دَ چا اختیار
دا الهام رباني ګڼه شبیّره
ځان کره پوې چې نۀ دي دا فقط اشعار

عقل اؤ جذبات

دا جذبې خو یو طاقت دے لۀ طاقت کار اخستے شي
جذبې ښې دي کۀ ښې نۀ دي عقل دغه څيز کتے شي
ازاد عقل کۀ لۀ دې وي اؤ بیا هم دے ورسره وي
کۀ پۀ شرع وي جائزهم نو بیا مخکښې پکښې تلے شي
زړۀ کۀ جوړ وي اؤ دا عقل کۀ د ۍدې جوړ زړۀ تابع وي
دا جذبات وچت جذبات دي پۀ دې کار بیا سمبړے شي
فاني حسن بس جذبات دي حقیقت دَدې څۀ نیشته
چې پۀ دې پسې روان وي لۀ خپل ځایه رغړېدے شي
فاني حسن امتحان دے چې دې عقل څومره کار کړي
څۀ به عقل وي هغه چې شریعت ته ودرېدے شي
چې ایمان دَ چا مضبوط وي عقل داسې استعمال کړي
چې لۀ شرعې ځان خبر کړي هومره څومره چې کېدے شي
بیا پۀ عقل خپل جذبات ګوري چې کوم وي مناسب نو
پۀ هغو جذباتو باندې کار کوي چې کوم کوے شي
لۀ ایمان چې کوم ثابت وي هغه عشق ډېر لوئے طاقت دے
نفساني عقل بیا کله دَدې عشق مخکښې راتلے شي
نفس قابو کړه اؤ خپل زړۀ الله ته ورکړه چې باقي شي
دنیا وباسه دَدۀ نه دَ الله چې صرف دے شي
قدردان دے اؤ علیم دے هم قادر دے اے شبیّره
فکر مۀ کړه پۀ هغۀ باندې هر څیز چې پرېښودے شي

دَ زړۀ دوه لارې

دې زړګي کښې دَ الهام الٰهي انتظام هم شته
دَ شیطان دَ وسوسو اؤ خیالاتو تېزګام هم شته
خپل زړۀ پیش کړه ته خپل شیخ ته چې دې باندې ئې نظر شي
چې پۀ ذکر دَدې هر څۀ دَ ټیک کولو نظام هم شته
الله زړۀ کښې وي اؤ سترګې پۀ دې زړۀ باندې وي ښخې
چې دَ زړۀ پۀ سترګو وینې الله داسې مقام هم شته
شیطان خپله ګمراه شوے پس لۀ ډېر زیات عبادت نه
عبادت باندې ناز ونۀ کړې چې داسې انجام هم شته
دَ دنیا مینه چې زړۀ کښې راشي هر څۀ دا خراب کړي
زړۀ نه دا چې رابهر کړي دَ مستۍ داسې جام هم شته
زړۀ ډرایئور اؤ نفس دے ګاډے دغه دواړه ټیک کول دي
چې څوک غواړي دا شبیّره نو دَ دې اهتمام هم شته

چشتیه نسبت

پتنګ شمعې کړل لۀ مونږ زده سوزېدل ویلې کېدل   اؤ ګل هم کړي لۀ مونږ زده دا کېږي خپلې شلول

چې تول ښکلي ئې پیدا کړل هغه څومره به وي ښکلے   نور لۀ دې مخکښې لا رڼۀ شي مخکښې دي حېرانېدل

دَ عاشق مخکښې رسواده دا دنیا پۀ هر صورت کښې   چې يې زړه کښې هغه بل ته کېدے څنګه شي کتل

علم لا زوال دولت دے خو کۀ څوک دَ هغۀ نۀ وي   پۀ دنیا پۀ مزو زار شي دَ هغۀ علم بیا خپل

ناز هغه پۀ عبادت کړي چې مین پۀ هغۀ نۀ وي   عاشق غواړي بس پۀ زلفو دَ معشوق کښې ګېرېدل

ؤ شیطان عالم عابد اؤ عارف هم خو دے بچ نۀ شۀ   عاشق نۀ ؤ نو دَ نفس نه ورته ګران شو بچ کېدل

دَ دې نفس جالونه سخت دي پۀ عاشق ئې وس نۀ رسي   کېدے څنګه شي دَ نفس دَ دې عشق مخې ته راتلل

عقل هم چې نفساني شي نو دَ نفس شر کله وینې   دَ عشق مخکښې اے شبیّره وي دَ عقل زارېدل

تواضع

دَ هغۀ دَ عظمت مخکښې چې چا ځان وګڼۀ کم   قدردان دے دَ هغۀ عزت سېوا کړي پۀ کرم

نادان سر کړلو وچت خپل نو معتوب شولو خراب شو   اؤ پوهانو سر خپل ټيټ کړو شو دَ خیر پۀ لاره سم

څوک چې پوهٍ وي ځان څۀ نۀ ګڼي پۀ خدائ باندې ئې یقین وي   دَ ناپوهه خلقو یاد وي هیمش خپل خدم شدم

اول مینه بیا فنا ده اؤ فنا پسې بقا ده   بیا بنده شي اؤ محبوب شي پۀ تقویٰ شي مکرم

لا الٰهٔ نعره دَ زړۀ نه چې څوک ووائ شبیّره   الا الله سره دَ خدائ شي خواهشات شي کالعدم

اور پۀ زړۀ سور

دَ جانان دَ مینې اور عجیبه اور دے   زړۀ دَ دې لېواله دے ، دے پۀ زړۀ سور دے

تول جرمونه مې پۀ دې معاف کېدے شي   قیمتي څومره دَ دې مینې پېغور دے

دغه اور دَ نورو مینو اور تباه کړي   دَ زړۀ باغ پۀ دغه اور باندې سمسور دے

لا الٰهٔ سره دَ غېر تصرف ختم   الا الله سره راغلے څومره زور دے

دَ خدائ مینه ده کافي هرې فتنې ته   کۀ هر څومره نن صبا دَ فتنو دور دے

بس دَ دې در رسی پرېنږدې شبیّره   شیطان ځکه خو لۀ دې غم نه نسکور دے

اوس

غواړې زړۀ مې چې دا مینې کړمه جمع   پۀ دې تولو باندې اور ولګومه

یو دَ خدائ مینه بس پرېږدمه پۀ زړۀ کښې   هلۀ ماته به ملاؤ شي لاره سمه

بل دَ هغو چې هغهٔ سره کړي مینه | نازولي دَ هغهٔ هم خوښومه
هغه مونږ سره کړي مینه بې غرضه | بې غرضه پرې دا ژوند قربانومه
عشق دَ مینې صلهٔ کله څهٔ غوښتے شي | زړهٔ خالي لهٔ هر څهٔ بس اوس ورکومه
چې پهٔ مینه دَ هغهٔ کښې خرندِ جوړیږي | دے دشمن مې زهٔ هغه ته نهٔ ګورمه
دا فاني حسن دَدې ژوند امتحان دے | ازلي حسن پهٔ دې کله پریږدمه
پهٔ خپل زړهٔ دَ هغهٔ نوم پهٔ زور زور اخلم | زهٔ پهٔ دې دَ هغهٔ مینه رابلمه
احساسات خپل ئې دَ مینې غلامان کړم | بس هغه ګورمه ، وینمه ، اورمه
غفلت کفر دے دَدې لارې شبیّره | زړهٔ پهٔ ذکر دَ هغهٔ ښهٔ وینښومه

علم اؤ ذکر

مدرسه خانقاه دَ علم و ذکر دوه دي مرکزونه | نو ددو دَ یو ځائے والې مستحسن شو کوششونه
مدرسې نهٔ دَ تعلیم کار اخستے شي اؤ خانقاه کښې | سالکانو ته حاصل شي احساني کیفیتونه
مدرسه کښې دَ تعلیم وي انتظام دَ طالبانو | خانقاه کښې دَ سالکانو شي کېدے تربیتونه
مدرسه کښې کار لهٔ ذهن اخستل پهٔ یو ترتیب وي | پهٔ خانقاه کښې ټیک کوے پهٔ بل ترتیب شي بیمار زړونه
مدرسه کښې دَ استاد شاګرد رشته وي پهٔ تعلیم کښې | پهٔ خانقاه کښې مرید اخلي لهٔ خپل شیخ نه سبکونه
دَ تعلیم و تربیت جوړ ړاځي علم و ذکر باندې | اے شبیّره تا وچت کړل پهٔ دې ګفت ډیر حجابونه

تعلیم و تربیت

یو تعلیم بل تربیت دے | دَدې دواړو ضرورت دے
دَ خپل نفس اصلاح زر وکړه | بې دَدې علم حجت دے
دے اشرف انسان پهٔ دغه | تزکیه دَ دهٔ رفعت دے
علم دے عمل دپاره | اؤ عمل خو پهٔ همت دے
تزکیه کله دَ نفس چې | دَ چا وشي لوئے نعمت دے
زړهٔ پهٔ ذکر منور کړه | اے شبیّره دا قوت دے

ښې خبرې

ژبه سترګې اؤ غوږونه کړه خپل بند | چې داخل نهٔ شي پهٔ دوی دَ دنیا ګند
کهٔ دې زړهٔ نوراني نهٔ شو نو بیا وایه | لږ عمل خو پهٔ دې وکړه پند دے پند
دا خلوت دے دَ خراب صحبت نه ښهٔ دے | اؤ دَ شیخ صحبت ترې ښهٔ دے قند دے قند
دغه ژوند دې کړه پکار سستي وُنه کړې | چې دې سم شي بیا دَ هغې دنیا ژوند
زړهٔ پهٔ ذکر مصفا کړه اؤ خپل نفس | کړه قابو چې هلته شمېر شي عقلمند
اے شبیّره اوس دَ زړهٔ سترګې بینا کړه | دَدې بلهٔ ده دنیا اؤ بل ئې خوند

پهٔ لار شه

دا خبرې دې اوس پرېږده لږ پهٔ کار شه
دې دپاره دَ خپل شیخ اوس تابعدار شه
وخت پهٔ منډه دے روان دا نهٔ ودرېږي
څهٔ فائده دَدې نه واخلهٔ لږ اوښیار شه
دَ دنیا مینه سور اور دے سور انګار دے
لوبې دې سره اوس پرېږده توبه ګار شه
دَ الله مینه رڼا ده دَ زړهٔ ښکلې
اوس دَ دغې حاصلولو ته تیار شه
دا شیطان دَ ستا دښمن دے ډېر چالاک دے
کزار کې ناګهاني څکه بیدار شه
بس پهٔ خدائے باندې مین شه ځان پرې ورک کړه
اے شبیّره دَ الله دَنوم نه ځار شه

شیخ کامل

یو خبره ده مشکله ګران پهٔ هغې پوهېدل دي
اؤ دَدې نه جهالت دَ هریو خیر نهٔ لاس وینځل دي
کهٔ لهٔ لارې خبر نهٔ وې څوک، پوښتل لهٔ چالازم شي
نامعلومه لاره باندې بې تپوسه څنګه تلل دي
بې رهبره پهٔ دې لاره باندې تللو کښې خطره ده
که څهٔ وشو ذمه دار دوی پهٔ دې شان دَ نقصان خپل دي
ډاکو کله دَ رهبر جامه کښې خلق ګېروي هم
دَ رهبر پهٔ علاماتو باندې ځان خپل پویول دي
دَ نبي پهٔ طریقه بس دَ الله شه اے شبیّره
دې دپاره دَ کامل شیخ سره ځان نزدې کول دي

ښهٔ مرید

دانه زمکه کښې دفن کړې چې مالي
پهٔ اوبو پهٔ سره بیا ئې وپالي
نو دَ بوټي څوکه دې نه رابهر شي
چې دَ خدائ وشي پهٔ دې مهرباني
لهٔ ګرمۍ سړدۍ ئې بیا هم بچ کول کئ
ضروري وي بیا دَدې نګهباني
نو یو ورځ دا پهٔ مېوه باندې هم راشي
دَ مالي دَ نېکنامۍ نښه دا وي
خدائ خوشحال اؤ دَ مخلوق پکښې فائده وي
دا قصه خو یو صورت دے مثالي
چې طالب کله دَ شیخ پهٔ لوري راشي
ورته پیش کړې دا خپل ځان، خپله ځواني

شیخ پهٔ لارئې دَ فنا باندې ورسم کړي
کړي دے پوې پهٔ دې چې دا ژوند دے فاني
دده زړهٔ کښې بوټے بیا دَ مینې نال کړي
جړې کټ کړي دَ الهامِ شیطاني
اؤ دَ ذکر پهٔ اوبو ئې خسمانه کړي
کړي قابل ئې دَ الهامِ رحماني
دَ ترخو ترشو خبرو ورته سره
واچوي دي دا اصولِ باغباني
لهٔ هرڅهٔ ئې بچ ساتي پهٔ دې حالت کښې
چې کوم وي ممکن احوالِ نقصاني
نو دا بوټے ورځ پهٔ ورځ پهٔ ترقۍ وي
دې ته وایي کیفیتِ احساني
بیا پهٔ فضل دَ خدائ وصل شي نصیب ئې
شي حاصل ورته بیا ذوق لا مکاني
اے شبیّره بیا صحبت دَ دهٔ دَخلقو
دارو ګرځي چې ئې ښه شي بیماري

دَ شیخ دَ مرید دپاره حیثیت

اوربدلي مو دي داسې لۀ بزرګانو — شیخ نائب دَ نبي دے دَ مریدانو
دَ هادي صفت مظهر دَ پاک الله دے — ځکه سخت دے دا طریق پۀ شیطانانو
دَ مرید دپاره ښۀ دَ شیخ صحبت دے — دے مطلب دې کښې مخفي دَ سالکانو
الهامات ئي دَ مرید دَ زړۀ دوا وي — پۀ صحبت ئې هم شي بچ لۀ لارو ورانو
هم عیوب دَ مریدانو پرې سرګند شي — هم علاج وشي دَ زړۀ دَ بیمارانو
دَدې لارې کړي مدد الله شبیّره — کۀ یو ځلي ځوک شي لاړ تر ښو شېخانو

مدرسه اؤخانقاه

مدرسو کښې به دَ علم ؤ خدمت — خانقاه ګانو کښې کېدو به تربیت
مدرسه شته خو خانقاه نه خبر نه دي — ولې نشته دَ اصلاح اوس ضرورت؟
مدرسه کښې قیل و قال ډېر ضروري دے — پۀ خانقاه کښې شي حاصل دَ زړۀ صحت
مدرسه کښے به دَ علم نه خبر شې — پۀ خانقاه کښې پۀ عمل به شې عادت
مدرسه کښې خارجي نور به حاصل کړې — اؤ دَ زړۀ دَ نور خانقاه کښې وي محنت
اے شبیّره شي بیا نور علیٰ نور چې — چې تعلیم سره زړۀ هم شي سلامت

دَ ژوند کرښه

نفس مې نۀ پرېږدي هېڅکله دَ هغۀ ملاوېدو ته — اؤشیطان کله پرېږدي مې دَالله دوست جوړېدو ته
کۀ دَنفس منم هغه بیا لۀ ما نور نور ډېر څۀ غواړي — مسلسل مطالبات ئې نۀ پرېږدي مې اورېدو ته
یو خوبي پۀ کښې داشته دے چې پۀ زور باندې سمېږي — خوزول پۀ زور دے غواړي تیار نۀ دے خوزېدو ته
طریقه دَ اصلاح ځکه دَ دۀ دا ده مۀ منه ئې — بې دَدې نه نۀ پرېږدي ځوک پۀ هېڅ شان بیا مخکښې تلو ته
رهنما داسې پکار دے چې اصلاح دَدۀ کوے شي — هغه کار وکړي پۀ دۀ چې تیار نۀ دے ئې کؤ ته
زړۀ دې هم خپل منور کړه چې پۀ لاره باندې پوې شي — ګنده زړۀ خو تیار نۀ وي پۀ هېڅ شان دَ حق لوستو ته
نفس دے ګاډے زړۀ ډرائیور دے دغه دواړه ښۀ پکار دي — کۀ یو هم دو کښې ښۀ نۀ وي نو تیار شه بیا خطرو ته
زړۀ پۀ ذکر ټیک کېدے شي اؤ پۀ نفس مجاهده ده — رهبر نۀ پرېږدي ځوک کله پۀ شیطان خطا کېدو ته
چې دَ ذکر وي مجلس دے دَ جنت دَ څرېدو ځائے — شیطان کله پرېښودے شي دې کښې ځوک هم څرېدو ته
شر خورېږي ښۀ بې غمه اؤ پۀ خیر دي پابندیانې — شیطان نۀ پرېږدي شریر خلق دَ خدائ نه وېرېدو ته
دروازۀ دَ کریم لرې دَ توبې ده توبه وکړه — چې دے لفظ دَ مایوسۍ هغه پرېږدي نۀ اورېدو ته
بس دَ خدائ فضل چې وشي هر څۀ ټیک شي اے شبیّره — شیطان نۀ پرېږدي ځوک کله دې دنیا کښې ټیک کېدو ته

دَ الله نازولي

دَ الله چې نازولي کوم بندیان دي انسانان دي اؤ دا ټول زمونږ پۀ شان دي
نور پۀ دوی باندې خور شوے دَ الله دے پۀ دے نور لکه دَ ستورو دوی روښان دي
دوی دَ نفس نۀ ده منلي مختلف دي دوی ککړ صرف پۀ مینه دَ جانان دي
دوی خپل زړۀ دے خپل الله ته وقف کړے ګریزانه لۀ خبرو دَ شیطان دي
دوی بس حکم دَ الله ته صرف غوږ دي پۀ تعریف دَ پاک الله رطب اللسان دي
عقل کله مرتبې ته دَ عشق رسي پۀ دې پوې دي عقلمند دي عاشقان دي
اے شبیّره دَ الله فضل چې وینې ځان ته ګوري اؤ پۀ دې باندې حیران دي

اهل قلوب سره ملاوېدل

چې ظاهر کښې دې نقصان وي کړي به خلق هغه درست
کۀ دې زړۀ کښې خرابي وي نو تا نفس به نور کړي سست
چې دې کوم اهل قلوب هغوی سره هم ملاوېږه
چې دې زړۀ ټیک کړؤ دپاره تابه کړي دوی چست

دَ فکر فکر

تعلق دَ ټولو خلقو سره ټیک خو جوړوې تۀ دَ الله سره دا جوړ شي دَدې فکر نه کوې تۀ
خرابي ټولۀ پرته دې ده پۀ زړۀ کښې ځان خبر کړه چې دَ زړۀ دَ اصلاح فکر باندې سترګې پټوې تۀ
پۀ دنیا پسې ته سر ئې دې دپاره در پۀ در ئې چې کوم فکر دَ عقبیٰ دے هغه شاته غورزوې تۀ
آخرت ښۀ لۀ دنیا دے هم باقي دے الله وایي دَ قران پۀ دې خبره کله ځان به پوهوې تۀ
چې پۀ وینه ځوک وده شي دَ هغه وینبول ګران وي اے پۀ وینه وده وینښ شه ولې ځان نه وینبوې ته
اے شبیّره دَ ښۀ فکر اجر ډېر چې دے بې شانه نو دغې فکر فکر وکړه ښۀ دَ ځان سرې ته

تصور شیخ

چې خدائ ئې نۀ ورکوي چاته نو بیا کله ملاوېږي
اؤ دَ خدائ پۀ حکم دغه ټول اسباب چې دي جوړېږي
چې اسباب اختیاروي ځوک اؤ یقین ئې بس پۀ خدائ وي
عاجزي ورته نصیب شي خدائ پۀ دغه خوشحالېږي

چې اسباب څوک اختیار نۀ کړي حق ګڼي خپل پۀ خدائ باندې
دغه سوچ ئې خپل غلط دے خو ګله ئې بیا لۀ خدائ کیږي
تصور کۀ دَ شیخ وکړو اؤ پۀ فیض ئې خدائ ملاؤ شي
څنګه دا تصور شرک شوچې پرې خدائ ته څوک رسیږي
دا خو پل دے پۀ دے باندې خپل مقصود ته رسېدل وي
دَ شیخ کار ملاؤول دي خدائ سره کۀ څوک پوهیږي
احتیاط کۀ چا کښې نۀ وي نو هغۀ ته جائز نۀ دے
دَ حاضر صیغه غائب دپاره کله جائزیږي
بزرګان نن صبا ځکه احتیاط کوي دې باب کښې
لۀ عوامو ، لۀ ناپوهو کار هر یو ممکن نښایئږي
کۀ ملاؤ شي خود پۀ خپله نو شبیّره بیا دا خیر دے
پۀ صورت وهي دَ شیخ بیا دَ شیطا ن وس نۀ رسیږي

شیخ څۀ ته وایي

شیخ یو کهړکۍ ده معرفت دپاره
دَ پاک الله دَ محبت دپاره
ده ذریعه دَ اخستو دَ خدائ نه
دَ هر یو قسم سعادت دَپاره
لمن دَده پۀ سچه ونیسه ته
دَ دې خپل نفس دَ تربیت دپاره
زړۀ کښې دَدۀ کۀ محبت ستا راشي
لکه سره زر دي دې محنت دپاره
کله محنت دا استعمال نۀ کړې ته
تصرف کشف کرامت دپاره
کۀ اغستل لۀ دې فائده تۀ غواړې
زړۀ خپل تیار کړه دَ ښۀ نیت دپاره
شبیّره کېږده پۀ قدم دَ شیخ ته
قدم دا لار ده دَ جنت دپاره

دَ شیخ سره تعلق

پۀ نیت دَ اصلاح شیخ ته دي ورتلل ډېر ضروري
دَ نفس خپل تربیت چې دي کول ډېر ضروري
تلقین باندې عمل کښې سستي ونۀشي، دي دې کښې
تعجیل نه نتیجه کښې ځان ساتل ډېر ضروري
اصلاح دپاره شیخ چې معمولات درته درکړي
هغه دي پۀ خپل وخت باندې کول ډېر ضروري
دَ دغه معمولاتو دَ اطلاع دپاره مخکښې
دَشیخ ،چې خپل احوال دي،دي راوړل ډېر ضروري
پۀ دې مطمئن نۀ شي دَ همت نۀ کار اخلۀ
همت نۀ دې کښې کار دي اخستل ډېر ضروري
دَ شیخ سره دَ خدائ دپاره مینه کړه پۀ سچه
شبیّره پۀ دې ځان دي پویول ډېر ضروري

دَ شیخ تصور

پۀ نظر زما شیخ راشي کله ستا چې سوچ کومه ت؛ زما پۀ یاد کښې راشې چه هغۀ ته وګورمه
کار زما دَ شیخ خو دادې چې ما تا سره ملاؤ کړي زۀ عاشق یمه دَ ستا بس تا پۀ زړۀ کښې زۀ ساتمه
زما شیخ چې کله ماوته وګوري پۀ مسکا شي شي خوشحال چې زۀ دَ ستا یم اؤ دَبل چا زۀ نۀ یمه
دا دَ زړۀ دے تعلق دَ زړۀ سره دا بل څۀ نۀ دي چې هغه چرته هم لاړشي نو بس هلته کښې زۀ یمه
زۀ فنا شوم پۀ هغۀ کښې خو نظر زما پۀ تا دے دَ هغۀ نقشِ قدم باندې چې زۀ هر وختې ځمه
زۀ دَ شیخ پۀ محبت کښې شوم دَ ستا دا شبیّر وایي زۀ فنا کۀ پۀ هغۀ یم ستا دپاره خاورې شومه

شیخ ژبه مرید غوږ

شیخ لکه دَ ژبې شي مرید لکه دَ غوږ پۀ شان بیا تحصیل دَ علم لدني جوړ شي پۀ دې اسان
داسې دَ ویئلو اوربدلو محفلونو نه جوړ دَ خدائ پۀ فضل شي دَ عشق و معرفت دکان
ژبه چې دَ پیر دَ خدائ پۀ فضل کړي شروع ګفتار غوږدې کړي مرید دغو خبرو وته بیا خپل ځان
خدائ پاک دَ مرید دپاره څۀ چې ضروري وي نو هغه بیا دَ پیر پۀ ژبه راوړي وي مرید حیران
دا دَ حیرانۍ خبرې نۀ دي دا دَ خدائ کار دے جوړ خدائ پۀ خپل فضل دا تعلق کړي دَ اصلاح سامان
داسې ځائے پکار وي چې دا کار پۀ کښې کېدلے شي دې ته خانقاه وایي اے شبیّره دَ اصلاح میدان

تکویني سبق

چې راغلي دي خوک دلته نو لۀ دې ځائے ورته تلل دي
دا سبق یو تکویني دے پۀ دې ځان ښۀ پویول دي
ده دنیا تلونکي دَدې ځائې پۀ زړۀ کښې نیشته
دا دَ نفس دَ دهوکې جال دے دَدې جال نه هم وتل دي
دَ دنیا ګند خو لوئے ګند دے دا پۀ زړۀ کښې څۀ پرېښږدې
همتي شه قیمتي شه دَدې ګند زړۀ نه وېستل دي
ځان دې ډېر زیات وچت کړے خو پۀ دې باندې پوې نۀ ئې
وچت ځیز وي پۀ خطره کښې ځان اوس رو رو کوزول دي
نفس ازاد دې لږ پابند کړه ازادي دده ښه نۀ ده
دده پړے دَ چا لاس کښې زر تر زره ورکول دي
دلته وژاړه شبیّره چې ته هلته کښې وخاندې
کۀ دا نۀ وي بل جهان کښې خومره زیات بیا ژړېدل دي

امتحان اؤ امانت

ژوند زمونږ دَ خدائے تعالیٰ یو امانت دے — امتحان دے امتحان هر یو حالت دے
یو دَ مال تپوس به کیږي دَ ګټلو — دې دپاره هم دَ علم ضرورت دے
چې جائز ګټل دي څۀ اؤ ناجائز څۀ — پۀ پاک مال کښې مخفي خپله برکت دے
ناجائزه باندې څوک مړېدے نۀ شي — بس یو حرص دے بیماري ده اؤ علت دے
دَ خرچ کولو طریقې چې هم صحیح شي — ناجائزې طریقې خو مصیبت دے
کۀ اسراف کله دَ چا پۀ مال کښې راشي — مال تباه شي چې دَ دغې نحوست دے
بخل هم مؤمن سره کله ښایئږي — دا دَ مال دَ محبت خراب سمت دے
اخستلو نه دَ قرض بچ کول ځان دي — دا جنده ده دَ خوارئ اؤ ډېر ذلت دے
بل تپوس به دَ وخت کیږي وخت تېر شوے — پۀ هېڅ شان نۀ ملاویږي بیش قیمت دے
دَ یو یو عضو تپوس به دَ تن کیږي — امتحان زمونږ دَدې هر یو صورت دے
دَ هر یو چې استعمال صحیح اؤ درست وي — اؤ دَ زړۀ خو دوی کښې ډېر زیات اهمیت دے
زړۀ کۀ درست وي نو ټول جسم به صحیح وي — پټ پۀ دې کښې پروت بې شکه هدایت دے
درستګي دَ نفس کنجي دَ کامیابۍ ده — دې دپاره دَ اصلاح ډېر ضرورت دے
دَ اصلاح دپاره ټینګ کړه ځان شبیّره — دې دپاره پکار صبر اؤ همت دے

دنیا اؤ امتحان

دنیا نۀ ده مګر یو امتحان ګاه — دَ هر چا پرچه پۀ دې کښې ده جدا
چا ته ډېر څۀ ملاؤ شوي چاته هېڅ نه — شکر دے پرچه دَ چا صبر دَ چا
مونږ تۀ فکر دے پکار دَ خپل خپل ځان ډېر — فائده دې کښې یقیناً ده زما ستا
تیارے دَ اخرت هر وخت پکار دے — اهمیت ئې چې لري جزا سزا
دا دنیا خو یو پټے دَ اخرت دے — محنت وکړه دې کښې پاره دَ عقبا
سنجیده تۀ پۀ دنیا کښې شه شبیّره — چرې ونۀ ګڼې دا بس تماشا

خوف اؤ امید

دَ امید دَ رسۍ نۀ شې تۀ محرومه — کریم ذات دے تاته ښه ده دا معلومه
دومره خوف پکار ضرور دے پۀ دې لار کښې — دَ عمل لاره چې نۀ کړې تۀ معدومه
دَ توبې کۀ حقیقت درته معلوم شي — ستا لۀ خدائ به شي پیدا ډېر امیدونه

دَغضب صورت دَ خدائ که دربنکاره شو — درنه هېر به شي فوراً خپل ښهٔ کارونه
خدائ غفور دے اؤ رحیم دے مهربان دے — ورنزدې شه مهٔ کوه غلط سوچونه
تحمل دَ عذاب کله شو لرلے — بچ کړه ځان پهٔ توبه پرېږده گناهونه
زهٔ شبیّر درته منت کړم غلط نهٔ شې — پهٔ شیطان ، دے ډېر ظالم دے کړي ظلمونه

تن اؤ عملونه

دا خپل جسم مو مشین دے دَ اعمال — او دا زړهٔ دَ کیفیت اؤ دَ احوال
دَ زړهٔ غوږ سترگې کهٔ ټیک وي هر څهٔ ټیک وي — بیا پوهېږي دوی دَ نفس پهٔ استعمال
نفس هم بیا دَ زړهٔ دَ حکم تابعدار وي — حال لري خو ساتي خیال کښې قیل و قال
ذهن هم بیا تابعدار دَ زنگي جوړ شي — تابعدار نهٔ وي بیا صرف دَ خپل خیال
بندگي دَ خدائ پوره پوره نصیب شي — مزیدار به څومره وي بیا دَدهٔ حال
اؤ کهٔ دا زمونږه صرف تمنا وي — نو بیا دې نه صرف جوړ شي دَ نفس جال
اراده کهٔ وي پخه اؤ همت هم وي — اؤ شیخ هم چې څوک ملاؤ شي باکمال
نو دَدې نه جوړ شبیّره حقیقت شي — فضل وشي بیا دَ ربِّ ذوالجلال

کامیابي

کامیابي خو پهٔ کار باندې حاصلیږي — انتظام سره دا کار کهٔ کله کیږي
قال بې حالهٔ لاش بې روح دے نو بیا دا به — دفن کیږي کهٔ دا حال ئې نهٔ سمیږي
هر عمل دَ خدائ دپاره بس پهٔ کار دے — پهٔ طریق دَ مصطفےٰ کهٔ هم چلیږي
دَ خدائ مینه ده پکار هر یو عمل کښې — بس پهٔ دې به دے دَ نفس څنې خلاصیږي
دَ دنیا مینه هر یو عمل دنیا کړي — پهٔ ښهٔ نیت دغه دنیا هم دین جوړیږي
اے شبیّره دَ خپل ځان فکر زر وکړه — گني وخت خو درنه دغه دے تېریږي

خوش نصیب مسلمانان

زمونږ خدائ دے مهربان ډېر — ولې خلق دي پریشان ډېر
نیکي یو پهٔ لس ، بدي یو — خوش نصیب دے مسلمان ډېر
چې پهٔ لار ئې دَ جانان وي — دے به خوښ وي دَ جانان ډېر
اخلاص زړهٔ کښې تهٔ پیدا کړه — قیمتي دے دا سامان ډېر
چې پهٔ لار دَ مصطفےٰ ئې — ولې بیا گورې حیران ډېر
ضائع وخت نهٔ کړې شبیّره — گني وبه کړې تاوان ډېر

څوک

خوش نشیب شو چې به ځان ته قهرېدل څوک ــــ کبر شو خپله چې لۀ ځانه ځارېدل څوک
چې ګزار مې پۀ شا وخوړو دَ کانې ــــ چې مې شاته وکتل هغه وو خپل څوک
دَ دنیا دَ امتحان یو نظاره وه ــــ شرارت کولو چا اؤ کبرېدل څوک
آخرت کښې به ظاهر شي خود پۀ خپله ــــ خپل عمل به هر څوک نیسي نه چې بل څوک
کله لاره ترې غلطه شي شبیّره ــــ چرې فکر چې څوک نۀ کړي دَ منزل څوک

تنبیه

ستا دا زړۀ به بیا پۀ وینو وژړېږي ــــ چې مقام دې لۀ خپل ځایه وغورزیږي
پۀ تا باندې غیرت کړے پاک الله دے ــــ بیوقوف دے چې پۀ دې هم نۀ پوهیږي
څۀ چې دلته پۀ دنیا کښې چا نال کړي ــــ اخرت کښې به هغه ریبلے کیږي
ژړېدل پۀ وینو نۀ ختموي هلته ــــ کوم چې دلته کښې پۀ دوه اوښکو ختمیږي
دَ هغۀ شه چې محفوظ شې اے شبیّره ــــ دَ هغۀ پۀ کؤ هر یو کار سمیږي

توبه

لۀ ګناه ځان بچ کول کړه کۀ وشي توبه کول کړه
توبه ګار دَ خدائ پاک خوښ وي خدائ پۀ دې خوشحالول کړه
کۀ تۀ څومره ځان وچت کړې هغه ډېر لۀ ستا وچت دے
ځان لوئے مۀ ګڼه هېڅ کله صرف هغه لوئے ګڼل کړه
کرم ډېر دَ رب وسیع دے تۀ جولۍ وته کړه بیرته
مستحق مۀ ګڼه ځان خو ولې مۀ مایوسېدل کړه
پۀ عاجز دے مهربان عاجزي ولې خپلوې نه
دَ منلو پۀ تابیا تۀ مخکښې څه نور مخکښې تلل کړه
هغۀ خپله خپل محبوب ته طریقې خوښې ښودلې
نو پۀ دغه طریقو باندې محبوب ئې جوړېدل کړه
دَ هغۀ طریقې ښکلې زمونږ ولې خوښې نۀ دي
دهوکه نۀ شي ځان خبر کړه دَ دښمن ئې مۀ منل کړه
خواهشات دَ نفس زمونږه ډېر راښکل کوي دا زړۀ مو
خو جائز چې کله نۀ وي دا پۀ زور دباؤول کړه

دے دا نفس لکه دَ ګاډي اؤ دا زړۀ دَدې ډرايئور دے
دے ډرايئور ته تربيت شۀ پۀ دې وجه ورکول کړه
تربيت دا چې دے پوې شي چې منزل زما کوم ځائے دے
لاره کومه دَ منزل ده پۀ دې باندې ئې پوهول کړه
چې رهبر صحيح ملاؤ شي نو پۀ لاره تلل اسان شي
پۀ دې پوې شه هر مشکل نه ځان هم دغه شان وېستل کړه
سلسلو دَ برکت نه کړه تاييد حاصل دَ خدائ بيا
پۀ تاييد دَ خدائ پۀ لاره دَ نبي سفر کول کړه
دا دَ زړۀ خبرې واؤره دَ شبيّر قلم روان دے
دے هغه مالک دَ زړه مو دَ هغۀ صرف کېدل کړه

کړه پۀ فضل خپل قبولۀ مې توبه

کړه پۀ فضل خپل قبولۀ مې توبه خدايه درست کړې دا خراب حالت زما
ستا پۀ فضل مې پۀ دې اسقامت وي دې نه پس تېر کړم زۀ ژوند صفا سوترا
زما سترګو ته حيا داسې نصيب شي غير محرم ته چې نۀ ګوري چرته بيا
هم غوږونه زما دواړه حيادار شي پۀ غلطيو باندې سرنۀ شي بيا دا
ژبه هم زما مشغولۀ شوې پۀ ذکر تر پۀ ذکر هميشه دې وي دا دَ ستا
سستي پرېږدم دَ چستۍ نه کار زۀ واخلم زۀ شبيّر خالص بنده شوې دَ الله

کوي

وبيالې چې ځان خومره دومره به ګټل کوې ؤغوږزے چې ځان خپل نو هلۀ به بره تلل کوې
خاورې سره خاورے شه خاوره جوړېدل زده کړه دې پوړۍ دَ خاورو باندې به بره ختل کوې
زړۀ نه دې غير وباسه يو پۀ دې کښې پرېږده بس وينې چې هغه، ځنګه به لاس بل ته نيسل کوې
مرګ نه مخکښې مړ پۀ تصور کښې دَ ميزان شه تۀ دې دپاره تۀ به استعمال دَ وسائل کوې
خيال ساته چې تۀ يوه لمحه کښې هم غافل نۀ شې اؤ پۀ عبادت به ورته ځان نزدې کول کوې
دے مشکل شبيّره کۀ دې زړۀ ورته ونۀ سپارۀ زړۀ ستا ئې امانت دے ورته دا به رسول کوې

زۀ لۀ خدائ غواړم الله

نه پۀ آه باندې مين يم نۀ پۀ واه خدائ دپاره زۀ لۀ خدائ غواړم الله

بس بنده دَ هغهٔ جوړ شم هر حالت کښې
شي هغه دې را مدد دا کړم دعا

دَ ایمان دولت هغهٔ راته راکړے
اوس دَدې دولت ترې غواړمه بقا

زهٔ طلب دَ هدایت ترې کړم هر وختې
نېغه لاره کړي نصیب مې دَ هدیٰ

زهٔ اګرچه ګناهونو کښې لت پت یم
بیا هم غواړم دَ کرم ترې نه نګاه

دَ کړو لارو نه غواړمه امان ترې
طریقه دَ محمد غواړم صفا

زهٔ چوغه ، دستار بندي ، قبه نهٔ غواړم
غواړم زهٔ ترې چې مقبولهٔ وي ادا

دَ هغهٔ دَ محبت یمه طالب زهٔ
دے خبر پهٔ مدعا چې ده زما

خدایه خپل کړې ما پهٔ خپل فضل تهٔ خدایه
خدایه غواړمه لهٔ ستانه ستا رضا

کرم وکړې اے کریمه پهٔ ما باندې
دَ کرم نظر دې غواړم همیشه

فراست دَ عمر صدق دَ صدیق اؤ
دَ عثمان غواړمه زهٔ جود و سخا

دَ علي دَ شجاعت نه مسلح شم
دَ حسن پهٔ طریقه شم با وفا

دَ شبیّر سجده شبیّرهېره کړي څنګه
ستا دپاره زهٔ پهٔ تا شمه فدا

دنیا دارالعمل

ربښې هلته به چې دلته څهٔ کړي تهٔ
شې محروم به کهٔ کوې دلته نخرې تهٔ

دلته وژاړه توبه وکړه ګڼي نو
هلته ژاړې به کهٔ لاړې بې توبې ته

پهٔ تېټ سر پهٔ چپهٔ خولهٔ کار کښې تهٔ جوت شه
ظالم نهٔ شي مهٔ کوه مطالبې تهٔ

کوم عمل چې پهٔ اخلاص درته نصیب شي
کوه شکر ، ددې خیر به ووینې تهٔ

لمن کلکه دَ شیخ خپل ونیسه لاس کښې
خطرات دي ګېر چاپېر کهٔ دا پرېږدې تهٔ

تشپهٔ علم خلاصے چرته دے شبیّره
کهٔ عمل پهٔ دغه علم نهٔ کوې تهٔ

دَ اقبال خودي

دَ اقبال دغه خودي کهٔ لهٔ کلمې نه اخستل دي
نو مطلب به دَدې داوي چې خپل ځان فنا کول دي

پهٔ دې لفظ اؤ پهٔ معنیٰ کښې تفاوت راته لیدے شي
نو تطبیق ئې دَ ظاهر اؤ دَ باطن څکه مشکل دي

صرف لفظ دَ خودئ نه دَ بقا معنیٰ وېستو کښې
خلق ډېر بیا غلطېږي پهٔ دې باب کښې داوئېل دي

بې خودي کهٔ شي حاصله دَ فنا تعبیر دا اخلي
پس لهٔ دې پهٔ اسانۍ بقا خودئ سره تړل دي

اقبال هغه وخت مجبور ؤ لهٔ حالاتو څکه داسې
ناکافي لفظئې راواخست چې پهٔ کښې ډېر مسائل دي

اوس معنیٰ دَ لا الهٔ کهٔ بېخودي واخلې شبیّره
تعبیرونه الا الله ته دَ خودئ خپله حاصل دي

څهٔ غواړمه ؟

نهٔ تسخیر دَ ارض و سما غواړمه نهٔ دستار جبه اؤ قبا غواړمه
سوچ مې چې کولو چې څهٔ غواړمه صرف دَ هغهٔ بس رضا غواړمه
څهٔ رانه چې غواړي هغه غواړمه بس دَ خدائ دپاره الله غواړمه
یمه دَ الله بنده نور هېڅ نهٔ یم زهٔ ورنه مقبولهٔ ادا غواړمه
یمه طلبګار زهٔ دَ کرم ئې چې وشي پهٔ ما دا صرف دا غواړمه
غواړمه پهٔ ما ئې چې کرم ؤشي یم دَدې طالب دا دعا غواړمه
یاد مې وے هغه زهٔ ورته هم وے یاد داسې خپل حالت همیشه غواړمه
دے زما محبوب چې دَ هغهٔ هم دے زړهٔ دې پهٔ هغهٔ وي فدا غواړمه
واستوم پهٔ لکاؤ پرې درود سلام زهٔ ورسره داسې وفا غواړمه
ووایي قیامت کښې دا شبیرؔ چې دے هرڅهٔ چې هم دے دے زما غواړمه

پهٔ الله توکل

چې کوي پهٔ الله باندې پهٔ هر حال کښې بهروسه دَ هغهٔ کمېدے نشي پهٔ هېڅ حال کښې حوصلهٔ
چې دَ کوم څهٔ مکلف یو نو هغه راته کول دي بیا پهٔ دې کښې دَ الله دَ مدد مونږ لرو اسره
چې مدد دَ الله نهٔ وي نو هېڅ کار سمېدے نهٔ شي هم پهٔ لاس کښې دَ الله ده دَ اسبابو نتیجه
اختیاري چې کوم عمل وي استعمال پهٔ کښې اختیار کړه اؤ دَ دغې عمل پرېږده نتیجه بیا پهٔ الله
سستي ونهٔ کړې شبیرهٔ دَ سستۍ علاج چستي دے دَ مجدِّدِ ملت تهانوي هم دغه ده نسخه

څهٔ مو وکړل

څهٔ کوو سحر ماښام عمر څهٔ کښې شو تمام
ښهٔ عمل چې دلته وکړې وي به هلته پهٔ ارام
اخرت کښې کامیاب دي چې ئې چا وکړو انتظام
پابندي پرې بالکل نشته نوم ئې خپل کړو څومره عام
عشق ته فسق خلق وایي فسق عشق کړلو بدنام
دَ دنیا پهٔ محبت کښې مبتلا دي خاص و عام
دَ دنیا نه بچ کېدو ته څښه دَ خدائ دَ مینې جام
ما دنیا ته اے شبیرهٔ وکړو لرې نه سلام

دَ مایوسۍ وسوسې

دَ هغۀ کېدو نه پس دَ مایوسۍ وسوسې څنګه ګورم زۀ چې خلق خورې پۀ وسوسو کښې غوپې څنګه
لاره شته دے خو بیا هم متردد دي خلق ولې چې دَ رګ نه زیات نزدې دے نو دې دا فاصلې څنګه
چې پۀ یو توبه معاف کړي ګناهونه چې وي شوي چې دا دومره لوئے نعمت دے نو توبه نۀ کوې څنګه
پۀ ښۀ نیت چې ملاوېږي اجر یو بې لۀ عملۀ دَ اجرونو طریقې دا ولې نۀ خپلوې څنګه
چې دښمن دَ ستا شیطان دے اعلاني تۀ پرې خبرئې نو بیا دې دښمن شیطان ته ورځې نور تۀ نزدې څنګۀ
ستا دَ نفس سره هروختې معامله چې ده شبیّره نو دا نفس بې تربیته پۀ کوم سوچ تۀ پرېږدې څنګه

دنیا دَ اخرت پټے

مینه مۀ کوه دنیا سره دا څیز دَ مینې نۀ دے
دا پټے دَ اخرت دے دَ محنت دپاره ښۀ دے
ده دنیا دَ آخرت پټے حدیث کښې دي راغلي
ښۀ پۀ دې باندې ځان پوې کړه چې دَ دغې مطلب څۀ دے
دَ الله پۀ لار کښې ټول ولګوه چې ټول باقي شي
چې پۀ دې کښې ستا پیسه هره لمحه اؤ هر ویښتۀ دے
یو ځل ځي به لۀ دنیا نۀ هر یو کس چې نن ژوندے دے
آخر مرګ دے وړي دَځان سره عمل بۀ چې دَ دۀ دے
ښۀ عمل چې دَ چا ډېر وُ نو جنت تۀ به ور ستون شي
بدعمل وته دوزخ دے بد نصیب بیا دَ هغۀ دے
دَ ځان هر څۀ دَ الله کړه چې محفوظ شي ټول شبیّره
پۀ دې پوې کړه هر یو کس تۀ که څوک ویخ که څوک ودۀ دے

آلې ئې یو پۀ لاس کښې

آلې ئې یو پۀ لاس چې پۀ مونږ څۀ غواړي کول کوي پۀ شا دَ هر یو کار دے، پوهې ستر ګې دا لېدل کوي
چې غواړي څۀ لۀ مونږ نه هغه خپله ګورو کېږي چې پۀ ستر ګو خپلو وینو اسباب خپله جوړول کوي
چې غواړي نو ناپوهه خلق پوې شي پۀ لمحو کښې بیا څۀ څۀ باندې هغه هغوی پۀ خپله پوېول کوي
شکرونه دي شکرونه اؤ شکرونه دي شکرونه چې دا څومره نعمتونه هغه مونږ ته راکول کوي
چا باندې کیفیت دے، دے قلم دَ چا جاري ګوره دا فضل دَ هغۀ دے چې قلم مې چلول کوي
مخلوق ئې دے عیال پۀ مخلوق څومره مهربان دے چې دَدوی دَ هدایت دپاره لارې سمول کوي
صفت ئې دَ رحمت دے غالب شوے پۀ غضب باندې رحمت ئې دَ غضب دغه لهرونه ختمول کوي

دوه ګوتو کښې دَ هر چا زړهٔ ئې دا رنګې نیولے دے چې کوم طرف ئې غواړي پهٔ هغې ئې تاؤول کوي
زما غوندې بېکاره شاعر هم داسې کلام لیکي شبیّر بس پهٔ کرم ئې دا شعرونه جوړول کوي

علم

علم نور یو خارجي دے هدایت دې کښې مخفي دے
ملاویږي ، چې ملاؤ شي زړهٔ کښې نور ،چې باطني دے
دَ باطن نور زړهٔ ته ذکر باندې راشي ډېر اصلي دے
دوه نورونه چې یو ځائے شي نو هر کار بیا نوراني دے
علم لاره وي ښیونکے هدایت دا سماوي دے
زړهٔ چې سم شي اے شبیّره پهٔ هر څیز باندې حاوي دے

دنیا اؤ اخرت

دَ دنیا سره دَ زړهٔ لګول مهٔ کړه هېڅکله دَ آخرت هېرول مهٔ کړه
اخرت ښهٔ دے باقي هم دے خدائ وایي دَ دنیا دپاره دا پرېښودل مهٔ کړه
دنیا پاتې ده نیمګړې تهٔ به ځې ترې پهٔ دې زړهٔ کښې دَ دنیا کښېنول مهٔ کړه
دا دنیا خو یو پټے دَ آخرت دے څکه دې کښې پهٔ ارام کښېناستل مهٔ کړه
دَ خدائ پاک قانون واضح دے اؤ محکم دے کهٔ وخت تېر شو ګورې بیا ژړېدل مهٔ کړه
دَ شبیّر اشعار مزې دپاره نهٔ دي ځان پرې پوې کړه ترې مزه اخستل مهٔ کړه

نن صبا

فکر دا زما جوړېږي نن صبا دَ امت به څهٔ چل کیږي نن صبا
لهٔ هر لور دَ مصائبو خولې دي وازې شوک پهٔ مونږ نهٔ خفه کیږي نن صبا
هر طرف بې حیائي ده شروع شوې اؤ زمونږ ځنې تاویږي نن صبا
دَ رذیل فکر دنیا کښې هر ځائے عام شو شریفان دې چې کړیږي نن صبا
دَ دولت پهٔ پیمانه تللے کیږي ټول کارونه چې کوم کیږي نن صبا
دَ ځان خیال دَ مسلمان نه جوړې ورک شو خپلې پښې وهلے کیږي نن صبا
شي زمونږه پهٔ پیسو وسلهٔ تیاره بیا زمونږ خلاف چلیږي نن صبا
ټول کفار مخالفت کښې راته یو دي مؤمنان پرې نهٔ پوهیږي نن صبا
دَ الله دَ مدد ژوند لهٔ مونږ شو پاتې شبیّر څکه خو ژړیږي نن صبا

رومي

دَ طریق جذب یو ښکلے ترجمان رومي ښکاریږي پهٔ اسمان دَ معرفت دے لکه ستورے اؤ ځلیږي

دَ الله دپاره دهٔ خپل ځان فنا کړلو باقي شو
فیض دَشیخ ئې مثنوي کښې کړلو بند اوس ترې خوريږي

چې کوم اور ئَده دَشیخ پهٔ زړهٔ کښې بل ؤ دهٔ ترې واخست
دغه اور دے مثنوي کښې، لمبې ځکه ترې نهٔ خیږي

دا اشعار دي ملغلرې دې دَ جذب ترجماني
دا تحفه ده یو دَ میني هغه کس ته چې پوهیږي

پهٔ دعوت دَ بې خودۍ ئې دَ خودۍ ورکوٗ زیړے
دَ فنا بقا پهٔ لار کښې اے شبیّره داسې کیږي

دَنن صبا حالت

دَ لیلیٰ مینه شوه زیاته دَ مولیٰ محبت کم شهٔ
فارمولا شوه دغه جوړه دا دَ عقل جوړ ماتم شهٔ

دنیا څوورځې ژوندون دے ولې دې باندې مړ کیږې
دَ اخر طلب اصلي، لهٔ زړهٔ نه ولې کالعدم شهٔ

لهٔ دنیا جوړ حقیقت شهٔ اؤ جنت یو افسانه شوه
دَ زړهٔ حال به څهٔ جوړیږي چې پرې داظلم وستم شهٔ

زړهٔ دے ډک دَ نمونځ ګزار نن لهٔ ګندونو دَ دنیا نه
پروت کهٔ سر دے پهٔ سجده کښې خو دَ زړهٔ مالک صنم شهٔ

آخرت بنهٔ اؤ باقي دے پهٔ قران کښې دا رب وائي
کهٔ دَ چا عقل نصیب وي نو دا قول پرې ورمحکم شهٔ

دَشیطان اؤ نفس شبیّره لاس کښې څومره به لوبیږي
تزکیه دَ خپل نفس وکړه دَ امې خیال پهٔ زړهٔ راسم شهٔ

یو ارمان

کاش دَ زړهٔ داستان قلم مې ولیکلے
مجذوب زړهٔ دَ جذب لاره وښائیلے

دَ محبوب یو یو ادا کړمه رامخکښې
دو دَ غیر دا اداګانې وخوړلے

دَ بیدار زړګي دَ سترګو کهٔ کار واخلې
شي به پوې کهٔ چا لږ دا ور وښودلے

یو محفلِ نفساني بل روحاني دے
دَ یو بل ګرېوان ته ئې لاس دے اچولے

دَ عاشق زړګے میدا ن ته ئې راکوز کړو
کاش چې عشق دَ نفس دا زور وے سوزولے

نفس پهٔ پړې کړه ترلے نفس پکار دے
اؤ دَ عشق هار زړهٔ ته واچوه نن ښکلے

اے شبیّره هر یو کار دې پهٔ سنت کړه
دَ محبوب مینه به بیا تهٔ شې ګټلے

دَ قلم معذرت

جذبه کله شي قلم بیانولے
پهٔ الفاظو کښې جذبې نهٔ شي راتللے

چې تر څو جذبه حاصله نهٔ وي خپله
نهٔ شي څوک دَ بل جذبې محسوسولے

قال اؤ حال پهٔ فرق کښې زمکه اؤ اسمان دي
آورد کله دَ آمد ځائے شي نیسلے

زړهٔ چې جوړ نهٔ وي نو ذهن به څهٔ وکړي
عقل لاره دَ عشق کله شي وهلے

قلم ډیر کهٔ کوشش وکړي خو معذور دے
دے زړهٔ نهٔ دے چې دَ یار مخ ئې لیدلے

وسیله دَ انتقال دَ مفاهیم ده
کیفیت دپاره دے دے غلے غلے

اے شبیّره شکر ډیر کوه دَ خدائ پاک
چې قلم دې دَ اصلاح لاس ته راغلے

قا ل اؤ حال

دا قلم دَ زړهٔ اواز رسول غواړي ‏ فکر هم دے پهٔ خپل وس خورول غواړي
قال خو قال دے قیل و قال سره ئې کار دے ‏ حقیقت دپاره حال جوړول غواړي
دَ عمل دغه میدان دے عمل وکړه ‏ پهٔ عمل خپل خپل دښمن سوزول غواړي
چې دَ عشق دې پهٔ میدان کښې قدم کښېښود ‏ تقاضې بیا پوره هم ئې کول غواړي
ننداره دَ حال پهٔ قال چا بیان کړي ‏ عملاً به پهٔ دې ځان پوهول غواړي
تا دَ حال پهٔ اهمیت به قلم پوې کړي ‏ نور شبیّره به پهٔ مخکښې بیاتلل غواړي

دینداري

تعریفونه دي ډېر زیات دَ دینداري ‏ مختلفې اندازې غلط فهمۍ
دَ چا ننمونځ اودس ټول دین دے نور څهٔ نیشته ‏ پهٔ لېن دېن کښې ئې پرتې وي خرابۍ
دَ چا دین رښتیا ویئل دي خو مطلب ئې ‏ وي کول خبرې بس دَ بې باکۍ
د چا دین بل ته تبلیغ دے ځان ئې هېر وي ‏ پهٔ خپل ځان چې هرڅهٔ غواړي هغه کړئ
دَ لېن دېن معاملات معاشرت ‏ مسئلو نه دَدې ځان کله خبرئ
دَ چا دین دے رفاهي کارونه هر وخت ‏ دَ بل چا دپاره خپل اخر غرقئ
دَ دنیا دپاره ټول اسباب اختیار شي ‏ دین دپاره اسباب بالکل نَهَ لټئ
دین دپاره سیاست خو ضروري دے ‏ طریقه دَ ټول نظام ده دَ خوبۍ
خو پهٔ دین کښې سیاست کول بل څیز دے ‏ چې هر شے دَ خپل مطلب دے جایئزئ
ضرورت دَ مدرسو دے یقیناً ډېر ‏ نقصانات چې دي ډېر زیات دَ ناپوهۍ
مدرسه چې کاروبار شي مصیبت دے ‏ باعث ګرځي بیا دَ دین دَ بد نامۍ
تربیت پهٔ خانقاه ګانو کښې کېدے شي ‏ دے علاج مهم دَ نفس دَ آذادۍ
پرورش چې شي شروع دې کښې دَ نفس نو ‏ دا خانقاه شي ذریعه دَ تباهۍ
دین داري خو ځان کښې دین دي راوستل بس ‏ دې دپاره به لهٔ علم ځان خبرئ
بل عمل پهٔ دغه علم هم پکار دے ‏ پهٔ دې باندې به خپل نفس هم پابندئ
لهٔ دې علم چې صحیح فهم وصول کړي ‏ دې دپاره به خپل کوږ زړهٔ هم سمئ
کهٔ تعلیم کهٔ تربیت دے پهٔ همت دے ‏ ضرورت دَ رهنما به هم منئ
رهنما به درته لاره کړي اسانه ‏ پهٔ دې لاره به پهٔ خپل همت بیا ځئ
بل دَ ټول دین اخستل ډېر ضروري دي ‏ ادخلوا في السلم کافة یاد ساتئ
اے شبیّره دَ الله فضل پکار دے ‏ مونږ دې بچ کړي لهٔ هر قسمه ګمراهۍ

مصیبت اؤ رحمت

خدائ لۀ در نه مصیبت چې کله راشي
اؤ پۀ خولۀ باندې جاري انا للّٰه شي
وانا الیه راجعون هم وایي
نو رحمت پرې یقیناً بیا لۀ هر خوا شي
مصیبت دَ خدائ دَ ورکړې ذریعه ده
پۀ دې صبر سره خپل مقام بالا شي
پۀتکلیف کښې هغه کس ډېر خوش نصیب دے
پۀ توبه سره چې خدائ ته پۀ ژړا شي
مصیبت پۀ بې صبرۍ ختم خو نه شي
خو دَ صبر اجر دې باندې خطا شي
غافیت غواړه شبیره صبر باندې
معیت به دې نصیب دَ پاک اللّٰه شي

حیات انبیاء

انبیاء اول نمبر دویم صادقین دي
شهدا ء دریم نمبر بیا صالحین دي
شهیدان که دي ژوندي بیا انبیاء نو
چې څوک خلق مړي بولي محرومین دي
پۀ حیات باندې دَ دو پوهېدے نۀ شي
هېڅ کله ،چې کوم دنیا کښې محجوبین دي
گمان هم پرې جائز نۀ دے چې دَ مړو
نو پۀ مړو ئې څنگه مصر معترضین دي
دَ ممات نعره دې بنده کړي بیا خیر دے
که خبر نۀ يي لۀ څۀ نو معذورین دي
اے شبیّره حقیقت منل ډېر ښۀ دي
چې خبرې دا زمونږ دَ ښکلي دین دي

پۀ شرم پټ

چې دَ حسن ده دنیا ، هغه لوټ کېږي
څنگه باد دَ بې حسۍ دے چې چلېږي
نفس دَ حسن سنگار کړے دے ډېر زیات نن
څۀ پۀ عقلِ ایماني به نن تېرېږي
خنداګانې لۀ حیا خالي هر لور دي
حساس زړونه پۀ هر ځائے کښې نن ژړېږي
هر نعمت دَ خدائ دَ شکر ذریعه ده
پۀ نعمت شکر ته کله څوک سمېږي
پۀ دریاب دَ شهوتونو چې لاهو شي
ورځ پۀ ورځ پۀ دې کښې نور هم ور ډوبېږي
زړۀ پۀ ذکر دَ اللّٰه چې منورشي
بیا شبیّره خیر و شر ورته ښکارېږي

دا منظرونه

دا منظرونه اوازونه رنګینۍ اؤ شباب
زړۀ دې خپل ټینګ کړه ګني ځان به تۀ کړې نور هم خراب
ده هره پانه دَ اللّٰه دَ معرفت ښیُونکي
کۀ کله زړۀ کښې ستا موجود دَ اللّٰه یاد وي جناب
ستا دغه سترګې، ژبه اؤ غوږونه دي چې واوره
دا دَ بل چادي ، ورکول تاته دَدې دي حساب

ته خو پۀ خوب دَ غفلت پروت ئې دې دنيا کښې، ولې
ځان به لړ ويښ کړې ګنې ويښ به تا کړي خپله عذاب
نور دَ ضربونو عمل تېز کړه پۀ زړګي باندې تۀ
چرته ودۀ نۀ شې، ځان ويښ ساته، دے سخت ئې عتاب
دي يادونکي دا مزې چې دَ جنت دَ مزو
زړۀ کۀ ژوندے وي، دے مېدان دَ ذکر دا لاجواب
کړه بېخودي حاصله پوې چې شې پۀ ځان شبيّره
دغه خودي وګڼه والله اعلم بالصواب

اخلاص

چې دَ نيت پانه دَ چا صفا سوتره شي
پۀ اخلاص باندې اعمال ئې ټول ښائسته شي
تۀ خپل ځان کړه دَ هغۀ پۀ هر يو کار کښې
قدردان دے هغه ډېر , ستا به هغه شي
بس تۀ يو فکر کوه بيا فکر نۀ شته
دَدې فکر چې هغه يو تاسره شي
دَ خپل زړۀ تعلق هغۀ سره پکار دے
دې سره معامله بيا هر يو ښه شي
دَ دنيا دَ خواهشاتو مستغني شي
چې پۀ مينه دَ هغه باندې نشه شي
ټوپ شبيّره کړه دَ مينې سمندر ته
مۀ ويرېږه لامبو خپله به ستا زده شي

وسوسه اؤ حديث نفس

کۀ پۀ ګناه کۀ پۀ ثواب وي دا نفس بس دَ خواهش پوره کېدل غواړي
اؤ دَ شيطان دے دا خواهش چې هغه مو عاقبت خرابول غواړي
چې مسلسل وي ختمېدل ئې نۀ وي حديث نفس دے دا دباؤ ساته
چې پۀ رنګ رنګ خراب خيالات راځي دي وسوسې دا پرېښودل غواړي
دَ وسوسو خو څۀ پرواه مۀ کوه دا خو غېل ستا دَ دښمن دي صرف
چې کۀ پۀ لارې سپے ترلے غاپي پۀ خاموشۍ ترې مخکښې تلل غواړي
ستا نفس خبرې به بيشانه کوي دَ خواهشاتو خپلو ډکې دغه
ګاډے دَ سوچ مثبت پۀ دې ونۀ درے چې خپل منزل تۀ رسېدل غواړي
شبيّره نفس او لۀ شيطان بچ کېدل دومره اسان نۀ دي خبرو کښې دا
ددې دپاره دَ کامل شيخ چې وي لاس محبت سره نيسل غواړي

اپرېل فول

مسلمان سره دهوکه ده اپرېل فول
دَ ورانکارو یو نخره ده اپرېل فول
چې لهٔ خدائ نه نهٔ ویرېږي اپرېل فول کئ
یو بېکاره تماشه ده اپرېل فول
پهٔ دهوکه چې فخر کړي هغه ظالم دے
طریقه یو بې هوده ده اپرېل فول
لعنتیان دي دروغژن دروغ مهٔ وایه
څهٔ بې کاره سلسله ده اپرېل فول
لعنتیانو پسې مهٔ ځه شبیّر وائي
دَ لعنت یوه لانجه ده اپرېل فول

خو عمل چې وي جاندار

علم ټیک دے خو عمل دے هم پکار
عمل ټیک دے خو عمل چې وي جاندار
پهٔ جاندار عمل چې فخر نه ځان بچ کړي
هغه کس خپلو بندیانو کښې کړي شمار
یوه لاره ده هغهٔ وته قبوله
ده چې لاره دَ احمد نبي مختار
نورې لارې دي پهٔ مونږه باندې بندې
کهٔ فائدې ښکارې پکښې هزار هزار
اوس پهٔ دین کښې اضافه ممکنه نهٔ ده
دا بدعت دے دَدې نشته څهٔ اعتبار
کهٔ ډانچه دَ دین هغه وي نو بیا خیر دے
دین دپاره ذریعې کهٔ شي اختیار
وي ممکنه تبدیلي پهٔ ذریعو کښې
دَ حالاتو مطابق چار و ناچار
ذریعو کښې تبدیلي بدعت ګڼي څوک
څوک بدعاتو نه هم نهٔ کوي انکار
اے الله بیا اعتدال زمونږ نصیب کړې
ونهٔ خېږو دَ افراط تفریط پهٔ دار
کړو قابو دَ یو الله رسئ شبیّره
چرته نهٔ شو جهنم ته مونږ ګزار

خواهشات

خواهشات کهٔ کله ستا نهٔ شولو کم
اؤ ستا زړهٔ کښې پهٔ دې باندې نه وي غم
ژوند به ستا وي همیشه پهٔ تراره کښې
دي پکار چې پهٔ ځان وکړې تهٔ ماتم
ضرورت پوره کېدے شي پهٔ اسانه
خواهشات خو نور زیاتیږي دم پهٔ دم
خواهشات پوره کېدے شي پهٔ جنت کښې
دَ غفور و رحیم هلته پهٔ کرم
دلته کښې پهٔ ګزاره بس چلېدل دي
دي یقین لرل پهٔ خدائ باندې محکم
نتیجه هلته ده دلته خو عمل دے
اے شبیّره کړه ښهٔ سوچ اؤ عمل سم

د نظر حفاظت

ضروري دے دَ نظر ډېر حفاظت
ګڼي ګرځي دا باعث دَ هلاکت
غلط ځائے ته نظر لاړ نهٔ کړې قصداً تهٔ
شي ګڼلے دا لوئے در کښې خیانت

دَ مودو دَ زړهٔ انوار به دې شي ختم   څوک دې نهٔ شي مبتلا پهٔ دې حيلت
پهٔ دې زړهٔ کښې صرف ځائے دَ هغه يو دے   دَ بل چا پهٔ دې کښې نشته څهٔ حاجت
کرامت دَ اولياؤ بالکل حق دے   خو دَدې نه دے افضل استقامت
دَ الله نه هميش غواړه بس شبيّره   چې پهٔ تلو کښې دې ايمان وي سلامت

دَبدمعاشانو

خلق تنګ کړلو ازار دَ بد معاشانو   خور دنيا کښې دندوکار دَ بدمعاشانو
خوامخوا جنګ به بَيه باندې اخلي   ماليدلے دے کردار دَ بد معاشانو
سود ، رشوت ، دَ يتيمانو ميراثونه   خېته ډکه لهٔ انکار دَ بد معاشونو
خپل ذره مطلب دپاره خلق مړهٔ کړي   تېر دې نهٔ شي څوک پهٔ لاردَ بد معاشانو
دَنېکانو شامت راشي هغه ځائے کښې   پهٔ کوم ځائے چې وي بهار دَ بد معاشانو
خپل قسمت نه څوک ذره زياتولے نهٔ شي   خپل زياتے نهٔ شو پکار دَ بد معاشانو
أخرت کښې ورته څومره پېټے پروت وي   پهٔ دنيا کښې سر پهٔ دار دَ بدمعاشانو
کهٔ جنت وي پهٔ تکل کښې دَ نېکانو   نو دوزخ پهٔ انتظار دَ بدمعاشانو
دا دنيا به ورته ډېره لږه ښکاري   کهٔ لږ عقل شو بيدار دَ بد معاشانو
دَدنيا دپاره خپل آخر تباه کړي   څومره بد دے کاروبار دَ بد معاشانو
يو ساعت کښې شي شبيّره پاک مؤمن به   کهٔ نصيب شو استغفار دَ بد معاشانو

نهٔ کړي احتياط

نه کړي احتياط څوک نن صبادَدين کارونو کښې   ويره پاتې نهٔ شوه دَ الله زمونږ پهٔ زړونو کښې
ټول دَ شهرتونو سمندر کښې ډوبوي ځان خپل   سوچ نهٔ کړي چې څهٔ دي پهٔ قران،پهٔ حديثونو کښې
مونږه مکلف يو دَ جائزو طريقو صرف   نشته دے نجات پهٔ ناجائزو صورتونو کښې
دين دپاره کار اؤ دَ دنياطلب دا څهٔ وينو   څنګه مونږه دين ګټو پهٔ داسې حرکتونو کښې
وي چې پهٔ بېنر کله تصوير دَ ملا ، پوې شمه   راغلهٔ تبديلي دَ مليانو پهٔ ذهنونو کښې
خلق شو ناراض شبيّر نه، شپې ته چې ورځ نهٔ وايي   ولې ئې داخبرې دي راغلې پهٔ شعرونو کښې

دَ اغيارو طريقې اؤ مونږ

مونږ دَ غير پهٔ طريقو باندې روان يو   لارې بندې راته ټولې دي پريشان يو
روزانه دَ سازشونو زوګ ئې اورو   خو اثر راباندې نهٔ کړي بيماران يو
چا چې مونږه يو پهٔ تورو زخمي کړي   هم لهٔ هغو دَ علاج خواستګاران يو

کاش چې مونږه کړو خپل عقل استعمال هم   مونږ دَ چا یو اؤ څۀ وو دَ چا پۀ شان یو
مفادات چې دَ چا ملک نه عزیز تر وي   څنګه شي به زمونږ خپل ؟ څۀ جاهلان یو
عاقل کله لۀ دښمن نه مدد غواړي   چې مونږ غواړو ګوره څومره ساده ګان یو
مؤمنان خو پۀ الله بس بهروسه کړي   دا پکار دي مونږ ته هم چې مؤمنان یو
قیادت شبیّره داسې لۀ خدائ غواړو   چې دَ خدائ وي بس دَ دغي پۀ ارمان یو

دَ چا ملګرے شې؟

کله ونۀ کړې مدد دَ ظالمانو   دَ شریرو مفسدانو بد معاشانو
دَ دنیا دَ شان نه کله مرغوب نۀ شې   تۀ ملګرے شه دَ حق دَ طالبانو
خپل سوچ پرېنږدې لۀ عقل نۀ کار اخلۀ   مۀ ځه تۀ کله پۀ ګفت دَ جاهلانو
تجربو نۀ ته دَ نورو کار اخلۀ   ناسته کړه څۀ پۀ صحبت دَ اوښیارانو
چې څوک ذکر فکر کړي هغه اوښیار دے   پۀ تلاش یه همیشه خدائ دَ دوستانو
دَ خدائ دوست چې شي ملاؤ بیا ورسره یه   اے شبیّره پۀ دې لار مۀ ځه تنها نو

دَ تېرو دَ لارو مسافر

خپل نظر مرکوز کړه لږ پۀ ځائے دَ امتحان   سوچ لږ غوندې وکړه دَ غزل پۀ دې عنوان
ځي چې پۀ تېرو کښې څوک اؤورک ترې منزلونه وي   چرته کښې به رسي چې پۀ دې لار وي روان
څوک چې زهر غواړي اؤ پۀ دې باندې مین وي بس   کور کور ته رسئ دوی وي خواره پۀ کل جهان
نۀ غواړي رڼا چرته ، سپوږمۍ سره جګړې کئ   غواړي چې سپوږمۍ پۀ پوکو مړه کړي پۀ اسمان
عقل سره دړې کئ ګلشن خرابوي خپله   بد لګي پۀ دوی دَ دې ګلشن څومره باغبان
ډډه کړي لۀ حق ځنې باطل سره ملګري دي   لګي بد پۀ دوی باندې دَ حق هر ګلستان
دادي پاګلان ، بدبخته ، خپله ځان وته کارګوري   دوی پۀ دې دنیا کښې دَ هر خیر دي دښمنان
ټولې خزانې دَ دې دنیا قبضه کول غواړي   دا بدبخته ټول دَ تباهۍ دي داعیان
دوی خپله قبضه کښې ټول اسباب دَ معیشت کړلو   غواړي چې هر ځائے کښې حکومت شي دَ شیطان
دوی دَ مادیت ، بې حیائې هر ځائے تبلیغ کوي   غواړي چې قابو کړي پۀ دې هر یو مسلمان
دوی دَ مسلمان پۀ دولت نور مسلمانان وهي   نن صبا ساده شو څومره مونږ مسلمانان
دغه لوټ چې وینې نو عوام مسلمانان ژاړي   نه وهي غوږ دې باندې بالکل حکمرانان
لار چې دَ دوزخ ده دا بدبخته دي روان پۀ دې   ده دنیا جنت ئې ، هلته وي به دوزخیان

ښۀ پوې دي حسد اؤ دَ کینې دَ وجې داسې دي
دې کښې شاید دوی خوورو ستو پر ښے دے شیطان

مغضوب علیهم نۀ ټیک کیږي پۀ کوشش باندې
ځان خپل بچ کوه ترې ، راته مخکښې دے قران

انعمتَ علیهم پۀ نظرکښې بس ساتل دي اوس
لاره ده بیا نښه ، دے منزل بیا ټول اسان

دي څلور قسمونه دَ انعمتَ علیهم ګله
یو انبیا ء دویم صدیقین دریم دي شهیدان

هم صالحین دوی سره شامل پۀ دغه لستِ کښې دي
ټولو کښې موجود زیات دي بس دوی پۀ دې زمان

دوی سره شامل کۀ ئې نو دغه به کمال وي ستا
ضآلین سره یو نۀ شې ګني کړې به ارمان

ضآلین پویول دي دے دا فرض منصبي زمونږ
دي ښودل رڼا دوی ته دلیل اؤ پۀ برهان

کوم مسلمانان چې شي هغه زمونږه وروڼه دي
خومره ښائسته ښکاري به دا دَ حق ګلان

نۀ مني کۀ حق دوی شي مغضوب علیهم سره
دي بیا دښنان چې دَ هغوی شولو دوستان

دا ده فیصله دَ وخت پکار ده چې شبیّره بیا
ومني پۀ ځان ټول چې کلهم دي مؤمنان

یو فکر

اړتاؤ ښکته لۀ مقام شي چې څوک فسق عشق ګڼل کئ
محروم څومره شي پۀ دې بیا عشق ته فسق چې وئیل کئ

حق دے دا چې حق پرېږده مه اؤ با طل ته نزدې ځه مه
اور نه بچ به شي کخیروي چې لۀ فسق بچ کېدل کئ

فاني حسن ته مۀ ګوره دَ حسنِ ازل طالبه
هر څۀ کړه پۀ اجازت ئې، ګټې هغه چې منل کئ

وي به ویرې اؤ پۀ غم کښې چې لۀ ویرې ئې څوک ازاد دي
لۀ غم ویرې به ازاد وي چې لۀ خدائ نه ویرېدل کئ

پردې سترګو باندې واچو پرده دار چې بې پردې شي
سترګې پټې دَ هغوی وي بې پردې چې څوک وتل کئ

کاش چې پوې پۀ خپل نقصان شي دَ ظلمت څۀ احساس وکړي
خدائ کۀ یاد کړي اے شبیّره حد نه مخکښې چې څوک تلل کئ

پېسه

دَدې دور دے دَ دوستۍ عنوان پېسه — دَ هر چا دے دَ زړګي ارمان پېسه
خلق دې کښې اطمينان ګڼي سوچ وکړه — درکوے څنګه شي اطمينان پېسه
عزت خرخ کړي دَ پېسې دپاره هغه — دَ لذاتو چې ګڼي سامان پېسه
لذتونه پېسه خاورو کښې ملاؤ کړي — چې مقصود جوړ کړي څوک هم دَ ځان پېسه
هر طرف ته دَ پېسې تشهير ښکارېږي — کاش چې جوړ کړي ستا هغه جهان پېسه
يو نسخه دَ ديوانه هم لږ په غور کړئ — مهٔ ګڼئ کله دَ زړهٔ درمان پېسه
اخرت کښې پکارېږي کهٔ ئې واستے — ځان ساتلو سره دے نقصان پېسه
په جائزهٔ کهٔ دا نهٔ وي نو ئې پرېږده — ګڼي کړي به تا ډېر زيات پريشان پېسه
په حلاله طريقو کهٔ شي ملاؤ دا — بيا دَ خير شي جوړيدے سامان پېسه
وچتئ صدقه الله اؤ غورزوي سود — څهٔ ګڼي لږ وکړه غور قران پېسه
دَ انجام نه دَ قارون عبرت لږ واخلهٔ — جوړوے ستا نه هم شي شيطان پېسه
جنت درې ځلهٔ شبيّره چې چا واخست — څهٔ ګڼي کوه لږ غور عثمان پېسه

يو سوچ

څهٔ بلا ده تصويرونه ځان پرې خلق مړکول کئ
دَدې داسې شوق دپاره ځان دوزخ ته غورزول کئ
دا په کور کښې چې ساتي نو څهٔ نقصان دې سره کېږي
فرشتو نهٔ دَ رحمت کورونه خپل محرومول کئ
کهٔ وي سپے کور کښې يا وي تصوير په کور کښې دَ جاندارنو
دا زنځير دے دَ شيطان لوئے په دې خلق ځان تړل کئ
دَ رحمت نه ځان محروم کړي رحمت څومره لوئے نعمت دے
کاش چې پوې وے په دې باندې ځان سره دوی څهٔ کول کئ
شيطانان البته دلته شي راجمع ښهٔ بې غمه
وسوسې زړونو کښې اچوي اؤ خلق جنګول کئ
تلاوت ذکر دې کور کښې کهٔ هم کېږي فائده نهٔ وي
بيا جذبه دَ حق په زړهٔ کښې په دې حال کښې نه راتلل کئ
دَ رحمت لهٔ دنيا لر شي دَ شيطان په دنيا سر شي
په دې ګند ځان ښهٔ لت پت کړي اؤ دا ګند هر وخت څټل کئ

دَ جادو دپاره دوی بیا دَ اسانې معمولان شي
دوی دې کور ته بیا دَ خپل مطلب فوجونه رالېږل کئ
موسيقي کۀ ورسره شي شي مزې دَ شېطانانو
بيا دې کور کښې شېطانان پۀ مزۀ بهنګړې اچول کئ
زړونه تنګ شي پۀ دې کور کښې پۀ جنګونو خلق سر شي
عجيبه غوندې شوقونو باندې ځان مشغولول کئ
کۀ وي ټي وي پۀ دې کور کښې دَ غفلت يو طوفان راشي
دا لۀ کور تلاوتونه اؤ ذکرونه ختمول کئ
غير محرم ته خلق ګوري ګنهګار نۀ ګڼي دوی ځان
ګناهونه ځان دپاره پۀ دې نور هم سختول کئ
اندازۀ دَ نقصان وکړه چې کوم کور کښې داسې حال وي
شيطان ګاډے بيا دَدوی دَ نفس پۀ خپله چلول کئ
دے دَ نفس دَ خواهشاتو اور نور هم تېز کړي نو بيا دے
دَ ګناه پۀ مېدانونو دغه خلق لوبول کئ
دا آلې چې دجالي دي پرېښودل دي اے شبيرہ
نيسه لاس دَ هغه کس چې شوک دې خدائ ته رسول کئ

تکبر

دَ لوئے والي معترف چې شوک دَ ځان وي	تکبر دے تل پۀ دې به پرېشان وي
تکبر ښائي دَ خدائ سره نادانه	تباه حال به داسې کس پۀ هر يو آن وي
تکبر کله راتلے ئې شي پۀ زړۀ کښې	چې زړګے کله مين ئې پۀ جانان وي
دَ جانان مخکښې چې شوک هم ځان کړي خاورې	نو پۀ لار دَ معرفت هغه روان وي
چې زړګے دَ چا خالي وي دَدې عشق نه	تش کدو دے ټول کارونه به ئې وران وي
زمونږ دننه هر طرفته ګندګي ده	چې کړي فخر شوک پۀ دې نو پاګلان وي
دَ بل شيز باندې شبيرہ فخر شنګه	شي کېدے، چې شوک کوي نو جاهلان وي

ځان پوې کړه

تۀ چې غواړې چې دَ چا وکړې غيبت	پۀ دې کار کښې کوې شومره حماقت
ورکوې خپلې نېکيانې تۀ دښمن ته	تنګوې ځان خپل پۀ ورځ دَ قيامت
ځان پۀ زور خرابوې تۀ هېڅ بې هېڅۀ	کۀ دروغ ويئل جوړ شوے ستا عادت
ته پۀ دې باندې عزت بچ کول غواړې	ځان لائق کړې دَ خپل رب تۀ دَ لعنت

توبه وکړه تهٔ لهٔ ټولو ګناهونو چې تا کړي وخت پهٔ وخت اؤ کت پهٔ کت
دا توبه عقلمندي دَدې دنیا ده توبه وکړه چې ستا وشي مغفرت
ته پهٔ ذکر لهٔ خپل زړهٔ نه خیري لر کړه چې پهٔ تا باندې واضح شي حقیقت
دَ دنیا کموالے تاته به ښکاره شي توبه ګار به شې دَدې دَ محبت
هغه ژوند څومره دے لوئے، دا څومره کم دے نو کوم ځائے ته دے پکار بیا ډېر محنت
چرته دا دنیا فاني اؤ ارماني اؤ چرته هلته دَ هغې دنیا جنت
چې څهٔ غواړي نو هغه فوراً حاصل شي مېلمستیا چې دې کوي رب العزت
اے شبیّره دې دنیا نه زړګے تور کړه شې چې دلته اؤ بیا هلته پهٔ راحت

صرف شګو نه کورونه نهٔ جوړیږي

صرف شګو نهٔ کورونه نهٔ جوړیږي پهٔ هوا لوړ محلونه نهٔ جوړیږي
کړه اختیار اسباب چې دا دار الاسباب دے بې لهٔ دې ګورې کارونه نهٔ جوړیږي
چې مرضي دَ مسبب ورسره نهٔ وي پهٔ هېڅ شان بیا سببونه نهٔ جوړیږي
نو سبب دعا کړه جمع بې لهٔ دې نه ستا دَ غوښتې سامانونه نهٔ جوړیږي
چې دَ ذکرِدَالله ځنې غافل وي اے شبیّره هغه زړونه نهٔ جوړیږي

بزرګي

غالب حال دے پهٔ هر چا دَ بزرګۍ حال بیان کړه پهٔ رښتیا دَ بزرګۍ
پهٔ رښتیا کهٔ بزرګي کړې څوک حاصله نور دے نور هره ادا دَ بزرګۍ
قلب اؤ ذهن به تباه دَ هغه کس شي کهٔ څوک شولو پهٔ هوا دَ بزرګۍ
ځان چې خاوړې کړي مسکین شي اؤ فقیر شي حقیقت کښې دے بادشاه دَ بزرګۍ
بزرګي دَ بزرګۍ پهٔ طلب نهٔ ده عجیبه ده هیولیٰ دَ بزرګۍ
چې طلب ئې صادق نهٔ وي پهٔ دې لار کښې زړهٔ کښې خیال شي بیا پیدا دَ بزرګۍ
پهٔ ظاهره ځان مسکین اؤ عاجز بولي وي پهٔ زړهٔ کښې ئې صدا دَ بزرګۍ
مرور شي دَ خپل پیر نه بیادَخدائ نه بزرګۍ کښې شي جدا دَ بزرګۍ
پهٔ ساده مسلمانۍ دے خوشحال نهٔ وي پهٔ زړګي لري شوشا دَ بزرګۍ
ځان ساده لره پهٔ ژوند کښې اؤ طالب هم کله مهٔ څه تهٔ پهٔ خوا دَ بزرګۍ
ځان وړوکے کړه چې لوئے شې اے شبیّره خیال دَر نهٔ شي چرته بیا دَ بزرګۍ

ورو ورو

خلق خپل مُټي کښې ګېر کړل شیطان ورو ورو
خرابیږي ورځ پهٔ ورځ دا جهان ورو ورو
دَ بدکارو خلقو زور هر ورځ زیاتیږي
کړل پهٔ شائې هر یو کار کښې نېکان ورو ورو
دَ نېکۍ کارونه ورو ورو مشکلیږي
دَبدۍ کارونه شولو اسان ورو ورو
عالمانو ته دَ جهل نسبت کیږي
عالمان بللے شي جاهلان ورو ورو
هر یو کور کښې اوس دَ ټي وي اواز خور شو
دې کورونو نه رخصت شو قرآن ورو ورو
موبائیل او انټرنېټ ډېر طوفان جوړ کړو
وخت دَ ذکر شو رخصت پهٔ هر آن ورو ورو
چې بدي ده څو قدمه کښې پرته ده
دَنېکۍ خلق کوي اوس ارمان ورو ورو
دَ نېکۍ قیمت وچت شي دې حالت کښې
دَنېکۍ کول پکار دے سامان ورو ورو
چې کوشش څوک دَ نېکۍ کړي خدائ ئې مل وي
اے شبیّره محنت وکړه پهٔ ځان ورو ورو

غیبت

کهٔ کول غواړې دَ چا کله غیبت تهٔ
سوچ کوه لږ چې کوې کوم حماقت تهٔ
دښمنانو ته نېکیانې رسول دي
خواروې ځان هم پهٔ ورځ دَ قیامت تهٔ
دَ بندیانو دَ حقوقو معامله ده
لږ کړه پوې ځان څهٔ پهٔ دغه حقیقت تهٔ
معافي دَدې پهٔ صرف توبه نشته
چې بنده ته دَ معافۍ به کړې منت تهٔ
که هغه دې کړي معاف بیا به معاف شې
پهٔ دې باندې به کوې څومره محنت تهٔ
دا ښهٔ نهٔ ده چې غیبت نهٔ ځان تهٔ بچ کړې
اے شبیّره واخلهٔ دغه سهولت تهٔ

داستان دَ بې وسۍ

کاش زما پهٔ شاعرۍ باندې څوک پوې شوے
زما داسې بې وسۍ باندې څوک پوې شوے
زهٔ دَ روح پهٔ اواز څنګه کړمه پوې ټول
چې پهٔ دې کښې دي خوبۍ باندې څوک پوې شوے
دَ زړهٔ غوږ دَ زړهٔ خبره اورېدے شي
دا چې ده پهٔ دې کمۍ باندې څوک پوې شوے
نفس شیطان کله پرېږدي څوک اورېدو ته
نو ددو پهٔ بدمعاشۍ باندې څوک پوې شوے
بس مدد به لهٔ الله غواړو شبیّره
چې هغه چې څهٔ خوښۍ باندې څوک پوې شوے

تماشه

تماشه چرته جوړ نۀ شي تۀ دَ لارې تماشو کښې
چې تۀ ورسې خپل یار ته، خیال ساته دغه کوڅو کښې
لاره کومه چې هغۀ طرف ته تلې پۀ هغې ځه
پۀ لار تېز ځه بنۀ پۀ هوش هره لمحه کښې یه پۀ تلو کښې
ته دَ لارو پۀ شناخت کښې کمے ونۀ کړې هېڅکله
هغه یاد ساته هر وختې چې څۀ دي اصلي نقشو کښې
رهبر ولټوه بنۀ ، دا ستا دَ لارې ضرورت دے
ګني ئې به بیا هر وختې پۀ نقصان اؤ پۀ خطرو کښې
کمے کله هغه نۀ کوي پۀ ورکړه کښې شبیّره
مطمئن شه پۀ هغې چې ستا حصه ده پۀ حصو کښې

تکبر

یو دهوکه ده حماقت دے تکبر
ناپوهي ده سفاهت دے تکبر
کۀ دَ خدائ مینه نصیب کښې دَ چا نۀ وي
نو اظهار دَدې حالت دے تکبر
شیطان هم پۀ دغه وجه ځان مردود کړو
دَ بدۍ یو لوئے طاقت دے تکبر
ې ځنګه دَ لوئے والي شوک کوے شي
دا دَ نفس غټ رذالت دے تکبر
زمونږ دننه ګندګي اؤ ګندګي ده
پۀ دې ګند کښې بنۀ لت پت دے تکبر
سرِئې ټیټ دے چې لۀ ځان ځنې خبر دي
دَ ناپویو بس حرکت دے تکبر
شبیّر غواړې عاجزي تانه اے ربه
چې دشمن دَ عاقبت دے تکبر

دَ کبر نفي

چې شوک لوئے ګڼي خپل ځان
ځان به کړي خپل پریشان
تکبر کله هځمیږي
دغه لار ده دَ تاوان
تکبر خدائ سره بنائي
دے مالک دَ کل جهان
دا دَ خدائ عظیم خادر دے
وادې نۀ خلي دا انسان
که چا واخست نو خدائ پاک
رېز مرېز به ئې کړي هر آن
پۀ لوئيۍ باندې تباه شو
اے شبیّره دا شیطان

حب جاه دي نهٔ وي

زړهٔ کښې څهٔ خيال دَ حب جاه دې نه وي
اؤ زړهٔ کښې هيڅ قسم ې دې نه وي
مينځ کښې دَ خوف اؤ دَ اميد دے ايمان
خيال پهٔ هيڅ شان هم دَ انا دې نهٔ وي
ځان کم ګڼل ده هوښتياره حقيقي
لوئي پهٔ زړهٔ کښې دَ هيچا دې نهٔ وي
وچت ګڼل ځان دَ شيطان ده لاره
پهٔ دغه لار قدم دَ چا دې نهٔ وي
عاجزي خوښه دَ الله ده ډيره
ولې پهٔ زړه کښې زمونږ دا دې نهٔ وي
کهٔ دَ ځان خير غواړې څوک هم پوې دې شي
دَ هغه زړهٔ کښې دا بلا دې نهٔ وي
شبيّره دا هميشه زړهٔ کښې ساته
مينه چې زړهٔ کښې دَ دنيا دې نهٔ وي

خود پسندي

ستا اعمال به ټول ضايع کړي چې دا ستا خود پسندي ده
لږ سوچ وکړه دې حالت کښې دَ زړهٔ څومره ګندګي ده
کاش پهٔ زړهٔ دې دا ارمان وے چې هغه رانه خوشحال شي
مخکښې سوچ کښې پستي ده پهٔ دوئم کښې بلندي ده
ته کهٔ غوث ئې خپل نظر کښې دَدې څهٔ فائده ده تاته
دا فضول سوچ دې زر پرېږده چې هم دا عقلمندي ده
سوچ دَدې کړه چې نظر کښې دَ هغهٔ ښهٔ شې هر وخت تهٔ
دَ بل غير نه کول طمع يو فضوله پابندي ده
ګټه خپله ضايع نهٔ کړې پهٔ هيڅ حال کښې اے شبيّره
دَ ريا ځنې ځان بچ کړه دغه ښه هنر مندي ده

غصه

لږ سوچ وکړه غصه څومره حماقت دے
ستا دَ نفس دَ جهل دا يو علامت دے
تهٔ دَ نورو دَ غلطيانو سزاوار شې
نقصاني ستا دَ غصې دغه حرکت دے
پهٔ وخت سوچ نهٔ کړې بيا ورستو پرې پښيمان ئې
دَ غصې انجام بيشکه ملامت دے
زړهٔ کړې نرم چې خبره څوک کړي نرمه
اؤ غصې سره تباه څومره محنت دے
غصه خدائ دپاره ښه ده بده نهٔ ده
چې دَ نفس دپاره وي نو جهالت دے
دَ دښمن ضرورت نهٔ لري شبيّره
کهٔ غصه کول بې ځايه ستا عادت دے

احساس دَ کمتري

دا احساس دَ کمتري ډېر لوئے عذاب دے
چې وي دا چا کښې حالت ئې ډېر خراب دے
خرابئ ورته دَ بل چا ښې ليدے شي
ترې نه پټ دَ بل پهٔ ګوته خپل افتاب دے
دښمنانو دې مرض کښې مبتلا کړو
ځکه مونږ طرف نه پسِ ورته جواب دے
مخلوقاتو کښې لهٔ ټولو چې اعلیٰ دے
دَ هغهٔ مخکښې دَ بل چا څهٔ حساب دے
مونږ هغه دغو ګنده خلقو دپاره
پرېښودل کړو دغه څنګه انتخاب دے
دَ احساس کمترئ غورِ ته شبيّره
ضرورت دے چې تا کړے کوم خطاب دے

حرص

مبتلا ځان تهٔ پهٔ حرص دَ دنيا نهٔ کړې
ګورې ځان پهٔ خپلو لاسو تباه نهٔ کړې
دا دَ ډېرو مرضونو مور يادېږي
تهٔ پهٔ دې کښې ګورې ځان مبتلا نهٔ کړې
ډېرې سختې بيمارئ ګورې دَدې دي
احتياط لهٔ دے هر ګز ته پهٔ شا نهٔ کړې
دومره لږ عمر اؤ لوئے لوئے اميدونه
ځان ساته پهٔ زمکه ، ځان پهٔ هوا نهٔ کړې
پته ده څهٔ چې مرګے کوم وختې راشي
بوج ډېر زيات بې ضرورته پهٔ ملا نهٔ کړې
آخرت ښهٔ دے ، باقي هم دے، ځان پوې کړه
آخرت نه ډېر طلب دَ دنيا نهٔ کړے
حرص ښهٔ دَ دين اؤ علم دے شبيّره
پهٔ بل حرص باندې ځان تهٔ خطا نهٔ کړې

غضب

کهٔ دښمن باندې وي دا نو دا غضب عظيم طاقت دے
اؤ معيار دَ استعمال ئې مونږ سره دَ شريعت دے
غصه دومره پهٔ هغهٔ کړه چې قابو کښې څوک دَ ستا دے
دَ مالک دَ غصې څومره دَ برداشت چې ستاقوت دے
که مغضوب څوک دَالله وي نو دَ ستا دې هم مغضوب وي
دوی سره ونهٔ ساتې تهٔ چې دَ زړه کوم محبت دے
چا غصې نهٔ تپوس وکړو چې تهٔ کوم ځائے کښې وسيږې
غصې ووئيل زما دَ وسېدو سر کښې صورت دے
سر کښې عقل وي جواب کښې ورته دا شوو وئيلي
پرېښودل ځائے ما ته هغه وخت دَ عقل بيا عادت دے
دَ غصې علاج اصلي خو دے سلوک چې مکمل شي
عارضي څو طريقې دي چې هغو کښې څهٔ بچت دے
که ولاړ ئې کښېنه اؤ کهٔ ئې ناست څمله دې حالت کښې
کهٔ بيا هم وي نو دَ څښلو دَ اوبو بيا ضرورت دے
کهٔ پهٔ چا دې وي غصه اؤ درنه لوئے وي ترې جدا شه
که وړوکے وي ئې لر کړه لهٔ خپل ځان دَ دې حاجت دے
نفس به نو ر هم پهٔ تا سور شي که منل دَ ده کول کړې
کهٔ دباؤ دې کړو دباؤ شي دا دَ دهٔ يو ښهٔ صفت دے
دَ شيطان دغه وسله ده اے شبيّره ځان ترې بچ کړه
لهٔ الله ترې امان غواړه خطرناک دغه حالت دے

دَ نفس دَ شر نه بچ کېدل

نفس دَ شر نه بچ کېدل دي
اؤ دَ حق پۀ لاره تلل دي

اهل حق سره ځان تړل کړه
پرېږده کوم چې پۀ باطل دي

نفس پرېښږدې بې مهاره
دَدې ډېر زيات مسائل دي

کۀ څوک دې نۀ شو بې غمه
روستو ډېر زيات ژړېدل

دَ جاه باه اؤ مال دَ مينې
دا زړګے خپل خلاصول دي

ورستو نۀ شې اے شبیّره
پۀ دې لار نور مخکښې تلل دي

ريا

عبادت کښې چې مطلب دَ چا دنيا وي
مبتلا دا بې وقوف بيا پۀ ريا وي

هر يو کار زما دَ خدائ سره تړلے
پۀ بل چا نظر دې ولې بيا زما وي

چې اعمال څوک کړي پۀ حکم دَ الله نو
خواهشمند دَ تعريف ولې لۀ بل چا وي

قدردان دے دَ اعمالو چې پۀ دې کښې
نيت دَ چا بس دَ هغۀ چې دَ رضا وي

زړۀ نه وباسه هر غير چې زړۀ دې پاک شي
شي نصيب اخلاص چې زړۀ دَ چا صفا وي

ټول اعمال پۀ دې ريا باندې شي ختم
دې کوڅې ته چې راځي هغه تباه وي

اے شبیّره هغه زړۀ کښې ريا نۀ وي
چې کوم زړۀ پۀ پاک الله باندې فدا وي

دَ الله تعالیٰ دَ نظر نه غورزېدل

چې پۀ زړۀ کښې دې خيال راغلو چې زۀ ښۀ يم
وايه ځان ته کۀ ښۀ وم هم اوس ښۀ نۀ يم

ولې داچې څۀ وخت ځان څوک وګڼي ښۀ
لۀ نظره دَ خدائ پرېوزي نو اوس څۀ يم

څۀ چې ښۀ دي دَ الله پۀ فضل شوي
ذمه دار دَ خرابيو خپلو زۀ يم

دغه سوچ دَ حفاظت مونږ ته ښئ لاره
زۀ ليکونکے اوس دَ دغې قول پۀ زړۀ يم

ټول حالات دَ خير الله راته جوړ کړي
زۀ ئې ځان ته منسوب کومه جوړ ودۀ يم

دا دَ نفس دي کارنامې ټولې شبیّره
ماته کار ګوري هر وختې تنګ لۀ دۀ يم

ریا

مهٔ کړه عمل ته دَ بل چا دپاره
صرف عمل کوه الله دپاره

حال مستقبل ماضي دې خدائ سره دي
څهٔ بیا جواز دے دَ ریا دپاره

ذکر اؤ فکر باندې زور واچوه
دَ دې زړګي خپل دَ رڼا دپاره

دَ مخلوق خیال لهٔ خپل زړګي وباسه
دا رکاوټ نهٔ شي دَ ستا دپاره

هر عبادت بس خدائ دپاره کوه
نهٔ دي وي دا ستا اؤ زما دپاره

الله شبیّره دې مونږ بچ کړي لهٔ دې
لاس اوس وچت کړئ دَ دعا دپاره

کینه

چې کینه زړهٔ کښې لري نو زړهٔ خراب دے
قبلېدو ته دَ دعا دا یو حجاب دے

ولې زړهٔ تنګوې چاته ، زړهٔ وسیع کړه
پهٔ صفا زړهٔ دَ خدائ فضل بې حساب دے

تهٔ عاشق شه دَ الله ، پهٔ دنیا څهٔ کړې
دَ شیطان دَ وسوسو دا ښهٔ جواب دے

کهٔ غصه کوې نو خپل نفس باندې وکړه
چې کینه هم دَ غصې یو پیچ و تاب دے

کهٔ دَ دین دپاره وي غصه نو ښه ده
کهٔ دَ نفس دپاره وي نو پرې عذاب دے

آخرت باندې نظر ساته شبیّره
نور څهٔ نهٔ دي دا دنیا خو خیال و خواب دے

عجب

خپل نظر کښې ځان وچت ګڼل نقصان کئ
خومره ښهٔ وي چې تعریف څوک دَ رحمٰن کئ

دا ستا ښهٔ عمل به خاؤرو کښې ملاؤ شي
کهٔ کتل دَدې دَ نفس دَ ستا چشمان کئ

کهٔ دا ښهٔ ولګي تاته نو ښه نهٔ ده
خپل تعریف باندې به ښهٔ کارونه وران کئ

خپل نظر کښې ښهٔ کېدل ځان ګېرول دي
دَ هغهٔ خوښه کښې ښه ده چې ورک ځان کئ

حقائق دَ معرفت چې راوربرې
دا شبیّر باندې پهٔ فضل خپل احسان کئ

رڼا دَ علم

ضروري ده ضروري رڼا دَ علم
کړه حاصله، دے مقام بالا دَ علم

ترې تېرې دَ جهالت به شي غائبې
کهٔ رڼا کړله حاصله چا دَ علم

زمونږ خدائ به لهٔ مونږ څنګه راضي کیږي
دې دپاره ونیسه لار دا دَ علم

معلم هم مبعوث شوے دَ خدا ئ دوست دے
مونږ ته ئې پرېښې دلته لار صفا دَ علم

تربیت کهٔ دَدې علم سره مل شي
اے شبیّره ګوره رنګ تهٔ بیا دَ علم

اخلي

زړهٔ بیدار بس لهٔ قرآن هدایت اخلي | ذاکر زړهٔ بیا لهٔ الله نه حکمت اخلي
ګېر چاپېره خو پراته وي ډېرڅېزونه | چې زړهٔ سم شي لهٔ هرڅهٔ سعادت اخلي
پروت وي څه کوږ والے هم چې زړهٔ کښې چرته | کوږ نظر ئې شي هر څهٔ نه حیلت اخلي
لا تزغ قلوبنا دعا چې وایی | پهٔ دې باندې بیا دَ خدائے نه رحمت اخلي
تیارېږي کله نفس دَ کار دپاره | نو عاقل لهٔ هغهٔ کار پهٔ همت اخلي
پهٔ دنیا کښې دا دستور خو ډېر واضح دے | خلق دې نه مختلف آخرت اخلي
پهٔ دنیا کښې دے قدري شي همت ناک وي | آخرت ته دَ جبري دے صورت اخلي
اے شبیّره دَ هغهٔ به څهٔ نصیب وي | چې پهٔ تلو کښې دَ دښمن نه سمت اخلي

حسد مهٔ کړه

چې دے مخکښې کوم له تا نه حسد مهٔ کړه ورسره | تهٔ ونهٔ تختي لهٔ دې نه ده دَ ستا مجاهده
تهٔ هم ملا وتړه مخکښې دَ محنت دنیا کښې لاړ شه | چې دې خدائ نصیب وچت کړي پهٔ هغهٔ کړه بهروسه
دا دنیا دارالعمل دے پهٔ عمل به ښائسته کیږې | پهٔ دنیا ښهٔ عمل وکړه هلته ستا ګټه ده دا
پهٔ څهٔ وجه پهٔ احساسِ کمترئ کښې مبتلا شوې | تاته هم خدائ دي درکړي لاس اؤ پښې ذهن اؤ خوله
کوشش وکړه چې دَ یار پهٔ حکم وکړې ښهٔ عمل تهٔ | هر تکلیف دپاره خدائ پاک راستولي ده دوا
ښهٔ محنت کوه سستي ونهٔ کړې کار کښې اے شبیّره | دي قرآن کښې لیس للانسانِ الاّ ما سعیٰ

برکت

هر څوک ئې مني خو پیمائش کښې دا راتلے نهٔ شي
هر څهٔ پرې آسان شي خو بیا هم ئې څوک لیدے نهٔ شي
وخت ، مال ، پهٔ اعمال کښې برکت دَ چا نصیب چې شي
ډېر وي خوش نصیب ورنه بیا څوک هم مخکښې تلے نهٔ شي
دا دَ الله فضل دے ، هنر نهٔ دے ، کمال نهٔ دے
ورکړه دَ الله چې نهٔ وي څوک ئې اخستے نهٔ شي
څوک چې تقویٰ دار وي لاره جوړه کړي الله ورته
دا دے کرامت نو بې لهٔ دې حاصلېدے نهٔ شي
مهٔ مره پهٔ دنیا پسې شبیّره بې وفا ده دا
دا همیش پردئ وي کله دا هم خپلېدے نهٔ شي

دَ قبر ژوند

پۀ قبر کښې رڼا دَ پاک الله دَ معرفت وي
سورة دَ ملک دَ کوم چې هره شپۀ کښې تلاوت وي

یا کنده دَ دوذخ وي پکښې مرے معذب وي
یا دا باغ دَ جنت وي پکښې هر یو سهولت وي

سوالونه دَ منکر نکیر چې کیږي به زمانه
دَ بره نه زما دَ پرېښودو دې اجازت وي

چې کله دَ حضرت مبارک مخ پۀ نظر راشي
هغوی نه هم پۀ ما دې بیا نظر دَ محبت وي

قران اؤ نمونځ ملګري کړې زما قبر کښې خدایه
حاصل دې ماته هلته دَ روژې هم رفاقت وي

کړکۍ دې دَ جنت راته شي بیرته هغه ځائے کښې
پۀ یخو هوا ګانو دې حاصل راته فرحت وي

پۀ دې دارلعمل هغه اعمال راته نصیب کړې
قبول چې شي ، حاصل راته بیا هلته عافیت وي

ما بچ کړې دَ متیازو دَ قطرو دَ ناپاکۍ نه
پۀ قبر کښې سزا اکثر لۀ دې چې دَ غفلت وي

پۀ قبر کښې یواځې دې شبیّر نۀ وي اے خدایه
ستا دلته، پۀ جنت کښې، هم دې هلته معیت وي

الهام رباني اؤ الهام شیطاني

یو چېنل پۀ زړۀ کښې دننه دَ الهامِ رباني دے
بل چېنل دَدې سره دَ وساوسِ شېطاني دے
دا دویم چېنل بندیږي دَ الله پۀ ذکر باندې
ځان دې پیش کړي خپله شیخ ته چې دَدې ښوک ارماني دے
کله ښۀ کله خراب یې کله شوق کله زړه بند وي
پۀ دې باندې حیران نۀ شې دا مزاجِ انساني دے
عبادت کښې کۀ پوهېږې چې دَ خدائ مخکښې ولاړ یم
ځان ښۀ سم کړه پۀ دې باندې، کیفیت دا احساني دے
شبیّر هېڅ نۀ دے عاجز دے دے ناپوهه اؤ بېکاره
دا اشعار وئېل برکت خو دَ اشرف سلیماني دے

جنتي خلق

رب زمونږه پاک الله دے دي دا چا چې هم وئېلي
اؤ پۀ دغه عهد باندې عمر ټول دي پاتې شوي
دَ مرګ مخکښې فرښتې به بشارت ورکوي دوی ته
شي هغو کښې به شامل چې دَ الله دي نازولي
مۀ ویرېږه اؤ مۀ غم کړه مونږه تاسره وو دلته
تۀ زمونږ سره روان یې مونږه وو دَ ستا ملګري

دَ جنت زېرے قبول کړه وعده تاسره دَدې وه
هلته رنګ پۀ رنګ مزې دي تول ځيزونه دي ډېر ښکلي

هلته ژو ند دَ زړۀ دَ خوښې چې څه غواړې شي ملاؤ به
مبارک دَ ستا دا ژوند شه اوس کړه هېرې ورځې تلي

خدائ غفور رحيم پۀ تادے مهربان لۀ حد نه زيات نن
مېلمستياچې دَ هغۀ ده نو به څۀ وي پاتې شوي

خدايه ته پۀ فضل خپل اوس شبيرؔ هم دوئ کښې شامل کړې
دَدې وخت نه څۀ کار واخلم چې دَ تېز اس پۀ شان زغلي

تعليم همت اؤ تربيت

صرف علم کافي نۀ دے ورسره پکار همت دے
دَ عمل پۀ شان پۀ دې باندې پکار استقامت دے

دَشيطان اؤ نفس دَلاسه بچ کېدل که دې کښې غواړې
دَ تعليم سره سره بيا ضرورت دَ تربيت دے

تربيت حاصلول دي دَ تقوىٰ چې شي حاصله
دَايمان پۀ موجودګي کښې خو تقوىٰ بيا ولايت دے

پۀ تقوىٰ استقامت کۀ پۀ دنيا کښې چا حاصل کړو
بشارت به ورته ورکړے شي راځه ستا ځائے جنت دے

پۀ عمل باندې جنت حاصلېدے نۀ شي شبيرؔه
فضل وشي پۀ دې باندې عموماً دا ئې عادت دے

پۀ څلورو ځيزونو جنت

يو سلام دي خورول بل روټۍ پۀ چا خورول
دريم حق دَ رشته دار دي پۀ ښۀ شان پوره کول

څلورم دَ تهجدو نمونځ کول هم کۀ نصيب شي
پۀ دې باندې شي اسان جنت ته ځان داخلول

دَسلام عادت دې جوړ کړه هر مسلم وته سلام کړه
کۀ ئې پېژنې کۀ نه ورباندې دي مخکښې کېدل

دَروټۍ خوورول ښۀ کار دے دعاګانې پۀ دې واخله
دَ امت دا ورې تږي دي پۀ خېټه مړول

پۀ تا حق دَ رشته دار دے ددۀ حق پۀ ځان پرېږدې
دې باره کښې لۀ الله نه دي هر وختې وېرېدل

تهجدو کښې له خدائ نه دعا غواړه اے شبيرؔه
شي نصيب مو دَ الله رضا يعنې کاميابېدل

دَ الله تعالىٰ معرفت

غور پۀ ذات کښې ئې ممکن نۀ دے پوهېدل ئې پۀ صفات وي
غور کول ئې پۀ مخلوق وي ، غور کول پۀ کائنات وي

هر طرف ته هغه ښکاري پۀ پردو کښې دَ تخليق خپل
غور کول لږ پۀ خپل ځان هم وي زمونږ چې نفسيات وي

تحقيقونه خلق ډېر کړي نتيجو کښې کړي غلطيانې
ځان ظاهر کړي خالق پرېږدي څۀ خراب داسې خيالات وي

فکر ښۀ ذکر سره وي دَ صانع اؤ بې دَ دې نه
يو ذهني عياشي جوړه شي ذهني تکلفات وي

ذکر فکر سره راشي معرفت دَ خدائ سبحان بيا
بيا پۀ دغه معرفت ئې پوې شي کوم چې تخليقات وي

پۀ تخليق کښې ئې باطل نشته دا دَ زړۀ اواز بيا راشي
نو پۀ دغه معرفت بيا شي ښکاره چې مو حاجات وي

يو حاجت لۀ اور خلاصے دے آخرت کښې چې ملاؤ شي
نو دَ اور نه دَ خلاصي دپاره ښۀ بيا مناجات وي

چې دَ چا فکر دَ ذکر نۀ ماخوذ وي معرفت دے
دغه بس اولو الباب دي لوړ دَ دوی ډېر مقامات وي

چې دَ فکر نه بغير وي عياشي ده بيا دَ ذهن
دي طالب دَ شهرتونو اؤ ضائع دَ دوی اوقات وي

دَ فاني دنيا دپاره لافاني فايئده پرېږدي دوی
دَ دوی لاره کښې به وينې دَ شهرت چې کوم ظلمات وي

تۀ هغو کښې وې خو بيل شوې اے شبیّره وجه څۀ ده
دَ خدائ فضل دے بې شکه دَ بزرګانو برکات وي

دَ دنيا فکر اؤ دَ اخرت فکر

دَ دنيا فکر لږ کم کړه پرې غالب دَ آخر غم کړه
حال پۀ دې کښې استعمال کړه مستقبل دې پرې محکم کړه
ډک پۀ مينه دَ خدائ باندې دَ زړګي دا خپل حرم کړه
پۀ دې باندې ټول کارونه چې کوې تۀ محترم کړه
دَ حضور پۀ طريقه بيا دغه ټول کارونه سم کړه
خواهشات پۀ رياضت دَ نفس شبیّره کالعدم کړه

يو منصوبه بندي

جرأت څنګه دَ ګناه وکړم دَ شمار ولې ونۀ کړم پۀ دې زۀ استغفار
زۀ انسان يم ، خطا کار يم ، ګناه ګار يم اصرار ولې پرې وکړم ، شم به نور خوار
زۀ بنده يم دَ هغۀ ، هغه مې رب دے دے مين پۀ موږ زمونږه رب غفار

دَ هغهٔ پهٔ فضل باندې هر څهٔ کيږي   ګني هيڅ نه کهٔ کوشش کوو هزار
فضل يا الهي فضل ، دعا ګو يم   چې پهٔ تا باندې هر څهٔ کړمه نثار
ګمراه نهٔ شمه خود رائے نهٔ شمه خدايه   پهٔ تا اؤ ستا پهٔ محبوب مې وي اعتبار
دَ محبوب ستا سنتونه ټول زهٔ خپل کړم   اؤ دَ مرګ پهٔ وخت زهٔ نهٔ شم شرمسار
مرګ پهٔ وخت مې کلمه پهٔ خولهٔ نصيب کړې   زهٔ پهٔ دې وخت دَ شيطان جوړ نهٔ شمه ښکار
پهٔ ليدو مې وواېې شبيرؔ زما دے   اؤ پهٔ دې وکړم دَ شکر بيا اظهار

معرفت الٰهي

دَ چا زړهٔ چې نهٔ وي خدائ پاک پېژندلے   لهٔ دنيا نهٔ هغه نهٔ شي اوړېدلے
چې دَ خدائ سره مانوس دَ چا زړګے وي   دَ دنيا پهٔ طرف نهٔ شي هغه تللے
چې پهٔ سترګو وي پټئ دَ خواهشاتو   هغه کله هدايت شي بيا موندلے
پهٔ قران کښې هدايت خو واضح پروت دے   چې زړهٔ سم نهٔ وي هغه نهٔ شي ليدلے
چې پهٔ مينه دَ خدائ پاک باندې ککړ شي   لهٔ هر څهٔ نه هدايت شي اخستلے
معرفت دَ زړهٔ پهٔ سترګو اخستے شي   اے شبيرهٔ زړهٔ پهٔ ذکر کړه سپېځلے

شرفِ انسانيت

چې اشرف پهٔ مخلوقاتو کښې انسان دے   منتخب پهٔ دې کښې هر يو مسلمان دے
کوم کلام چې لهٔ محبوب څنې راغلے   ډېر دے خوږ اؤ نوم دَ دې کلام قران دے
دَ حاکم امر دے اؤ ياد دَ محبوب هم   دے پهٔ مونږ کښې دے موجود دَ رب احسان دے
کوشش وکړه چې پهٔ دې باندې ځان پوې کړې   دَ احکم الحاکمين چې دا فرمان دے
دَ محبوب لهٔ لوري مونږ ته دے راغلے   سترګې ډکې مې لهٔ اوښکو زړهٔ حيران دے
تراؤ کښې چې پهٔ مينه دغه اورم   برکت دَ خدائ پهٔ فضل دَ رمضان دے
زړهٔ شبيرهٔ حواله دَدې کلام کړه   پهٔ لوستلو چې ئې خوشحال دَ ستا جانان دے

تواضع اؤ شکر

پرېوځه دَ هغهٔ پهٔ قدمونو تهٔ   خبره پهٔ پوهنکو دَ رفعتونو تهٔ
شکر دَ الله پهٔ نعمتونو کړه   بيا ګوره باران دَ نعمتونو تهٔ
دا درته درکړي چا دي سوچ وکړه   واچوه نظر پهٔ دې خيزونو تهٔ
داسې محنت وکړه کامياب چې شي   پرېږده بې مقصده محنتونه تهٔ
تاتهٔ خدائ درکړے څومره خوږ نبي   څه ئې شه روان پهٔ سنتونو تهٔ
هسې دَ مزې نهٔ دي شبيره دا   لږ پويوه ځان پهٔ دې شعرونو تهٔ

یوه نېغه خبره

ده صفا خبره دَ الله يو مونږ مونږ کۀ دَ هغه نۀ يو دَ چا يو مونږ
مونږ کۀ دَ هغۀ شو هر څۀ ټيک به شي اؤ که دَ دنيا شو نو تباه يو مونږ
مونږه آخرت پۀ دې ګټلے شو کۀ دَ خدائ دپاره پۀ دنيا يو مونږ
هلته کښې خندا زمونږ نصيب به شي کۀ لۀ خدائ دَ ويرې پۀ ژړا يو مونږ
صبر اؤ دَ شکر ډېر اجرونه دي ولې مايوسۍ سره لګيا يو مونږ
زړۀ دا دَ هغۀ دَ مينې ډک کۀ وي ډېر زيات خوش نصيب شبّيره بيا يو مونږ

شکر

نعمتونه تۀ پۀ شکر زياتوه پۀ دې لاره کښې خپل ځان فنا کوه
چې لۀ ذکر کوم حاصل روحانيت شي پۀ خپل ګاډې کښې دَدې تېل اچوه
اؤ بيا خوان نه دَ نعمت دَ الله پاک تۀ نعمتونه مختلف خوره اؤ خوروه
پۀ هغۀ نظر ساته هغۀ ته ګوره داسې ځان خپل دَ هر شر نه بچ کوه
بيا شبّيره دَ خدائ مينه کښې شعرونه جذب دپاره پۀ محفل کښې اوروه

نمونځ

نمونځ دے څه؟ ځان پرېښودل خيدائ اخستل دي عاجزۍ سره ئې مخکښې ودرېدل دي
کنکشن ملاوَول دَ خدائ سره دي اؤ خبرې رب سره پکښې کول دي
دي اعمال پکښې موجود دَ بندګۍ نو دې سره دَ خدائ بنده ځان جوړول دي
دَ سجدې پۀ ځائے نظر زمونږ پکار دے پۀ قيام کښې چې خشوع حاصلول دي
تصور کړه دَ مسجود مخکښې ولاړ يم وده مۀ يه شه پۀ هوش ځان وينښول دي
کۀ مشکل وي تصور کړه دَ کعبې بيا تصور کښې کعبه مخکښې راوستل دي
کۀ دا هم ګڼې مشکل نو پۀ سوچ سوچ بيا دَ کچه حافظ پۀ شان الفاظ وئيل دي
پۀ هر رکن کښې شامل دَ زړۀ پۀ نيت شه چې اعمالو کښې خپل زړۀ شاملول دي
خپل منشور دَ ژوند بيا وايه هر رکعت کښې دَدې ښۀ احساس پۀ زړۀ کښې کښېنول دي
ستا قيام پۀ عاجزۍ دې مزين شي عاجزۍ سره رکوع کښې ټيټېدل دي
بيا مقام دَ عبديت يعنې سجده کښې دَ مالک مخکښې سر دې کښې کښېښودل دي
التحيات کښې تۀ معراج بيا مستحضر کړه نمونځ کښې خدائ سره خپل ځان ملاوَول دي
دَ خدائ حکم دَ درود دَ استۊ دے پۀ دې حکم باندې هم عمل کول دي
پۀ دعا کښې لۀ خپل رب غواړه چې غواړې څومره تۀ ، پۀ عاجزۍ دغه غوښتل دي
کۀ دا نمونځ شولو صحيح ستا اے شبّيره ژوند بيا دغه شان پۀ دې شان تېرول دي

نمونځ

څۀ مقام دے دَ نمونځونو زمونږ خپلو
طریقه ده دا له خدائ دَ اخستلو

کیفیت چې دَ احسان دې کښې نصیب شي
ده پوړکۍ دَ مرتبو بره دَ تللو

لوئ مقام دَ عبدیت دې کښې نصیب شي
دَ خدائ مخکښې پۀ ښۀ شان پۀ ودرېدلو

دغه نمونځ چې دے معراج دَ مؤمنانو
کوشش وکړه ښۀ دَدې دَ زده کولو

کړه ظاهر پۀ طریقه دَ محمد ﷺ ئې
اؤ باطن ئې بس دَ خدائ پاک دَ کېدلو

تېره نۀ شي درنه یو هم پۀ غفلت کښې
اې شبیّره خیال ساته دَ لمحو خپلو

کړه

لۀ قران نه تۀ دَ مینې درس حاصل کړه
ځان محبوب سره پۀ دې باندې واصل کړه

هر هر لفظ دَدې کلام ډک دے دَ نور نۀ
پۀ دې نور باندې معمور دا زړګے خپل کړه

ته پۀ لار دَ مینې زړۀ سره روان شه
تصور پۀ دغه لار دَ خپل منزل کړه

رواني مشابهت دَ فرښتو ده
دوه ګونه اجر حاصل دَ هر مشکل کړه

اړول لۀ دې نه مخ دا محرومي ده
پوې پۀ دې ته پۀ ښۀ شان خپل نفس جاهل کړه

دَدې دور جاري ساتل دي همیشه ښۀ
خپل زړګے دَدې پۀ دور باندې مائل کړه

شي نصیب دې دَ قران خدمت زما تل
اے شبیّره هره ورځ خوند ئې څکل کړه

تعلیم اؤ جهالت

کوم تعلیم چې لۀ الله ازادول کئ
دَ سرې زړۀ بیا هغه بربادول کئ

جهالت بیا دَ هغې تعلیم نه ښۀ دے
دَ شیطان نه چې استاد ئې جوړول کئ

باطني علم دے علمِ معرفت بس
چې پۀ کوم باندې څوک ځان دَ خدائ کېدل کۍ

جهالت دَ خدائې کېدلو نه غفلت دے
خلق علم باندې خدائې نه ویرېدل کئ

انما یخشي الله نه پس قران کښې
من عباد الله العلماء لولول کئ

نو دَدې نۀ سبق واخله تۀ شبیّره
علم څۀ ته جهالت څۀ ته وییَل کئ

نور اؤ ظلمت

نور چې راځي نو بیا ظلمت ختم شي
علم چې راشي جهالت ختم شي

زړۀ شي بیدار اؤ منور ،پۀ دې کښې
که دَ دنیا وي محبت ختم شي

هر څۀ دَ خدائ دَ پاره شي بیا خپله
کۀ دَ دې نفس مذاحمت ختم شي

جوړ زړۀ قران نه هدایت حاصل کړي
زور دَ دې نفس پۀ ریاضت ختم شي

لاس دَ کامل شیخ که پۀ سر شي نصیب
نو بیا دَ ډېر څۀ ضرورت ختم شي

بیا کړه عمل ئې پۀ تلقین شبیّره
چې نه وي ښۀ ، هغه حالت ختم شي

دَ کلامِ الٰهي اثر

داکلامِ الٰهي لري اثر   نه دا شعر دے اؤ نهٔ دا عام نثر

کهٔ تهٔ غواړې وکړې رب سره خبرې   نو دَدې پهٔ تلاوت باندې شه سر

چې دَ خدائ فضیلت څومره پهٔ مخلوق دے   دے پهٔ نورو کلامونو هومره بر

کهٔ پهٔ زړهٔ کښې دې کلام دغه موجود وي   جارنهٔ وځي به لهٔ خدائ نه ستا نظر

کهٔ عمل پهٔ دې کلام درته نصیب شو   نه به ګرځې پهٔ دنیا بیا در پهٔ در

له ستا ګېر چاپېره وي تېرے کهٔ تاته   کړه حاصل لهٔ دهٔ نه زېرے دَ سحر

ترواؤ کښې چې ئې اورې نو څه کېږي   کهٔ وي پته دا به اورې برابر

وظیفه ټیک ده دَ بعضو سورتونو   مګر دور دَدې جدا کوي اثر

تجلي دَ هر آیت جدا جدا ده   دَ هر یو اخله جدا جدا ثمر

اے شبیّره ځان ته دا جوړه توښه کړه   آخرت کښې دا صورت دے معتبر

خشوع

کهٔ تا ویوښتي وي نمونځ کښې خشوع څنګه   ورته ووایه چې وي چې وضو څنګه

وضو شرط دے دَ ظاهر دَ نمونځ ټیک کولو   اؤ خشوع چې قلب وي دې کښې یکسو څنګه

کهٔ تهٔ غواړې چې پهٔ نمونځ کښې دې یکسو شوم   کړه دا زده لږ تصور وي دَ هو څنګه

دَ زړه خیرے دَ دنیا مینه ده پوې شه   چل دا زده کړه زړهٔ نه دا به کړې تو څنګه

معطر کړه دَ الله مینه کښې زړه خپل   اے شبیّره ګل کښې وي چې خوشبو څنګه

دَ قران تلاوت

تلاوت کهٔ دَ قران پهٔ غور کوم زهٔ   ښهٔ پهٔ دې به رب سره بیا ملاؤ شم زهٔ

چې مې مخکښې دا کلام دَ رب وي پروت نو   همکلام پهٔ تلاوت دَ هغهٔ یم زهٔ

دَ جنت اؤ دَ دوزخ مناظر ښائي   شم پهٔ شوق ئې اؤ کله ویرېږم زهٔ

دَ قارون پهٔ قصه زړهٔ زما درزیږي   دَ فرعون لهٔ قصې هم عبرت اخلم زهٔ

دَ دنیا پهٔ مینه وروڼه دښمنان شو   لهٔ یوسف صبر ترې بیا حاصلوم زهٔ

ښائي کله بیا دعویٰ دَ علم مونږ ته   دَ موسیٰ حضر قصه چې ولولم زهٔ

دَ قران زړهٔ دے یٰسین راته ده پته   دَ یٰسین رڼا پهٔ زړهٔ خپل اچوم زهٔ

دَ شپو ورځو دَ ګردش نظام عبرت دے   لهٔ الشمس تزکیه ولې وانخلم زهٔ

ټول قران دَ نفس اصلاح زمونږ نه غواړي   ټول قران دے تصوف دا ووایم زهٔ

عشق شبیّره پټ الفاظو کښې ئې پروت دے   ډک معنو نه دَدې زړهٔ اؤ دماغ کړم زهٔ

دَ ښځو تعلیم

تعلیم دَ ښځو ضروري دے مګر
دَدې تعليم دې وي پهٔ دوئ ښهٔ اثر
تعليم هغه چې ازادي راولي
لهٔ شريعته ، هغه دے پر خطر
ښهٔ تربيت ورسره هم پکار دے
ګني به ښځې کړي لهٔ حده بهر
دے فرض عين علم پکار هر چاته
اؤ دَ عمل دې ورسره وي ثمر
دَ عالمې پهٔ خيال خرابې نهٔ شي
نظام دَ خدائ دے هر صورت معتبر
دے احتياط سره پکار شبيّره
تهمت رانهٔ شي چرته کښې پهٔ څادر

دَ قران کلام

دَ قران کلام ته ګوره سمندر دا دَ حيرت دے
دا کلام څومره روان دے دا کلام څومره وچت دے
دا کلام دے دَ حاکم هم ،دا کلام هم دَ محبوب دے
لږ دَ زړهٔ نه تپوس وکړه چې دَدې کوم حيثيت دے
دا آيين دے، دا منشور دے ،دا دَ ژوند دَ ستا دستور دے
دا جدا کلام دَ رب دے، اؤ دَ زړونو هم راحت دے
پهٔ يو يو لفظ کښې ئې مينه، پهٔ هر لفظ باندې ئې قربان شم
دا پيغام لهٔ رب راغلے، دا پيغام دَ محبت دے
دا زمونږ دَ زړهٔ سکون دے ، دا شفا زمونږ دَ زړونو
اثر ډيرئې دے دَ پوهې، اجر ډير دَ تلاوت دے
دَمؤمن دَ زړهٔ دا نور دے، دَ مؤمن دَ زړهٔ سرور دے
لرې کيږي پهٔ دې باندې، چې دَ زړهٔ کوم کثافت دے
کړه پهٔ ژبه تلاوت ئې، اؤ پهٔ سترګوئې ديدار کړه
دا پهٔ زړهٔ باندې اثر کړي ،چې دَ زړونو دا راحت دے
پهٔ دې باندې غور تهٔ و کړه، تدبر پکښې پيدا کړه
اے شبيّره بيا محسوس کړه چې پهٔ دې کښې کوم حکمت دے

الهامات

موافق دَ شريعت چې الهامات وي
هغه ټيک دي که اشعار که احکامات وي
مخالف دا دَ قران و سنت نه وي
دَ صاحبِ الهام هم چې ټيک حالات وي
مقصود نهٔ دي دي محمود کهٔ دا حاصل شي
کرامات کهٔ کيفيات کهٔ کشفيات وي
دَ عمل ښهٔ نتيجه دغه کيدے شي
انحصار نهٔ چې پهٔ دې دَ مقامات وي
دے موجود هر خير قران اؤ پهٔ سنت کښې
پهٔ دې باندې منحصر به هر نجات وي
اے شبيّره امان غاړه له کجې نه
دې دپاره پکار هم به مناجات وي

الهام رحماني

چې دَ چا زړهٔ دَ الله پهٔ لور مايل وي
اؤ شي لرې حجابات چې کوم حائل وي

احکامات بيا له خدائ خپله وصولئ دے
الهاماتو نه پهٔ دهٔ چې کوم نازل وي

تشريحات پهٔ خپل خپل وخت زړهٔ کښې راځي بيا
دے دَ علمِ لدني دې کښې قابل وي

مقبول شوے دَ الله در کښې چې دے وي
حمايت دَ اولياء ورته حاصل وي

الله دهٔ ته کړي نصيب وسعت دَ علم
دَ حق والو دے بيا کله مقابل وي

دَ حق مرسته کئ هر حال کښې اے شبيّره
اهل حق ددهٔ پهٔ مرسته کښې شامل وي

پهٔ روژه کښې

راوريږي رحمتونه پهٔ روژه کښې
خومره زيات دي اجرونه پهٔ روژه کښې

نفل نمونځ پهٔ فرضو باندې شي شمارلے
دي دَ رب عنايتونه پهٔ روژه کښې

حاصليږي پهٔ اسانه دَ اصلاح اؤ
دَ تقوىٰ ټول منزلونه پهٔ روژه کښې

دَ قران مياشت دَ فرقان مياشت شي بللے
وي ډير زيات تلاوتونه پهٔ روژه کښې

اويا چنده اجر زيات دَ فرضو دې کښې
شي دَ خدائ دي رحمتونه پهٔ روژه کښې

چې افطار وکړي دَ چا څوک هغهٔ واخلي
دَ روژې هومره اجرونه پهٔ روژه کښې

ستا لوستل اوري تهٔ اورې دَ هغهٔ گفت
دَ قران دي بهارونه پهٔ روژه کښې

ورکول کئ اؤ لهٔ مونږ هم څهٔ غوښتل کئ
جمع شي دا دوه کارونه پهٔ روژه کښې

دَ اخلاص ده نظاره سفر دَ عشق دے
دي دَ مينې غورزنگونه پهٔ روژه کښې

پښې پهٔ نفس کړي اؤ دا زړهٔ دَ نور نه ډک کړي
تراوېح تلاوتونه پهٔ روژه کښې

يو خاص شپهٔ کښې اے شبيّره ملاويږي
زرگاؤ چنده اجرونه پهٔ روژه کښې

دَ غوښتې طريقه

چې دَ غوښتې وي موقع هغې کښې غواړه
پهٔ ژړا چې ملاويږي ورته ژاړه

دَ سوالگري نه دَ غوښتې چل تهٔ زده کړه
پهٔ توبه سپکه کړه خپله درنه غاړه

بې توبې لهٔ دنيا تلل ډير خطرناک دي
شي پښيمان به چې لهٔ چا دا موقع لاړه

وران کارونه ټيک کول ورته اسان دي
ټيک کولے شي هغه هره پشاړه

دَ شيطان پهٔ تسليو مطمئنه
شبيّر وائې دے به پريږدي تا پهٔ شاړه

دَ عشق منزل

يو منزل دَ عشق کۀ حج دے بل منزل دَ عشق رمضان دے
ملاويږي خدائ پۀ دواړو دا پۀ مونږ دَ رب احسان دے

ورکول يو زرۀ الله ته بل پۀ نفس قابو ساتل دي
قرباني پۀ يو کښې ښکاري اؤ پۀ بل کښې چې قران دے

يو پۀ عشق کښې ډوبيدل دي بل يو عشق دَ ډوبيدو دے
هغه هم دَ رب احسان دے دغه هم دَ رب احسان دے

دي پۀ يو کښې هيرول ځان اؤ پۀ بل کښې صبرول ځان
يو کښې زرۀ بېدارول دي بل کښې نفس وته زندان دے

يو کښې وکړه چې څۀ غواړي بل کښې واوره چې څۀ وائي
يو کول هغۀ دپاره ، بل دَ نۀ کولو فرمان دے

دے مين شبيرؔ پۀ دواړو، دواړه لارې دَ جانان دي
پۀ دې دواړو زۀ روان يم ، اؤ منزل زما جانان دے

شوقدر

سوچ لږ غوندې وکړئ دَ شوقدر برکتونو ته بيا وګورئ دغه شپۀ کښې لږ خپل حرکتونو ته
دې کښې فيصلې اهمې تولې پاک الله کوي بيا وګورئ خپله دَ خپل ژوند ضرورتونو ته
څنګه اطمينان سره دي شپۀ کښې مونږه خوب وکړو ولې حاجت نشته بيا زمونږ مناجاتونو ته
کوم خلق چې پوې دي،دي مشغول پۀ دعاګانو کښې يائې ځان وزکار کړے دَ خشوع خضوع نمونځونو ته
ډکے دي لۀ اوښکو سترګے غواړي پۀ ژړا باندې وګورئ ددوی آه و زاری اؤ فريادونو ته
بل طرف اواز دَ بخششونو اؤ دَ ورکړې دے دوی پۀ انتظار کښې وو تول کال دې ساعتونو ته
شپه کښې پۀ نمونځونو دي دَ ورځې به روژه نيسي څومره تسلي به ملاويږي دغه زړونو ته
کوم چې دي ناپويه دَ هندوانو دوی پيښې کوي کړي آتشبازي اؤ ورکړي زور دې کښې رسمونو ته
زړۀ نه دا دعا کوم چې ما خپل دې دَ ځان وليکي سترګې دَ شبيرؔ ليواله دي دې رحمتونو ته

ليلة القدر

شپۀ دَ قدر پسرلے دے دَ اجرونو نظاره دَ پاک الله دَ نعمتونو
دَ دې شپې چې عبادت دے، زيات لۀ زرو مياشتو ګرځي ، دَ خدائ پاک پۀ حسابونو
جبريئل دَ فرښتو سره راکوز شي د الله پۀ حکم ګرځي پۀ ملکونو
دعاګانې دَ هغو دپاره کئ دوی چې مشغول وي پۀ ښايسته ښکلي کارونو
دغه شپه وي آخري عشره کښې اؤ دا پۀ طاق شپو کښې وي، نور کار دے دَ رازونو
وويشتمه کښې امکان دَدې ډېر زيات وي يقين نه، دے يو امکان لۀ امکانونو
کۀ چا روښه هره شپه دَدې عشرې کړه شي لائق به دَدې شپې دَ برکتونو
کړه حاصله دغه شپه هر کال شبيره دغه کار دے ډېر اهم دَ کوششونو

توبه

ته لهٔ ټولو ګناهونو توبه وکړه　　دغه شانې ته دَ دوی خاتمه وکړه
مخکښې بچ کړه لهٔ فساقو دَ محفل ځان　　دغه شانې مخ بندے دَ ګناه وکړه
انتظام څهٔ دَ صالح صحبت به ښهٔ وي　　پهٔ دې باندې څهٔ دَ ځان ښېګړه وکړه
مستقبل کښې لهٔ ګناه نه بچ کېدو ته　　لهٔ کامل شيخ پهٔ اخلاص لا س نيوه وکړه
دَ خپل نفس علاج لازم دے پهٔ خپل ژوند کښې　　شبيّر وائي کهٔ نور کے کهٔ نهٔ دا وکړه

پخه وعده

دَ توبې پهٔ قبلولو خوشحالېږي　　نورور مخکښې شي چې څوک ورنزدې کېږي
دَ شيطان سره وعده ئې ښه پخه ده　　کار دَ هغې مطابق هر وخت چلېږي
شيطان مونږ پسې محکم دے لګېدلے　　حمله کړي ددهٔ داؤنه نهٔ ختمېږي
وسوسې وي مطابق دَ خواهشاتو　　دے زمونږ دَ خواهشاتو نه خبرېږي
څوک چې پاک کړي دا خپل نفس له رذائلو　　پهٔ هغهٔ باندې بيا وس ئې نهٔ رسېږي
دا کسان پهٔ دې شبيّره شي دَ خدائ بيا　　دوی پهٔ جال کښې دَ شيطان بيا نهٔ ګېرېږي

اختر

روژه هم دَ خوشحالۍ ده اؤ اختر هم خوشحالي　　الله مونږ ته خوشحالياني دې بيا بيا داسې راکړي
خپل ديدار دې پهٔ جنت کښې پهٔ خپل فضل رانصيب کړي　　نالائق يو يقيناً مونږ ، اميدونه مو ترې دي
ټول اعمال چې مونږه کړي دَ هغهٔ پهٔ توفيق شوي　　دا اعمال دي قبول شوي دا دې راکړي خوشخبري
يو لذت دَ افطارۍ راته نصيب ؤ پهٔ روژه کښې　　بل فرحت به دَ روژې دَ ملاقات پهٔ وخت کښې وي
دَ روژې مقصد تقویٰ راته نصيب شي پهٔ روژه کښې　　چې ايمان سره تقویٰ يو ځائې شي جوړ شي ترې ولي
دښمن ناست پهٔ انتظار دے چې هر څهٔ زمونږ کړي ختم　　دَ اختر پهٔ شپهٔ ظالم دے حمله سخته دے کوي
ډک خپل غشے کړي لهٔ زهرو دَ ثواب شوده خراب کړي　　دَ اختر ورځو کښې کله به ازاد مونږه پرېږدي
پهٔ صحبت دَ صالحينو پهٔ دې ورځو کښې شبيّره　　دَ ټول کال دپاره دا تقویٰ به تاته شي کافي

شهيد

چې پهٔ لار کښې دَ الله وي شهيد شوے　　دے ژوندے هغهٔ ته ونهٔ وائې مړے
پهٔ دهٔ باندې ګمان هم دَ مړي مهٔ کړه　　بامراد دے دے مراد ته رسېدلے
پهٔ هر وخت دَ نوي ژوند خاوند جوړېږي　　چې کوم کس دَ عشق پهٔ اور وي سوزېدلے
مهربان څومره پهٔ هغه کس به خدائ وي　　چې کوم کس ئې وي پهٔ مينه کړېدلے
پهٔ خندا به ئې هلته خولهٔ راغونډه نهٔ شي　　چې ئې دلته څوک وي غم کښې ژړېدلے
اے مومنه دَ شبيّر لاس ته وګوره　　ګل دَ يار دَ مينې لاس کښې ئې نيسلے

دَ زړۀ خوشحالي

اختر نوم دَ خوشحالی دے خدائ چې هېر نۀ کړې پۀ دې کېښې
دا موقع دَ امتحان ده ګورې فېل نۀ شې پۀ دې کېښې

خوشحالي دَ نفس لږ وخت وي بيا دَ زړۀ دنيا وي ورانه
دا پۀ ذکر حاصلېږي که برے وړې پۀ دې کېښې

اطينان دَ قلب حاصل کړه ټول اعضاء به مطمئن شي
تۀ دَ زړۀ خوشحالي واخله چې ده ذکر کېښې پۀ دې کېښې

زړۀ بادشاه دے چې خوشحال وي نو دا ټول اعضاء خوشحال وي
چې دا ستا بادشاه خوشحال وي نو بيا دي مزې پۀ دې کېښې

روح دَ رب يو حکمِ خاص دے وي خوشحال دَ خدائ پۀ ذکر
کۀ له ذکر نۀ غافل شوې نو بيا تنګ به ئې پۀ دې کېښې

شبيّر وائي غافل مۀ يه خدائ دَ ذکر نه مؤمنه
رسېدل کۀ خدائ ته غواړې دَدې دي لارې پۀ دې کېښې

وکړه

تۀ پۀ نور دَ تقوىٰ باندې دَ نعمت شناخت وکړه
دَ هغۀ پۀ حکم باندې استعمال دَ نعمت وکړه

دَ تقوىٰ نور چې رمضان کېښې تا حاصل پۀ خپل محنت کړو
نو دَ دې بقا دپاره څۀ لږ نور هم محنت وکړه

هسې نه چې پۀ دې ورځ صرف دَ جسم تابعدار شې
روح هېر نۀ کړې انتظام لږ دَ خپل زړۀ دَ راحت وکړه

دَ ناجنسه لۀ صحبت نه دَ اختر پۀ شپه ځان بچ کړه
شپه ده ډېره مبارکه ، ورکېښې ښۀ عبادت وکړه

دَغه شپه کېښې مزدوري چې ملاوېږي دَ روژې نو
اخستلو ته دَ دې شپه کېښې لږ ډېر حرکت وکړه

دا اختر دَ روحاني خوشحالۍ ښکلې ذريعه ده
پۀ جائزو عملونو تۀ تحصيل دَ لذت و کړه

داخپل نفس ګورې پرېښږدې خواهشاتو کېښې ازاد تۀ
کۀ دے غواړې نو قابو بيا زر پۀ داسې حالت وکړه

کپړې ښکلي اچول اؤ ښهٔ خوراک دې مبارک شهٔ
دَ ګناه نه البته تهٔ څهٔ تابیا دَ بچت وکړه
وي پهٔ خولهٔ باندې تکبیر دې زړهٔ دې ډک وي ستا لهٔ شکر
دې دپاره ته عمل لږ اوس پهٔ دې نصیحت وکړه
دَ خپلوانو پهٔ تا حق دے ، دَ هغوی سره ملاؤ شه
لږ کوشش تهٔ ،چې کینه شي ستا دَ زړهٔ نه رخصت، وکړه
پهٔ دې ورځ باندې خپل مړي چې مړه شوي هم هېر نهٔ کړې
کهٔ ممکن وي نو بېشکه ئې دَ قبرونو زیارت وکړه
مګر دا چې قبرستان ته تلل دَ ښځو جائز نهٔ دي
ښځې پرېښږدې ازادې پهٔ دې کار کښې جرأت وکړه
اؤ پهٔ خپلو خوشحالو کښې یاد ساته غریبانان هم
صدقې دَ فطرانې سره دَ دوی هم خدمت وکړه
ماشومانو ته عیدي کهٔ ورکوې بدله مهٔ غواړه
دا خو سود دے دَدې سود نه لږ دَ ځان حفاظت وکړه
کهٔ تهٔ غواړې روحاني خوشحالي دې کښې کړې حاصله
دا اشعار چې دَ شبیر دي دَ دې ښهٔ سماعت وکړه

شهوات اؤ تقویٰ

دَ دنیا دَ خواهشاتو دَ خشاک پهٔ شان مثال دے
دَ تقویٰ حمام پهٔ دغو باندې ګرم دے کمال دے
ړوند کهٔ وائې بد نظري نه کوم زهٔ نو کمال نهٔ دے
دَشهواتو مینځ کښې ځان چې څوک پاک وساتي ښهٔ حال دے
چې شهوات پهٔ چا غالب شي دَ شیطان پهٔ لار روان شي
دَ شیطان سره شیطان نهٔ شي دَدې هم احتمال دے
دَ غفلت نهٔ کهٔ پهٔ ذکر باندې بچ کړي ځان اؤ نفس هم
کړي قابو نو عقلمند دے خوش نصیب بلند اقبال دے
تقویٰ داده چې شهواتو باندې پښه کېږدې شبیره
دا پوهنکۍ دَ ولایت ده لږ سوچ وکړه څهٔ دې خیال دے

دَ رومي بې خودي

پکار مونږ ته دے څادر دَ بې نفسۍ   دا مطلب دے دَ رومي دَ بې خودۍ
دَدې لفظ اؤ پهٔ معنیٰ کښې فرق نشته   دَغه لفظ دا کیفیت ښهٔ بیانئ
دَ اقبال خودي اثر دے هم دَ دغې   پهٔ معنیٰ نا مکمل دے چې ئې لولئ
بې خودۍ نهٔ دَ فنا معنیٰ راوڅي   پهٔ خودۀ چې دَ بقا معنیٰ ترځ
بې خودۍ باندې کوشش کهٔ وکړو چا نو   خپل ځان کړې به دے دریافت کهٔ پوهېدئ
اے شبیّره رومي ټیک دے اقبال ټیک دے   فرق دے دَ شاګردۍ اؤ استادۍ

دَ شوال روژې

روژې نورې شپږ نیول دي پهٔ شوال کښې   دَ فایٔدو چې خیال ساتل دي پهٔ هر حال کښې
شوې لس میاشتې دَ رمضان روژې حساب کښې   دَ دوه میاشتو کمے راغللو پهٔ کال کښې
شپږ روژې شوې دَ دوو میاشتو برابرې   خو دي نفل فرض دا مهٔ لره خیال کښې
فرض نهٔ شي زیاتېدے متعین دي   لاس دَ نفلو ځکه زیات دے پهٔ کمال کښې
پرېښودل فرض اؤ نفل باندې زور خو   البته دے حماقت پهٔ قیل و قال کښې
پهٔ نیسلو دَدې شپږ روژو پوره شي   پوره کال روژې ساتل پهٔ هر یو کال کښې
بهانې دا دَ ورکولو دَ الله دي   اے شبیّره کوشش وکړه پهٔ هر حال کښې

علم اؤ عمل

یو دے علم بل عمل دے   اؤ دنیا دَدې محل دے
علم لار دَ کامیابۍ ده   که عمل پرې مکمل دے
پهٔ عمل چې نهٔ راځې ته   تا جوړ کړے جوړې چل دے
پهٔ دنیا کښې چې څوک چست وي   دَ دین کار کښې ولې غل دے
دَ توبې اوبه پرې واچو   دَ ګناه اور که دې بل دے
اے شبیّره پهٔ نېکۍ شه   نو بیا خدائ ستا هر ځائے مل دے

دنیا څه شے دے؟

دا دنیا دار العمل دے ځان خبر کړه   وخت و مال علم خپل ځان هغۀ ته ورکړه
استعمال دَ دغو ټولو ښۀ تۀ زده کړه   دَخپل نفس دَ استعمال نه ئي بهر کړه
وخت تېرېږي دا هېچا ته نۀ ودرېږي   کار ترې واخله خپله شپه پۀ دې سحر کړه
مال طاقت دے دَ خرید و فروخت ولې   تاج دَ دې دَ استعمال دَ ښۀ پۀ سر کړه
ځان کړه ستړے پۀ ښۀ کار کښې دې دنیا کښې   آخرت دپاره هر څۀ برابر کړه
علم هم عظیم نعمت دے اے شبّیره   دَ شیطان زړۀ پۀ دې باندې ښۀ کسکر کړه

دَ ذي الحجې روژې

وړومبینی اتۀ روژې دَ ذي الحجې   ورسره بله روژه دَ عرفې
دَ وړومبو اتو دَ هر یو دا ثواب دے   لکه ونیسي پوره کال څوک روژې
مخکښې وروستو دَ یو یو کال ګناهونو   عرفې روژه کړي کار دَ کفارې
ټیک ده فرض اؤ واجب دا روژې نۀ دي   ثوابونه دومره څنګه تۀ پرېږدې
دَ هغۀ دَ ورکړې ګرم چې بازار شي   ولې دې نه بیا جولۍ نۀ ډکوې
اوس موقعه ده دَ عمل شبّیره واخله   ګني لاس به ورپسې بیا تۀ مروړې

دَ عاشورې روژه

مدینه کښې چې دا ولیدل نبي   یهودیان دَ عاشورې روژه نیسي
نو تپوس لۀ یهودیانو نبي وکړو   تاسو نیسئ دا روژه نو دا څۀ دي
شو ګویا چې ملاؤ شوي پۀ دې ورځ ده   موسیٰ اؤ دَ هغۀ قوم ته ازادي
نو نبي وفرمائېل موسیٰ زمونږ دے   مونږ ته هم پرې شوه حاصله خوشحالي
مونږه نیسو به روژه دَ عاشورې اوس   نو تپوس وکړو پۀ دې یو صحابي
هسې نه مشابهت دغه عمل شي   دَ یهودو پۀ شان دا عمل نۀ شي
دې موقعه باندې ارشاد داسې وارد شو   پۀ جواب کښې پۀ حضرت دَ سوالي
یو روژه به ترې نه مخکښې اؤ یا وروستو   نیسو مونږ چې دَ هغوئ پۀ شان نۀ وي
پته دا ولګېدله چې حکمت دے   ورک نعمت مؤمن به څنګه دا پرېږدي
مشابه دَ اغیار نۀ شي خپل عمل هم   ساتل زړۀ کښې دغه خیال دي لازمي
دَ اصحابو دَ احسان دَ بوج نه لاندې   سر زمونږ دے پۀ هر کار اؤ پۀ هر شي
نو سنت شوله روژه دَ عاشورې بیا   ورسره وي بله هم یو اضافي
دَ نبي دَ در هر څیز شبّیره واخله   تقاضا ده ایماني اؤ هم عشقي

دوست دښمن

دَ الله چې څوک خبره نۀ منل کئ
خپل نقصان کوي پۀ دې نه پوهېدل کئ
دے دَ دوست دَ دوستۍ څنګه خبردار شي
چې پۀ لاس کښې دَ دښمن دے لوبېدل کئ
دوست به تا وژړوي ستا پۀ فايده کښې
دښمنۍ کښې دښمن ستا به خندول کئ
دوست به ستا فايدے بيا بيا يادوی تاته
اؤ دښمن به دا دَ ستانه هېرول کئ
دوست به ستا نه ستا دپاره مرور شي
اؤ دښمن به دې لۀ دۀ لرې کول کئ
دوست دښمن پېژندل دلته فقاهت دے
اے شبّيره اوښيار دا حاصلول کئ

نفس اؤ شيطان

نفس زما دے ډېر نادان
اؤ دښمن مې دے شيطان
دهوکه باز دے دروغژن دے
نفس ملګرے ئې دے هر آن
نفس جاهل دے نۀ پوهيږي
په فائېده اؤ پۀ نقصان
اؤ شيطان ډېر زيات ذهين دے
لوئے دښمن دے دَ انسان
شيطان کار دَ نفس نه اخلي
ورته ښئ کارونه وران
اؤ انسان پۀ دې شبّيره
نۀ پوهيږي پۀ خپل ځان

صفر المظفر

تولې مياشتې پاکې دي لۀ نحوست نه
شيطان چرته تاسو کړې دې کښې غلط نه
تولې مياشتې سمې مياشتې دي پۀ دې کښې
پۀ صفره کښې هم شته څۀ بدِيت نه
چې څوک دا ګڼي منحوسه نو منحوس دے
کۀ دۀ کړلو څۀ بدل دا خپل حالت نه
بلاګانې چې پۀ دې کښې څوک ګڼې نو
دے روان دے هېڅکله پۀ شريعت نه
دَ هر څيز تقدير الله پاک دے جوړ کړے
منحصر دے دا دَ ستورو پۀ حرکت نه
کۀ وے داسې وو به داسې چې څوک وايي
نۀ دے خلاص دَ شېطاني ګند اؤ حيلت نه
وئيل دادي چې بس دا وه مقدره
ازاد نۀ دي څوک دَ خدائ دَدې قدرت نه
تا شبّيره دَدروغو پټې وران کړل
اوس دَ دو دَ بيان شته دے څه حاجت نه

پیسه یو امانت

چې پیسه دې ده پۀ جیب کښې کړه سنبهاله امانت دے
که پۀ ځان باندې دې خرچ کړه پۀ دنیا کښې ستا راحت دے
کۀ دې مخکښې واستوله لۀ دې ښۀ کار نشته بل چې
هلته کښې به دې پکار شي چې دَ ټولو ضرورت دے
پۀ گناه کښې سکون نشته خرچ دا نۀ کړې پۀ گناه کښې
دَ نقصان دپاره ولې خرچ کوې دا حماقت دے
کۀ جنت پرې گټل غواړې دَ عثمان نه داتۀ زده کړه
چې گټلے پرې هغۀ بېشکه درې ځله جنت دے
دَ ښۀ کار دپاره دا کۀ پۀ دنیا کښې استعمال شي
نو بېشکه پۀ ښه لاره تلو دپاره یو طاقت دے
کۀ بې ځایه استعمال شي نو تبزیر دے اے شبّیره
یا اسراف پرې چې شوک وکړي پۀ دنیا کښې جهالت دے

تبذیر

ملاؤ شوے که دے مال چاته لۀ خدایه
خرچ دې نه کړي دغه مال چرته بې ځایه
گني شي پۀ دَ شیطان ورونړه پۀ دې نو
دا تبذیر دے مۀ مشغول پۀ دې گناه یه
دَ اسراف نه ځان ساته دَ خدائ خوښ نۀ دے
مال طاقت دے ، ښۀ دَدې استعمال ښایه
مال نه جوړ نۀ کړې دَ مال پمپ دغه سود دے
سود دَ خدائ سره اعلان دَ جنگ دے وایه
سود خوا اور دَ ے آخرت کښې ځان ترې بچ کړه
محفلونو کښې دَدې فائېدې مۀ ستایه
پۀ کوم ځیز کښې دَ الله چې ناراضگي وي
اے شبّیره ځان ساته ترې تۀ لۀ ورایه

دَ گل ورځ

دَ حضرت دَ ولادت ورځ ده دَ گل
ورپسې بیا دَ رحلت ورځ ده دَ گل
مدینې ته هم پۀ گل دي رسېدلي
دَ شروع ئې دَ هجرت ورځ ده دَ گل
پۀ ربیع الاول کښې دي دا ټول شوي
مونږ دپاره لوئے نعمت ورځ ده دَ گل
دَ صدیق خوښ هم دَ گل پۀ ورځ رحلت ؤ
دَ تکوین دَ مرگ سنت ورځ ده دَ گل
دَ گل نوم دَدې پاره مقرر شو
دَ بېشانه سعادت ورځ ده دَ گل
دَ گل ورځ دَ شبّیر هم خوښه ده ډېره
گل سره دَ محبت ورځ ده دَ گل

ربیع الاول

دَ ولادت ده میاشت ربیع الاول — دَ سعادت ده میاشت ر بیع الاول
پهٔ دغه میاشت کښې هجرت هم شوے دے — دَ بشارت ده میاشت ربیع الاول
اهم کارونه دَ حضرت دې کښې وو — دَ محبت ده میاشت ربیع الاول
منتخب کړې خدائ دا میاشت دَ مینې — چې دَ دعوت ده میاشت ربیع الاول
خدائ دې راغوستې دَ خپل ځان دپاره — دا دَ رحلت ده میاشت ربیع الاول
دې کښې بدعت به فروغ څنګه مومې — چې دَ سنت ده میاشت ربیع الاول
بس دَ سنت نه مونږ اعراض ونهٔ کړو — دَ دې دعوت ده میاشت ربیع الاول
پهٔ صحابه پسې روان مونږه شو — دَ نصیحت ده میاشت ربیع الاول
بدعت نه کرکه وکړو اے شبّیره — دَدې نفرت ده میاشت ربیع الاول

ذکر اؤ صحبت دَ صالحینو

کړه پهٔ ذکر باندې زړهٔ دې خپل بیدار — هم صحبت دَ صالحینو کړه اختیار
نو دَ دوی اعمال به خپله ستا نصیب شي — فضل تا باندې به وکړي کردګار
صادقینو سره مل شه دا اعلان دے — دَ قران ، کړه دا اعلان دَ غاړې هار
ناست محفل دَ ذکر کښې هسې چې هم وي — پهٔ هغه هم فضل وشي دَ غفار
سلسله کښې کهٔ دَ ذکر ځان شامل کړې — کړې محسوس به بیا دَ ذکر ډېر انوار
قلعه ګڼې نن صبا دَ حفاظت دي — اے شبّیره لهٔ فتنو ، وکړه اعتبار

خپل ځان ته خطاب

جوړ لهٔ رب شه همیشه دعا کونکے — چې دے صرف بس هغه عطا کونکے
مایوس نهٔ شې دعا کله ونهٔ درے ته — ګڼي شې به پهٔ دې کښې خطا کونکے
ده ممکنه چې حالت دا ستا ئې خوښ وي — خوښوي غوښتو کښې التجا کونکے
خزانو کښې دَ هغهٔ څهٔ کمے نشته — دَ باطل نه دے دَ حق جدا کونکے
ګوري دا چې حقیقي طلب دے چا کښې — څوک دے حق دَ بندګۍ ادا کونکے
دا دنیا دے صرف ځائے دَ امتحان یو — جوړ شه تهٔ پرې هر یو څیز فدا کونکے
دَدې ځائے تکلیف دَ هغه ځائے راحت شي — څه بې وجې نهٔ دے مبتلا کونکے
شي چې هلته ښکاره اجر دَ تکلیف به — نو محروم به لهٔ دې وي ژړا کونکے
پهٔ کېنچې کاش پرې کړے شوے وے څرمن مې — خو دا اجر ماته هم وے راکونکے
دا دَ ژوند چې ورځې څو دي اے شبّیره — ولے جوړ نهٔ شم دې کښې وفا کونکے

دعا

اوښيارتيا ده چې هر وخت غواړو دعا مونږ
عبادت صرف کوو دَ پاک الله مونږ
چې اياک نستعين وايو پۀ نمونځ کښې
مدد څکه خو نۀ غواړو لۀ بل چا مونږ
دَ انعمتَ عليهم سره مو مل کړې
دَ معضوب عليهم نه کړې جدا مونږ
دَ ضالين پۀ لارې مونږ چرې تېر نۀ شو
له هر قسمه ګمراهۍ بچ شو صفا مونږ
لۀ قران نه هدايت مونږه حاصل کړو
مزين شو پۀ اعمالو دَ تقویٰ مونږ
اے شبّيره دَ دعا ذوق کۀ پيدا شو
له الله به غافل نۀ شو چرته بيا مونږ

دعا

هر يو کس ته دَ دعا دے ضرورت
پۀ دې وجه دَ هر چا دے ضروت
هر يو کار چې دَ هغۀ پۀ حکم کيږي
دَدې حکم دَ الله دے ضرورت
دعا کولو والا کله مايوس نۀ شي
هر وخت دې کښې دَ صدا دے ضرورت
کۀ وغواړي نو هغه هم درکوے شي
چې کوم غواړې اؤ دَ ستا دے ضرورت
يا څۀ بل څۀ مصيبت پرې درنه لر کړي
چې دا هم دَ مبتلا دے ضرورت
يا قيامت کښې درته اجر ذخيره کړي
هلته اجر ستا زما دے ضرورت
اے شبّيره پۀ دعا چې راضي کيږي
مونږ ته ئې خومره دَ رضا دے ضرورت

دعا

دعا غواړه پۀ دعا کښې عاجزي ده
عاجزۍ کښې خدائ کښېښودي کاميابي ده
پۀ دعا تۀ سترے نۀ شې ته بنده ئې
غواړه غواړه چې هم دغه بندګي ده
بندګۍ کښې شرم نشته سعادت دے
دَ خپل ځان سره خو دغه خير خواهي دے
پۀ دعا کښې توجه دَ خدائ پيدا کړه
بادشاهي ده بادشاهي ده بادشاهي ده
په دعا کښې زړۀ غافل دې چرې نۀ وي
محرومي ده محرومي ده محرومي ده
محرومۍ نه ځان ساته شبّيره واخله
دَ دعا لاره چې دا لاره اصلي ده

مۀ ستړے کيږه

دعا غواړه پۀ دعا مۀ ستړے کيږه
پۀ سجده کښې دَ الله مخکښې غورزيږه
تندے کيږده ته پۀ در ئې ترې نه غواړه
دا پوړۍ دَ رفعتونو دي پرې خيږه
پۀ دعا پۀ ژړاګانو ملاويږي
هر يو څيز ، دَ الله مخکښې تۀ ژړيږه
دَ دعا دَ ذکر لاره سيده لاره
پۀ دعا پۀ ذکر باندې مۀ مړيږه
دا دعا ذکر پۀ نمونځ نور طاقتور شي
تهجد کښې دَ الله مخکښې ودريږه
ذريعې دَ مددونو دي شبّيره
کړه حاصلې دا ، پرې هسې مۀ تېريږه

راکړې

خپله ربه دَ محبوب خپل محبت تهٔ ماته راکړې
پهٔ سنت باندې روان شم دا همت تهٔ ماته راکړې

دَ ویښتهٔ هومره لهٔ لارې دَ هغهٔ بې لارې نهٔ شم
زماذوق دَهغهٔ ذوق شي داطبعیت تهٔماته راکړې

حق آگاه شم حق اشنا شم لهٔ باطل نه هم خبر شم
زړهٔ بیدارورسره نور دَ فراست تهٔ ماته راکړې

زمامخکښې همیشه وې ستاجمال اے جمیل ربه
شم فدا پهٔ تا دنیا نه اوس نفرت تهٔ ماته راکړې

لهٔسېرت دَخپل محبوب نهٔمې خبر کړې پاکه ربه
اتباع دَهغه ښکلي دَ سېرت تهٔ ماته راکړې

دَ هغهٔ هره ادا خو یقیناً تاته خوږه ده
دَهغو دَ خپلولو سعادت تهٔ ماته راکړې

دَامت فکر چې زړهٔ کښې پهٔهروخت کښې ورسرهٔ
پهٔ طفیل دَ هغې درد دردِ امت تهٔ ماته راکړې

زهٔ کمزورے یم ناتوان یم اے مولا تا ته زهٔ سوال کړم
دَخپل ځان دَراضي کولو اوس قوت تهٔماته راکړې

یاد کړم تا پهٔ ژبه زړهٔ اؤ هم مې یاد وساتې خدایه
پهٔ قران شم پوې اؤ ذوق دَ تلاوت تهٔ ماته راکړې

زهٔ پهٔ نمونځ کښې عاجزئ سره چې مخکښې ستا ولاړ وے
چې ما وویني خوشحال شي داحالت تهٔ ماته راکړې

څهٔ به زهٔ یم څهٔ ثنا به صحیح وکړم ستا اے خدایه
قابل نهٔ یم زهٔ مګر قبولیت تهٔ ماته راکړې

کړې زما ځان مال اولاد اؤ وخت قبول دا شبّیر وائې
اؤ دَ دغو پیش کولو سعادت تهٔ ماته راکړې

یاد دَ مدینې

نقشه دَ مدینې زما پهٔ زړهٔ بیا راوریږي
چې خیال دَ مدینې زما پهٔ زړهٔ کله تېریږي

جالیو دَ روضې ته چې مې خیال دَ پاک رسول شي
نو اوښکې مې پهٔ مخ بیا بې اختیاره وبهیږي

دَ شین ګنبد پهٔ مخکښې دَ چتریو لاندې ناسته
چې ماته را پهٔ یاد شي ورپسې مې زړهٔ خوږیږي

بیا هغه هواګانې فضاګانې مې شي یادې
درود اؤ پهٔ سلام مشغول زړګے زما ژړیږي

قدمونو کښې زهٔ ناست پهٔ تصور کښې بیا شبّیره
درود اؤ سلام وایمه پهٔ دې مې وخت تېریږي

دَ رسول مینه

دَ امت ښېګړه ده دَ رسول مینه
دَ امت سره وفا دَ رسول مینه

خوږ لهٔ هر چا چې رسول وي، دا پکار دي
دَ برکت ده سلسله دَ رسول مینه

دَ امت فکر دَ خیر هر وخت پکار دے
مونږ نه غواړې پاک الله دَ رسول مینه

دَ خپل ځان اصلاح ثابته لهٔ قران ده
اؤ دَ دې ده طریقه دَ رسول مینه

دَ امت فکر دَ خپل اصلاح نه پس دے
لهٔ اصلاح نهٔ ده جدا دَ رسول مینه

اے شبیره پهٔ سنت باندې روان شه
دَغه لاره ده صفا دَ رسول مینه

دَ نبي ﷺ محبت

چې دعویٰ کړې دَ نبي دَ محبت — نو عمل دے پرې لازم پۀ شریعت
دَ توحید درس نبي ټول عمر ورکړے — ځان دَ شرک نه به ساتې پۀ هر حالت
دَ رسول مینه زمونږ نه تقاضا کړي — چې ونۀ کړو دَ هغۀ مخالفت
کۀ سنت دَ نبي چرته کښې موجود وي — هغه پرېنږدو اؤ ونۀ کړو بدعت
دَ هغۀ پۀ شان څوک نشته مخلوقات کښې — یم مین پرې دَ هغۀ کړم اطاعت
بس هغۀ ته منسوب هر شے پۀ ما ګران دے — زما زړۀ ته ئې نزدې دے هر نسبت
اهل بیت دَ هغۀ زړۀ ته مې نزدې دي — دَ هغوی مینه ګڼم لوئے سعادت
زمونږ میاندې دَ هغوی کور والې پاکې — دَ هغوی غواړم چې وکړم څۀ خدمت
صحابهؓ څومره نزدې وو دَ خدائ دوست ته — دَ هغوی لازم دے عشق و عقیدت
دا پیغام دَ محبت زۀ هر ځائے خور کړم — کۀ زما هم پرې وشي قبولیت
دا منشور مې دے دَ ژوند دا مې آئین دے — اے شبّیره لار ده دا هدایت

دَ نعت لیکلو شوق

شوق لرم پۀ زړۀ کښې نعت زۀ دَ لیکلو — اؤ پۀ دې کښې دَ محبوب دَ یادولو
دَ هغۀ عظمت نه زړۀ زما خبر دے — دے مجبور لۀ محبت دَ جذبو خپلو
پۀ الفاظو کښې زړګے ورته خپل پیش کړم — ورنه خواست کوم دَدې دَ قبلولو
چرته زۀ چرته هغه غلط زۀ نۀ شم — پۀ نازک ښاخ کړم کوشش څنګه دَ تللو
یقیناً چې دَ الله هغه بنده دے — دے کوشش مې دَدې هم دَخیال ساتلو
بندګۍ کښې هم ترې مخکښې بل څوک نشته — نتیجه دَ عبده ده دَ لوستلو
دے بشر خو یقیناً خیر البشر دے — بشر مثلکم کښې پۀ اورېدلو
تاج دَ ختمِ نبوت ئې هم پۀ سر دے — حد به ئې څه وي دَ عظمت بیانولو
چې څوک هم شو دَ هغۀ هغه دَ خدائ دي — کوشش څنګه به نۀ کړم پسې دَ تللو
متبع ئې محبوب ګرځي دَ الله پاک — کار مهم دے دَ سنت دَ خپلولو
اے شبّیره چې شفیع دے دَ محشر څوک — چرته در دے دَ هغۀ دَ پرېښودلو

دَ رسول ﷺ مدح

نه ده عجیبه دا چې هغه مې دے خیالونو کښې
څوک چې خوش نصیب دي دَ هغوئ وسي پهٔ زړونو کښې

دا ټول کائینات ټول دَ هغهٔ دپاره خدائ جوړ کړو
زوړ ئې خور پهٔ زمکه پهٔ فضا پهٔ اسمانونو کښې

خوښ دي دَ الله هغه بندیان پهٔ ایماندارو کښې
څوک چې دي مشغول ئې پهٔ عمل پهٔ سنتونو کښې

ډک دَ محبت ئې وے زړګے، درود پهٔ ژبه هم
وي دې پهٔ سنت عمل هر وختې پهٔ کارونو کښې

هر محبوب دَ خدائ دے دَ هغهٔ پهٔ وسیله سره
هم ممتاز امت ئې دے پهٔ ټولو امتونو کښې

دغه سعادت شبّیره کم نهٔ دے لږ سوچ وکړه
نوم ئې محبینو کښې زما دے پهٔ نومونو کښې

دَ شین ګنبت پهٔ لوري

زړهٔ مې مدینې دَ شین ګنبت پهٔ لوري تلے دے
نشته دے سینه کښې څهٔ به ئې وینې الوتلے دے

وایمه سلام پهٔ هغهٔ ، زړهٔ کښې هغه یاد لرم
هم درود پهٔ ژبه کیفیت زما ډېر ښکلے دے

رب دپاره زهٔ ئې اتباع کوم پهٔ مینه چې
امر دَ خدائ پاک قران کښې دغه شان راغلے دے

وي درود سلام دې پهٔ هغهٔ دَ شمار نه زیات همیش
زړهٔ مونږ دَ هغهٔ سره هر وخت چې اوس ترلے دے

مونږ دې اتباع دَ هغهٔ وکړو چې خدائ دا غواړي
څکه جام دَ مینې دَ الله شبّیر هم څښلے دے

دَ ښهٔ والي دعویٰ

وخت پهٔ وخت چې لهٔ مونږ کیږي ګناهونه
دَ ښهٔ والي دعویٰ څنګه به کوونه

نفس شیطان کله چې مونږ سره موجود دے
لهٔ دوئ څنګه یو لمحه مونږ غافل شونه

شیطان څنګه پهٔ یو کار باندې مردود شو
پکار نهٔ ئې شو ډېر زیات عبادتونه

کهٔ عمر ګمان پهٔ ځان دَ منافق کړي
مونږ دې سوچ وکړو چې مونږه څنګه یونه

غافلان یو اؤ قانون دَ خدائ واضح دے
سوچ پرې وکړو لهٔ غفلت ځان وباسونه

پیروي دَ صحابه پهٔ هر یو حال کښې
وکړو ځان مونږ غلامان ئې وګڼونه

پهٔ طفیل دَ هغوئ مونږ دې خدائ معاف کړي
دَ شبّیر دې خدائ کړي ټیک اوس حرکتونه

نعت شریف

ثنگه زۀ دَ رسول وکړم تعریفونه
کافي دي دپاره نۀ دي مې شعرونه

الله څه نۀ دي ورکړي پاک رسول ته
بیان ثنگه ئې شم کولے صفتونه

خدائ نه پس هستي وچته دَ هغۀ ده
دَ قران پۀ دې ګواه دي آیتونه

نبي ثنگه دے زمونږ اؤ مونږ يو ثنگه
څۀ کوم به دَ خپل ځان شکایتونه

نقل مونږه دَ بل چا به کوو ثنگه ؟
پۀ دې باندې لرم ډېر زۀ حېرتونه

دَ هغۀ هر يو سنت خدائ ته محبوب دے
پۀ خپل ځان کښې راولم دا سنتونه

دَ خدائ ذکر سره دے دَ هغۀ ذکر
ګواه دي باندې قدسي دي حدیثونه

دَ خُلقِ عظیم مالک بللے کېږي
لۀ قران ثابت دي دا حقیقتونه

چې روان پۀ طریقه دَ پاک رسول وي
صادقين دي ځئ چې دوی پسې مونږ ځونه

اؤ پۀ اذن دَ الله شفیع اعظم دے
زړۀ مې غواړي چې خبر کړم جهانونه

اے شبّیره ده دَ ځان سره ښېګړه
پۀ نبي استوه ډېر ډېر سلامونه

لمحۀ شکر

خدائ توفیق راکړلو بیا دَ نعت لیکلو
اطمینان راته پۀ دې ډېر نصیب شولو

خپل نظر نه زۀ نن نور وغورزېدمه
چې ئې ځائے دَ نعت خوانانو بیا راکړلو

چرته خاورې زۀ پۀ سر چرته دا پاک ځائے
شو نصیب مې دغه ځائے بیا دَ راتللو

اوس درود به ورته بیا بیا زۀ لېږمه
نعت خوانانو کښې پۀ نوم شاملېدلو

پۀ قدمونو کښې ئې دې ځائے زما نصیب شي
شبّیر څوک دې منع نۀ کړي لۀ غوښتلو

نعت شریف

ستا دَ حسن ثاني نشته هم عالي دے ستا نسب
رحمة اللعالمین دے پۀ قران کښې ستا لقب

ستا هر يو نسبت الله ته ډېر محبوب دے، ده ظاهره
دے لازم ځکه پۀ ما باندې دَ هر نسبت ادب

الله ډېر زیات مهربان دے پۀ امت دَ ستا، دا ښکاري
چې ته ئې دَدې بې شکه یقیناً اصلي سبب

ورځ اؤ شپۀ زۀ پۀ تا باندې بس درود و سلام وائېم
دے راکړے حکم ماته پۀ قران کښې دَدې رب

ته شفیع دَ ګنهګاروېې، مونږ ستا پۀ طفیل سوال کړو
چې الله زمونږ نه لرې پۀ خپل فضل کړي غضب

شه نصیب شبّیر حقیر ته مرقد ستا دَ قدمونو
دا دعا ستا پۀ طفیل کړم لۀ الله نه روز و شب

نعت ليکل

نعت ليکل غواړي زما زړهٔ خو دا ليکم به څنګه
دا خو پهٔ توره باندې تلل دي پرې ورځم به څنګه
يو طرف زړهٔ دے پهٔ ټوپونو ، بل طرف ادب دے
دَدوی پهٔ مينځ کښې مې زړګےدے دا ساتم به څنګه
زړهٔ خو دا غواړي چې دا هر څهٔ خپل فرياد کښې پيش کړم
خو خپل اعمال دي زما مخکښې، مخکښې ځم به څنګه
دا مې ارمان دے پهٔ دربار کښې دا خپل زړهٔ پيش کړمه
غواړمه ډير څهٔ هغه وخت کښې دا غواړم به څنګه
ما دې الله زما دَ دغې در غلام جوړ کړي
زهٔ شبّير بل څهٔ پهٔ دې خولهٔ باندې راوړم به څنګه

نعت ليکل ولې مشکل دي

نعت ليکل ولې مشکل دي
دا پهٔ توره باندې تلل دي
کهٔ مقام ئې نور وچت کړې
نو دَ حد نه مخکښې تلل دي
اؤ کهٔ کم شي لهٔ خپل ځائے نه
نو لهٔ ځائے راغورزېدل دي
پهٔ نېک نيت ځان بيا لهٔ دې نه
هر حالت کښې بچ کول دي
دَ صديق سنت شبّيره
خاموشي بيا خپلول دي

نعت شريف

يادېږي مې نن بيا ښکلے دلبر دَ مدينې
شفيع دَ کل امت نبي سرور دَ مدينې
يادېږي مې نن بيا هغه پيکر دَ محبت
دَ زړونو پهٔ دنيا باندې افسر دَ مدينې
بيا ناست وے دَ چتر و دَ لاندې مسجد نبوي کښې
اؤ شين ګنبت زما وے پهٔ نظر دَ مدينې
وےناست پهٔ قدمونو دَ آقا کښې پهٔ ادب زهٔ
پهٔ زړهٔ باندې مې سور دے دا منظر دَ مدينې
اے کاش چې مې پوره دغه ارمان شوے اې شبّيره
روان چې شمه بيا زهٔ پهٔ سفر دَ مدينې

دَ اهل بيت محبت

ډک کړه خپل زړګے لهٔ اهل بيت دَ محبت ګله
ستوري دغه ټول دي پهٔ اسمان چې دَ عزت ګله
غواړي نبي مينه دوی سره پهٔ خپله مينه چې
څنګه شي بيا پاتې دَدې کار نه ئې امت ګله
حکم دے امت ته چې دَ دوی سره تعلق لري
څنګه امامانو ئې وکړو متابعت ګله

تۀ کۀ تردد لرې پۀ زړۀ کښې څۀ پۀ دې باندې
ولوله حدیث پاک پۀ باره کښې دَ عترت ګله
حسن دَ حسین دَ فاطمې اؤ دَ علي مینه
زړۀ کښې کۀ لرې نو دغه ستا دے سعادت ګله
دوی صحابه هم دي اؤ دَ دوی حب کښې شامل هم دي
ونۀ کړې هېڅکله تۀ دَ دوی مخالفت ګله
دا دَ شیعه ګانو امامان نۀ دي زمونږه دي
هېر نۀ کړې جذباتو کښې هېڅکله حقیقت ګله
مونږه دوی پسې یو اے شبّیره دوی زمونږه دي
رادې نۀ شي زړۀ ته څه پۀ دې باندې حېرت ګله

دَ امام شافعي عجیبه اشعار

تاریخي دي څو اشعار دَ شافعي
کړي پۀ حب دَ اهل بیتو ګواهي
که دا حب دَ اهل بیت رفض څوک بولي
ثقلین دي شي ګواه یم رافضي
په ښۀ ځیز کښې پۀ ښه لار کښې شرم نیشته
شرم نۀ کړي بیا پۀ دې کښې چې پوې شي
اهل بیت دَ زړۀ ټکړې دَ پاک رسول دي
صحابه دَ پاک رسول ملګري دي
زمونږ میاندې هم لري نسبت وچت ډېر
مؤمن څنګه به ادب ئې نه کوي
نسبتونه محترم دَ پاک رسول دي
ټول شبّیره ولې دا څوک نۀ مني

زکوٰۃ نه هدیه

زکوٰۃ نۀ دے مګر دے دَ لاسو خیرے
اهل بیت ځکه دا نۀ شي اخستلے
زړۀ هدیه کړه ورته دغه دَ دوی حق دے
خوش نصیب دے چې پۀ دغه لاره تلے
چې چا کړے دے خدمت دَ اهل بیتو
پۀ اخلاص ، نۀ دے هغه بیا محروم شوے
دَ جنید دَ ولایت نه ځان خبر کړه
چې هغه ځان ؤ سید ته غورزولے
امامان دَ اهل بیتو وو ملګري
دے ثبوت دَ دوی دَ مینې ښکارېدلے
دَ رسول دَ هر نسبت شه قدرمن تۀ
اے شبّیره ورځه دې کښې نۀ شې غلے

دَ اهل بیت تعارف

دَ نسبت دَ رسول خیال هم زړۀ کښې نۀ وي
هواګانې بعضې داسې چلېدلي
کورنۍ دَ پاک رسول ده سوچ پرې وکړه
ستا فکرونه کوم غلط سر ته ختلي
دَ قرآن و عترتي فرمان ووایه
نبي څۀ دَ دې باره کښې دي وئېلي
اؤ حدیث سفینه نه څۀ ثابت دي
ولې سترګې اړوې اوس غلي غلي
من کنت مولاه فعلی مولاه
دَ علی باره کښې دا ئې دي وئېلي
سرداران دي دَ شبابِ اهلِ جنة
دي نمسي دَ خدائ دَ دوست اؤ نازولي
اے شبّیره صحابه زمونږ محبوب دي
صحابه کښې اهل بیت به هم شامل ئې

اهل بیت څوک دي؟

دَ نبي دَ کور کَلان دي اهل بیت — ګوره څومره عالي شان دي اهل بیت
دنیا نهٔ ده پېرزو کړي پهٔ دې کور خدائ — دَ جنت چې سرداران دي اهل بیت
په خطبه کښې توجه ئې پهٔ نمسي وه — پهٔ جانان باندې ډېر ګران دي اهل بیت
فاطمې دپاره پاسي استقبال ته — دومره خوښ چې دَ جانان دي اهل بیت
ګستاخان که دَ اصحابو شیعه ګان دي — خارجیان دي ګستاخان دَ اهل بیت
مقابل به دَ اصحابو کړي دوی خلق — اے شبّیره پرې حیران دي اهل بیت

اعتدالِ اهل سنت

اهل بیتو سره مینه ده پکار — دے دا حکم دَ نبي دَ کردګار
صحابه هم دي ټکړې زمونږ دَ زړونو — اؤ پهٔ خپلو میاندو هم مونږ یو نثار
په قران باندې مین اهل سنت دي — احادیث تشریح دپاره کړي اختیار
ما انا علیه و اصحابي لولي — ځکه مینه کښې دَ دوی دي ګرفتار
صحابه و نه تشریح دَ سنت اخلي — دوی عدول ګڼي په دوی کوي اعتبار
ابوبکر عمر اؤ عثمان علی هم — خلفاء مني نعره ئې حق چار یار
فاطمه دَ سیداتو سیده ده — حسنین سره ملاؤ مو دَ زړه تار
اے شبّیره اعتدال ډېر لوئے نعمت دے — کاش چې هر یو اعتدال ته شي تیار

دَ نبي دَ زړهٔ ټکړې

اهل بیت چې دي ټول پاک دي دَنبي دَ زړهٔ ټکړې دي — دوی منسوب دي پاک نبي ته دا دَ مینې سلسلې دي
فاطمه بي بي سرداره دَ جنت دَ پاکو ښځو — پهٔ مولاهٔ کښې مولا علی حیدر ته اشارې دي
سیدا شبابِ اهل جنة څوک دي سوچ پرې وکړهٔ — حسنین کریمین دي دوی بچې دَ فاطمې دي
کهٔ دَاهل بیت دَ مینې قائیل څوک رافضي بولي — شافعي رافضي ځان ته وايي بیا څهٔ پهٔ دې کښې دي
دَ یزید مینه دښمن تا دَ حسین دَ مینې نهٔ کړي — کهٔ داوي دَ نواصب بیا ستا پهٔ سر بلې ډېوې دي
شبّیر کله هېروے شي دَشبّیر سجده دَ مرګ وخت — دا معراج دَ قربانۍ ؤ اؤ دَ حق دا معرکې دي

دَ هدایت لار

چې پهٔ لاره دَ وفا کوم شهیدان دي — دا بېشکه پهٔ الله باندې ډېر ګران دي
چې شهید شهٔ دَ الله لار کښې مړ نهٔ دے — نا.قابله لهٔ لیدو ئې ستا چشمان دي
وئېل څهٔ چې دا ګمان هم کله مه کړه — چې دا مړه دي داخو زنده جاویدان دي

پۀ تکلیف اؤ مشکلاتو تا ازمائې
صبر شکر دا دوه لارې دَ احسان دي
مېلمستیا به دَ غفور و دَ رحیم وي
پۀ جنت کښې به دَ عیش هر یو سامان وي
انا لله چې چا ووې پۀ تکلیف کښې
رب شناس دي بچ کېدونکي لۀ شیطان دي
چې انا الیه راجعون ووائې
دَ رحمت دَ سوري لاندې دَ رحمان دي
رحمت خاص ددوئ پۀ لور متوجه شي
ستوري دوی دَ هدایت بیا پۀ اسمان دي
دغه لار دَ هدایت ده اے شبیره
نازولي دَ الله پۀ دې روان دي

ښځه

ښځه توب کۀ ښځه کله هم تسلیم کړي
نو فطرت خپل ورته هر څۀ به تعلیم کړي
خدائ چې څنګه پۀ حکمت خپل شوک جوړ کړي
هغه ښۀ دي هر څۀ ښۀ چې رب کریم کړي
پۀ سړو کښې سړي توب ښکلے صفت دے
کۀ دا نۀ وي پۀ سړي کښې سړے نیم کړي
دغه شان نسوانیت دَ ښځو شان دے
کمے دې کښې لارې بندې دَ تفهیم کړي
دَ سړو کار کښې سړي نه مخکښې څنګه
ښځه تلے شي کۀ ځان مړه هم پۀ دې سکیم کړي
دغه شان دَ ښځو کار کښې دې سړي هم
نه راځي بلکې کارونه دې تقسیم کړي
دې دپاره تزکیه دَ نفس پکار ده
ورسره شبیره قلب چې شوک سلیم کړي

دَ غیر محرم اثر

لۀ اثر دَ غیر محرم چې شوک انکار کړئ
دوی پۀ عقل خپل پۀ خپله بیا ګزار کړئ
دے نظام دَ الله پاک خیال ئې ساتل دي
نفس پۀ څومره خاموشۍ سره ګزار کړئ
کتل چا ته چې روا نه دي نو څنګه
ورته ګوري ګناه ګار شي دا څه کار کړئ
هغه څومره پۀ مونږ باندې مهربان دے
خواهشات ټول دَ نفس خپل پۀ هغۀ ځار کړئ
کۀ مو خیال دَدې ونۀ کړلو نو واورئ
ټوقې نۀ دي خپل ځان اور ته به تیار کړئ
هغه کس ته احتیاط پکار دے ډېر زیات
چې پۀ چا باندې شبیره شوک اعتبار کړئ

دپاره

لاس اوس اوچت کړئ دَ دعا دپاره
دَ ځان دپاره دَ هر چا دپاره
نن صبا څومره پریشان یو مونږه
ځئې چې سوچ وکړو خیر صلا دپاره
لاره یوه لرو دَ دوست دَخدائ بس
خو چې دا وي خدائ دَ رضا دپاره
هرڅۀ کول دي عاقبت دپاره
اؤ کول نۀ دي دَ دنیا دپاره
زمان مکان سره څۀ کار نۀ لرو
یو پیدا شوي دَ الله دپاره

دغه پیغام دې شي قبول لهٔ مونږه د هر یو خیر د ابتدا دپاره
شبّیره هر ځاے دَ هغهٔ یو بس مونږ دے نصیحت زما اؤ ستا دپاره

غوښتل

یو ستا غوښتل یو دَ هغهٔ غوښتل دي چې دي زمونږ کوم هغه څهٔ غوښتل دي
پهٔ مونږ له مونږ زیات مهربان دے هغه نو دَ هغهٔ غوښتل بس ښهٔ غوښتل دي
مونږه تفویض کړهٔ پهٔ هغهٔ وکړلو هر څهٔ غوښتل دي که هېڅ نهٔ غوښتل دي
توفیق ډېر غواړه دَ توبې لهٔ هغهٔ اور مې کولو ته اوبهٔ غوښتل دي
یو پهٔ غفلت سره غوښتل کړهٔ خلق یو نمونځ نهٔ پس ښهٔ اؤ پهٔ زړهٔ غوښتل دي
شبّیر هغهٔ نه هغه غواړي صرف خومره ډېر ګوره ښهٔ ددهٔ غوښتل دي

دَ زړهٔ فریاد

واویم زړهٔ مې کوم کوم رنګه سلسلې ولیدې دَ عشق پهٔ نوم چې دَ هوس مې نظارې ولیدې
دَ خواهشاتو مې دَ نفس پهٔ زړهٔ سورلي ولیده دَدې جواز کښې دَ مفتیانو مې فتوې ولیدې
دَ زړهٔ چې سوز ؤ هغه ختم شو پهٔ وروورو باندې خو مې پهٔ شونډو دَ سوز ډېرې تماشې ولیدې
ګند دَ دنیا دَ محبت خو ورځ پهٔ ورځ زیاتیږي اؤ دَ اصلاح مې دَ فکرونو جنازې ولیدې
خانقاه جمات دَ مدرسې دَ یو والي شبّیره دَ خپلو خلقو پهٔ لاس ما ددوی ټکرې ولیدې

الهامي خبرې

ښنګه ممکن دي دَ شاعر نه کله دَ خپل اشعارو تعریفونه کول
دے به پهٔ ځائے دَ ملامتې وي بیا له ملامتې ورځې وي ویرېدل
دا شاعري چې ده زما ده دغه دَ خدائ پهٔ فضل الهامي شاعري
دَدې تعریف دَخدائ دَ فضل تعریف ښنګه کېدے شي بیا دَدې نهٔ کېدل
زما بیان زمابیان نهٔ وي چې دَ دې پهٔ زور و شور تعریف کوم زهٔ
کهٔ نهٔ کوم دے دَ تحدیث نعمت نه یو اعراض ناشکره کس جوړېدل
دا دعاګانې دَ بزرګانو دي بس تقسیوم زهٔ دَ هغوی فیضونه
ښنګه منسوب کړمه خپل ځان ته زهٔ دا دا خو دَ حق سره به وي جنګېدل
زهٔ دَ الله نه دا دعا غواړمه چې ما شبّیر تهٔ دَ هغوی پهٔ لار کړے
ما کړې روان ته وریسې وریسې اؤ کړې نصیب زما پهٔ دوی پسې تلل

نعت شریف

پهٔ زړهٔ کښې مینه دَ نبي دې وي عمل پهٔ سنت چې دا دَ خدائ دپاره وي دَ بل څهٔ نشته حاجت
چې دے لهٔ ټولونازولې زیات نوپوې شئ پهٔ دې پهٔ سنتونو دَ هغهٔ تلل دے محبوب حالت
گفت دےدَخدائ وَرفعنالک ذکرک کتاب کښې بیا پهٔ شان څنگه دَهغهٔ کولے ځوک شي حیرت
تاسو ته ځان نه دې نزدې شمه آقا وئیلي قربان زهٔ ولې نهٔ کړم ځان پهٔ هغهٔ اؤ غیرت
پهٔ لار دنیا کښې دَ محبوب خپل روان نهٔ شم ولې پهٔ کوم چې ما جوړوي خپل محبوب رب العزت
شبّیره کله توان دَ لیک لرم دَ نعت دَ هغهٔ بس رسوم زهٔ پهٔ دې باندې خپل زړگي ته راحت

نعت شریف

پهٔ زړهٔ کښې مینه دَ نبي دې وي، عمل پهٔ سنت چې دا دَ خدائ دپاره وي دَ بل څهٔ نشته حاجت
او کہ محبوب خدا است یقیناً بعد ازاں پهٔ سنتونو دَ هغهٔ تلل دے محبوب حالت
قال ربي و رفعنا لک ذکرک في الکتاب بیا پهٔ شان څنگه دَهغهٔ کولے ځوک شي حیرت
میں تمہیں جان سے پیارا بنوں آقا جب کہے قربان زهٔ ولې نهٔ کړم ځان پهٔ هغهٔ اؤ غیرت
Why should not I follow path of Muhammad the Great اُناں دي تعریف لئ میں کتھی قابل شبیر
پهٔ کوم چې ما خپل جوړوي محبوب رب العزت بس رسوم زهٔ پهٔ دې باندې خپل زړگي ته راحت

گران دي

کهٔ ادب ته ئې وگورم نو خبره کول گران دي خودَمینې نهٔئې مجبوریم ترې نه ځان صبرول گران دي
دادَزړهٔمې یوارمان دےچې قبول ماخپل جانان کړي خو چې حق کوم دَهغهٔ دے تر هغهٔ رسول گران دي
دَدښمن خودا کوشش دےپهٔهیڅ حال دَهغهٔنهٔشم خو هغه پهٔ ما مین دے نو دَدې هیرول گران دي
زما هر څهٔ دَهغهٔ دي، ننگ ناموس مې دَهغهٔ دے دَ هغهٔ پړے پهٔ غاړه لرم بل اچول گران دي
کهٔلهٔ شرمه سر مې ټیټ وي دَاعمالو پهٔ دنیا کښې دَتوبې پهٔ دروازهٔ یم نور چې ځان گېرول گران دي
بس شبّیره سروچت کړهٔ دَکریم دردے ځان وینښ کړه پهٔغوښتلو خوشحالیږي، داموقع پرېښودل گران دي

وگوره

پهٔ تکلیف کهٔ مبتلا ئې نعمتونو ته وگوره چې درکړي کوم دي خدائ هغه خیزونو ته وگوره
دَزړهٔسترگې دې بینا کړه چې رښتیادرته ښکاره شي پهٔ تاریخ دَ تېرو خلقو حالتونو ته وگوره
دَ دنیا پهٔ لذتونو کهٔ دَ ستا دَ نفس نظر دے دَ جنت ښکلي احوالو نعمتونو ته وگوره
پهٔدنیا کښې بدي شته دے خو پهٔ دې مایوسه نهٔشې پهٔ نېکانو نظر واچو دَ دوی زړونو ته وگوره
تکلیفونه دې دنیا کښې کهٔ نېکان تېروي خیر دے پس لهٔ مرگ عملنامه کښې ئې اجرونو ته وگوره
گېر چاپېر کهٔ پهٔ دنیا کښې ډېر سامان دَ گندگۍ دے گند پرېږده شبّیره تهٔ خپل نسبتونو ته وگوره

توبه

ما ډېر کړي ګناهونه خدایه اوس زما توبه
وو غلط زما کارونه خدایه اوس زما توبه
زهٔ غلط وم تهٔ مې هېر وې زهٔ دَ نفس خر باندې سور وم
وو مې داسې حرکتونه خدایه اوس زما توبه
رحمت ستا ربه وسیع دے تهٔ مین پهٔ خپل مخلوق یې
ضائع کړي مې وختونه خدایه اوس زما توبه
معافي لهٔ ستا نه غواړم ستا پهٔ در باندې ولاړ یم
وچت کړي مې لاسونه خدایه اوس زما توبه
له خپل نفس زهٔ دستبردار شوم اوس بس ستا زهٔ تابعدار شوم
راسره کړې مددونه خدایه اوس زما توبه
اوس حیا راته نصیب کړې اؤ خپل ځان تهٔ مې قریب کړې
پهٔ شبّیر وکړې فضلونه خدایه اوس زما توبه

دَ احسان بدله احسان

دَ احسان بدله احسان دے بله نه
دَ رب مخکښې پهٔ سجده شو څهٔ لهٔ نه
کومه مینه چې کوي مونږ سره رب خپل
پهٔ بل ځائے کښې موندے نهٔ شي کله نه
نصیحت مونږ کوو نورو ته لګیا یو
اثر ولې ترې اخلو خپله نه
سرنګون هریو طاقت ته مونږ پراته یو
مخ دَ سوال ولې کوو هغهٔ لهٔ نه
خوشحالۍ غم کښې هر څوک راضي کوو مونږ
خو هغه نه ، داسې نه ، اے ګله نه
مختورن شبّیر معاف کړې پاکه ربه
دا بې شکه تاته ده مشکله نه

اختتامي دعا

شي قبول دغه پیغام دَ محبت دې
پهٔ لوستلو شي نصیب داسې حالت دې
چې پهٔ زړهٔ باندې بس ستا مینه خوره شي
دَ دنیا لهٔ محبت زړهٔ شي وچت دې
ذریعه شي دَ مؤمن دَ وینښېدلو
کهٔ ودهٔ وي شي جاري دَ زړهٔ حرکت دې
پهٔ دې زړهٔ کښې دې رڼا شي ستا دَ مینې
دَ دنیا دَ مینې لر شي نحوست دې
چې تحفه دَ خدائ دَ مینې ئې مقصود وي
اے شبّیره ور نصیب شي برکت دې

صدقات دافِعِ بلیات

بلاګانې لرې کی٘ دا صدقات پهٔ خپل مال کښې دي لازم ويستل زكات
مالكان چې دَ نصاب دي كړي دې شكر چې دَ دوی دَ وركولو دي حالات
صدقات مال زیاتوي دغه خدائ وايي چشم دید دي یقیناً ئې بركات
شي خرابې چې ولاړې اوبهٔ پوې شه شه چينه چې كړې حاصل جديد سوغات
شكر كړه پهٔ نعمتونو چې محفوظ شي پهٔ نقلي كړه ته حاصل اصلي خيرات
پهٔ سود باندې مال پهٔ خپله هلاكيږي پهٔ مخ باندې دَ سود خور ګوره ظلمات
غواړې رب دَ مؤمنانو خير خواهي تل چې٘ پیغور ورسره نهٔ وي ، دے فسات
رسوي تا دَ غریب دعا به چرته ياد ساته شبّيره لار دا دَ نجات

صدقات

بلاګانې صدقه لر كی٘ خو دا تهٔ كړې خرابه چرته نه پهٔ پېغورباندې
ښې خبرې سره نهٔ وركول ښهٔ دي له صدقې كهٔ زبادول ورپسې كاندې
دا مخلوق دَ خدائ ټبر دے پهٔ خدمت ئې خوشحالیږي خدائ ببشانه دې دنیا کښې
خدائ خوشحال كړه پهٔ خپل ژوند كښې دا خپل مال ته دَخيرات پهٔ ذريعه واستوه وړاندې
شيطان ډېر كوي محنت خو پهٔ تا باندې خو خدائ هم ؤ پهٔ تا باندې غيرت كړے
دَ غيرت خبره داده ښه دا واوره چرته نهٔ شي دې شيطان وته تهٔ لاندې
نفس ته هم كله ټيټ نهٔ شي پهٔ دې نفس دې لاس خپل بر كړه دغه نفس كړه له پښو لاندې
كهٔ قابو دې دغه نفس دلته كښې نهٔ كړو پهٔ دوزخ كښې به وهې بيا دَ غم ساندې
ذكر فكر كړه پهٔ دې تهٔ عقلمند شه دَ دنيا پهٔ فكر زړهٔ تهٔ ګنده نهٔ كړې
ځان كړه پوې تهٔ دَ شبّير پهٔ دې شعرونو دا سپېځلي ملغلرې چې دي ځلاندې

توبه

دَ توبې پهٔ نيت ګناه كول خو كار دَ حماقت دے
نهٔ كول توبه ګناه نه پس ثبوت دَ شقاوت دے
دَ ګناه مثال دَ زهرو دے هر وختې ترې ساته ځان
چې پهٔ كوم ځيز بچ كيدے شې ته لهٔ دې هغه همت دے

مایوسي دَ پاک الله نهٔ دَ شیطان یوه وسله ده
شهٔ خبر چې پهٔ غضب دَ الله پاک غالب رحمت دے
لږ پهٔ زړهٔ دې محنت وکړه چې دا قلبِ سلیم جوړ شي
نو قران کښې بیا ته ګوره هدایت اؤ هدایت دے
نفس باغي وي مشقت تهٔ تیار نهٔ وي پهٔ هیڅ حال کښې
نو علاج دَ بغاوت ئې یقیناً ښهٔ تربیت دے
تربیت ودپاره تهٔ شیخ کامل ته ځان وسپاره
الله پاک بهٔ دې مدد وکړي بې شکه دائې عادت دے
خندا کمه ژړا زیاته کړي مدد پهٔ دغه کار کښې
اؤ دَ ذکر پهٔ کثرت کښې پټ دَ زړهٔ دَ ستا صحت دے
ولوله غزل راتلونکي چې دَ پیر پهٔ نښو پوې شي
چې دهوکه کښې دَ چا رانهٔ شي دا کار دَ نزاکت دے
بیا چې پیر درته ځهٔ وائې صرفه مهٔ کړه پرې شبّیره
دَ مرید دپاره ګفت کښې چې دَ پیر ډېر برکت دے

دَ ښهٔ پیر نښې

عقیده صحیح اؤ علم نیک عمل ساتي ښهٔ پیر
دَ صحبت ئې تسلسل تر پاک نبي وي بې نظیر
اجازت ورته حاصل وي اؤ فیض هم ددهٔ جاري وي
مروت نهٔ کړي اؤ وي دے مذکِرِ روشن ضمیر
دوئې لالچ دَ دنیا نهٔ کړي بس رضا دَ خدائې پاک غواړي
پهٔ سنتو دوی عامل وي دَ ځان نهٔ غواړي تشهیر
وي حریص دَ سلسلې په خورلو کښې بې شکه
خو مخلوق دَ خدائې پاک صرف دَ ځان نهٔ ګښي جاګیر
اولیاء اؤ عالمان دَ حق پهٔ دهٔ ګمان دَ ښهٔ کړي
پهٔ تقدیر باندې ایمان سره لري ښکلے تدبیر
کهٔ دَ دو نښو خاوند چرته ملاؤ شو ورسره دې
کهٔ وي ښهٔ مناسبت ترې شه بیعت وائې شبّیر

شیخ اؤ مرید

غواړي شیخ ځهٔ نفس کړي نور
اؤ پهٔ دې کړي ډېر زیات شور
نو بیا داسې چې حالات وي
نو پهٔ دې کول دي غور
چې دباؤ کړې نفس دباؤ شي
لاس ساتې به پهٔ دهٔ سور
پهٔ غلط ئې عمل مهٔ کړه
اؤ پهٔ ښهٔ باندې في الفور
پهٔ خوړه دَ شیخ مین دے
پهٔ ترخه غواړي ډېر زور
نو دَ داسې مریدانو
وي اصلاح به پهٔ کوم طور
اے شبیره لنډه داده
بچ کول دي ځان له اور

ریټائېرمنټ

دا زمونږ ریټائېرمنټ خو لۀ دنیا دَ تلو نقشه ده
پۀ ارام سره دا تلل وي دې ودپاره لږه ښه ده
پۀ خپل وخت پۀ تلو مونږ اخلو پنشن هم له ګورنمنټ نه
له دنیا تلل دفعتاً دي دغه ویره ماسره ده
کۀ عمل دې ښۀ وي دلته نو بیا هلته کښې مزې دي
قبر هم دَ داسې کس دپاره ښکلې باغیچه ده
کۀ عمل دَ چا ښۀ نۀ وي هلته ډېر دي عذابونه
قبر هم بیا داسې کس وته دَ اور یوه کوټه ده
پۀ ایمان تلل لازمي دي دَ ایمان خیال ډېر ساتل دي
بد عمل دپاره بیرته دَ توبې ښه دروازه ده
بې توبې که لۀ دنیا نه بد عمله لاړل څوک هم
خدائې دې خیر کړي چرته نۀ شي په عذاب دَ دې خطره ده
اے شبّیره تیارے دَ مرګ نه پس ژوند ته ښۀ وکړه
دغه ژوند دَ دې دنیا خو حقیقت کښې یو لمحه ده

حجاب نۀ لري

عشق پۀ طلب کښې خو حجاب نۀ لري
خو دَ لیدو ئې هم څه تاب نۀ لري
څۀ چې دي هغه ښۀ دي مۀ وایه څۀ
چې حکمتونه ئې جواب نۀ لري
مونږ که ترې نۀ غواړو نو خپل نقصان دے
پۀ ورکولو کښې حساب نۀ لري
لږ ئې دیدن دَ زړه پۀ سترګو وکړه
چې دغه سترګې خو سراب نۀ لري
مونږ ته کۀ نه ګوري شبّیره کله
زړه مې لۀ دې نه نور عذاب نه لري

کنه

صبر دَ نفس مجبورول دي کنه
بس رکاوټ لرې کول دي کنه
که منع کئ دې لۀ خیر مۀ ئې منه
هر خیر پۀ زړه منظورول دي کنه
پۀ خوشحالۍ کښې بغاوت چې کوي
دا بغاوت دباوول دي کنه
پۀ غم کښې نفس حد نه وتل غواړي
نو دغه زور ئې ختمول دي کنه
سترګو نه وښکې کۀ بهیږي خیر دے
دغه هم داسې پرېښودل دي کنه
دَ الله حکم په کښې مات نۀ شي
ګفت احتیاط سره کول دي کنه
دا کوم شعرونه دَ شبّیر چې دي
په دغو ځان ښۀ پویول دي کنه

شي

چې زړه ډک لهٔ محبت دَ سیم و زر شي
دا فتنه ده بنده دې نهٔ دې خبر شي

زر ترزره څهٔ علاج دَ دې پکار دے
هسې نه چې له علاجه هم بهر شي

زړه دَ مال د محبت نه زر خالي کړه
هسې نهٔ چې تباهي دې مقدر شي

اف سزا دَ دې ده څومره خطرناکه
باور وکړه تهٔ پهٔ ما کهٔ دې باور شي

صرف دا نهٔ چې خالي شي بلکه ډک کړه
دَ یار مینې نهٔ دې زړه چې معتبر شي

لېونتوب کښې دَدې مینې هوش پیدا شي
پهٔ دې هوش دَ یار مطلب دې پهٔ نظرشي

دَ حرام مال نهٔ دې کرکه بیا پیدا شي
مشتبه باندې دې هم زړګے اوتر شي

پهٔ خپل وخت زکوٰة هر کال وباسې خپله
چې پهٔ وخت دَ مستحق خېټې ته ورشي

نور انفاق کهٔ پهٔ کښې هم کېدے شي وشي
دَ عمل کاغذ به هلته دې بهتر شي

یه ژوندے شبّیره خدائې دپاره دلته
قربان هم دې دَ هغه په لار کښې سر شي

دَ هغهٔ شم

نه اختیار مې ؤ زهٔ دلته چې راتلمه
نهٔ اختیار لرم چې کوم وختې به ځمه

دَ هغه شم اؤ هغه پهٔ دې زما شي
تمنا پهٔ خپل زړګي کښې دا لرمه

وي پهٔ ما دې دَ هغهٔ نظر دَ مینې
زهٔ دَ کور نه دَ هغه طواف کومه

زما شغل دې هر وختې صرف دا وي
چې زهٔ څنګه دَ هغهٔ به صرف شمه

زهٔ په یاد کښې دَ هغهٔ هر وخت مشغول شم
چې پهٔ یاد کښې دَ هغه هر وختې یمه

مدهوش مینې دَ دنیا کښې چې دے عقل
هغه عقل زهٔ به کله خپلومه

ما به دا تباه کړي څهٔ کار پرې لرم زهٔ
لېونتوب دَ مینې هوش کښې راولمه

زهٔ شبّیر دغه یو کار کښې بس مشغول شوے
یار به څنګه پهٔ زړګي کښې وسومه

اشاره

اشاره یوه راغلي مې په زړه
تماشو نه دَ دنیا مې زړه شین شهٔ

تماشو کښې مشغول خلق دې ځان پوې کړي
چې دَ دغو تماشو انجام دے څهٔ

کهٔ جهان دوی ته ملاؤ هم شي دا ټول نو
اخرت کښې به څه وکړې دوی پهٔ دهٔ

ښهٔ شي پوې دې چې دنیا قلیل متاع دے
اخرت دَ تیارۍ سامان دے ښهٔ

وارثانو ته دا هر څهٔ پرېښودل دي
چې څهٔ واستول چا هغه شي باقي به

دَ فاني نه باقي جوړ کړه ښهٔ اوښیار شه
دَ سنت پهٔ طریقه باندې اوس تهٔ

دیوانه چې څوک په مینه دَ الله شي — دانایي ده حقیقت کښې دَ هغهٔ
وباسه شبّیره زړه نهٔ چې بهر شي — دَ دنیا غل چې په دې کښې دي میشتهٔ

لار دَ عشق نهٔ ده مشکله

لار دَ عشق نهٔ ده مشکله — چې دا عشق کوي سوچ کله
عقل ډېر زیات کړي سوچونه — عشق کوي خبره بله
عشق معشوق باندې فنا وي — عقل وایي چې دا څهٔ لهٔ
کهٔ عاشق شي عقل هم بیا — معرفت ملاؤ شي دهٔ لهٔ
په هغه چې عاشق نهٔ وي — محرومي ده هغه زړهٔ لهٔ
کله شي ملاویدے دا — نعمت بې دَ شیخ کامله
چې ملاؤ شي کله تاته — هله زر ورپسې زغله
لاس کښېے لاس ورکړه شبّیره — پرې صحیح کړه لاره خپله

زهٔ خاورې یم

زهٔ خاورې یم ایرې یمه زهٔ یمه کهٔ نه یم — کهٔ ستا فضل په ما وي نو سړے به بیا زهٔ شم
ولاړ زهٔ ستا په در یمه خیرات غواړمه ستا نه — دا خیر که دې لرې راکړو خیرا خلمه مخکښې ځم
چې ستا په قید کښې قید شومه لهٔ هر قیده اذاد شوم — دې قید کښې همیشه وے اوس دعا دغه کوم
هر غم نه زهٔ ستا غم کړمه بې غمه مستقل — زهٔ اوښکې خوشحالۍ نه په مخ څکه بیوم
چې خاوروسره خاورې دې کړم څهٔ دې رانه جوړ کړو — اوس نور په جوړیدو جوړیدو ځان نور ورکوم
څهٔ ښکلے نظر ستا مونتے شبّیر دے دې جهان کښې — لهٔ دې کبله جام دَ عشق په شونډو لګوم

مجذوب

چې دَ جذب وي حامل هغه مجذوب وي — اؤ محبوب دَ الله پاک رښتیا مجذوب وي
چې دَ عقل اؤ دَ هوش نه چې فارغ وي — نو معذور له اقتدا نه بیا مجذوب وي
شریعت ډېر محترم دے لهٔ هر څهٔ نه — دَ الله کهٔ خوښ بې شکه دا مجذوب وي
عقل هوش باندې بنیا د دَ دین قائم دے — اؤ په دې باندې قایم کله مجذوب وي
هنهٔ کهٔ هوش په دغه جذب هم حاوي وي — شریعت باندې روان دغه مجذوب وي
دغه جذب خو بیا فضل دَ الله دے — بیا په نورو هم اکثر بالا مجذوب وي
بیا دَ زړه نهٔ عقل تېټ شي شریعت ته — دَ نفس شر نه هم اکثر جدا مجذوب وي
دَ عشق نور کښې بیا ملفوف شبّیره داسې — ډوب شعرونو کښې نغمه سرا مجذوب وي

فنا في الشيخ

که په سچه پۀ شيخ باندې څوک فنا شي
دَ دۀ زړه ته بيا دَ شيخ نه اثر راشي

درپۀ در خاورې پۀ سر نۀ وي سالک بيا
دَ شيخ زړه دَ دې سالک بيا رهنما شي

شيخ مريد نه وي خبر مريد دَ شيخ نه
بيا اکثر ورته نظر دَ شيخ عطا شي

دعاګانو کښې دَ شيخ هغه راځي بيا
داسې شيخ دَ دې سالک بياپښت پناه شي

در دَ شيخ شي وسيله ئې هر عمل کښې
دَ شيخ زړه دَ دۀ هر کار کښې مقتدا شي

ورکوي هر چا ته هر څۀ پاک الله خو
دغه شيخ سبب دَ ورکړې دَ الله شي

دا دَ زړه نه زړه ته لار ده اے سالکه
دا صفا کړه چې سلوک درته صفا شي

دَنبي دَ زړه رڼا پۀ دغه لاره
ده راغلي چې نصيب اوس ستا هم داشي

اے شبّيره دَ دې نور حاصلوؤ ته
شه فنا چې دې نصيب دغه رڼا شي

فنا في الرسول

چې کوم شيخ مشغول هروخت و ي دَ رسول پۀ اتباع
مريدان ئې پۀ ليدلو پۀ رسول شي بيا فنا
مرتبه دغه وچته پۀ قسمت چې ور ملاؤ شي
شي قبول دَ سالک هر عمل په در کښې دَ الله
پۀ سنت کښې پټ دَ خدائې محبوبيت چې دے نو واوره
محبوب جوړ کړي دَ الله دغه سالک هم عمل دا
بدعتونه څنګه ځائې شي جوړوے دَ هغه زړۀ کښې
چې دَ خدائې دَ رضا لاره دغه شي نصيب دَ چا
په سنت کښې دے موجود جذب هم هغۀ چې قبول وي
پۀ يو ټوپ کښې هر شرک پرېږدي ورنه جوړ شي باخدا
کړه حاصله دَ سنت تۀ اتباع داسې دَ شيخ نه
چې داخل کړي خدائې په فضل تا په ګروه دَ اولياء
دا سنت چې دے دعوت دے مقبول جذب ته شبّيره
پۀ دې لاره چې روان وي چرې نۀ به شې خطا

فنا في الله

چې شي لاره دوامي دَ چا سنت — شي حاصل ورته په دې بیا عبدیت
په سنت حاصلېدے شي په اسانه — دے مقام چې په الله فناییت
یوه لاره الله پرېښي ده دَ تللو — هم په دغه ملاویږي به جنت
له فنا في الله بقا بالله شي سازه — دغه لاره ده ډ خدائي دَ محبت
مخکښې زیات په بندګئ کښې زیات محبوب وي — هم په دغه حاصلیږي ئې قربت
دا فلاح ده شي وصول ورته وئېلے — اے شبّیره دویم نوم ئې دے نسبت

بوج

په اخرت کښې که ته بوج وچتولے نه شې — ولې دنیا کښې له ګناه ځان بچ کولے نه شې
دا دَدنیا امتحانونه خو ډېر سخت دي مګر — لا ر دَ همت ولې په دې کښې خپلولے نه شې
چې قصورونه ګناهونه کړي تا دي خو ته — دَ توبې لارې باندې هم دلته کښې تللے نه شې
ماته ده پته تقاضې دَ نفس ختمیږي خو نه — خو دباویږي ولې دے دباوولے نه شې
دَ اخرت فکر نه څنګه بې نیازه شولې — که بې نیازه دَ دنیا نه ته کېدلے نه شې
نظر په زړه لري شبّیره همیشه چې هغه — دَ ژړا شکل کړه بس جوړ که ژړېدلے نه شې

نشته

چې دَ عشق دَ ژبې څه انتها نشته — ودرېدل دَ دې ګفتار ځکه بیا نشته
ته دا څنګه ودروې وکړه څه سوچ لږ — دا دَ بل چا دي څه کار په کښې ستا نشته
اخله اخله ترې نادانه ورنه اخله — اے نادانه خزانه کښے ئې نا نشته
ډک جامونه دَ عشق نور نور ورکوه ته — ډېر دي پاتې ختمېدل ئې خو لا نشته
مخ په لور کړه دَ هغه چې مالامال شې — انتها چې دَ هغه دَ عطا نشته
ته لمن دَ شریعت په جذب نیسه — لاره بله چې دَ دې نه صفا نشته
لېونتوب سره شبّیره هوش واصل کړه — فیض نه ډکه دومره بله ادا نشته

انقلاب

دَ عشاقو مې دَ عشق نقل کولو — اراده وکړله ما دَ نه ویئلو
چې لباس مې دَ عشق غاړې ته کړو بیا نو — پته نشته خپله سر شوم په لیکلو
دَ عشق اور عجیبه اور دے ما یه دغې — سامان وکړو دَ خیل زړهٔ دَ جوریدلو

چې اشنا څوک دَ دې عشق اور سره نه دي
محرومین دي کړي مرورل به دَ منګلو

دَ هغه شم وګڼلے اے شبّیره
لبیک وایم په مزه پۀ شونډو خپلو

نن صبا

ډک دَ مینې ګرځومه نن صبا
زړۀ ، قلم هم چلومه نن صبا

چې دَ عشق لباس مې غاړې ته کړو کله
ما وئیل څۀ ولیکمه نن صبا

زړه زما شو په ټوپونو باندې سر بیا
بیا په جذب داخل شومه نن صبا

لېونتوب راته دَ هوش لمنه راکړه
له دې کار اوس زۀ اخلمه نن صبا

دوه څادرو کښې سر تور سر بیا روان شوم
تکلف نه ووتمه نن صبا

چې دَ نقل حال دے داسې اے شبّیره
څۀ به وي که واصل شمه نن صبا

نۀ کړم

ښار دَ عقل کښې اوس زۀ وسېدل نۀ کړم
چې صحرا نۀ زۀ دَ عشق اوس وتل نۀ کړم

کۀ خادم شي دا دَ عشق لاس به ئې ښکل کړم
کینه عقل سره زړه کښې ساتل نۀ کړم

اچوم شربت دَ عشق ظرف کښې دَ عقل
پۀ دې عقل زۀ دَ نفس بیا منل نۀ کړم

چې دَ عشق په اداګانو فدا نۀ وي
ورته زۀ دَ جذب اشعار اورول نۀ کړم

دَ شبّیر اشعار دي خوښ دَ عاشقانو
چې کم ظرف وي ورته دا اورول نۀ کړم

دے

مغلوب عقل دے اؤ زړه مې بې قرار دے
په دې حج کښې مې دا جذب دَ غاړے هار دے

پۀ هر یو رکن به پوې شې که دَ عقل
سترګې بندې وي دَ ستا اؤ زړه بیدار دے

که دنیا دَ عشق نۀ ښکاري چاته حج کښې
پۀ زړه باندې ډېر محنت ورته پکار دے

دَ الله دَ محبوبانو اداګانې
خوښوي نه اؤ فیشن ته دے تیار دے

عقل کښېنوه پۀ ځائې حج کښې شبّیره
چې پۀ جذب دَ هر یو رکن مدار دے

خراب نظر

نظر پاک چې نه وي پاک به شي زړه څنګه
لهٔ شیطان به بچ کوې بیا ځان تهٔ څنګه

دا غوبړونه خوله اؤ سترګې دروازې دي
حفاظت نه دَ دو ئې تهٔ ودهٔ څنګه

دَ شیطان له زهرو ډک غشے نظر دے
غیر محرم چې په نظر شي دَ دهٔ څنګه

حفاظت کښې حلاوت ئې دَ ایمان دے
اخلې دې مقابله کښې تراخه څنګه

یو نظر خراب دا زړهٔ خومره خراب کړي
شبیر وایي درته ووایم زهٔ څنګه

څنګه

هوش په لېونتوب څوک راولي څنګه
پوې نهٔ یم خبر نهٔ یم دا وي څنګه

نفس چې مطمئن په شریعت نهٔ وي
دا به بیا دَ خیر په طرف ځي څنګه

عقل چې لهٔ نفس څنې اثر واخلي
عقل به دا نفس قابو کوي څنګه

عشقِ الٰهي چې شي حاصل چاته
بیا به شریعت شاته پرېږدي څنګه

عشق دے لېونتوب اؤ شریعت دے هوش
سترګې به بیا عقل پټوي څنګه

عشق پهٔ عقل برشي اؤ قابو ئې کړي
ګوره شوه پکار دا عاشقي څنګه

هوش چې دا دَ عشق نه پیدا شوے دے
نفس باندې کوي به دے څورلي څنګه

کړه قبول شبیره لېونتوب دغه
شې پهٔ هر څهٔ پوې به چې دا دي څنګه

کئ

هغه یو هر څهٔ کول کئ
دَ حق لاره هم ښودل کئ

ازلي چې مو دښمن دے
له هغهٔ مو خبرول کئ

چې دَ لارې نه غلط شو
بیا پهٔ لار مو راوستل کئ

لیدے ئې نه شي څوک په سترګو
دَ عاشق زړه کښې راتلل کئ

په دنیا چې څوک دهوکه شي
نو هغه ئې پویول کئ

دا ئې فضل دے شبیره
توفیقات چې درکول کئ

شي

زړه مې غواړي دَ هغه چې دیوانه شي
چې دَحق دَ شمعې جوړ یو پروانه شي

چې خالي وي کوم یو زړه هغه دَ یاد نه
لږ ساعت کښې به ترې جوړه ویرانه شي

چې پهٔ ذکر باندې زړه کوم یو اباد شي
نو هغه دَ معرفت یو خزانه شي

چې عاشق کله فریاد کړي عاشقۍ کښې
نو هغه دَ مغفرت یو بهانه شي

چې دَ حسن ازل عشق بیان شبّیر کړي نو غزل ئې بیا دَ عشق یو پیمانه شي
ته

ورسولم زۀ ګرمئې دَ زړه ئې محفلونو ته وګوره دَ فضل دَ الله دغه کارونو ته
نفس پۀ ما غالب ؤ ما دَ ده څنې هجرت وکړو عشق پۀ هوش کښې راواستم تیار شوم محنتونو ته
لاره دَ محبوب چې راته دې عشق برابره کړه ما کله کتل بیا دَ دې لارې منزلونو ته
فاذکروني وایم چې نو اذکرکم هم راځي ذکر دَ هغۀ خو دے حیران یم خپل یادونو ته
لاس جوړه کول وو چې له سترګو مې باران وشو جوړه بهانه شوه دا زما مغفرتونو ته
عقل ولاړ ګټ کښې ؤ حیران څۀ چل ئې نه ورتلو وښودله عشق دَ کوڅې لاره دَ یار زړونو ته
دا دَ لېونتوب دَ هوش غزلې دَ شبّیر چې دې جام دَ معرفت دے لږ پۀ غور غور شه شعرونو ته

کړه

سوز دَ زړه نۀ مې خبر شه خلق هم پرې ټول خبر کړه
هغه هېر نۀ کړې هیڅکله پۀ دې فکر برابر کړه
زړه ویران دې لږ اباد کړه ذکر باندې چې اباد شي
چې لږ خدائې درته هم یاد شي سر هم ټیټ په دغه در کړه
نفس باغي به وي تر کومې ژوند دې ورځ په ورځ کمیږي
دې قابو کړه پۀ خپل جهد لږ دا خپل لاس پۀ ده بر کړه
چې دَ شیخ مجلس کښې ناست ئې دَ دنیا خبرې مه کړه
لږ ساعت خو په دې ځائې کښې له دنیا ځان رابهر کړه
هر هر ځائې لاس خوروې تۀ دَ دنیا دپاره څومره
اخرت تۀ څۀ کار وکړه لږ صحیح دې پرې نظر کړه
دلته کښې ستا څومره وخت دے هلته کښې به څومره یې تۀ
اے شبّیره حقیقت ته دَ دوستۍ لاس هم څۀ ورکړه

دنیا پټے دَ اخرت دے

دنیا پټے دَ اخرت دے ګله خو محبت دَ دې دے ډېر پرخطر
دَ نفس خواهش دَ دې سره تړلےپۀ هر عضو باندې دَ دې وي اثر

چې زړه کښې دا وي زړه تباه وي بیا اؤ زړه دَ ټول جسم بادشاه هم دے
دَ ژوند په ټولو هنګامو کښې دَدې طلب ډېر زیات وي اؤ وي ډېر معتبر
څنګه دَجال نۀ به دَدې خلاص شو پۀ دغه جال کښې مونږ ډېر سخت ګېریو
حوصله پرېږدي حوصلې والا هم دَدې په زور باندې چې وکړي نظر

یو طریقه ده چې پرې بله نشته چې دیوانه دَ پاک الله جوړ شو مونږ
پۀ دې مونږ ونۀ لرو کار هېڅ کله جرې وباسو مونږ دَ دې برابر
دا لېونتوب شبّیره دے مطلوب اشد حبالله ښائی داسې
کوم هوش پۀ دغه لېونتوب چې راشي هغه مطلوب وي اؤ دَ دغې ثمر

کئ

دَ مینې اور دَ لېونتوب ښودل کئ | عقل دَ خپلو طریقو ساتل کئ
په عقل و عشق کښې تعلق ښۀ چې وي | دغه خو هوش دَ لېونتوب راوړل کئ
تۀ لۀ کعبې تاؤ شه پۀ مینه باندې | یاد که دې زړه کښې دَ محبوب راتلل کئ
دا دَ زړه لار ده شه روان پۀ دغې | دا دَ محبوب سره پخلا کول کئ
زړه دلته ځنګه لګولے شي بیا | چې پۀ هغۀ باندې څوک مینیدل کئ
ورته شعرونه ستا دي لال و ګوهر | څوک چې شبّیره دَ دې اورېدل کئ

کله پټیږي

پټولو باندې عشق کله پټیږي | چې کوشش دَ دې بالکل نۀ کامیابیږي
پټول دَ عشق کېدے نۀ شي نادانه | سادګان پۀ دغه باندې نۀ پوهیږي
دَ عاشق دَ زړه چې کوم یو کیفیت وي | اعلان وکړه دا پۀ عشق بللے کیږي
کوم الفاظ چې دَ عاشق دَ خولې راوځي | عشق پۀ دې کښې پنهاني طور ظاهریږي
شي دَ عشق نه دَ معشوق منشاء معلومه | له عاشق نه دا منشاء کله هیریږي
دا ادراک دَ عشق دے هوش دَ لېونتوب بس | دَ تفهیم نظام بیا ټول پۀ دې بدلیږي
یو ویکټر دَ لېونتوب دے عشق تۀ دغه | پۀ قرطاس دَ زړۀ کړه ډرا کۀ درنۀ کیږي
شي پیدا اخلاص په دې باندې عمل کښې | که څوک غواړي ورځ پۀ ورځ دغه زیاتیږي
دا ترتیب بللے شي جذبِ خالص بیا | دا فنا بقا هم دغې نه جوړیږي
کۀ تۀ ځان کړې دَ الله ، الله به ستا شي | دا نظام شبّیره دغه شان چلیږي

خپل

کاسه کېښوه چې چا مخکښې دَ جانان خپل | یقیناً چې هغۀ ژوند کړلو اسان خپل
مرګ ته کله نه تیار چې شو مؤمن نو | جو ړ هغۀ کړلو پۀ دې دَ ژوند سامان خپل
تاج دَ ژوند ئې دَ همیش ورته پۀ سر کړو | چا هغۀ دپاره سر چې کړو قربان خپل

خیال دَ دې چې یم ترې لرې دا ټیک نۀ دے
حق صفت دَ عفو کړلو نمایان خپل
غیر هغه به ګڼي څۀ څۀ به ئې خیال کړي
چاچې ذات دَحق کړوزړه خپل کښې مهمان خپل
چې دَ یاد نۀ دَ هغه اعراض چا وکړو
زړه هغه کم بخت پۀ خپله کړو ویران خپل
اے شبّیره دَ هغۀ شه چې دَ ستا شي
تۀ پۀ خپله کامیاب کړه پۀ دې ځان خپل

دے

پۀ نظر کښې بس زما دَ هغه خیال دے
لرې کړمه ترې نظر څۀ مې مجال دے
دَدې حسن عارضي نقشې به څۀ کړم
دَ حسنِ ازل مستور کتل کمال دے
دَ هغۀ عاشق پۀ غیر نۀ لري کار بیا
دغه حال چې وي دَ چا نو ډېر ښۀ حال دے
دَ هغه پۀ خزانو چې ځوک نظر کړي
نو دنیا دا ئې نظر کښې بس یو جال دے
جوابونه به ملاؤ شي دَ سوالونو
لۀ هغۀ نه مې دَ یو نظر بس سوال دے
لارې ټولې دي دَ غیر شبّیره بندې
نو بې شکه ما دپاره دا نېک فال دے

حقیقت اؤ مجاز

څۀ کړم پرې دَ حسنِ عارضي دغه نقشې چې دي
ښکارې حقیقت خو حقیقت کښې دا دهوکې چې دي
دلته ملاقات حسنِ ازل سره ممکن نۀ دے
زړه کښې ورته ګوره اؤ کوه مراقبې چې دي
شي محسوسېدے پۀ هر یو مور کښې دَ دنیا زړۀ کښې
نۀ وي دَ کوم کس دنیا خانو کښې پۀ زړه کښې چې دي
عشق بدناموي دوی ، دوی نه ډېره هم پکار ده تل
نوم باندې دَ عشق چې دَ هوس دا نظارې چې دي
غواړې که سکون صحیح حاصل کړه دا پۀ ذکر تۀ
نۀ درکوي دا چې دَ دنیا دغه مزې چې دي
ختمې به شبّیره دَ فاني مینې نقشې شي کۀ
واورې ځوک هغۀ دَ ملاقات ښکلې مژدې چې دي

دَ کعبې فراق

ناست پۀ فراق کښې دَ کعبې غمژن یم سرتیټ کړے — نظر زما دے وداعي زړه مې دے غم زپلے
دعا ده دا چې اخري دې دا راتلل مې نۀ شي — طلب پۀ سترګو کښې لرم زړه کښې هغه مې ښکلے
زړه مې ژړېږي دَ کعبې په محبت کښې شونډې — خنګه رپېږي دے څادر پۀ ما دَ غم خور شوے
دا یو نقشه ده مجازي ده تسلي هغو ته — چاچې دَ مینې دَ هغه جام دلته کښې دے څښلے
څۀ به مثال دَ پروانو دنیا کښې ومونې څوک — چاچې زړه خپل دَ هغۀ یاد کښې دلته کښې بیاللے
دنیا دَ عشق کښې دا نادر مثال شبّیره ګوره — دَ دې دَ مینې زخم چاچې دے په زړه خوړلے

دنیا

دنیا ده مختصره خو پۀ نفس باندې سوره ده
هر شے ئې زړه راښکونکے دے نزدې زمونږ سره ده
شیطان زمونږ دَ نفس لۀ خواهشاتو خبردار دے
نو ځکه خو دَ دۀ دَ وسوسو نه مو خطره ده
دے غوارې چې پۀ فکر دَ دنیا باندې ښۀ بوخت شو
نو ځکه مبتلا زمونږ پۀ دې ذره ذره ده
هېر شوے اخرت مو دَ مرګي هم حقیقت مو
الله نه هم غافل یو چې مو لویه سهاره ده
خدائې عقل دے راکړے شته دے لار دَ هدایت هم
کم اصل ته لوږ دے اؤ اصیل ته اشاره ده
شبّیره هدایت چې پۀ طلب ملاویدے شي
بیا دومره مایوسي ولې پۀ مونږ باندې خوره ده

دَ بیدار زړه اهمیت

دې بلا کښې دَ تصویر ګرفتار څومره؟ — لذتونو دَ شهرت کښې دې خوار څومره؟
بعضو علم کړلو هېر دَ دې دپاره — دَ دې نفس مو ګوره سخت دے ګزار څومره؟
نفس جاهل لکه ماشوم دے ښۀ خبر یو — شي پۀ دۀ باندې کېدے بیا اعتبار څومره؟
دائمي مزې مو هېرې دَ جنت دي — بس دَ دې چې دَ دنیا دے بهار څومره؟

دَ الفاظو دَ تقریر مو څۀ حد نشته
دَ تقویٰ لباس زمونږ دے تار تار څومره؟
شریعت باندې عمل لازم دے څومره؟
اؤ دَ دې دَ بدلؤ دے اختیار څومره؟
اے شبّیره پۀ دې باندې منحصر دي
دغه ټول چې دَ چا زړه دے بیدار څومره؟

شاعري

بې مقصده شاعري یو حماقت دے
چې دَ فسق ذریعه شي مصیبت دے
بې عزته کړي چې بل شي بې عزته
یقیناً چې پۀ خپل لاس کښې خپل عزت دے
چې څوک دا کړي ذریعه دَ خوشامد نو
پۀ دنیا کښې دا څۀ بل رنګه ذلت دے
دَ هوس چې دَ تسکین دا ذریعه کړي
نو بې شکه ډېر ذلیل دغه حرکت دے
پټ ساتل دَ کوم خائېست چې وي پکار نو
دَ هغې ظاهرول غټ جهالت دے
چې پۀ داسې شاعرۍ کښې مبتلا وي
دَ هغوی ثابت قران کښې مذمت دے
پیروي ددې کوي چې ګمراهان دي
خور دَدوی هره شعبه کښې چې حیلت دے
ذاکرین اؤ نېکوکار ترې مستثنیٰ دي
دَ هرچا خپل خپل پرواز اؤ خپل همت دے
چې څوک بچ کړي ځان له دوا ؤ پۀ ښۀ کار کښې
استعمال کړي دا دَ هغو ښۀ قسمت دے
اے شبیره اتباع کښې دَ محبوب مو
ترقي ده اؤ رښا ده سعادت دے

ډېر

فضل دَ هغۀ خو بې حساب دے ډېر
دلته زمونږ خپل حالت خراب دے ډېر
بیا بیا پۀ اعمالو کښې ګړ بړ کوو
دې باندې مې زړۀ کښې پیچ و تاب دے ډېر
کله چې زۀ ګورم دَ هغۀ در ته
ښکاري چې کرم ئې لاجواب دے ډېر
حلم دَ هغۀ دے ډېر خو ځان ساته
ولې چې بیا سخت ئې هم عذاب دے ډېر
ویرې دَ امید مینځ کښې شبّیره یه
زور ورکړے دې باندې کتاب دے ډېر

صرف دعویٰ

دعویٰ مونږه بس لرو دَ محبت
بیا دَ کار کولو څۀ لرو حاجت
چې پوره مو خواهشات وي نو وي مینه
چې دا نۀ وي نو ظاهر شي حقیقت
بیا الفاظ غلط پۀ ژبه شي جاري هم
زړۀ شکوه کوي پۀ ژبه وي حیلت
چې پوره مو خواهشات وي نو وي مینه
چې دا نۀ وي نو ظاهر شي حقیقت
مینه کله چې وي زړۀ کښې اے شبّیره
کړي مجبور بنده دَ خدائ پۀ اطاعت

دَ خدائ دپاره

ژړیدل اؤ خندیدل دَ خدائ دپاره ~ ویښیدل ودۀ کېدل دَ خدائ دپاره
دَ الله مدد پۀ خپله بیا حاصل شي ~ چې وي کله کار کول دَ خدائ دپاره
دادریافت دےدَخپل ځان پۀحقیقت کښې ~ چې خپل ځان وي ورکول دَ خدائ دپاره
دَ دنیا دَ ګند وینځل دَ زړۀ پکار دي ~ خو چې کله وي وینځل دَ خدائ دپاره
چې کوم نال شي ، شي ریبلے اے شبیّره ~ مګر وي چې نالول دَ خدائ دپاره

راکړې ربه

سلیم زړۀ لۀ محبت ډک راکړې ربه ~ چې ئې مل یې، ورسره تۀ ما کړې ربه
وےمې زړۀ کښې،اؤوےستادَنظر لاندې ~ سعادت ماته تۀ دا عطا کړې ربه
دَ وسعت دَ زړۀ نعمت راته نصیب کړې ~ تنګ نظرۍنه مې همیش جدا کړې ربه
زما نفس پۀ شریعت خپل مطمئن کړې ~ زړۀ زما لۀ هر یو ګند صفا کړې ربه
کیفیت دے اؤ آمد دے اؤ ستا فضل ~ ته پۀ شکر مې پۀ زړۀ ګویا کړې ربه
ستا بنده خاکي شبیّر باندې موسوم یم ~ قلب و ذهن اوس زما رڼا کړې ربه

پکار دي

همیشه مونږ ته پکاره دَ خدائ مینه ~ زمونږ هم زړۀ کښې پکار ده چې دا وي نه
دَ هغۀ یو همیشه مونږ دَ هغۀ شو ~ سلسله دَ مینې دا قائمه شینه
دَ هغۀ مینه پۀ زړۀ کښې مې هر دم وے ~ اؤ دا زړۀ مې لۀ اغیار نه لرې پینه
چې دَ حسنِ ازل کړي دعویٰ دَ مینې ~ نو دَ زړۀ دروازې لرې دې ساتینه
دے نازک غزل، لږ تم شه اے شبیّره ~ غلط نۀ شې دې کښې تۀ لارې اصلي نه

ټپې

ما دَ بزرګۍ خيالونه پرېښول
دَدې دنيا ظلم ته ګوره
که دلته ظلم څوک پهٔ چا کړي
زهٔ دَ خپل يار څنې لوګے شوم
که مې زنکړے در کښې قبول شو
سترګې زما ئې پهٔ طواف دي
پهٔ ژبه حمد مې دَ هغهٔ دے
زما پهٔ زړهٔ کښې يو هغه دے
دنيا نيمګړې پاتې کيږي
دَ تورې زخم به زر جوړ شي
چې بې حيا شي بيا ئې پرېږده

دَ جانان مخکښې پهٔ هر کار شرم راځينه
ما لهٔ جانان نه تر خپل ځان راړوينه
دے دے ظالم خوپهٔ خپل ځان ظلم کوينه
اوس به پهٔ مينه دَ هغهٔ ځان سوزومه
نو دا اعضا ټول ورپسې به واستومه
پهٔ دغه غوږو ئې تعريفونه زهٔ اورمه
شونډې شبېره پهٔ تعريف ئې خوزومه
زهٔ به بل څوک پهٔ زړهٔ کښې څنګه ځايومه
دغې دنيا سره زړهٔ څنګه وتړمه
کله جوړيږي چې دَ ژبې وي زخمونه
هر څهٔ کوے شي بيا ئې مهٔ کوه پوښتنه

فہرست مضامین

انتساب	ب	نعره یو مستانه	21	کامیاب	31
ورومبےتقریظ	1	اے زړګیه	21	ټوټې ټوټې	31
دویم تقریظ	7	خو پۀ زړه کښې	22	بې قراره زړه	32
سریزه	8	زه په یاد کښې ئې	22	ذوق و شوق	32
حمد باري تعالیٰ	11	دَ زړه دنیا	22	دَ مینې لېونتوب	32
پۀ بندیانو رحم	11	اسان، ولې ګران	23	پۀ زړه ګزار	33
حمد باري تعالیٰ	11	ګرم اسویلے	23	جهد کن در بیخودي	33
دَ خدائ پاک عظمتونه	12	څنګه زه کوم به	23	هم زده کول دي	34
نعت شریف	13	دروازه دَ جانان	23	کښې نۀ وي	34
دَخپل شیخ پۀ یاد کښې	13	پته خبره	24	نامناسب حالت	34
دَ مینې پیغام	14	پۀ هغۀ مې شه قربان	24	پاره دَ هغۀ وے	35
نۀ شم	14	نیغه لار	24	دَ دین ظاهر اؤ باطن	35
دَ مینې شراب	15	خبردار	25	ظرف مظروف	36
دا پیغام دَ محبت	15	ستا	25	څۀ خبر ئې؟	36
دَ مینې دنیا	15	مینه	25	دَ بزرګۍ جال	36
دَ مینې زور	16	راسره یې	26	دَ هغۀ شم	37
دَ مینې فکر	16	فنا اؤ بقا	26	دَ دنیا اؤ دَ خدائ پاک مینه	37
دَ زړۀ خواهش	16	حاصل دَ فنا	26	دَ درجو نۀ کرم طلب	37
دَ مینې سترګې	17	دَ ذکر کیفیت	26	لۀ نظر نه دَ هغۀ پټېدے نۀ	37
دَ عشق پیغام	17	وجد	27	رنګ	38
مینه اور دے	17	ذکر لوے نعمت	27	رضا با لقضا	38
دَ مینې جوش	17	وحدت الوجود	27	تیارے	38
دَ مینې تنده	18	دَ مرګ ښکلے تصور	28	مصیبت اؤ رحمت	39
دَ مینې دریاب	18	څۀ مې وکړل	28	سوز دَ زړۀ	39
زړه ورکول	18	فنا اؤ بقا	28	ګل سره ازغے	39
عشق	18	اس څۀ شم	29	حسنِ ازل اؤ عارضي	40
دَ مینې تقاضا	19	بندګي مې کړې قبوله	29	دنیا اؤ عقبې	40
پټ پټ بلېږي	19	مېخانو باندې بۀ څۀ کرم	30	دَ ذکر اثر	40
دَ عشق جام	19	قال اؤ حال	30	تنبیه	41
محبت به څنګه	20	بې غرضه دوستي	30	نفس یو عجوبه	41
عنوان دَ مینې	20	کرم	30	دَ مطلب غمے پۀ لاس	42
لره	21	زړه پۀ تا زما فدا دے	31	امان غوارم	42

امان غوارم	42	دَ مولیٰ مینه	53	مړ احساس	65
اعمال اؤ اخلاص	42	دَ مولیٰ مینه	54	ذریعه اؤ مقصد	66
دیوانه یم دیوانه	43	تهجد	54	دَ نفس اصلاح	66
طریقِ جذب	43	یو خواهش	54	نه	66
اخفاء اؤ اظهار	44	تهجدو کښې دعا	55	نفس	67
لږ پهٔ هوش	44	سوز دَ زړهٔ	55	مطلوبه حال	67
مراقبه	45	تواضع	55	دَ زړهٔ اصلاح	67
کرم	45	دَ مرګ یاد اؤ ذکر	56	دَ زړهٔ اؤ نفس مقابله	68
زړهٔ نهٔ تر خولې سفر	45	دَ امید لړۍ - دَ شکر مقام	56, 57	دَ زړهٔ ټیک کول	68
الله الله کول	46	دَ مایوسی فضا	57	زړهٔ اؤ عقل	68
زړهٔ	46	دَ مستی دنیا	57	عقل اؤ جذبات	69
تهٔ زما ئې	46	خانقاه ګانې اؤ مدرسې	57	دَ زړهٔ دوه لارې	69
علم اؤ کیفیت احسان	47	زهد	58	چشتیه نسبت	70
لا الا الله	47	دَ مینې شراب	58	تواضع	70
جذب	47	دَ الله دپاره کار	58	اور پهٔ زړهٔ سور	70
دَ دیدار عالم	47	خپل ځان پېژندل	59	اوس	70
دَ لېونتوب شوق	48	ټنګېدلے کټورے	59	علم اؤ ذکر	71
دَ مینې یو ښکلے انداز	48	وخت لا شته دے	59	تعلیم و تربیت	71
پهٔ خانقاه کښې پناه اخستل	48	څنګه؟	60	پخې خبرې	71
دَ خدائ مینه	49	دَ مفهومونو ټیک کول	60	پهٔ لار شه	72
دَ عشق سفر	49	دَ مقصود تعین	60	شیخ کامل	72
دَ نبي ﷺ دَ زړهٔ مبارک نور	49	دَ تصنع نه بچ کېدل	61	ښهٔ مرید	72
کیفیات	49	منصوبه	61	دَ شیخ دَ مرید دپاره	73
ښائسته یادونه	50	اسباب اؤ مسبب الاسباب	61	مدرسه اؤخانقاه	73
څهٔ وشو ؟	50	پخې خبرې	62	دَ ژوند کرښه	73
حیا	51	دنیا	62	دَ الله نازولي	74
دَ نظر حفاظت	51	چې دَ زړهٔ نه کله ووځي	63	اهل قلوب سره ملاوېدل	74
ذکر	51	دَ دنیا مینه تباهي	63	دَ فکر فکر	74
دَ زړهٔ دنیا	52	جنجال	63	تصور شیخ	74
دَ عاشقانو اجتماع	52	نفس اماره اؤ زړهٔ	64	شیخ څهٔ ته وایي	75
اعلیٰ ذوق	52	دَ دنیا دار دوستي	64	دَ شیخ سره تعلق	75
عاشق	52	دنیا څهٔ ته وایي	64	دَ شیخ تصور	76
کلمه طیبه	53	دَ مینې اور	65	شیخ ژبه مرید غوږ	76
دَ مینې اندېښنې	53	دَ دنیا محبت	65	تکویني سبق	76

امتحان اؤ امانت	77	وسوسه اؤ حدیث نفس	88	عجب	101
دنیا اؤ امتحان	77	اپرېل فول	89	رڼا دَ علم	101
خوف اؤ امید	77	خو عمل چې وي جاندار	89	اخلې	102
تن اؤ عملونه	78	خواهشات	89	حسد مهٔ کړه	102
کامیابي	78	د نظر حفاظت	89	برکت	102
خوش نصیب مسلمانان	78	دَبدمعاشانو	90	دَ قبر ژوند	103
څوک	79	نهٔ کړې احتیاط	90	الهام رباني اؤ الهام شیطاني	103
تنبیه	79	دَ اغیارو طریقې اؤ مونږ	90	جنتي خلق	103
توبه	79	دَ چا ملګرے شې؟	91	تعلیم همت اؤ تربیت	104
کړه پهٔ فضل خپل قبولهٔ	80	دَ تېرو دَ لارو مسافر	91	پهٔ څلورو څیزونو جنت	104
کوي	80	یو فکر	92	دَ الله تعالیٰ معرفت	104
زهٔ لهٔ خدائ غواړم الله	80	پېسه	93	دَ دنیا فکر اؤ دَ اخرت فکر	105
دنیا دارالعمل	81	یو سوچ	93	یو منصوبه بندي	106
دَ اقبال خودي	81	تکبر	94	معرفت الٰهي	106
څهٔ غواړمه ؟	82	ځان پوې کړه	94	شرفِ انسانیت	106
پهٔ الله توکل	82	صرف شګو نه کورونه	95	تواضع اؤ شکر	106
څهٔ مو وکړل	82	بزرګي	95	یوه نېغه خبره	107
دَ مایوسۍ وسوسې	83	ورو ورو	96	شکر	107
دنیا دَ اخرت پټے	83	غیبت	96	نمونځ	108-109
آلې ئې یو پهٔ لاس کښې	83	داستان دَ بې وسۍ	96	کړه	108
علم	84	تماشه	97	تعلیم اؤ جهالت	108
دنیا اؤ اخرت	84	تکبر	97	نور اؤ ظلمت	109
نن صبا	84	دَکبر نفي	97	دَکلامِ الٰهي اثر	109
رومي	84	حب جاه دي نهٔ وي	98	خشوع	109
دَنن صبا حالت	85	خود پسندي	98	دَ قران تلاوت	109
یو ارمان	85	غصه	98	دَ ښځو تعلیم	110
دَ قلم معذرت	85	احساس دَ کمتري	99	دَ قران کلام	110
قا ل اؤ حال	86	حرص	99	الهامات	111
دینداري	86	غضب	99	الهام رحماني	111
مصیبت اؤ رحمت	87	دَ نفس دَ شر نه بچ کېدل	100	پهٔ روژه کښې	111
حیات انبیاء	87	ریا	100	دَ غوښتې طریقه	112
پهٔ شرم پټ	87	دَ الله تعالیٰ دَ نظر نه غور	100	دَ عشق منزل	112
دا منظرونه	87	ریا	101	شوقدر	112
اخلاص	88	کینه	101	لیلة القدر	113

توبه	113	نعت شریف	125	زۀ خاورې یم	137
پخه وعده	113	نعت لیکل	126	مجذوب	137
اختر	113	نعت لیکل ولې مشکل دي	126	فنا في الشیخ	138
شهید	114	نعت شریف	126	فنا في الرسول	138
دَ زړۀ خوشحالي	114	دَ اهل بیت محبت	126	فنا في الله	139
وکړه	114	دَ امام شافعي عجیبه اشعار	127	بوج	139
شهوات اؤ تقویٰ	115	زکوٰة نه هدیه	127	نشته	139
دَ رومي بې خودي	116	دَ اهل بیت تعارف	127	انقلاب	139
دَ شوال روژې	116	اهل بیت څوک دي؟	128	نن صبا	140
علم اؤ عمل	116	اعتدالِ اهل سنت	128	نۀ کړم	140
دنیا څه شے دے؟	117	دَ نبي دَ زړۀ ټکړې	128	دے	140
دَ ذي الحجې روژې	117	هدایت لار دَ	128	خراب نظر	140
دَ عاشورې روژه	117	ښځه	129	څنګه	141
دوست دښمن	118	دَ غیر محرم اثر	129	کئ	141
نفس اؤ شیطان	118	دپاره	129	شي	141
صفر المظفر	118	غوښتل	130	ته	142
پېسه یو امانت	119	دَ زړۀ فریاد	130	کړه	142
تبذیر	119	الهامي خبرې	130	دنیا پټے دَ اخرت دے	142
دَ ګل ورځ	119	نعت شریف	131	کې	143
ربیع الاول	120	ګران دي	131	کله پټېږي	143
ذکر اؤ صحبت دَ صالحینو	120	وګوره	131	خپل	143
خپل ځان ته خطاب	120	دَ احسان بدله احسان	132	حقیقت اؤ مجاز	144
دعا	121	اختتامي دعا	132	دے	144
مۀ سترے کېږه	121	توبه	133	دَ کعبې فراق	145
راکړې	122	صدقات دافعِ بلیات	133	دنیا	145
یاد دَ مدینې	122	دَ ښۀ پیر نښې	134	دَ بیدار زړه اهمیت	145
دَ رسول مینه	122	شیخ اؤ مرید	134	شاعري	146
دَ نبي ﷺ محبت	123	ریټائرمنټ	135	ډېر	146
دَ نعت لیکلو شوق	123	حجاب نۀ لري	135	صرف دعويٰ	146
دَ رسول ﷺ مدح	124	کنه	135	پکار دي	147
دَ شین ګنبت پۀ لوري	124	شي	136	دَ خدائ دپاره	147
دَ ښۀ والي دعویٰ	124	دَ هغۀ شم	136	راکړې ربه	147
نعت شریف	125	اشاره	136	تپې	148
لمحۀ شکر	125	لار دَ عشق نۀ ده مشکله	137		